

هونەرى گوڭپىيىنەدان

بۇ ژيانىكى جياواز لەوھى
خوومان پىۋە گرتوۋە

مارك مانسون

پىرۋىشتىرىنى نيويۇرك تايمز

The New York Times

وەرگىرانى:
ئارام عوسمان

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەرەز فەرمی کتابی PDF

Public Figure

لێره

باشترین و بەسودترین و پر خوێنەرترین کتێبه‌کان

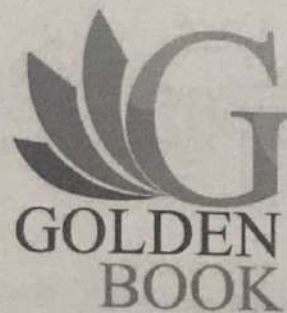
بە خوێناری و بە شیوه‌ی PDF داگره

Ganjyna

لینکی کتێبه‌کان 🖱️ نەم لینکە بکەرەوه بۆ داگرتنی کتێبه‌کان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

كتابخانهى گۆلدىن بووك

بۇ چاپ وىلايىتىدە

فەرەس يەكەم: سىلېمانى . سابونكەرەن . مەيدانى پاسەكانى تووى مەلىك
تەلەرى ھوشيار قەفتان . نەھەمى زەمىنى . بازارى كىتەب
فەرەس دووھەم: سىلېمانى بەردەركى سەرا كىتەبفرۆشى ۋەرزىر
ژمارەى تەلەفون: ۷۷۰۱۵۹۸۷۶۳
<http://www.facebook.com/Goldenbook>

هونەری گوئیپنەدان

بۆ ژيانىكى جياواز له وهى خوومان پيوه گرتوووه

نووسەر: مارک مانسون
وهرگیزانی: ئارام عوسمان

له باره یی هم کتیبه وه و تراوه:

«نرمینواندن و بهخته وه ری و نازادی له وه وه سهرچاوه یان
گرتوه که بزانت پنیسته گرنکی به چی بدهیت و له وه ش گرنکتر
نه وه به بزانت نابی گرنکی به چی بدهیت، نه مه کتیبکی زانستی
فلسفه فی تیروته سه له که نه و داناییه به خوینه ر ده به خشیت
بتوانیت نه و کارانه بکات.»

- رایان هولیدای، خاوه نی دوو کتیب له کتیبه پرفروشه کان له
لیستی رڼونه می نیورک تایمز: (ناسته نگه کان خودی ریگان) و
(خود خوی دوژمنه).

«توانای مارک بق مه له کردن قبول بووه له ناسته نگه کانی
ژياندا و هاتنه دهره وه به بیروکی سهرنجراکیش، به لام پیچه وانه ی
دوخی ده فگرتوو نه مه به دهیکاته په کیک له کتیبه دلخوازه کانم، نه م
کتیبه باشتیرین کتیبه تی به ره های.»

- مات کینز، خاوه نی کتیبی (رڼونه به په نجا دولاړ گه شتی
جیهان ده کم: گه شتی دریژتر و زیره کی زیاتر به تیچووی که متر)
له لیستی نیویورک تایمز، په کیک بووه له کتیبه پرفروشه کان.

«نم ڪٽيه تووشى شوكت دهڪات، هـروهڪ ليدانى مشته ڪولهڪ له لايهن باشترين هاورپته وه. به ته واوى په يوه سست دهڪات. ڪٽيبيكى ڀووبازاپيه، به لام به شيويهكى ئيجگار زور بيرڪردنه وهت دهجوولينيت. نم ڪٽيه مهخوينه روه تا نه و ڪاتهى نامادهيت تيدا دهبيت بق خسته لاوهى هموو بيانوه ڪان، هـروهـها هـستان به ڀولي ڪاريگر له ڙيانڪردنيكى زور باشتري.»

- سٽيف ڪامب، خاوهنى ڪٽيبي (ڙيانٽ پيش بخه) له ليستى نيويورڪ تايمزدا، يه ڪيڪ بووه له ڪٽيه پرفروشـه ڪان، دامـه زرينهـرى سايتى (nerdfitness.com).

«نم ڪٽيه جياوازه له هر ڪٽيبيكى تر. هـول مـده، هـله به، پتوره ڪانت دابه زينه، واز له باوه ڀوون به خوت بهينه، به دواى نازاردا بگه ڀي، هموو خاله ڪانى ڀاست ڪردو ته وه به شيويهكى قول، به سووده، به هيتره له حزه ئرينيه خووپتوه گيراوه ڪان. ڪورته، به لام قوليهكى سهرنجراڪيشى هـيه. به شهويڪ خويندمه وه.»

- ديريك سايفرن، دامه زرينهري (CD baby)، نووسهري (نـوهـى پـيويسـته: چل وانه له پيناو جوريكى نوى له خاوهن ڪاره ڪان).

«چاوساغيكي بيموجامه له يه بق ژيان به دامه زراوى و
دوزينه وهى به خته وهى، بابه تى نازار دهره هه نديک جار... کتيپيکه
همووى بېرؤکى پېچه وانهى خووپتوه گيراوه، به لام يه کجار
لوژيکين له زوربهى کاته کاندا. کتيپيکه که خویندنه وهى دلخوشت
دهکات و شياوى دووباره خویندنه وهى، ناميرىکى پتوانه کردنى
باشه و پتويسته کتيپه کانى ترى له بواري گه شه پيدانى خود پې
بپنوريت.»

- کيرکوس ريغيوز

بەندى يەكەم ھەول مەدە!

چارلز بۇكۇفسكى ئالوودەى كحول بوو، قومارچى بوو،
وەزىرى ئافرەتان، رۇد بوو، گىل بوو، خۇى لە دانەوەى قەرزەكانى
دەدزىيەو، لە خراپترىن رۇژەكانىشىدا شاعىر بوو! لەوانەيە
كۇتا كەس بىت لەسەر زەوى كە بچىتە لای و داواى لى بکەيت
ئامۇژگارىيەكت بکات بۇ باشکردنى ژيانى، يان دوايىن كەس بىت
كە لەوانەيە رۇژىك لە رۇژان بىيىنىت لەناو كىيىكى يارمەتيدانى
كەسى، گەشەپيدانى خود يان يارمەتيدانى خود. ئەمەيە دەيكاتە
خالى سەرەتا بۇ ئەم كىيىە.

بۇكۇفسكى ويستى بىيىت بە نووسەر، بەلام بە درىژايى
دەيان سال كارەكانى لەلەين گۇقار و رۇژنامە و بلاوكرائو
نيودەولەتتەكان و ھەر چاپخانەيەكەو كە كىيىەكە بخرايە بەر
دەستى؛ رەت دەكرائەو، دەيانوت ئەم نووسىنە لەوپەرى خراپىدايە،
كارىكى ھىچە، قىزەونە، ھەژاريشە. لەگەل كەلەكەبوونى نامەكانى
رەتكردنەو لەسەرى، وا ديار بوو قورسايى شىكستەينانى زور
زياتر پالى پىو دەنا بۇ قولبوونەوەى زياتر لە دۆلى خەمۇكىدا

که کحول خوراکی بوو، خه مکیه که زوربه ی کاته کانی ژیان
لنی جیا نه ده بوو ده.

بوکوڅسکی کاریکی روظانه ی هه بوو له یه کی که له نووسینگه کانی
پوسته له بهرام بهر حه قده سستیکی زور کهم، زورینه ی نه و پاره یه شی
تهرخان ده کرد بو کرینی شه راب، پاشماوه که شی به قوما
ده دوراند. به شه واندا به ته نهایی ده یخواردوه، هه ندیک شیعریشی
ده نووسی به نامیری نووسینه کونه که ی. زوربه ی کات خه بهری
ده بوو ده، ده یبینی له سهر زهوی خه وتوو و له شهوی پینشتره وه
له هوش خوی چوو.

سی سال تینه ی به سهر نه و بارودوخه دا، سی سال که به شه
ههره زوره که ی بریتی بوو له ته میکی بیمانایی له کحول و قوما
له شفروشه کان. دوا ی نه وه کاتی بو کوڅسکی گه یشته په نجا سال،
واته دوا ی ته مهنیکی ته واو له شکست و خوبه که مزانین، خاوه نی
یه کی که له چاپخانه بچوو که سهر به خوکان گرنگیه کی سهری دا به
کتیبه که ی، نه و خاوه ن چاپخانه یه نه یه ده توانی پاره یه کی زور بدات به
بوکوڅسکی یان به لینی فروشینکی زوری پی بدات، به لام سوزیکی
سهری بهرام بهر نه و سهر خوشه شکستخواردوو نیشان دا و
بریار ی دا نه و گره وه ی له سهر بکات. بوکوڅسکی بوی دهر که وت
که نه مه یه که مین گریه سستی راسته قینه یه که به ده سستی ده هینیت،
نه وه شی بو دهر که وت که له وانه یه نه مه دوا هه مین گریه سستیش بیت.
له وه لامی نه و خاوه ن چاپخانه یه دا بوی نووسی: «ده بی یه کی که
له دووانه هه لبریم: مانه وه له نووسینگه ی پوسته تا به ته واوی
شیت ده بم... یان مانه وه له دهر وه تا رولی نووسه ریک بگیرم
و به ده ست برسیتییه وه بنالینم. منیش بریارم داوه که به ده ست
برسیتییه وه بنالینم.»

پاش ئىمزاكردنى گرىپهستهكه، بۆكۇفسكى له ماوهى سى
ههفتهدا يهكهمين رۆمانى خوى تهواو كرد، ناويكى تا ئهوپهري
سادهى بۇ دانا: نووسينگه پۇسته. لهو شوينهى كه تييدا پيشكهشى
دهكەن به كهسهكان، بۆكۇفسكى نووسيپووى: «پيشكهشه به هيچ
كهسيك».

وا هاته پيش بۆكۇفسكى ببيتە رۆماننووس و شاعيريكى
سهركهوتوو، شەش رۆمان و سەدان قەسىدهى بلاو كردهوه،
ههروهها زياتر له دوو مليون نوسخهى له كتيبهكانى فروشت. ئهوه
جهماوهريتييهى بوى دروست بوو؛ پيچهوانهى ههموو پيشبينيهكان
بوو، تەنانەت پيچهوانهى پيشبينيهكانى خويشى بوو.

چيروكهكانى خەلكانى هاوشيوهى بۆكۇفسكى بوونهته
قووتىكى رۆژانهى گيرانهوه رۆشنيرييهكانمان. ژيانى بۆكۇفسكى
ئهو خهونهى ئەمەريكيهكانى بهرجهسته كرد كه بريتييه لهوهى:
پياويك دهجەنگيت له پيناو ئهوهى دهيهويت و ههركيز خوى
بهدهستهوه نادات، پاشان شيتانهترين خهونهكانى بهدى دينيت.
ئهمه له فيلميك دهچيت كه چاوهرييه كهسيك ببيتە دهرهينهري.
ههموومان تەماشای ئهو چيروكانهى هاوشيوهى چيروكهكهى
بۆكۇفسكى دهكەين و ههريهكهمان بهوى تر دهليت: «بينيت؟ ئهو
ههركيز خوى بهدهستهوه نادات، ههركيز له ههولدان ناكهويت،
ئهو ههميشه باوهري به خوى ههيه، بهردهوام بوو له وهستانهوه
به رووى ههموو بهربهستهكاندا و توانيى خوى بكاته كهسيكى
گرنگ».

لهم كاتهدا شتيكى سهيره كاتى بينين لهسەر گۆرهكهى
بۆكۇفسكى ئەم نووسينه هەلكولرابييت: «ههول مهده!»
بينيتان؟ سههرهراى فروشى كتيبهكانى، سههرهراى

ناوبانگه که شی، بۆکۆښکی که سیکی شکستخواردوو بوو،
 ئەمەشی دەزانی، سەرکه و تنه که ی له بریاردانی بۆ سەرکه و تنه وه
 سەرچاوه ی نه گرتبوو، به لکوه له وه وه بوو که تیگه یشتبوو که سیکی
 شکستخواردوو، به قبولکردنی ئەو راستییه، پاشان به نووسینی
 له باره یه وه به و په ږی راستگویییه وه. بۆکۆښکی هه رگیز هه ولی
 نه داوه شتیک بیت که خوی له بنه رتدا وا نه بوو بیت. بلیمه تی
 کاره کانی بۆکۆښکی له زالبوون به سەر ئەو بهر به ستانه ی عقل
 باوه ریان پښ ناکات و گه شه پیدانی خویدا خویان هه شار نه داوو
 تا ئەوه ی بیته پیشه نگیکی ئەده بیی هه لکه وتوو، کاره که به ته واوی
 پیچه وانه ی ئەوه بوو، ئەوه لیه شاوه ییه ساده که ی بوو که توانی
 به ته واوی له گه ل خویدا راستگو بیت، بی ئەوه ی یه ک توزیش لینی لا
 بدات (به لکوه راستگو بوو، به تایبته له گه ل خراپترین بارودوخدا)،
 هه روه ها باسی له که و تنه کانی کردوو به بی هیچ گومان و
 دوو دلییه ک.

ئهمانه چیرۆکی راسته قینه ی سەرکه و تنی بۆکۆښکی بوون:
 هه سترکردنی به هیوری به رامبه ر هه م خوی و هه م به رامبه ر
 شکسته کانی. بۆکۆښکی زور گوئی به سەرکه و تن نه ده دا،
 ته نانه ت کاتی که ناوبانگیشی په یدا کرد؛ له چاوپیکه و تن و کۆره
 شیعریه کانیدا به رده وام پیشوازیی له که سانیک ده کرد که ژیانیان
 به راستی ناخۆش بوو، به رده وام له به ر چاوی خه لکیدا عه یبه کانی
 خوی ده خسته روو و هه ولی ده دا له گه ل هه موو ئافره تیک بخه ویت
 که دهستی پښی ده گات. سەرکه و تن و ناوبانگ نه یکرده که سیکی
 باشت له وه ی پیشوو، هه روه ها نه بووه که سیکی سەرکه و تن و
 به ناوبانگ له ږیگه ی گۆرانی بۆ که سیکی باشت.
 زۆربه ی کات سەرکه و تن و گه شه پیدانی خود به یه که وه دین،

بەلام ئەمە مانای ئەوە نییە ئەم دووانە یەك شتن.

رۆشنیری ئەمڕۆمان جەختیکی زۆر لەپادەبەدەری کردۆتەو
لەسەر پیشبینی و ئومیدە ئەرینییهکان تا ئاستیکی ناواقیعی، زیاتر
بەختەوەر بە، خاوەن تەندروستی زیاتر بە، باشتەین بە، لەوانی تر
باشتر بە، زیرەکتر بە، خیراتر بە، دەولەمەندتر بە، سەرنجراکێشتر
بە، خاوەن ناوبانگی زیاتر بە، بەرھەمت زیاتر بکە، زیاتر ببە
جیگای ھەسوودی خەلکی، زیاتر جیگای سەرسوڕمانیان بە،
تێروتەسەل و سەرنجراکێش بە، رۆژانە پیش ناخواردنی ئێوارە؛
قالبیک ئالتوونی عەیارە ۲۴ بەدەست بەینە تا کاتیک ماچی بەیانیان
دەبەخشیته ھاوسەرە جوانەکەت و مندالەکان، پاشان بە فرۆکە
ھیلیکۆپتەرە تایبەتەکەت بچۆ بۆ سەر کارە زۆر باشەکەت کە لە
جی وستی خۆتدایە و لەوێ رۆژەکان بە راپەراندنی کاری گرنگ
بەسەر بەرە، بە جۆریک کە جی باوەر نییە، کاریکی وا کە رەنگە
رۆژیک لە رۆژان ئەم ھەسارەییە رزگار بکات!

بەلام ئەگەر بوەستیت و بەقوولی بیر بکەیتەو، دەبینی
کە ئامۆزگارییە دەگرتووکان بۆ ژیان (ھەموو شتە ئەرینییه
دلخۆشکەرەکان کە ریک خراون بۆ یارمەتیدانی خود، کە بە
دریژایی کات گویمان لێ دەبیت)، خۆی لە راستیدا ئامۆزگارین
کە جەخت لەسەر ئەو شتانە دەکەنەو کە تو لێیان بیبەشیت، ئەوە
وێک تیشکی لەزەر بەوردی ئاراستە کراوە بۆ ئەو شوینانە
کە دەیانینیت لە کەموکۆری کەسیتی و شوینی شکستەکان؛
زۆر جەختی لێ دەکاتەو تا ئەو کاتە بەباشی ببینیت، تو
فیتری شتانیک دەبیت لە باشتەین رینگاکانی بەدەستھێنانی پارە،
لەبەر ئەوەی تو ھەست دەکەیت ئەو پارەیی بەدەستی دەھینیت؛
بە ئەندازە پتووست نییە. ھەروەھا تو لەبەردەم ئاوینە کدا

دهوستيت و چهند دهسته واژه يه ک دووباره دهکته وه که به هويه وه جهخت دهکته وه له وهی که تو که سيکی جوانيت، چونکه تو وا ههست دهکته که له راستيدا جوان نييت. ههروه ها تو شوين ناموزگار يه کانی تاييهت به په يوهنديه کان و ژووانه کان دهکته ویت، له بهر نه وهی تو وا ههست دهکته که سيکيت که خه لکی خوشيان ناويت به شيوهی سروشتی. تو راهينانی بيغه قلانه و گيلانه دهکته، پيت وایه له و ريگايه وه دهبيت که سيکی سه رکه وتوو تر، چونکه خوت و نابييت که به نه دازهی پيوست سه رکه وتوو بيت. نه و جياوازيه پيکه نيناوييهی له هه موو نه مانه دا هه يه که جهخت کردهی توند له سه ر نه ريئيه کان (له سه ر نه وهی باشتريه، له سه ر نه وهش که سه رکه وتوو ترينه)؛ هيچ ناکات جگه له بيرخستنه وهی جار له دواي جارمان بو نه و شتانهی که نيمانه، يان نه وهی که پيوستمان پييه تی، يان نه وهی که نه گه ر شکستمان نه هينايه؛ پيوست بوو به و شيوه يه بين. له کوتاييشدا هه موومان تيده گه ين هيچ ئافره تيکی به خته وهر نييه به راستی که پيوستی به وه هه بيت به رده وام له به رده م ئاوينه دا بوه ستيت و بليت که به خته وهره، نه و به کرداری به خته وهره، بي نه وهی پيوستی به وه بيت.

ته کساسيه کان په نديکيان هه يه ده ليت: «نه و سه گانهی بچوو کترن، زياتر ده وهرن»، پياويک که باوه ری به خوی هه بيت، هيچ پيوستی به وه نييه به لگه به ينيته وه بو نه وهی که باوه ری به خوی هه يه. ههروه ها هيچ ئافره تيکی ده وله مهنده پيوستی به وه نييه باوه ر به خوی به ينيته که ده وله مهنده به هه ر جوریک بيت. به لام تو شتيک بيت يان شتيک نه بيت، يان نه گه ر خه ون به شتيکی ديار يکراوه وه ببينيت به دريژاي کات، تو جار له دواي جار هه ر

ئەو واقعەى كە ھەيە؛ دووبارەى دەكەيتەو: تۆ بەو شىئوھە نىيت.
ھەموو كەسىك ھەول دەدات، ھەموو رىكلامىكى تەلەڧزىونىش،
بۆ ئەوھى كە وا بكات باوەر بھىنيت كلىلى تۆ بۆ ژيانىكى باش؛
برىتييە لە كارىكى باشتر لە كارەكەت يان ئۆتۆمبىلىكى لەوھى
خۆت پىشكەوتووتر يان ژنىكى جواتر لە ژنەكەى خۆت يان
ھەوزىكى خوشۆردنى گەرم كە فووى تى بكرىت بۆ مندالەكان.
ھەروھە ھەموو جىھان بەبەردەوامى پىت دەلین كە رىگای بەرەو
ژيانىكى باشتر، برىتييە لە زیاتر و زیاتر و زیاتر... زیاتر بکرە،
زیاتر بەدەست بھینە، زیاترىش دروست بكە، تەمەلتر بە، لە ھەموو
شتىكدا زیاتر بە، بەردەوام خۆت لەژىر تاوھبارانى ئەو پەيامانەدا
دەبىنيتەو كە بانگت دەكەن بۆ ئەوھى زیاتر و زیاتر گوى بدەيت
بە ھەموو شتەكان، بە درىژايى كاتىش پىويستە زیاتر گرنگى
بدەيت بە بەدەستھىنانى ئامىرىكى تەلەڧزىونى نوئى، پىويستە
گرنگى زیاتر بدەيت بەوھى پشووئەك بە جۆرىك بەسەر بەرىت
كە لە ھى ھاوپىكانت باشتر پىت، ھەروھە پىويستە گرنگى زیاتر
بدەيت بە كرىنى ئەو جوانكارىيە نوئى و رازاوانەى لەناو باخچەى
مالەكەتدا داياندەنىت، ھەروھە پىويستە لەسەرت گرنگى بدەيت
بەوھى دارى سىلفىي ئەسلت دەست بكەوئىت!

بۆچى؟ پىم وا بى وەلامەكەى سادەيە، ئەوھە: لەبەر ئەوھى
گرنگىدانى زیاتر بە شتەكان، كارىكى تەواو گونجاو لەگەل
بەرژەوھەندى كۆمپانىاكان.

راستە بەدەستھىنانى كارىكى نوئى ھىچ ھەلەيەكى تىدا نىيە،
بەلام گرنگىدانى لەرادەبەدەر بەوھى؛ كارىكى خراپە بۆ تەندروستىي
عەقلىت. ئەوھى وا دەكات زیاتر پەيوەست پىت بە ڤووكەشىكى
ساختەوھى، ھەروھە وا دەكات ژيانت تەرخان بكەيت بۆ گەيشتن

به تراويلكهى بهخته وهري يان ههستکردن به رازيبوون. زياتر
گرنگيدانت به به دهستهينانى «زياتر»؛ كليلى ژيانىكى باش نيه،
بهلكوو كليلهكه برىتييه له «گرنگيپيدانى كه متر»، گرنگيدانى
كورتكراوه بۆ ئه و شتهى راسته قينهيه، هىي ئىستايه، گرنگه.

ئو ئهلقه جهه ننه ميبهى خوى دووباره دهكاتهوه

ئاره زوويهكى شيتانهى پيس هيه كه له وانهيه تووشى ميشكت
بييت، بهلكوو دهتوانيت؛ ئه گهر ريگات پى دا كه به ته واوى نه فامت
بكات. ئه گهر ئه مهى ئىستا دهيليم بۆ تو ئاشنا بوو، پيم بلى:
دله راوكى رووت تى دهكات له بارهى ئه وهى پهيوه ندى هيه
به رووبه رووبوونه وهى شتيك له ژياندا، پاشان ئه و دله راوكينه
دهسته و سانت دهكات له ئاست هر كارىكدا، دهست دهكهيت به
پرسيار كردن له بارهى هوكارى ئه و دله راوكينهت. تو ئىستا تووشى
دله راوكى بوويت له بارهى ئه وهى پهيوهسته به دله راوكيكهت. ئوو،
نا! ئه وه دله راوكى دووانيه، دووباره بووه! تو ئىستا له بارهى
دله راوكيكه ته وه دوودليت، ئه مهش دوودلى زياترت بۆ دينيته
ئاراوه.

يان با بلين تو كيشهى تووره بوونت هيه، به شتى زور
بيعه قلانه تووره دهبيت، به هوى شتى يهكجار بينرخه وه، هيچ
نازانيت له بارهى ئه وهى چى به و شيوهيه توورهت دهكات،
پاشان تيگه يشتنىكت بۆ دروست دهبيت كه به راستى تو به ئاسانى
تووره دهبيت تا ئه و رادهيه ئه مهش بيزارت دهكات و زياتر له
جاران توورهت دهكات، پاشان له و پهري بيهوشى تووره بوونتدا

تیده گیت که ئەم توورەبوونە بەردەوامەت دەتکاتە کەسینکی لاواز
و داخراو، تۆش ئەمەت زۆر پێ ناخۆشە! پیت ناخۆشە تا ئاستیک
لە خۆیشت توورەت دەبیت. ئیستا سەیری خۆت بکە، تۆ توورەیت
لە خۆت، لەبەر ئەوەی لە توورەبوونەکەت توورەیت. نەفرەتت لێ
بیت دیوار... بیگرە ئەم مشتەکۆلەیه! ئاخ... دەستم!

یان بە درێژایی کات زۆر دوودل دەبیت لە بارەیی ئەوەی
کاریکی راست ئەنجام بەدەیت تا ئاستیک کە ئەمەش خۆی دەبیتە
سەرچاوەیەکی نوێ بۆ دوودلی، یان هەست بە تاوانکردنیک
بە هیئت تێدایە لەبەرەمبەر هەر هەلەیک کە دەیکەیت تا ئەو
ئاستەیی دەست دەکەیت بە هەستکردن بە تاوان لەو بارەییەوه،
بەمەش هەموو ژيان دەبیت بە هەستکردن بە تاوان. یان زۆر کات
وا خۆت دەبینیت کە تۆ کەسینکی خەمبار و تەنهایت، بە جۆریک
وا دەکات هەست بە خەمیک گەورەتر و تەنهاییکی زیاتر بکەیت
تەنھا بە بیرکردنەوه لەو بابەتە.

بەخیر بیت بۆ ئەو ئەلقە جەهەننەمییهی خۆی دووبارە دەکاتەوه!

زۆر بێ تیدەچیت کە پیشتر چەندین جار خۆت وا بینیوەتەوه
کە تۆ زیندانی ئەو ئەلقەیهیت، بەلکوو لەوانەیه ئیستا تیایدا بیت، لەم
ساتەدا: «ئای خودایە! من دەکەومە ناو ئەلقەیی جەهەننەمییهوه کە
خۆی دووبارە دەکاتەوه بەبەردەوامی... من چەند شکستخواردووم،
لەبەر ئەوەی بەردەوام من ئەمەم بەسەردا دیت! پێویستە لەسەرم
بوهستم! ئای، ئای خودایە، هەست دەکەم من کەسینکی تەواو
شکستخواردووم، لەبەر ئەوەی خۆم بە شکستخواردوو ناو

دههینم. پێویسته واز له وتنی ئهم سیفهته بهینم بهرامبهه به خۆم. ئۆ، نهفردهت له ههموو شتیک، من دیسان دووباره ی دهکههوه! ئایا نابینن من که سێکی شکستهخواردووم! ئهی هاوار به مالم!»

له سه رخۆ هاوڕیم، گۆی بگره، پاشان تۆ باوهه بکهیت یان نا: ئه مه به شیکه له و جوانیه ی که تۆ مرقوئیت. پێش هه موو شتیک پیت ده لیم: ئه و گیانه به رانه زۆر که من که توانای ئه وه یان هه یه بیر له و شتانه بکه نه وه که خۆیانی پێ رازی بکه ن و بروای پێ بهینن، به لام ئیمه ی مرقوئ خۆشگوزهرانین که توانای ئه وه مان هه یه بیرۆکه مان هه بیت له سه ر بیرۆکه کانی خۆمان. به و شیوه یه، من ده توانم بیر له وه بکه مه وه که له یوتیوب ته ماشای هه ندیک گرته ی قیدیوی بکه م، پاشان راسته وخۆ ده ست بکه م به بیرکردنه وه له باره ی ئه وه ی که من له رووی عه قلییه وه ته واو نیم، چونکه من ده مه وی له یوتیوب ئه و گرته نه ببینم. ئۆ، ئه مه یه سه رسوهرینه ری عه قلی مرقوئ!

ئا ئه مه کیشه که مانه: کۆمه لگای ئه مرقومان، له ری ئه و شته سه رانه ی ئه نجامیان ده دات؛ رۆشنییری به کاربردنی بنیات ناوه و په یامه کانی هاوشیوه ی «سه یر که... ژیانم له ژیان ی تۆ جوانتره»، که به هۆیه وه تۆره کۆمه لایه تییه کان به سه رماندا ده بارینیت، نه وه یه کی ته واوی له خه لک به ره هه م هیناوه که هه بوونی ئه و ده ربهرینه نه رینیانه - دوودلی، ترس، هه سته کردن به تاوان، هتد...؛ به ره های ی کاریکی باش نییه. مه به سته ی من ئه وه یه کاتی ئه وه ی له فه یسبوکه وه بۆت دیت؛ ده بیینیت، تۆ وا ده زانیت که هه موو تاکیک له جیهاندا کاتیک ی نایاب له ژیان ی به سه ر ده بات! سه یر که... ئه م هه فته یه هه شت که س هاوسه رگیریان کردووه! له سه ر شاشه ی ته له فزیۆنه وه کیزۆله یه کی شانزه سالان ده رکه وتووه

كە بە ھۆى ئاھەنگى يادى لەدايكبوونىيەو ۋۇتۇمبىلىكى فىرارىي
بەدىارى ۋەرگرتوۋە، ھەروەھا مىندالىكى تر ھەيە كە دوو مىيۇن
دۇلارى دەست كەوتوۋە لەبەر ئەۋەى پىرۇگرامىكى داھىناۋە كە بە
شىۋەى خۇكار كلىنكىسى تەۋالىتت بۇ زياد دەكات ئەگەر تەۋاۋ بوو.
بەلام تۇ لە مالەۋە دانىشتوۋىت و ددانى پشيلەكەت پاك
دەكەيتەۋە، لەو كاتەدا تۇ ھىچ بىرۋەكەيەكت بە مىشكدا نايەت جگە
لەۋەى كە ژيانى تۇ زۇر ناخۇشە، بەلكوۋ ۋاى دەبىنىت كە زۇر
لەۋەش ناخۇشتە كە گومانىت بىردوۋە.

«ئەلقەى جەھەننەمى كە خۇى دووبارە دەكاتەۋە» ھەموو
جىگايەكى گرتوۋەتەۋە، زۇربەمان دەخاتە ژىر فشارىكى دەروونىي
زۇرەۋە، دەمانكاتە كەسىكى دەروون شىۋاۋ، كە تا ئاستىكى زۇر
رقمان لە خۇمان بىيتەۋە.

لە سەردەمى باپىرانماندا، باپىرە كە بارودۇخىكى خراپى
ھەبوۋايە؛ لە دلى خۇيدا دەيوت: «نەفرەت لە ھەموو ئەۋانە!
بىنگومان ئەمىرۋ ۋا ھەست دەكەم كە من شىياكەى مانگايەكم، نەك
زىاتر. بەلام بۇچى؟ ۋا بزانم ژيان ھەر ۋايە، با بگەرېمەۋە بۇ
شكاندى تۈيكلەكە.»

بەلام ئىمە ئىستا چىمان بەدەستەۋەيە؟ ئىستا... ئەگەر ھەستىكى
خراپ دايگىرتىت بەرامبەر بە خۇت، ئەگەر بۇ تەنھا پىنچ خولەكىش
بىت؛ ئەۋا يەكسەر خۇت لەبەرامبەر سەدان ۋىنەى كەسانى تردا
دەبىنىتەۋە كە ھەموۋيان تەۋاۋ بەختەۋەرن و ئەۋپەرى ژيانىكى
خۇش بەسەر دەبەن. دوورخستەۋەى ئەۋ ھەستە لە خۇت، دەبىتە
شتىكى ئەستەم كە ھەندىك ھەلەت تىدايە ۋاى كىردوۋە تۇ لەۋان
كەمىر بىت.

ئەم بەشەى كۇتايىيە ۋامان لى دەكات بىنالىنىن. ھەست بە خراپى

دهكهين، له بهر ئه وهی ههست به خراپی دهكهين. ههروهها ههست به تاوان دهكهين، له بهر ئه وهی ههست به تاوان دهكهين. توورهش دهبين، له بهر ئه وهی ههست دهكهين توورهين. تووشی دله راوکی دهبين، له بهر ئه وهی ههست به دله راوکی دهكهين. ئوف... كيشه كه م چیه؟

ئه مه وا دهكات «گوپینه دان» کاریکی باش بیت، ئه مه وا دهكات رونه چوون له گرنگیدان؛ جیهان رزگار بکات. هه ر تو رزگاری دهكهیت؛ له میانهی داننانت به وهی جیهان شوینیکی خراپه، ئه وه شتیكه جی گرنگیپندان نییه؛ له بهر ئه وهی جیهان بهردهوام بهو شیوهیه بووه، له بهر ئه وهی له داهاتووشدا به بهردهوامی هه ر وا ده بیت.

له ریگای گرنگینه دانت به وهی ههستیکی خراپت هه بیت، ئه وه تو کاریگه ریی «ئه لقهی جهه ننه می که خوی دووباره دهکاته وه»؛ به تال دهکاته وه. تو به خۆت ده لیت: «ههستیکی خراپم ههیه! باشه، گرنگی ئه مه چیه؟» پاشان که سیک ههرا وهی گوپینه دانی ئه فسووناویت پندا ده پرژینیت، ده بینیت که وازت ههنا وه له رقبوونه وه له خۆت، چونکه تو ههست به هه موو ئه و خراپیانه دهكهیت.

جۆرج ئۆرویل و توویه تی توانای بینینی تهواوه تی مروف بو ئه وهی له بهردهمیدایه، پتویستی به خهباتیکی بهردهوام ههیه. زور باشه، چاره سه ری دله راوکی و دوودلی ئیمه به تهواوی له بهردهمی خۆماندایه، به لام ئیمه لینیان بیناگاین به هوی ته ماشا کردنی فیلمه به دره وشتیه کان و ریکلامی ئامیرهکانی له شجوانی که ههچ سوودیکیان نییه که وامان لی دهکان نه توانین ئه و چاره سه ره ببینن، چونکه ئیمه کاته کانمان به سه ر ده بهین به گه ران به دوا ی

ئه‌و هه‌ڵه‌وه‌ی ورگمان پێی بچووک ده‌بێته‌وه و بتوانین سه‌رنجی کچیکی قژ زه‌رد رابکێشین.

له‌نیوان خۆماندا نوکته له‌ باره‌ی «کێشه‌کانی جیهانی یه‌که‌م» ده‌وه ئالوگۆر پێ ده‌که‌ین، به‌لام له‌ راستیدا ئێمه بووینه‌ته قوربانیی سه‌رکه‌وته‌کانمان. کێشه ته‌ندروستییه‌کان که له‌ گه‌ژبوونی ده‌روونییه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتووه، ده‌راوکێکان، هه‌روها حاڵه‌ته‌کانی خه‌مۆکی که له‌ سی سالی رابردوودا زۆربوونیکی موشه‌کیانه‌یان به‌خۆوه بێنیوه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هه‌ریه‌ک له‌ ئێمه خاوه‌نی شاشه‌یه‌کی ته‌ختی ته‌له‌فزیۆنه، هه‌روه‌ها ده‌توانیت شته‌کانی رۆژانه‌ی بکڕیت و بیهاته‌وه بۆ ماله‌وه. قه‌یرانه‌که‌مان چیتر ماددی نییه، به‌لکوو قه‌یرانیکی وجوودییه، قه‌یرانیکی رۆحیه. زیاده‌یه‌کی زۆرمان هه‌یه که وای کردووه نه‌زانین کامیان بکه‌ینه جێی گرنگی پێداومان.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بریکی بیکۆتاییمان هه‌یه له‌ شته‌کان که ده‌توانین بیانبینین یان بیانزانین، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی بیکۆتایی شیوازمان هه‌یه که رینگامان پێ ده‌دات ئه‌وه بزانی که ئێمه شیاوی ئه‌وانه نین، هه‌روه‌ها ئێمه به‌ ئاستی پێویست باش نین، شته‌کانیش هێنده گه‌وره و نایاب نین وه‌ک ئه‌وه‌ی پێویسته هه‌بن، هه‌موو ئه‌مانه له‌ ناخه‌وه بریندارمان ده‌که‌ن.

ئێمه له‌ ناخه‌وه بریندار ده‌بین، چونکه ئه‌و شته هه‌له‌یه هه‌یه له‌ گه‌رده‌لولی بیهمانایی که له‌ ژێر ناوینیشانی «چۆن ده‌توانی به‌خته‌وه‌ر بیت» بۆمان دیت، هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی هه‌شت ملیۆن جار له‌ فه‌یسبوک بلاو کراونه‌ته‌وه له‌م چهند ساله‌ که‌مه‌ی رابردوودا... سه‌یر که، ئه‌م شته به‌تالانه‌ی که‌س نییه تێی بگات:

حه‌زکردن بۆ ئه‌زموونکردنی ئه‌رینی؛ زیاتر خوی له‌ خۆیدا

ئەزموونیکي نهرينيه، جياواز له وه مروف گهر دان بنيت به
ئەزموونکردنیکي نهرينيدا؛ خوی له خویدا ئەزموونکردنیکي
نهرينيه!

ئەم شته به راستی عهقل ماندوو دهکات! کيشه نيه... ئیستا
خوله کیکتان پی ددهم بۆ هواندنه وهی عهقلتان، یان له وانه یه
دووباره خویندنه وهی ئەوه بیت: هه زکردن له ئەزموونکردنه
نهرينيه کان؛ ئەزموونیکي نهرينيه، داننان به ئەزموونکردنه
نهرينيه کانیش؛ ئەزموونیکي نهرينيه. ئەمه یه که فله سووف ئالان
وات ئاماژه ی پی دهکات به ناوی «یاسای گه رانه وه»... یان بیرۆکه ی
ئوه ی که تو هه تا هه ول بدهیت ههسته کانت به دريژایی کات باشتەر
بیت: رده زامه ندبوونت که متر ده بیته وه، چونکه راکردن به دوا ی
شتیکدا؛ هیچ نيه جگه له وه ی که تو له بنه رته دا که موکورتیت هه یه
له وشته دا. هه تا هه زت بۆ ده وله مهنده بوون زیاتر بیت، زیاتر هه ست
به وه ده که یت که تو هه ژاریکی بیه هایت، به چاوپوشین له وه ی تو
له راستیدا چهنده پاره ت ده ست ده که ویت. هه تا هه زت زیاتر بیت
بۆ ئوه ی ئافره تیکي سه رنجراکیش و وروژینه ر و خواستراو بیت،
زیاتر خوت به ناشیرین دیته به رچاو، ئەمه ش بی له به رچاوگرتنی
رووکه شی راسته قینه ی جهسته ت. هه روه ها تا هه زه کانت زیاتر
بن بۆ ئوه ی بیته ئافره تیکي به خته وهر و خوشه ویست، زیاتر
هه ست به ته نهایی و ترس ده که یت، بی له به رچاوگرتنی ئەوانه ی
له ده وروبه رتن. هه تا زیاتریش هه ول بدهیت بۆ ئوه ی له رووی
رۆحیه وه نوورانی بیت، زیاتر ده بیته که سیکی رووکه شی و
چه قبه ستوو به ده وری خوتدا به فه راموشکردنی ئەو هه ولانه ی
دهیده یت بۆ به دهسته نانی به رچاووونی رۆحی قوول.
هاوشیه ی ئوه یه که به سه ر من هات؛ کاتی پیم نا له په له یه ک

ترشی سووتینەر، وام لی هات هەتا زیاتر بەرەو مالهەو دەرویشتم؛
هەستم دەکرد مالهەم لیم دوور دەکەویتەو. بەلی، من ئەم
خەیاڵبوونە لە ترشی سووتینەر بەکار دینم تا خالکی فەلسەفی پی
روون بکەمەو کە پەيوەستە بە بەختەوهرییهو. ئەو بەیەقلییه؟...
گویی بەو نادەم!

فەیلەسووفی و جوودی؛ ئەلبیر کامۆ دەلیت (منیش دلنایم
لەو هی ئەو لەو کاتەدا شروبی خەیاڵبوونی نەخواردوو): «ئەگەر
بەردەوام لە گەراندا بیت بەدوای ئەو هی بەختەوهری لی پیک دیت؛
ئەوا هەرگیز بەختەوهر نابیت. هەرگیز ناتوانیت بژیت ئەگەر تو
لەوانە بیت کە بەدوای واتای ژياندا دەگەرین.»

یان دەتوانین ئەمە بە شیوەیهکی زۆر سادە دەربرین: هەول
مەدە!

دەزانم ئیستا چیم پی دەلین: «مارک! ئەو هی دەلیت؛ تەواو
وروژینەر، ئەی چی دەلیت لە بارە ی ئۆتۆمبیلکی شوڤرلیتی
کامارۆ کە دەمەویت پارە پاشەکەوت بکەم بۆ ئەو هی بیکرم؟ ئەی
چی دەلیت لە بارە ی ئەو هی جەستەیهکی شیاومان هەبیت تا
پتووی لەکەنار ئاوەکان دەرکەوین و خۆمان برسی دەکەین بۆ
ئەو هی پی بگەین؟ پارەیهکی زۆریشم داو بۆ ئەو هی ئەو ئامیرە
وهرزشییه بکرم! چی دەلیی لە بارە ی ئەو ماله گەورەیهی لەکەنار
دەریایەکە و هەمیشە خەونی پیو دەبینین؟ ئەگەر واز لە گرنگیدان
بەو شتانە بهینم، ئەوا بەرەهایی هیچ بەدەست ناھینم. من نامەوی
ئەمەم بەسەر بیت.»

پیم خوشە ئەم جۆرە پرسیارانە دەکەن.

ئایا تییینیت کردوو کە پۆژیک لە پۆژان دەستکەوتیکت لە
یەکیک لە کاروبارەکاندا زیاتر دەبیت، کاتی گرنگییدان و دوودلیت

بهرامبهری کهم دهکات؟ تیبینی ئەو کهسه بکه که زۆر کات کهمترین وهبه رهینانی کردووه بۆ سههرکهوتن له کارێکدا، بهلام له کۆتاییدا پێی دهگات! ههروهها تیبینی ئەو بکه که ههموو شتیکی وا دیاره که خۆی شوینی شیاوی خۆی دهبۆزێتهوه، کاتی تۆ زیادهرهوی ناکهیت له گرنگیپیدانی.

[illegible]

ھەلدىنىڭ بۇ دەربازى بون لە نەرىنىيەكان، يان خۇلىبىواردىنى، يان
بىدەنگىردىنى، يان سەركوتكىردىنى، تەنھا كارىگەرىيەكى پىچەوانەى
دەبىت. خۇدوورخستىنەو لە نارەحەتتەيەكان، ھىچ نىيە جگە لە
شىۋەيەك لە شىۋەكانى خۇدى نارەحەتى. ھەروەھا خۇپاراستىن لە
مىلانى، خۇى لە خۇيدا مىلانىيە. نكولىكىردن لە شىكىستىش، خۇى
شىكىستە. شارىدەنەو ھى شەرمى لى دەكەين، خۇى شەرمىگە
كە دەرىدەخەين.

ئازار خۇى تالىكە لە تالەكانى چىراوى ژيان، دەركىشانى لەو
چىراۋە نەك ھەر كارىكى مەھالە، بەلكو خۇدى چىراۋەكە وىران
دەكات. ھەلدىن بۇ دەركىشانى، دەبىتە ھۇى ھەلۋەشانەو ھى
ھەموو ئەو تالانەى تر كە پىۋەى بەستراون. ھەلدىن بۇ
خۇبەدوورگرتن لە ئازارىش، ھىچ نىيە جگە لە گىرنگىدانىكى زىاد
لە پىۋىست بە ئازارەكە. بەپىچەوانەى ئەمەشەو، ئەگەر تۋانىت
كەمىك گۆپىنەدان بەرامبەر ئازارەكە دەربىت؛ دەبىت بە كەسىك
كە ھىچ زال نابىت بەسەرىدا.

لە ژيانمدا گىرنگى زىاد لە پىۋىستم بە شتى زۇر داۋە،
گۆپىنەدانى زۇرىشم بەرامبەر ھەندى شت ھەبوۋە لە ژيانمدا،
ھەروەكو ئىستا لەگەل ئەو رىگايانەى پىايدا نەروىشتوۋىن،
گۆپىنەدانەكانم گۆرانكارىيان دروست كىدوۋە.

ئەگەرى ئەو ھەيە كە تۇ لە ژيانمدا كەسىكت ناسىبىت، روى
داۋە كە لە كاتىك لە كاتەكاندا گۆپى بە شتىك نەداۋە، بەلام ھىندەى
پىنەچوۋە سەركەۋتنى سەرسورھىنەرى بەدەست ھىناۋە. لەوانەيە
لە ژيانمدا كاتىك ھەبىت زۇر گۆپىت بە شتىك لە شتەكان نەدابىت،
بەلام بەتايىبەت لەو شتەدا گەشىتتە لوتكەيەكى ناياب. بەلام
سەبارەت بەئەزمۇنى خۇم، كارە رۇژانەكەم لە كەرتى دارايدا

واز لي هينا و دواي شەش هەفتە کارئێکی ترم لە بواری ئینتەرنێت دەست پێ کرد و بەراستی سەرکەوتنی باشم تیدا بەدی هینا، لە کاتێکدا لە چوارچێوەی ئەو کارانەدا بوو کە «زۆر گویم پێ نەدابوون». ئەم بابەتە بەسەر ئەو بریارەشەدا جێبەجێ دەبێت کە گرتمە بەر بۆ فروشتنی زۆرینهی کەلوپەلەکانم و گەشتکردنم بۆ ئەمەریکای باشوور بۆ ئەوەی لەوێ ژيان بەرمە سەر. گرنگیم بە چی بدایە؟ هیچ شتێک! تەنھا رویشتم و ئەو کارەم کرد.

ئەم ساتانە لە «گرنگیپێدان»، هەمان ئەو ساتانەن کە رەوتی ژيانمان دیاری دەکەن زیاتر لە هەر شتێکی تر. گۆرانکارییه گەورەکان لە ژيانێ پێشەیی کەسەکاندا، هەروەها هەلبژاردنی کۆیرانەیی بریاری وازهینان لە قوتابخانە و پەيوەندیکردن بە تێپیککی گۆرانیبیژییهوه، هەروەها بریاردان لە خۆرزگارکردن لە هاوڕێیهکی بێزارکەر کە چەندین جار بە جلی ژیرهوه ریکت کردۆتەوه.

پۆنهچوون لە گوینپێدان بە کاریک، ئەوەیه کە مرووف هەنگاو بنیت بەرەو رووبەرووبوونەوهی قورسترین و ترسینه‌رتترین ئاستەنگەکانی ژيان لەگەڵ ئەوهی دەتوانیت ئەو کارە بکات.

راسته ئەم گوینپێندانه لە رووکەشدا بە شتێکی سادە دیتە پیش چاو، بەلام لە ناوهوه سەبەتەیهکی نوێی پرە لە سوپرایزی شاراو. هیچ مانایەک نازانم بۆ ئەم رستهیهی کوتایی، بەلام گوینی پێ نادەم! وا دیارە سەبەتەیی سوپرایزه‌کان زۆر سەرنجراکێشه، با بزانی چیی تیدایە!

هەندیکمان ژيانمان بەوپەڕی خەباتکردنەوه بەرێ دەکەین لە رینگەیی زیاده‌روییکردن لە گرنگیپێدان بە زۆربەیی شتەکان لە زۆر کاتدا کە شیاوی ئەو گرنگیپێدانەمان نین. گرنگی دەدەین و زۆر بێزار دەبین لە کریکارێکی ناقولای و یستگەیی بەنزین کە باقیی

پارەكەمان بە وردەى كانزایى بچووك دەداتەوه. گرنكى دەدەین و زور بىزار دەبین كاتى پرۆگرامىكى تەلەفزیونی نامینیت كە ئیمە پیمان خوش بووه. گرنكى زیاد لە پنیوست دەدەین بەوهى ھاوڕینهكمان لەسەر كار گرنكى نادات بە پرسىاركردن لەوهى لە پشوووكەماندا چیمان كردوووه.

لەو كاتانەدا قەرزەكانمان لە رێى كارتى متمانەییەوه دەگاتە ئەوپەرى، تەنانت سەگەكانیشمان رقیان لیمان دەبیت، برا بچووكەكانمان دەبینین كە لە گەرماودا ماددى ھۆشبەر بەكار دینن، بەلام ئیمە ھىشتا ھەر بىزارین لەو باقییەى كە بە وردەى كانزایى وەریدەگرینەوه و لابردنى ئەو پرۆگرامە تەلەفزیونییەى دلخوازمان بووه.

باش سەیر كە! كارەكە بەم شێوەیە دەروات. بىگومان رۆژىك لە رۆژان دەمریت، دەزانم ئەمە شتىكى رۆونە، بەلام تەنها ویستم بىرت بخەمەوه نەوێك بىرت چووویت. تۆ و ھەموو ئەوهى دەیزانیت، پاش ماوێك كە دوور نییە؛ دەمرن. لەو ماوێ كورتەى كە بۆت ماوێتەوه لەنیوان ئێرە و ئەوى، بڕىكى سنووردەر نەبیت؛ توانای گرنكىپیدانى زیاتر نەماوێ تا بەخەرجى بدەیت. لە راستیدا بڕىكى زور سنووردەرە. ئەگەر تۆ بى بىركردنەوێكى ھۆشیارانە و بە شێوەیەكى گشتگیر لێرە و لەوى گرنكى زیاد لە پنیوست بە ھەموو شتىك دا... ئیتر چیت پى بلیم؟ باشە، ئەمە واتای ئەوێ كە تۆ لە ھەموو ئاراستەكانەوه شكست دەھێنیت.

شتىك ھەیه پى دەوتریت ھونەرى گونپینەدانى زیرەكانە. راستە لەوانەىە بىرۆكەكە زور بىمانا بىت، لەوانەشە من وەك كەسىكى گیل دەربخات، بەلام ئەوهى من ئیستا دەمەویت باسى بكەم ئەوێ لە بناغەوه فیرى چۆنیتى جەختكردن لە بىرۆكەكان و

رێكخستنیان به پێی له پیشینه بوونیان ببه به شیوهیهکی چالاكانه...
 چۆنیتی جیاکردنهوه یان ههلبژاردنی ئهوهی بهراستی گرنگه بۆت
 و ئهوهی بۆت گرنگ نییه، جیای بکه رهوه به پێی بهها کهسییهکان
 که بهوردی دانراون، ئهمهش کاریکی هینده قورسه که جێی باوهر
 نییه، لهوانهیه مروف پیویستی به تهمه نیکی درێژ هه بیت تا بتوانیت
 راهینانی له سههه بکات و پێی بکات و به پێی ئهو بنه مایه ری بکات.
 له مه شدا چه ندين جار تووشی شکست ده بیت، به لام لهوانهیه ئهمه
 گرنگترین ململانی بیت که شیاوی ئهوه بیت مروف ئهنجای بدات
 له تهواوی ژيانیدا، بگره لهوانهیه تاکه ململانی بیت له ژيانی مروفدا.
 ئهمهش له بهر ئهوهی تو؛ کاتی زیاد له ژماره ی پیویست گرنگی
 به شتهکان ده دهیت، کاتیکیش گرنگی به هه موو شتیک و هه موو
 که سیک ده دهیت، واهه ست ده کهیت ئیتر تو مافی خۆته به ئاسووده یی
 و به خته وه ری بژیت، هه موو شتیکیش پیویسته بهو شیوهیه بیت
 که تو ده ته ویت، به لام ئهمه حاله تیکی نه خوشییه، له داهاتووشدا
 به زیندوویی ده تخوات. له هه موو کیشمه کیشیکدا؛ سته مینک ده بینیت
 به سههه شانت هوه، له هه موو ئالنگارییه کیشدا؛ شکستیک بۆ خۆت
 ده بینیت، له هه موو بیزار کردنیکدا؛ سووکایه تیکردنی که سی ده بینیت،
 له هههه جیاوازییه کدا ناپاکی، به لکوو به ند ده بیت له چوارچێوه ی
 دیواری لاواندنه وه ی خۆتدا، له ناو دۆزه خیکدا به ئهن دازه ی سههه
 که سووته مه نییه که ی هیچ نییه جگه له رقلینبوونه وه ت له خۆت
 و پیت وای نییه شیاوی ئهوه بیت، دۆزه خیک که به ردهوام ئهو
 ئهلقه دۆزه خیه دووباره و چه ندباره ده کاته وه که له جووله یه کی
 به ردهوامدایه و به هیچ شوینیکت ناگه یه نیت.

هونهری گونپینه دانێ زیره کانه

کاتی خه لکی خاله تی گونپینه دان و گرنگینه دانی زیاده به شتیک دههینه پیش چاوی خویان، هه ر چون بیت، نه وان خاله تیکی جیهیلراوی وه ستاو له گرنگینه دان به هه موو شتیک لای خویان وینا ده کهن... وینای خاله تیکی هیوری ده کهن که ده کریت هه موو سۆزه کان خاموش بکاته وه، خه یالی نه وه ده کهن و هه زی نه وه دشیان هه یه بینه که سانیک که هه یچ شتیک نه یانبه زینیت، که سانیک بن که سه ر بو هه یچ که سیک دانه نه وینن.

که سیک که له هه یچ شتیکدا هه یچ هه ستیک یان واتایه ک نابینیت، ناویکی هه یه که پنی ده لین: مرۆفیکی ناته واو له رووی عه قلییه وه. که واته بو ده ته ویت بیته که سیک ناته واو له رووی عه قلییه وه؟ وه لامیکم پی نییه بو نه م پرسیاره!

که واته گرنگیپیدانی زور، واتای چیه؟ نه و گرنگیپینه دانه چیه که من ده مه وی بوتان باس بکه م؟ با ته ماشای سی «بابه تی ورد» بکه ین که له وانه یه له روو نکرده وهی نه م باسه دا یارمه تیمان بدات. بابه تی وردی یه که م: گرنگیپینه دانی زور؛ هه رگیز به واتای پشتگوێخستن نایه ت، به لکوو نه وه یه که به و شیوه یه گرنگی پی بده یت که خۆت پی ئاسووده ده بیت.

با روو ن بین، له پشتگوێخستندا شتیک نییه سه ر بکیشیت بو متمان یان سه رسورمان، پاشان نه و که سانه ی شته کان پشتگوێ ده خه ن؛ لاوازن و له بوچوونی که سانی تر له سه ر خویان ده ترسن، نه وانه بو هه یچ به که لک نایه ن جگه له خواردنی چپسی په تاته و که ران به ناو ئینته رنیت. له راستیدا نه وانه ی شته کان پشتگوێ ده خه ن؛ خویان هه ول ده دن که به و شیوه یه بن، له به ر نه وه ی گرنگیه کی زور ده دن، زیاد له نه دازه ی پیویست، به لام

گرنگيه که يان بو نه وهيه که هه موو خه لکی چی ده لين له باره ی
قژيان وه، به لام پشتگوينخستنيان؛ وایان لی دهکات گوی نه دهن به
شوردنی یان داهینانی. نه وان گرنگی ده دهن به رای هر که سیک
له باره ی بوچوونه کانیا نه وه، به م شيوه یه نه وان له پشت په رده یه ک
له گالته جاری و بوله و تانه وته شهری بريندارکه ره وه خویان
شاردوته وه که لیوانلیوه له بیمتمانه یی به خویان. نه و که سانه
ترسیان هه یه له وه ی ریگا به هر که سیک بدهن لینیان نزیک بیته وه،
وهک نه وه ی خویان وهک تنوکی به فر بیته پیش چاو که تایبه ت و
ده گمهن و که س نه توانیت له کیشه تایبه ته کانیا تینگات.

پشتگوینخه ره کان ترسیان له جیهان هه یه و له لیکه وته ی
بریاره کانیا نه دترسن، نه مهش وایان لی دهکات بیهش بن له
هر بژارده یه کی واتادار، نه وان له چالیکی لمینی بیهه سندان که
خویان بو خویان دروست کردووه، نه وان له ناو خویاندا و له
به زده بیهاته وه به خویاندا نفرو بوون، بویه ده یانینین هه میسه
خویان به و شتانه وه سه رقالم دهکن که کات و وزه یه کی زوریان
لی ده بات: نه و شته ی ناوی ژيانه.

له بهر نه وه ی ژيان له م دوخه دا راستیه کی خه له تینه ر و
شاراوه یه، هه رگیز شتیک نییه به ناوی گرنگینه دان به شته کان،
پنویسته له سه رت گرنگی به شتیک بدهیت، نه مه به شیکه له
پیکهاته ی نه دمامیمان که وامان لی دهکات گرنگی به شتیک بدهین،
دوای نه وهش وامان لی دهکات هه میسه گرنگی پندهر بین.

که واته پرسیا ری راسته قینه نه وه یه: گرنگی به چی بدهین؟
خومان به چیه وه سه رقالم بکهین؟ چی هه لیزیرین بو نه وه ی
گرنگی پی بدهین؟ له کوتاییشدا چون بتوانین واز له گرنگیدان
به وانه بهینین که بایه خیال نییه؟

ماوهیهک له مه و بهر یه کیک له هاوریکانم؛ دایکمی خه له تاند و بریکی زور پاره ی لی سهند، ئه گهر ئه مه م فه راموش بکردایه، من شانم بهرز ده کرده وه و بهرده وام ده بووم له سه ر خواردنه وه ی قاوه که م و ته ماشای زنجیره ی درامای دلخوازی خۆم ده کرد له ئینته رنیت، پینشم ده وت: به داخه وه م بۆ ئه وه ی که رووی دا، دایکه! به لکوو بهر پر سیاری تییه که شیم ده خسته ئه ستوی خوی!

به لام توو ره بووم به وه ی رووی دا، به لکوو به وه ی رووی دا؛ زور توو ره بووم، وتم: «نا! دایکه، ئیمه ئه مه قبول ناکه ین، ده چین بۆ لای پاریزهر و شوینی پی ئه و ناله باره هه لده گرین. بۆچی؟ له بهر ئه وه ی من زیاد له ئه ندازه ی خوی گرنگی به و بابته ناده م. ژیا نی ئه و ته له که بازه له ناو ده به م، ئه گهر خۆم ناچار ببینم بۆ ئه و کاره.» ئه م نموونه یه ی بۆ بابته ی وردی یه که م ده هینریته وه له گرنگینه دانی زیاد له پیویست، کاتی ده لین: «نه فره ت له وه بیت، ئاگادار بن... ئه و که سه ه یچ شتیکی به لاوه گرنگ نییه»، ئه وه ئیمه نامانه ویت بلین که ئه و فه راموشکار نییه به ه یچ شتیکی، ته واو به پیچه وانه وه، مه به ستمان ئه وه یه ئه و که سه ی باسی ده که ین؛ گو ی به و نا ره حه تی و روو به روو بوونه وانه نادات که دینه سه ر ریگای که یشتن به ئامانجه کانی، ههروه ها گو ی نادات به بیزاربوونی هه ندیک که س ئه گهر هه ست بکات ئه وه ی ئه نجامی ده دات؛ له سه ر حه قه و گرنگه یان کاریکی چاکه. مه به ستمان ئه وه یه ئه م که سه یه کیکه له و که سانه ی که ده توانن به دارشتنی که سی ئاماده نه بوو (غائب) باس له خویان بکه ن و خویان بپاریزن له وه ی هه ر چاکه یه ک بده نه پال خویان، کاتی گومان ده بن که ئه وه ریگا راسته که یه. ئه وه که سیکه گو ی به ه یچ نادات، به دیاریکراوی به و واتایه دیت. ئه م کاره سه ر ده کیشیت بۆ سه رسورمانی زور. نا، مه به ستم

ئەو كەسە نىيە كە پىشتەر باسەم كرد، بەلكوو مەبەستم زالبوونە
 بەسەر گرافتەكاندا، ھەروەھا مەبەستم ئامادەیی مرقوڤە بۆ ئەو دەى
 جياواز بىت، بەو دەى نەخوازراو و دەرکراو بىت لە پىناو بەھاكانى
 خۆيدا. ئەو دەى ئامادەیی بۆ وەستانەو دەى ڤووبەڤوو بە ڤووى
 شكستدا، ھەروەھا ئامادەیی بۆ ڤووبەڤووبوونەو دەى ئەو شكستە.
 مەن لىرەدا باسى ئەو كەسانە دەكەم كە گوئ بە نارەحەتى و
 شكست يان بە شەرمەزاربوونى خويان نادەن يان تەنانەت بە
 تەركردنى جىگای نووستنەكانيان بۆ چەندىن جار. ئەو كەسانەى
 پىكەننىكان بەسە و پاشان ئەو دەى خويان بڤروايان پىتەتى،
 دەيكەن. ئەو كارە دەكەن، چونكە دەزانن ئەو ڤاستە، دەزانن كە
 ئەو بۆ ئەوان گرنگى زياترە، ئەوان خودى خويانن، ئەوان دەلێن:
 «ئەو بەجەھەننەم»، بەلام ئەمە بۆ ھەموو شتىك نالین لە ژياندا،
 بەلكوو بۆ ھەموو ئەو شتانەى كە بىزاريان دەكات، يان بايەخى
 نىيە لە ژياندا. ئەوان گرنگى پىدانەكانيان دەپارىزن بۆ ئەو شتانەى
 بەراستى گرنگيان ھەيە، بۆ ھاوڤيكان، بۆ خىزان، بۆ ئامانج، بۆ
 ھەر شتىك كە خوشيان دەوێت، ھەروەھا بۆ داوايەكى ياسايى
 ڤيگر، جاريك يان دوو جار. لەبەر ئەو ھۆكارەش، بە ھۆكارى
 ئەو دەى گرنگيدانەكانيان تەنھا بۆ شتە گەورەكانە، بۆ ئەو شتانەى
 خويان بەياخدارن، لە بەرامبەردا خەلكيش گرنگى بەمان دەدەن.
 ئەمە ڤاستەقینەيەكى خەلەتینەرى ترە لە ڤاستەقینەكانى ژيان.
 ناتوانيت ببیتە كەسيكى گرنگ، كەسيك كە بوون دەگۆڤيت بەلای
 ھەندى كەسەو، بەبى ئەو دەى ببیتە «نوكتە» و سەرچاو دەى
 شەرمەزارکردنى ھەندى كەسى تر. ناتوانيت ئەو بكەيت! ئەمە
 لەبەر ئەو دەى شتىك نىيە بە ناوى «كەمبووى نارەحەتییەكان».
 نارەحەتى، ھەميشە بوونى ھەيە. وتەيەكى كۆن ھەيە ماناكەى

ئەمەيە كە تۆ ناتوانیت لە خۆت رابكەیت، بۆ ھەر كۆی بچیت؛ خۆت ھەیت، كەواتە كیشە نییە: ئەم كارە بۆ ناپەحەتیەكان و بۆ شكستیش ھەر راستە. دەبینیت بۆ ھەر كۆی برۆیت، پینچ سەد كیلوگرام لە خۆلواشاك چاوەرێتە، ئەمە شتیکی گرنگ نییە ھەرگیز، بێرۆكەكە ئەو نییە كە دوور بكەویتەو لەو خۆلواشاكە، بێرۆكەكە ئەو نییە چارەسەریك بدۆزیتەو كە شیاوی تۆ بیت، كارەكە رایى بكەیت و چارەسەریكى بۆ بدۆزیتەو.

كارى وردى دووهم: بۆ ئەوێ ناپەحەتیەكانت بەلاوێ گرنگ نەبیت، سەرەتا پێویستە گرنگی بە شتیك بدەیت كە لەو گرنگی زیاتر بیت.

بیهێنە پیش چاوی خۆت كە لە یەكێك لە فرۆشگاكان بیت، لەو كاتەدا خانمیكى بەتەمەن ببینیت كە ھاوار دەكات بەسەر ژمیریارەكەدا و سەرزەنشتی دەكات لەبەر ئەوێ كۆبۆنیكى كڕینی لى وەرنەگرتووێ كە نرخەكەى سى سەنتە. ئەو خانمە بۆ گرنگی بەو دەدات؟ ئەو تەنها سى سەنتە!

ھۆكارەكەیتان پێ دەلێم: لەوانەى ئەو خانمە شتیكى نەبیت باشتەر بیت لەوێ لە مالهو دانیشیت تا كاتەكانى پێ بەسەر بەریت و ئەو كۆبۆنانەى تیدا بریوێ. ئەو تەنھایە، تەمەنى تیپەرێو، مندالەكانى بیتەقلن و ھەرگیز سەردانى ناكەن. ھەرۆك ماوێ سى سەلە كارى سێكسی ئەنجام نەداو، لەوانەشە نەتوانیت بجوولیت بەبێ ئەوێ ئازاریكى توندی بۆ دروست بیت لەخوارووی پشتیدا. مووچەى خانەنشینیەكەى زۆر كەمە. لەوانەشە كاتى دەمریت، خەفا بیت و جیگاكەى تەپ بكات. لەبەر ئەوێ لە ھەر شوینیك ئەو كۆبۆنانە ببینیت، دەیانبریت. ئەو ھەموو ئەوێ كە ھەیتى، ئەو تەنھایە لەگەڵ ئەو كۆبۆنانە، ئەو ھەموو ئەو شتانەى كە

دهتوانيت گرنگي پي بدات، چونكه شتيكي تر نيه گرنگيپيداني
ئو داگير بكات. بهو شيويه، كاتي كارمهندي ژميريارى تهمهن
حه قده سال رهت دهكاتوه به رووخساره خالالاوييه كه يه وه
كۆبونه كه ي لى وه ربگريت، ههروهه كاتي دهيه ويت پاريزگاري له
خاويني دهغيله ي پاره كه ي بكات ههروهك چون سوارچاكه كان
پاريزگاري له ناموسي كچان دهكهن؛ ئوه بينگومان ئو خانمه
پيره به روويدا دهته قيته وه. ئوه ي له لاي كو بوته وه له بينه يوايى
ماوه ي فهراموشكراني، ده يبارينيت به سهريدا و گوزارشتى
ئاگريني هاوشيوه ي «له تافى لاويمدا» و «خه لكى ريزى زياتريان
دهرده بري» وهك گهرده لول هه لدهكات به سهريدا.

كيشه لاي ئو كه سانه يه كه گوي به شتى زور دهن زياد له
ئهنده، ئوه يه هيچ شتيكيان له لاي نيه كه زورترين به ها و گرنگي
هه بيت تا گرنگي پي بدن.

ئه گهر خۆت بينيه وه كه له سه ر شيوازيك زور دووباره
ده بيته وه؛ گرنگي زياتر له پيوست ده به خشيته شته لاوه كيه كان
و ئه مهش هه راسانت دهكات (وينه يه كي هاوړى تازه كهت له ناو
فهيسبوک، كه موزه ي پيلي كونترولي ته له قزيونه كه تان، له دهستداني
هه لي كرپني دوو قوتوو پاكه ره وه ي دهست به پاره ي يهك دانه)؛
ئو ئه گهرى زوره كه له وانه يه تو ژيانكي هه ژارانه به ريته سه ر كه
شتيكي ئه وتوى تيدا نيه بيكه يته جيگاي گرنگيپيداني راسته قينهت.
ئهمه يه كيشه راسته قينه كه ي تو. كيشه راسته قينه كهت له وينه كه دا
نيه، له پاكه ره وه ي دهسته كه شدا نيه، له پيله كانى كونتروله كه شدا
نيه.

گويم لى بوو يه كيك له هونه رمه ندان جاريك ده يوت ئه گهر
كه سينك كيشه ي نه بيت، ئه و عه قلى راسته وخو دهست دهكات به

گەرەن بۇ ئەۋەى دروستى بىكات، پىنم وایە كە زۆرىنەى خەلك
(خویندەۋارەكان بەتایبەت... ئەۋانەى نازدارن لە مندالى چىنى
ناۋەرەستى سىپىست) پىيان وایە «كىشەكانى ژيان» لە راستىدا
هېچ نىن جگە لە كارىگەرىى لاۋەكىى نەبوونى شتەنىك كە زىاتر
جىگەى گىرگىپىدان بن و ئەگەرى هەبىت مەۋف دىلەۋكىى هەبىت
بەرامبەرىان.

لەمەۋە ئەۋەمان بۇ دەردەكەۋىت لەۋانەى بەدەستەپىنانت بۇ
شتىكى گىرگە كە ماناىەكى راستەقىنەى هەبىت لە ژىانتدا؛ باشتىرەن
رېگا بىت بۇ بەكارهتەنى كات و وزەت، ئەمەش لەبەر ئەۋەى
ئەگەر تۆ ئەۋ شتەت نەدۆزىيەۋە كە بەرەستى ماناى هەى؛ ئەۋا
گىرگىپىدانەت دەۋوات بۇ شتەنىك كە پىمانان و مەسەلەى پىنرخن.
كارى وردى سىتەم: ئەگەر بىزانىت يان نەيزانىت، تۆ هەمىشە
ئەۋە هەلدەبژىرەت كە گىرگىپىدانى خۆتى پى دەبەخشىت.

مەۋقەكان لەداىك نابن بەۋ شىۋەىەى گىرگە بە شتىك نەدەن،
لە راستىدا ئىمە بە جۆرىك دروست كراۋىن كە وامان لى دەكات
گىرگەى زىاد لە پىۋىست بە شتىك بەدەن. ئاىا رۆژىك لە رۆژان
نەتدىۋە كە مندالىك زۆر بەكۆل دەگرى، لەبەر ئەۋەى رەنگى
شىنى كالاۋەكەى رېك ئەۋ جۆرە شىنە نىيە كە ئەۋ دەىەۋىت؟ ئاىا
بەرەستى لەۋە بىنەقلانەتر هەىە؟

كاتى تەمەنمان بچۈۋەكە، هەمۋ شتىكى تازە؛ وروۋژىنەرە
و شتە گەرەكانىش تا ئەۋپەرى سىۋور گىرگەى زىاترىان پى
دەدرەت. لىرەۋە ئىمە گىرگەى زۆر بە شتى يەكجار زۆر دەدەن،
گىرگەى بە هەمۋ شتىك دەدەن، بە هەمۋ كەسىك... گىرگەى
بەۋە دەدەن كە خەلكى چىمان لە بارەۋە دەلەن، بەۋەش كە ئەۋ
كۆرە سەرنجراكىشە يان ئەۋ كچە سەرنجراكىشە پەىۋەندى

تهلهفونى پيمانه وه كردووه يان نه يكردووه، ههروهك به وهش كه
ئايا گوره وييه كانمان له گهل جلو به رگه كانمان گونجاوه يان گونجاو
نييه، گرنگى زور ددهين به رهنگى ميزه لانه كان له بوژى ساليادى
له دايكبوونه كانماندا.

له گهل زيادبوونى ته مه نمان و سوودوهرگرتن له كه له كه بوونى
ئه زموونه كانمان (تيروانينمان بو ئه وهى كاتيكي زورمان له دهست
دهرچووه)، دهست دهكهين به تيبينيكردنى ئه وهى به شه گه وره كهى
ئه و بابته تانه؛ كاريگه ريبه كى راسته قينهى به رده واميان له سه ر
ژيانمان نييه. ئيستا ئيتر ئه و كه سانهى پيشتر گرنگى زورمان
دهدا به بوچوونه كانيان، له ژيانماندا نه مان. ههروهك بو مان
بوون دهبيتته وه كه ئه و حاله تانهى ره تكدنه وه كه بووبه بوومان
بوونه ته وه و كاتى خوئى زور ئازاريان پى گهياندووين، سهريان
كيشاوه بو ئه نجامى باش. بوشمان دهرده كه ويت كه وريايى خلك
چه ند كه مه به رامبه ر ورده كارييه كانى بوو كه شى دهره وه مان
و به ره و ئه وه دهچين كه خو مان سه رقال نه كهين به خوئيان و
بوچوونه كانيان.

له به ره ته وه كه مترین شت هه لده بوژيرين تا گرنگى خو مانى
پى ببه خشين، ئه مه يه كه ئيمه ناوى ده بهين به «پينگه يشتووبى»،
كه مروف فير دهكات گرنگى نه دات به شتيك، مه گه ر شياوى ئه و
گرنگيپيدانه بيت و وهك بانك مو رلانده زنجيره دراماي (the
wire) به هاوبه شه لينكوله ره كهى ده لیت (هيشتاش به رده وام له
ئينته رنيته تهماشاي ئه و درامايه ده كه م): «ئه مه ت به سه ر ديت كاتى
كه گرنگى به شتيك ده ده يت كه كارى تو نييه گرنگى پى به ده يت.»
پاشان شتيكى تر له گهل زياتر چوونه ته مه نمانه وه و گه يشتن
به ناوه ندى ته مه ن ده ست دهكات به گو ران: ئاستى وزه مان

داده به زیت، که سایه تیمان داده مه زریت، ده زانین ئیمه کین، خۆمان
قبول ده کهین، له ناویشیاندا ئه و بهش و په گه زانه ی له راستیدا
پێیان دلخۆش نین.

به شیوازیکی نامۆ، ئه مه بۆ ئیمه جوړیکه له سه ره به ستبوون،
پێویستمان به وه نییه سه ره له نوێ گرنگی به هه موو شته کان بدهین.
ژیان ژیا نه، ته نها ئه وه ند، ئیمه ش به شیرینی و تالیه کانییه وه
قبولمانه. هه ندیک له ئیمه پێی وایه چاره سه ری شیرپه نه جی بۆ
نادۆزریته وه، یان ناتوانیت گه شت بکات بۆ سه ر مانگ؛ ئه مه ش
کاریکی باشه. ژیا ن ده روات، ئیمه ش ده رۆین به ره و ئه وه ی زیاتر
قبولی توانا دژیه که کانمان بکه ین له سه ر گرنگیدان به شته کان و
به ده سه ته یانیان له پێنا و ئه و لایه نانه ی ژیا نمان که به راستی شیوا ی
گرنگی پێدانن: خێزانه کانمان، هاو پێ نزیکه کانمان، هاو به شه کانمان
له چالاکییه خۆشه کانماندا. ئه وه ی سه رنجرا کیشه لی ره دا، ئه وه یه
که ئه وه ند به سه! ئه م ساده کردنه وه یه ی کاروباره کان به راستی
به خته وه رمان ده کات، به خته وه ر ده بین به شیوه یه کی به رده وام.
کاتی بیر ده که ی نه وه له وه ی بۆکو ژسکی، ئه و شیتته ئالووده به
کحو له، تا را ده یه ک له سه ر حه ق بووه که وتوو یه تی: هه ول مه ده!

که واته له بنه ره تا مه به ست له م کتیبه چییه؟

ئه م کتیبه ئامانجی ئه وه یه وات لی بکات که مێک بیر له پوو نیی
له و شتانه بکه یته وه که هه لیان ده بژیریت به وه ی گرنگ له ژیا ندا و
ئه و شتانه ی هه لیان ده بژیریت به وه ی جینگای بایه خ نین.
گومانم وایه له مرۆدا ئیمه پووبه پووی په تایه کی ده روونی
بووینه ته وه که کورته که ی ئه وه یه خه لکی چیتر له وه تینا گه ن که

هه ندى جار كاروباره كان خراپ بين؛ نايتته كيشه، ده زانم له وانه به
ئهمه دارووخان بيت له رووى زيهنبيه وه، به لام ئهمه تنها له
رووكه شدايه، من بوتان دووپات ده كه مه وه كه ئهمه مه سه له
ژيان و مردنه.

ئهمه ش له بهر ئه وهى كاتيك ئيمه ده بينين قبولكراو نيه
كاروباريكمان هه ندىك جار خراپ بيت؛ ئه وا ئيمه به شيوه يه كي
بيتاگايانه ده ست ده كه ين به سه رزه نشتكردنى خومان، هه ست
ده كه ين كه هه له يه ك له خوماندا هه يه به شيوه يه كي قول، ئهمه ش
پالمان پيوه ده نيت بو جورها زياده روهى له قهره بوو كردنه وهى
ئو هه له يه ي وينا مان كردو وه بو خومان...

قهره بوو كردنه وه يه ك له وينه ي كرني چل جووت پيلاو،
يان زياده روه يكردن له خواردنى دهرمانى پاراستنى مه عيده له
كاتانه ي شهوانى سيشه ممه مه ده خوينه وه، يان تهقه كردن به ناو
پاسينكى قوتا بخانه دا به هه موو مندا له كانى ناويه وه.

ئو باوه روهى كه نابى هه رگيز مروف ناته واويى هه بيت؛ هه ندى
جار سه رچاويه بو گه شه كردنى «ئه لقه ي جه هه ننه مى كه خوى
دووباره ده كاته وه»، ئو ئه لقه يه ي كه زال بووه به سه ر كلتوورماندا.
بيروكه ي زياده روهينه كردن له گرنگيدان به زوربه ي شته كان،
هيج نيه جگه له ريگايه كي ساده بو دووباره كردنه وهى هيو و
پيشبينييه كانمان له ژياندا و دياريكردنى ئو شتانه ي گرنگ و
ئه وانه ش كه گرنگ نين.

گه شه پيدانى ئو توانايه له خوماندا، پيشره وي مان ده كات بو
شتيك كه هه ز ده كه م واى دابنيم كه جورنكه له «دره وشانه وه»
يان با ناوى بنين «رووناك كردنه وهى كردارى».

نا! ئو هه وانه وهى ئه فسو و ناويى هه تاهه تايى نيه، كوتاييه اتنى

ھەممۇ جۆرەكانى نازەھەتى نىيە، لەو جۆرە خەيالاۋىيە پىروپوۋچانە نىيە لە «درەوشانەۋە»، بەلكو تەۋاۋ بەپىچەۋانەۋە: من پىروناككردنەۋەى كردارى بە جۆرىك لە ھەستكردن بە ھەۋانەۋە دادەنىم بە روۋى ئەۋ بىرۆكەيەى كە ھەمىشە بەشىك لە نازەھەتى ھەيە كە ناتوانىن خۇمانى لى لا بدەين، ژيانىش پىك ھاتوۋە (بە چاۋپۆشىن لەۋەى كە دەتوانىن چى بكەين) لە شكست و دۆران و پەشىمانى، ھەروەھا لە مردن. كاتى ۋاز دىنىت لە بىزاربوون لەۋ نازەھەتییانەى ژيان فرىت دەداتە ناۋى (بەردەۋام فرىت دەداتە ناۋى، باۋەرم پى بكە)، ئەۋا تۆ دەبىتە كەسىكى رىگر لە بەردەمىدا بى ئەۋەى كۆششىكى زۆرىش بكەيت. لە كۆتايىشدا تاكە رىگەى زالبوون بەسەر ئازارەكاندا ئەۋەيە كە پىش ھەموو شتىك فىر ببىت چۆن بەرگەى ئەۋ ئازارە بگرىت.

گرنگى ئەم كىتە ھەرگىز بۆ ئەۋە نىيە لە ئازار يان كىشەكانت رىزگارت بكات، ئەۋەيە ۋا دەكات تىبگەيت كە لەگەلتدا راستگۈيە. ئەم كىتە رىنمونىيەك نىيە بۆ ئەۋەى ھەنگاۋەكانت بەرەۋ مەزنبوون بەرىت، ناشكرىت بەۋ شىۋەيە بىت، ئەمەش لەبەر ئەۋەى مەزنى ھىچ نىيە جگە لە خەيالىك لە مىشكماندا، ھىچ نىيە جگە لە ئاراستەيەكى دروستكراۋ كە خۇمان ھان دەدەين بە ئاراستەى ئەۋ بىرۆين... ئەمە بەھەشتى دەروونى ئەفسووناۋىي... درۆزنە!

لە بەرامبەردا ئەم كىتە دەيەۋىت ئازارەكەت بكات بە ئامىرىك بە دەستتەۋە، نازەھەتییەكانت بگۆرىت بۆ وزە، كەمىك كىشەكانت چارەسەر بكات، ئەمە پىشكەۋىتىكى راستەقىنەيە. ۋاى دابنى ئەم كىتە بەرچاۋپوۋنىيەكە بۆ ئەۋ شتانەى پەيۋەستىن بە نازەھەتییەكان و چۆنىتى مامەلەكردن لەگەلىان بە شىۋەيەكى باشتىر و واتادارتىر لە رابردوۋ، لەگەل كەمىك ھەستكردن بە ئەۋانى

کچن خوت به

وهرگيراني: نارام عوسمان

تر و که ميک له خوبه که مزانين. نه مه کتينيکه له باره ی «چون»
سهره پای قورسيی باره که ت، جووله ت هينواش بيت» و «چون»
به ساناييه کی گه وره تره وه مامه له له گهل گه وره ترين ترسه کانت
ده که يت» و «چون له کاتي رشتنيدا، به فرميسکه کانت پنده که يت».
نه م کتنيه فيرت ناکات که چون پاره پهيدا ده که يت يان چون
شتيک له شته کان به ده ست ده هينيت، به لکوو فيرت ده کات که
چون شتيک له ده ست بده يت به بي نه وه ی نه وه له ده ستدانه بوت
بيته سهرچاوه يه کی گه وره ی دله راوکی، هه روه ها فيرت ده کات
که سه يری نه وه ی له ژيانندايه بکه يت و سووکی و بينرخی و
توورهييه کانی لی هه ليکيشيت و ته نها پاريزگاری له شته گرنگه کانی
بکه يت، فيرت ده کات که چون چاوه کانت بنوقينيت و متمانه ت
هه يت به وه ی له وانه يه بکه ويت به پشتدا و له گهل نه وه شدا هيچت
به سه ر نه يه ت، فيرت ده کات چون بکه يته نه وه ی گرنگی به شتي
که متر بده يت، هه روه ها فيرت ده کات که «هه ول نه ده يت».

بهندی دووهم بهختهوهری کیشیه

له نزیکه‌ی دوو هه‌زار و پینج سهد سال بهر له ئیستا، له بناره‌کانی شاخی هیمالایا له و ناوچه‌یه‌ی که ئیستا پینی ده‌لین نیپال، پاشایه‌ک که خاوه‌نی کۆشکیک بوو، له سه‌روبه‌ندی بوونی به خاوه‌نی منداڵدا، بیرۆکه‌یه‌کی مه‌زنی بۆ دیت له باره‌ی منداڵه‌که‌وه: هه‌ول ده‌دات ژیا‌نی تیر و ته‌واو و بن که‌موکۆری بکات، ئه‌و منداڵه‌ بۆ ساتیک نه‌زانیت نا‌ره‌حه‌تی چیه‌، بریاریشی دا هه‌موو پینداویستی و داواکارییه‌کانی جیه‌جی بکات له هه‌ر کاتیکدا بیت. ئه‌و پاشایه‌ به‌ده‌وری کۆشکه‌که‌یدا به‌ربه‌ستی زۆر به‌رزى جیگیر کرد، بۆ ئه‌وه‌ی رینگا له ئالوگۆری هه‌ر زانیارییه‌ک له‌نیوان شازاده‌ی نوێ و جیهانی ده‌ره‌وه‌ی کۆشکه‌که‌دا بگریت. زیاده‌ره‌ویی زۆری کرد له نازکیشانی منداڵه‌که‌یدا و دیاری و خۆشترین خواردنه‌کانی به‌سه‌ریدا ده‌باراند و چوارده‌وری به‌خزمه‌تکار گرت که ئاماده‌ بوون بۆ جیه‌جیکردنی هه‌ر داواکارییه‌ک له داواکارییه‌کانی. منداڵه‌که‌ گه‌وره‌ بوو به‌بێ ئاگایی له هه‌ر توندی و زه‌برییه‌ک که له ژیا‌نی راسته‌قینه‌ی مرۆڤدا هه‌یه، ریک به‌و شیوه‌یه‌ی که باوکه

پادشاکه ی نه خشه ی بۆ کینشابوو.

ژیانی مندالیی شازاده هه مووی بهو شیوازه تیپه پری، به لام
سه ره رای هه موو ئه و خوشگوزهرانی و دهوله مهنديیه بیسنووره ی
گوزهراندی؛ گهنجیکی بیزار و رهشبینی لی دهرچوو، وای لی هات
ههست بکات هه ر ئه زموونیک که پیایدا تیپه ر ده بیت؛ به تاله له هه ر
به هایه ک. کیشه ئه وه بوو که هه ر شتیک باوکی پیشکەشی بکردایه،
له تیروانینی ئه ودا به ته واری بیمانا بوو و به شی پیویست نه بوو.
شه ویک له شه وه کان شازاده به دیواری په رژینه که دا هه لگه را
و چوو ده ره وه ی کۆشک، تا بزانیته له دهره وه ی به ربه سته که
چ باسه. یه کیک له خزمه تکاره کان بردی بۆ گوندیک، به لام له و
دیمه نانه ی له و گونده که بینیی؛ توقی.

شازاده بۆ یه که مین جار له ژیانیدا ئه و نارهحه تیپانه ی مروقی
بینی؛ که سانیککی بینی نه خوش بوون، که سانیککی بینی په که که وته
بوون، که سانیککی بینی دهر به دهر بوون، که سانیککیش که له شوینی
خویان دهر ده کران، به لکوو که سانیککیشی ده بینی که ده مردن.

شازاده گه رایه وه بۆ کۆشکه که ی و خوی له کیشه یه کی بونیادی
بینیه وه، نه یدهرانی چۆن مامه له بکات له گه ل ئه وه ی بینیبووی و
هه ستوسۆزی به رامبه ر هه موو شته کان هه لژا و که وته سکالا و
دهر برینی توو په یی. هه روه ک له لای گهنجه کان باوه، کاره که به وه
گه یشت که شازاده که وته سه رزه نشتکردنی باوکی له به رامبه ر
هه موو ئه و کارانه ی له پیناویدا کربووی، شازاده گه یشته ئه و
بروایه ی که ده وله مهندی بوو ته هوی ئه وه ی هینده به دحال بیت و
تا ئه و ئاسته ی وا دهر ده که ویت ژیانی هیه مانایه کی نییه. شازاده
برپاری دا له کۆشکه که هه لیت.

به لام شازاده ی گهنج زیاتر له وه ی پیشبینی ده کرد؛ له باوکی

دهچو، ٺهويش خاوهني بيرؤكهي مهزن بوو. بهوه وازي نه هيتا
كه له كوشكهه رابكات، بهلكوو ويستي دهستبهرداري بارودؤخي
پاشايهتي و خيزانهكهي و هموو مولكهكاني بيت و لهسهر
شهقامهكان ژيان بهريته سهر و ههروهك ټاڙهلهكان لهسهر زهويي
خؤلاوي بخهويت، ليره دا خؤي برسي دهكات، سزاي خؤي ديدات،
داواي پاشماوهي خواردن له نه ناسراوان دهكات تا ماوه له ژياندا.
شهوي دواتر شازاده بهنپيني له كوشكهه چووه دهرهوه،
بو جاري دووهم چووه دهرهوهي كوشك و برياري دا ههرگيز
نه گهرپته وه. سالانيكي دوورودريؤ به دهر به دهر ي ژيا، بووه
پاشماويهكي له بيركراوي نه خوازاو له ناو كومه لگا هاوشينهوي
پيسايي سهگ له پلهكاني خوارهوهي كومه لگا. ناربهه تيبهكاني
شازاده گهره بوون، پيك وهك ٺهوهي نه خشه ي بو كيشرابوو،
به دهست برسيتي و نه خوشي و تهنيابي و لاوازيه وه نالاندي، بگره
رووبه رووي خودي مردنيس بووه وه، زور جار خواردني روؤڅيكي؛
تهنها بريتي بووه له خواردني گوڅيكي.

چهند ساليك نه خوش كهوت، پاشان چهند ساليكي ديكهش،
هيچ شتيك رووي نه دا، شازاده تيبيني ٺهوهي كرد كه ٺه
ژيانه پر دهره سهرييه؛ هموو ژيان نيه. ناربهه تيبهكاني؛ ٺه
بهرچا ورونييه ي پي نه دا كه ټاره زووي كردبوو، هيچ نهنييهك له
نهنييهكاني جيهاني قووليشي بو نه خسته روو له گهل هيچ يهكيك
له ټامانجه كوټاييهكاني.

راستي مهسهلهكه ٺهويه كه ټيستا شازاده هموو ٺهوه
دهزانيك كه ټيمه دهيزانين، تا ئاستيكي: ټيستا دهزانيك كه ناربهه تي
شتيكي زور خراپه، به لام مهرج نيه بابه تيكي ناوه روكدار بيت.
كاتي مروؤف دهوله مهند بيت، هيچ ناربهه تيبهكي دارايي بي

مه به ست تووش نابيت به به هائي. هينده ي نه برد شازاده گه يشت
ئو بروايه ي كه بيرۆكه مه زنه كه ي، هاوشيوه ي بيرۆكه كه ي باوكي
له پيشتردا، بيرۆكه يه ك بووه كه له راستيدا له وپهري خراپيدا بووه،
تيگه يشت كه پيوسته له سهري بروت و كاريكي ديكه بكات به دهر
لهو كاره ي تا ئو كاته كردوويه تي.

شازاده به ته واوي ميتشكي جه نجال بوو بوو، دهرووني خوي پاك
كرده وه، پاشان كه وته ري تا درهختيكي گه وريه ي بيني له كه ناري
بروبارينك، برياري دا له بن ئو درهخته دا دابنيشيت و هه لئه ستيت
تا بيرۆكه يه كي مه زني ديكه ي بو ديت.

چيروكه ئه فسانه ييه كه ده ليت شازاده بو ماوه ي چل و هه شت
روژ له بن درهخته كه دا دانيشت. ئيستا گفتوگوي ئوه ناكه ين كه
مروڤ چون ده توانيت بو ماوه ي چل و هه شت روژ له يه ك شويندا
دابنيشيت، به لام به وه كو تايي بي ده هينين كه شازاده له دواي ئو
ماوه يه گه يشته زور سه ره نجامي قوول.

له نيوياندا چه ند شتيك هه بوون، له وانه: ژيان هه ر خوي جوړيكه
له جوړه كاني نارحه تي. ده و له مه نده كان به هوي سامانه كه يانه وه
ده نالين، هه ژاره كانيش به ده ست هه ژاريه كه يانه وه، ئه وانه ي
خيزانيان نيه؛ به هوي نه بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ش كه
خيزانيان هه يه؛ به هوي بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ي به دواي
چيژ و خوشيه كانه وهن؛ ده نالين به هوي ئه وه ي به دواي چيژ و
خوشيه كانه وهن، ئه وانه ش كه وازيان له چيژ و خوشيه كاني دنيا
هيناوه؛ ده نالين به هوي ئه وه ي وازيان له چيژ و خوشيه كان
هيناوه.

ئمه واتاي ئه وه نيه كه هه موو جوړه كاني نارحه تي وه كو
يه كن، به دلنيا ييه وه نارحه تي هه يه كه ئازاري زور زياتره له واني

تر، بەلام سەرەپاي ئەوەش ھەموومان بەشى خۇمان ناپەھەتيمان
بەردەكەوئیت.

سالان تىپەرىن و شازادە فەلسەفەيەكى تايبەت بە خۇى بنیات
نا و پىشكەشى جىھانى کرد، بیرۆکەى سەرەكى لەو فەلسەفەيەدا
ئەوہیە ئازار و دۇبان دوو شتن کہ ھەرگیز ناتوانین لەبەریان
مەلبىن، ئىمە پىویستە واز بەینین لە بەرەنگار بوونەوہیان. ئەم
شازادەيە دواتر بە بووزا دەناسریت، ئەگەر پىشتىرش ناوی بووزات
نەبىستوود؛ ئەوا بزانه کہ ئەو کەسايەتییەکی زۆر گرنگە.

گریمانەيەکی شاردرادو ھەيە لەپشت زۆر لەوانەى گومان دەبەین
و باوہرمان پنیەتی، گریمانەى يەکەم ئەوہیە کہ بەختەوہرى جۆریکە
لە «پروفسەيەکی لۆژیکى» و دەکریت مروف کار بکات لە پىناویدا
و بەدەستى بەینیت، وەک چۆن دەتوانیت وەرگیران لە کۆلیژى
ياسا بەدەست دىنیت يان کارگەيەکی ئالۆز دروست دەکات. ئەگەر
سەرکەوتوو بووم لە گەشتن بە (س)، ئەوا دەتوانم بەختەوہر بىم.
ئەگەر شیوہم وەکوو شیوہى (ع) ی لى ھات، ئەو دەتوانم بىمە
کەسینکی بەختەوہر. ھەر وەھا ئەگەر توانیم لەگەل کەسینکی وەکوو
(ج) بىم، ئەوا لە داھاتوودا بەختەوہر دەبم.

بەلام ئەم گومانە رىک ناوہرۆکی کىشەکەيە، بەختەوہرى
ھاوکىشەيەکی بىرکاری نییە تا شىکاری بکەین. دوودلى و رازىبوون؛
دوو بەشى بنەرەتین لە سروشتى مروفايەتی، ئەو دووانە دوو
پىکھاتەى پىویستن بۇ بەدیھنانی بەختەوہرییەکی سەقامگیر، ئەمەيە
کہ لە داھاتوودا دەيىنین. بووزا بەلگەکەى لە روانگەى ئایىنى و
فەلسەفییەوہ لەسەر ئەم بابەتە بنیات نا، منیش لەم بەندەدا بەلگەکەم
لەسەر ھەمان شت بنیات دەنیم، بەلام من لە روانگەيەکی بايۆلۆژییەوہ
بنیاتی دەنیم بە پشتبەستن بە ورچى پاندا.

به‌دب‌ختی (پاندای یئھیوایی)

ئەگەر بىمىتوانىيە پالەوانىكى زۆر بەھىز دروست بىكەم، ئەو پالەوانىكىم دروست دەکرد و تاوم دەنا (پاندای بېھيوایی)، كارىكم دەکرد كه ئەم پالەوانە بەھىزە دەمامكىكى سەير لەچاو بىكات و كراسىكى لەبەردا بىت كه بەگەورەيى پىتى (خ)ى لى نووسرايىت، بە جۆرىك كه ئەو كراسە لەو ورگە گەورەيەيدا زۆر تەسك بىت، خالى بەھىزى شاراوەى لەو دەدا بىت كه تواناى وتنى راستىيە وەحشەتەناكە بىزاركە رەكانى ھەبىت بە خەلك لە بارەى خويانەو، ئەو راستىيانەى كه پىويستە بىيىستن، بەلام نايانەويىت قبولى بىكەن. پالەوانەكەم لەم دەرگايەو دەچىت بۆ ئەو دەرگا؛ ھاوشىوہى فروشيارە گەرۆكەكان، لە دەرگاكان دەدات و شتەنىك بە خەلكى دەلىت ھاوشىوہى: «بەلى، كۆكردنەوہى پارەى زۆر وا دەكات دلت بە خۆت خۆش بىت، بەلام وا ناكات كه مندالەكانت خۆشيان بوىيت»، يان «ئەگەر بە پىويستت زانى پرسىار لە خۆت بىكەيت ئايا متمانەت بە ھاوسەرەكەت ھەيە، ئەو ئەگەرى زۆرە كه متمانەت پىي نەبىت»، يان «ئەوہى ناوت لى ناوہ ھاورپىيەتى، لە راستىدا ھەولە بەردەوامەكانتە بۆ كاركردنە سەر خەلكى». لەپاش ئەوہش ئاواتى رۆژىكى خۆش بۆ ھەموو خاوەن مالەكان دەخوازىت، دواتر دەچىت بۆ مالەكەى تەنىشتى.

ئەو شەتەي سەرنجراڭىش دەپىت، ھەرودھا بىزاركەر دەپىت،
خەمبارىش دەپىت، تىرۋانىنى مەۋقەكان ئاۋەلا دەكات، ھەرودھا
دەپىتە پىۋىستى، بەگشتى راستىيە زۆر گەورەكان لە ژياندا زياتر
بىزارمان دەكات كاتىك دەيانىستىن.

ئەو پاندایە دەبیته پالەوانیک که کهس له ئیمه نایه ویت، به لام
 هه موومان پتویستمان پیتهتی، ههروهها دهبیته سهوزهواتی
 نموونهیی بۆ خواردنه عهقلیهکانمان که له سهوزهواتیان کهمه،
 ژيانمان باشتەر دهکات، سه ره پای ئەوهی وامان لی دهکات ههست
 به خرابی بکهین، له ریگهی «داروو خانمان» هوه بهیترمان
 دهکات، داهاتوومان رۆشن دهکاتهوه له ریگهی بهخشینی بینایی
 پیمان له تاریکیدا. گوێرایه لی بۆی، له تهماشاکردنی فیلمیک دهچیت
 که له کوتاییدا پالەوانه کهی دهمریت: ئەمه وا دهکات زیاتر خۆشت
 بویت، سه ره پای ئەوهی زۆریش خهفتهت پی دادات، ئەمهش به
 هۆی ئەوهیه که تو وا ههست دهکیت ئەو راستهقییه.

بهو شیوهیهی گهیشتییه ئیره، ریگام بدەن با دهمامکیکی پاندا
 له چاو بکهه و راستیهکی بیزارکهری ترتان پی بلیم.

من نارحهتم، تهنه له بهر هۆکاریکی ساده، ئەویش ئەوهیه له
 رووی بایۆلۆژییهوه نارحهتی؛ شتیکی بهسووده، ناوهندیکی باشی
 سروشتیه له پیناو هاندانی گۆرانکاری. رهگه زمان وا پهروهرده
 بووه که ههمیشه له گهل بهشیک له نارازیبوون و نهبوونی
 سهقامگیریدا بژین، له بهر ئەوهی بوونهوهی ناارامی نارازی
 دهبیته بریکی زیاتر له کار و ههولدان به خهرج بدات له پیناو
 نویبوونهوه و مانه وهدا. ئیمه بهو شیوهیه تیکهل کراوین، تیکهل
 کراوین به شیوهیه که هه ره چی به دهست پینین؛ هه ره نارازی بین،
 ههروهها به شیوهیه که نه توانیمان له دواتردا بۆ به دهستهینانی
 ئەم شت و ئەو شت رازیمان ناکات. ئەم ناامادهگییه بهردهوامهی
 رازیبوونه که وای کردووه رهگهزه کهمان به رهنگاری بکات و
 سه رکهوتوو بیت له مانه وه و بنیاتنان و دهسته به رداگرتهی
 هه موو زهوی. ئەمه واته ئازار و نارحهتییهکانمان ناتهواوی و

عهييه نين له چوارچيويه گهشه سهندنى بنياده مهكان، بهلكو
يهكيكن له تايبه تمه ندييه بنه پره تيبه كاني.

ئازار به هه موو شيوه كانيه وه، كاريگه رترين ئامرازه به دهست
جهسته مانه وه بۆ هانداني به رهو كردار. با شتيكي زور ساده به
نموونه وه ربگرين، بيهينه پيش چاوى خۆت كه شتيك چووه به
پهنجهي قاچتدا، تۆش وشهي ههله و خراپ ديت به دهمتدا. زوربه ي
كات به هۆي ئه و ئازاره ي كه هه مانه؛ دهكه وينه سه رزه نشكردنى
شتاني بچووك و بينرخ كه تواناي جووله يان نيه، دهلئين: «ئو
ميزه بيه قله!»، بهلكو له وانه يه كار بگاته ئه وه ي رهخنه له
ديكوراسيوني ماله كه هه مووي بگريت؛ تهنها به هۆي ئه و ئازاره
هه راسانكه ره ي به قاچت گه يشتووه: «ئهرى چ بيه قله و نه زانيك
ميز له شويئي وادا داده نيت!»

به لام من كه ميك كاره كه ده به مه پيش، ئه و ئازاره تونده له
پهنجهي قاچتدا، ئه و ئازاره ي كه رقت ليه تي و رقم ليه تي و هه موو
خه لكى رقيان ليه تي... ئه و به هۆكارىك بووني هه يه كه له و په رى
گرنگيدايه، ئه و ئازاره جهسته ييه به ره نجامى سيستمى دهماريمانه،
ئو و يش ئامرازى كه له پيتاو به خشيئي هه ست به دووريه كاني
جهسته مان. دهتوانين بۆ كوئ بچين و بۆ كوئ نه چين، دهتوانين
به ركه وتيمان له گه ل چي هه بيت و له گه ل چي نه مانيت. كاتى ئه و
سنوورانمان تيده په رنين، سيستمه دهماريه كه مان سزامان ده دات
به و شيوه يه ي كه شياومان بيت و هانمان ده دات له سه ر ئه وه ي
به ئاگا بين و جاريكى تر ئه و كاره دووباره نه كه ينه وه.

ئو ئازاره هينده ي ئه وه ي رقمان ليه تي، سوودى بۆمان هه يه.
ئازار ئه و شتانه مان فير ده كات كه پيوسته لتيان به ئاگا بين، كاتى
كه مندالين يان كاتى بيتاگايين. ئه و يارمه تيمان ده دات له بينيني

ئەوێ باشە بۆمان و ئەوێ خراپە، ئەو یارمەتیمان دەدات لە تیگەیشتن لە سنوورەکانمان و تینەپەراندنی، ئەو فێرمان دەکات کە لەنزیک زۆپای گەرمەووە سەرقال نەبین و تەنی کانزایی نەکەین بەناو پلاکی کارەبادا. ئەمە واتای ئەوێ دەستەلگرتن لە ئازار و ھەولدان بۆ خوشبەختی؛ ھەمیشە کاریکی باش نییە، لەبەر ئەوێ ئازار ھەندیک جار گرنگی یەکلاییکەرەوێ ھەیە کە پەیوەستە بە تەندروستی و مانەویمان.

بەلام ئازار تەنھا جەستەیی نییە. ھەر کەس ناچار بێت دەتوانێت تەماشای پیشەکی بەشی یەکەمی فیلمی (شەری ئەستێرەکان - Star Wars) بکات کە پیش رووداوێکی فیلمە کە دەکەوێت و ئەمەت پێ دەلێت: دەکرێت بنیادەمەکان ئازاری دەروونی توندیشیان ھەبێت. لە راستیشدا توێژەرەوان گەیشتونەتە ئەوێ کە دەماغمان زۆر جیاوازی لەنیوان ئازاری جەستەیی و ئازاری دەروونیدا ناکات. کە پێت دەلێم کاتی ھاوێی کچەکە یەکەم جارم ناپاکی لەگەڵ کردووم و جێی ھێشتووم؛ ھەستەکانم وەک پارچە یەک سەھۆل وایە کە بەھیواشی لە دلم دەچەقێت، ئەمە واتای ئەوێ کە ئازارم پێ گەیشتووە، ھاوشیوێ ئەوێ کە دەماغم وای گومان دەبات ھەر بەراستی ئەو پارچە سەھۆلە لە دلم چەقیووە. ھاوشیوێ ئازاری جەستەیی، ئازاری دەروونیش ئاماژە بە بۆ ئەوێ کە شتیک ھاوسەنگی تیک چوو، یان بۆ ئەوێ کە سنووریک تیپەرینراوە. ھاوشیوێ ئازارە جەستەییەکانمان، مەرج نییە ئازارە دەروونییەکانیش کاریکی خراپ بن، مەرج نییە کاریکی نەخوازراو بن. لە ھەندیک حالەتدا لەوانە یە ژیان بە ئازاری دەروونی یان ھەلچوونی دەروونییەو؛ کاریکی راست و بەسوود بێت، یان کاریکی پێویست بێت. ھەروەک چۆن لە ئازاری پەنجەو

فيري ئوه بووين كه به ريگادا برؤين بهي ئوهي قاچمان بهر
ميزهكان بكهويت، نازاري هه لچووني دهروونيش كه له شكست
يان بهر هه لستيه وه سهرچاوه دهگرن؛ فيرمان دهكهن كه چون
خومان له كهوتنه هه مان هه له وه له داهاتوودا بپاريزين.

ئه مه يه سهرچاوهي مه ترسي له كومه لگايه كدا كه هه ولي زياتر
و زياتر ده دات بو ئوهي خوي دوور بخاته وه له نار هه تي كه
له تالييه كاني ژيانه وه سهرچاوه دهگرن و ناتوانين خومانيان لي
لا بدهين. ئيمه ئه و سوودانه له دهست ددهين كه له وهرگرتني
پيگوتيكی تهن دروستی به نازاره وه دهستمان دهكه ويت، ئه وه زيانكه
كه دامانده بریت له و جيهانه ي كه له دهو روبه رمانه.

له وانه يه ده متان ئا و بكات بو ژيانك كه دوور بيت له هه موو
نازاريك، ژيانك له به خته وه ربي هه ميشه يي و خوشه ويستی
هه تاهه تاي له نيوان مروقه كان، به لام كيشه كاني ئيمه له سهر زهوي
هه رگيز له ناو ناچن. به مه زور به راستي ده ليم: كيشه كان كوتايان
نايه ت. كه ميك بهر له ئيستا (پاندای بيهيوایي) كه ده يناسن؛ سهر داني
كردم، به يه كه وه پيتزامن خوارد، هه موو راستيه كاني له باره ي ئه و
بابه ته وه پي وتم: وتي كيشه كان هه رگيز ئاوا نابن... ته نها له وانه يه
باشتر ببن! وارن بوفيت (يه كيك له گه و ره ترين سهرمايه داره كاني
ويلايه ته يه كگرتوه كان) به ده ست كيشه ي داراييه وه ده نالينيت،
سهر خوشيكي ده ربه ده ريش له به رده م فروشگايه كي گه و ره دا
ده نالينيت به ده ست كيشه ي داراييه وه، به لام كيشه كاني بوفيت له
كيشه كاني ده ربه ده ره كه باشترن. هه موو ئه وه ي ئه م ژيانه دايه، به م
شيوه يه يه.

پانداكه پني وتم: «مارك، ژيان له ناوه روكد زنجيره يه كي
ناكو تايه له كيشه.» له په ردا خه كه مدا كه ميكي خوارد وه و چه تره

په مه یه بچوو که که ی راست کرده وه، پاشان وتی: «چاره سه رکردنی
ئه و کیشه یه ش هیچ نییه، جگه له سه ره تایه ک بۆ ده ستپیکردنی
کیشه که ی دوا ی خوی.»

که میک رۆیشتم پرسیارم ده کرد له باره ی ئه و شوینه ی ئه و
پاندا قسه که ره لیوه ی هاتبوو، پاشان ئه ی ئه و پیتزایه کئ دروستی
کردوه؟

پاندا که پئی وتم: «هیوات به وه نه بیت که ژیانیکی بی کیشه
بوونی هه بیت، شتیکی له و شیوه یه له ئارادا نییه، له بریی ئه وه
پیویسته هیوا بۆ خۆت بخوازیت که ژیانیکت هه بیت کیشه کانی له
جۆری باش بن.»

به دهم ئه و قسانه شه وه، چاویلکه که ی کرده چاوی، پاشان
کلاوه که ی لار کرده وه و به ره و لای خۆرئاوا بوون که وته ری.

بهخته وه ری له چاره سه رکردنی کیشه وه دیت

کیشه کان نه گۆرپکن له نه گۆره کانی ژیان. کاتی له ڕینگای
به شداریکردن له ئەندامیته یی یه کیک له یانه وهرزشیه کانه وه کیشه
قورسه که ت چاره سه ر ده کهیت، ئه و تۆ کیشه ی تازه بۆ خۆت
دروست ده کهیت وه که ئه وه ی ناچار ده بیت به یانیان کاتیکی زووتر
له خه وه هه ستیت بۆ ئه وه ی له کاتی گونجاودا بگه یته یانه به ره له وه ی
بچپته سه ر کاره که ت. له وئ له میانه ی رۆیشتن بۆ ماوه ی سی
خوله ک له سه ر ئامیزی رۆیشتن؛ ئاره قه یه کی زۆر ده که یته وه،
پاشان خوشۆردن و گۆرپنی جله کانت به ره له وه ی بچپت بۆ سه ر
کار و بۆ ئه وه ی بۆنی ئاره قه که ت له وئ بلاو نه بیتته وه. کاتی کیشه ی
به سه ر نه بردنی کاتی پیویست له گه ل هاوبه شه که ت چاره سه ر

دهكيت به دياريكردنی شهوی چوارشه‌مه بو شهوی بيته
 «ژووانیكي جیگیر له نیوانتاند»، شهوا تو كیشه‌ی تازه‌تر دینیته
 ئاراو هاشینه‌ی شهوی پیوسته بیر بکه‌یته‌وه له شتیک به‌یه‌که‌وه
 نه‌نجامی بدن له رۆژی چوارشه‌مه‌دا به جوریک که هه‌ردوولا
 به‌یه‌که‌وه قبولتان بیت له‌گه‌ل دلنیا‌بوون له‌وه‌ی پاره‌ی پیوسته
 پینه بو خواردنی ئیواره‌خوانیكي شیاو، هه‌روه‌ها سه‌رله‌نوی
 ئاشکراکردنی شهو «کیمیا» به له نیوانتاند و هه‌لایسانی پریشکینک که
 واهه‌ست ده‌که‌ن له‌ده‌ستتان داوه، سه‌رله‌نوی دۆزینه‌وه‌ی شینوازی
 نونی نه‌نجامدانی سیکس له‌هه‌وزه‌ بچووکه‌که‌ی که‌رماوه‌که‌دا که
 پره له بلقی که‌ف.

کیشه‌کان هه‌رگیز ناوه‌ستن، به‌لکوو ئیمه ده‌یانگورین به کیشه‌ی
 تر، یان لینی ده‌گه‌رین که‌له‌که‌ بین.

به‌خته‌وه‌ری له چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌وه‌ دیت. وشه‌ی «کلیل»
 چاره‌سه‌ره. نه‌گه‌ر تو کیشه‌کان له خوت دوور ده‌خه‌یته‌وه یان
 هه‌ست ده‌که‌یت که هیچ کیشه‌یه‌کت نییه، شهوه تو به‌رینگاه‌یت بو
 شه‌وه‌ی خوت بکه‌یته‌ مروفینکی به‌دبه‌خت. نه‌گه‌ر بینیشته کیشه‌ته
 هه‌یه و ناتوانیت چاره‌سه‌ری بکه‌یت، شهوه تو دیسان به‌رینگاه‌یت
 بو شه‌وه‌ی خوت بکه‌یته‌ مروفینکی به‌دبه‌خت. تیکه‌له‌ی شه‌فسووناوی
 له چاره‌سه‌رکردنی شهو کیشه‌نه‌دا هه‌شار دراوه، نه‌ک له نه‌بوونی
 کیشه له ژیانته‌دا.

پیوسته شتیکمان هه‌بیت چاره‌سه‌ری بکه‌ین بو شه‌وه‌ی
 به‌خته‌وه‌ر بین. که‌واته به‌خته‌وه‌ری شیه‌یه‌که له شیه‌وه‌کانی کردار،
 شهو چالاکیه‌که نه‌ک شتیک بیت که بیت بو لامان و ئیمه‌ش له
 حاله‌تیکي نه‌رینیدا بین و ته‌نها وه‌رگر بین. شتیک نییه که به‌رینگایه‌کی
 جادوویی بیدۆزینه‌وه له میانه‌ی وتاری رۆژنامه‌یه‌کی به‌ناوبانگدا

که رينماييت پيشکەش بکات يان له ريگاي ئەم يان ئەو ماموستا و راهينهري روحييهوه. بهختهوهري به شيويهکي جادوويي دەرناکهويت دواي ئەوهي پارە کو دهکەيتهوه و خانوويهکي پي دهکريت که ژوورهکاني گه وره ترن لهوهي ئيستات. تو ناييبنيت له شوينيک دانيشتييت و چاوهريت بکات يان له بيروکهيهک يان کاریکدا... يان تەنانهت له ناو کتييدا!

بهختهوهري کرداريکه که به بهردهوامي پيش دهکەويت، له بهر ئەوهي چاره سه رکردني کيشه به بهردهوامي بووني ههيه: چاره سه رکردني کيشه ي ئەمرو دهبيته بناغهيهک بو کيشه ي سبهيني، بهو شيويه بهردهوام دهبيت. توش بهختهوهري راستي به دهست ناهيني، مه گەر کاتيک کيشه ت ههيت و چيز له هه بووني شي وەر بگريت، واته ئەو کيشانه ي که چيز له چاره سه رکردنيان وەر دهگريت.

هه ندي جار ئەو کيشانه سادەن، خواردني خوراكيكي باش، رويشتن بو شوينيكي نوئ، بردنه وه لهو يارييه فيديوپيه ي که ميک له مه و بهر کريوته، به لام کاتي تريش ههيه که تيايدا کيشه کان رووتن، يان ئالوزن: راستکردنه وه ي په يوه نديت له گەل دايکت، به دهستخستني کاریک که پني رازي بيت، به ديهينان و په ره پيداني هاوړيه تبي نوئ.

کيشه کانت هه ر چونیک بن، بيروکه که هه ر هه مان بيروکهيه: چاره سه رکردني کيشه کانت و بهخته وه به! به لام به داخه وه، ژيان بهو ساکارييه ش نيه لاي زور کهس، ئەمەش له بهر ئەوهي هه موو کاره که خراپ دهکەن به يه کيک له م دوو ريگايه، يان به هه ردوو کيان:

١. نکوليکردن: هه نديک کهس نکولي له بووني کيشه دهکەن له

بنه پره ته وه. نه وانه له بهر نه وهی نکولی له واقع ده کهن، پيوسته له سهریان بهرده وام نه و واقع له بهر چاویان بشارنه وه یان خوځانی لی گیل بکهن. له وانه یه نه مه بو ماوه یه کی کورتخایه کهمیک ئاسووده یان بکات، به لام سهر ده کیشیت بو حاله تیکی دهماری و نه مانی نارامی و بوونی خه موی.

۲. عه قلیه تی قوربانی: هه ندیک پنیان باشه وا بیر بکهنه وه که هیچ ناکریت بو چاره سهرکردنی کیشه کانیا، ته نانه ته گهر توانای چاره سهرکردنیشیانی هه بیت. «قوربانییه کان» هه ول ددهن سهرزه نشتی که سانی تر بکهن له سهر کیشه کانیا یان سهرزه نشکردنی بارودوخیکی دهره کی، نه مه بو ماوه یه کی کورت حه وانه وهی زیاتریان پی ده به خشیت، به لام سهر ده کیشیت بو ژیانیکی پر له بیده سه لاتی و ره شبینی و توورپی بهرده وام. خه لکی نکولی له بوونی کیشه ده کهن و تاوانه که شی ده خه نه نه ستوی نه وانی تر له بهر هوکاریکی ساده، نه ویش نه وه یه که نه م ریگایه ئاسانه و ئاسووده یان ده کات، له کاتیکدا چاره سهرکردنی کیشه کاریکی قورسه و زوربه ی کات بیزاریان ده کات. شیوه کانی نکولیکردن و سهرزه نشکردنی که سانی تر، دهرچه یه کی ئاسان و خیرامان پی ده به خشیت، نه وانه شیوازیکن له راکردنی کاتی له کیشه کانمان. له وانه یه نه م راکردنه پالنانیکی کاتیمان بداتی به ره و پیشه وه که وامان لی بکات هه ست بکهن دوخمان باشتر بووه، به لام کیشه کان کوتایان نه هاتوه.

دهرچه خیراکان به شیوازی زور و جوراوجور دین، هه ندی جار ماددییه، بو نمونه وه ک کحول، له وانه شه هه سترکردن بیت به سهرکه وتنیکی نه خلاق که له سهرزه نشکردنی نه وانی تره وه سهرچاوه ده گریت، یان له وانه یه به هو ی نه و حالگرته وه بیت که

دەچینە پێشەوێ بۆ سەرکێشییەکی نوێی مەترسیدار، جۆرەکی
هەر چۆنیک بێت. ئەم دەرچە خیرایانە هیچ نین جگە لە ڕینگای نزم
و بێسوود کە مەوێ ناتوانیت بە درێژایی ژیان بەکاریان بهێنیت.
بەشی هەرە زۆری جیهانی «یارمەتیدانی خود»، پشت دەبەستێت
بە خستەڕووی دەرچە خیراکان لەبری چارەسەرکردنی
کێشەکانیان. زۆرینەی ڕاهێنەرانی «یارمەتیدانی خود» شیوازی
نوێ لە نکولیکردنەوەی دەرچە و گۆیت بە جۆرەها ڕاهێنان
دەنێت کە بۆ ماوەیەکی کورت ئاسوودەت دەکات، بەلام هۆکارە
قوولەکان پشتگۆی دەخەن. لەبیرت بێت، هیچ کەسیکی بەختەوەر
نییە بەراستی کە ناچار بێت بچیتە بەر ئاوی و بە خۆی بلێت کە
بەختەوەرە.

هەرۆک دەرچە خیراکان تووشی ئالوودەبوونمان دەکەن. تا
زیاتر پشتی پێ ببەستیت بۆ ئەوەی هەستەکانت باش بین بەرامبەر
کێشە قوولەکان، زیاتر پێویستت پێی دەبێت. بەو واتایە؛ لەوانەیە
بەنزیکی هەموو شتەکان بێنە ماددەیەکی بۆ ئالوودەبوونت، ئەمەش
بەپێی ئەو پالەنرە و وات لێ دەکات بەکاری بهێنیت. هەریەک لە
ئێمە ڕینگایەکی هەلبژێردراوی هەیە بۆ سەرکردنی کێشەکانی، ئەو
کێشەییەکی تێدا نییە ئەگەر بە بری کەم بەکاریان بهێنین. بەلام هەتا
خۆدوورخستەوتمان لە کێشەکان درێژە بکێشین، هەرۆکمان تاکو
ماوەی سەرکردنمان بۆ کێشەکان درێژە بکێشین؛ زیاتر کە لەکە
دەبن کاتێک ناچار دەبین لە کاتێکی تردا ڕووبەڕوویان ببینەو.

خەلکی ھەستوسۆز و ھەلچوونەکان زۆر گەرە دەکەن

سۆز و ھەلچوونەکانمان بۆ یەک مەبەستی سنووردار
گەشە دەکەن: بۆ ئەوەی یارمەتیمان بدات لە ژياندا و دووبارە
بەرھەمھێنانەوێ شۆمەن بە شۆوھەکی کەمێک باشتر. ئەو
ھەموو بابەتەکیە. ئەوانە ئامرازێک تا پێمان بێنێ شتێکمان ھەیە
کە ئەگەری زۆرە راست بێت یان ئەگەری زۆری ھەیە ھەلە بێت...
لەمە زیاتر نییە، لەمەش کەمتر نییە!

ھەرۆک ئازاری بەرکەوتن بە زۆپایەکی گەرم فیرت دەکات
جاریکی تر دەستی بۆ نەبەیتەو، ھەستکردنت بە خەفەتیکیش کە
بە ھۆی تەنیاپیتەو تووشت بوو؛ فیرت دەکات جاریکی تر خۆت
بەدوور بگریت لە دووبارەکردنەوێ ئەو شتانە ھۆی دەبێت ھۆی
ھەستکردنت بەتەنیاپی. ھەلچوونەکان ھیچ نین، جگە لە ئاماژە
بایۆلۆژی کە تەرخان کراوێ بۆ پیاکێشانت بە شۆوھەکی بەرە
گۆرانکاری بەسوود ئاراستەت بکات.

وریا بە! من نامەوێت لە نەرەحەتی قەیرانەکانی نیوێ ژیان
کەم بکەمەو کە ئێستا پیاوێ تێپەر دەبێت، ھەرۆھا لەو راستییەش
کە باوکە سەرخۆشەکەت پاسکیلەکەتی دزیوێ کاتی تەمەنت نۆ
سالان بوو و تا ئێستاش نەتوانیوێ ئەوێ ڕووی دا؛ تێپەرپیت،
بەلام کاتی بارودۆخەکە بەو شۆوھە دەبێت، کاتیک خۆت وا
دەبینیت کە ھێشتا ھەست بە بێزاری دەکەیت؛ ئەمە لەبەر ئەوێ
کە مێشکت پێت ڕادەگەیەنێت کێشەیک ھەیە کە مامەلە لەگەڵ
نەکراوێ یان چارەسەر نەکراوێ. بە دەربرینیکی تر: ھەستەکان و
ھەلچوونە نەرتینیەکان ھیچ نین جگە لە ھاواریک بۆ کارکردن.

كاتىكېش ئەو ھەلچوونانەت بۇ دىن، ماناي ئەو ھەيە كە پىۋىستە
لەسەرت كارىك بىكەيت، بەلام لە لايەكى ترەو ھەستەكان و
ھەلچوونە ئەرىنىيەكان ۋەك جۆرىك لە پاداشت دىن بۇ لات، چونكە
ئەو كارەى شىاو بوو؛ كرەووتە. كاتى لەم ھەستەدا دەژىت، ژىانت
بۇ سادە دەبىتەو ۋ بەو شىو ھەيە دەبىت بۇ تۇ كە ھىچت لى
داوا نەكراو ھەيە جگە لە چىژو ھەيە گرتىن لىنى. دواى ئەو ھەش، ھاوشىو ھەيە
ھەموو شتىك لە ژىاندا، ئەو ھەستە ئەرىنىيەكان دەپۇن لەبەر ئەو ھەيە
سەرلەنوى كىشەى تازە دىتە ئاراو ۋ شىو ھەيە كۈنەكە دەگرەو ھەيە،
ئەمەش تواناي لىدەر بازوونى نىيە.

ھەستەكان و ھەلچوونەكان بەشىكن لە ھاو كىشەى ژىانمان،
بەلام ھەموو ھاو كىشەكە نىيە، واتاي ئەو ھەيە كاتى من ھەستم
كرە شتىك باشە؛ ئەو ھەيە لە راستىشدا ھەر باش بىت. ھەستەكان و
ھەلچوونەكان ھىچ نىن جگە لە ئامازەكانى سەر رىگا، يان پىشنىارە
كە كۈئەندامى دەمارمان پىشكەشمانى دەكات، راستى نىيە و
فەرمانىش نىيە. لىرەو ھەيە گونجاو نىيە بە درىژايى ھىلەكە ئىمە مەمانە
بە ھەستەكانمان بىكەين، بەلكو لە راستىدا من واى دەبىنم پىۋىستە
لەسەرمان گومان لەسەرى زىاتر بىكەين.

زۆر بەى خەلكى فىر دەبن كە ھەستەكانيان بنووسنەو، ئەو ھەيە
لەبەر ھۆكارى جىاوازى كەسى يان كۈمەلايەتى و رۇشنىرى،
ئەمەش بەتايىت بەسەر ھەست و ھەلچوونە ئەرىنىيەكاندا جىبەجى
دەبىت. ئەو ھەيە خەمەنەرە لە بابەتەكەدا ئەو ھەيە نكولىكرەنى
مروڧ بۇ ھەست و ھەلچوونە ئەرىنىيەكانى، ھىچ نىيە جگە لە
رەتكرەنەو ھەيە زۆرىنەى ئەو ئامرازانەى زانىارى پى دەدەن بە
مەبەستى چارەسەركرەنى كىشەكانى. لە ئەنجامى ئەو ھەشدا
كەسانىك كە لەو جۆرە سەركو تكرەنەيان ھەيە، بە درىژايى رەوتى

ژيانيان قورسييهك دهيينن له مامه له كردن له گهل كيشه كانيان. نه گهر نه و كه سانه تواناي چاره سر كردني كيشه كانيان نه بيت، نه وه ماناي نه وه يه تواناي ژيانكي به خته وه ريان نيه. هه ميشه نه وهت له بير بيت كه نازار ئامانجيكي تيدايه! كه سانيكيش دهيينن كه زياده رويي دهكهن له گوپرايه ليكردني هه ست و هه لچوونه كانياندا، هه موو شتيك به لايانه وه بيانوي هه يه ته نها له بهر يهك هوكار، نه و يش نه وه يه كه «وا هه ست دهكهن». هه نديكيان ده لين: «نو، جامي ئوتومبيله كه تم شكاند، به لام له حاله تيكي شيتانه ي راسته قينه دا بووم، نه مده تواني پيش به و كارهم بگرم»، يان «وازم له قوتابخانه هينا و چووم بو ئالاسكا، چونكه وا هه ستم كرد نه وه كاره دروسته كه يه كه ده بيت بيكه م». برياردان به پشتبه ستن به هه ستي هه لچوون به بي په نابردن بو بير كردنه وه بو ريځخستني نه وه هه سته، هه ميشه به رهو شكستت ده بات. ده زانيت كي هه موو ژيانى له سهر هه ست و هه لچوونه كانى بنيات ده نيت؟ منداليكي سى سالان. سه گه كانيش وا دهكهن! توش ده زانيت كه سه گ و مندالي سى سالان چي دهكهن، وا نيه؟ كاري ته واليت له سهر فهرشه كه نه نجام ده دات!

پشتبه ستنى رۆچوو به هه سته كان و هه لچوونه كان و كردنيان به پيوهر بو خومان، به رهو شكستمان ده بات له بهر هوكاريني ساده كه نه و يش بريتيه له وهى نه وه هه ست و هه لچوونانه هه رگيز به و شيويه نامينه وه؛ نه مرو هه ر چونيك بيته هوى به خته وه ربوونمان، سبه يني به خته وه رمان ناكات، له بهر نه وهى پيكهاته ي بايولوژيمان هه ميشه داواي زياتر ده كات. بيگومان جه ختكدنه وهى به رده وام له سهر به خته وه رى، ده گاته داواكارى بيكو تا (به شتيكي تر)... خانويه كي تازه، په يوه ندييه كي نو،

مىندالىكى تر، زىادىبونىكى تر له حەقدەست. سەرەراي ھەموو ئارەقە رېشتىن و ماندووبوونەكانمان، كارەكەمان بە جۆرە ھەستىكى ترسناك كۈتايى دىت، بەۋەى گەراۋىنەتەۋە بۇ ئەۋ شۈينەى لىۋەى دەستمان پىي كرد: ھىشتا بەسمان نىيە!

زانايانى دەروونناسى زور كات ئامازە بەم بىرۈكەيە دەكەن بە ناۋى «ئەلقەى چىژى بەتال»: بىرۈكەكەى ئەۋەيە كە ئىمە بەجدى بەردەوام كار دەكەين لە پىناۋ گۈرپىنى دۈخى ژيانماندا، بەلام ھەست بە جىاۋازىيەكى گەۋرە ناكەين لە راستىدا.

ئەمەيە ھۈكارى ئەۋەى كە كىشەكانمان بەردەوام دەردەكەۋنەۋە و دەيكاتە شتىك كە ناتوانىن خۇمانيان لى لا بدەين. ئەۋ كەسەى خۇشت دەۋىت و ھاۋسەرگىرىيە لەگەل دەكەيت، ھەمان ئەۋ كەسەيە كە دەمەدەمنى لەگەلدا دەكەيت. ئەۋ مالەش كە كرىۋتە و زور پىت جوان بوۋە، ھەر ئەۋ مالەيە كە خۇت بە ناچار دەبىنىت چاكسازىي تىدا بىكەيت و باشتىرى بىكەيت. «پىشەى خەۋنەكان» ت كە بەدەست ھىناۋە، ھەر ئەۋەيە ۋاى لى كردوۋىت لەژىر داخۋازىيەكانى ئەۋ كارەدا بژىت كە كۈتاييان نايەت، ھەمىشە بۇ ھەموو شتىك پىۋىستت بە بىرىك قوربانىدان ھەيە... ھەموو ئەۋ شتەنەى ھەستىكى باشمان پىي دەبەخشن، بەدلىيايىۋە ۋامان لى دەكات لە ھەمان كاتدا ھەستىكى ناخۇشمان ھەبىت. ئەۋەى دەيىيەنەۋە، ھەر ئەۋەيە كە دەيدۈرپىن. ئەۋەى ئەزموۋنە ئەرىنىيەكانمان دروستى دەكەن، ئەزموۋنە نەرىنىيەكانىشمان دىارىي دەكات.

ئەمە ھەبىكى دەرمانە كە قوۋتدانى سەختە. بىرۈكەى بوۋنى جۈرىك لە بەختەۋەرىي زور و بەردەوام كە رەنگە بتوانىن پىي بگەين، سەرساممان دەكات. بىرۈكەى ئەۋەى رەنگە بەيەكجارى لە نارەحەتتىيەكانمان رىزگارمان بىيىت، سەرساممان دەكات. ھەروەھا

بیروکهی ئه وهی که ده توانین ههست به تیربوون و ره زامه ندیی
به رده وام بکهین له ژيانماندا، سه رساممان دهکات.
به لام ناتوانین ئه وه بکهین!

شتیک هه لبریره که له پیناویدا بجهنگیت

ئه گهر لیت بپرسم: «چیت له ژيانت دهویت؟» توش وه لامیکم
بدهیته وه وه کوو: «دهمهویت به خته وه به ب و خیزانیکی نایابم
هه بیت و کاریکیش که به دلم بیت»، ئه وه وه لامه کهت: وه لامیکی
چاوهروانکراوه تا ئاستیک که وای لی دهکات له راستیدا ههچ
واتایه که نه به خشیت.

هه موو که سینک چیژ له وه ده بینیت که ههستیکی باشی هه بیت،
هه مووانیش ژيانیکی به خته وه ریان دهویت که ئاسان بیت و دوور
بیت له هه ر خه میک، هه مووان ژيانیکی پر له خوشه و یستی
ئه فسووناویان دهویت، دروستکردنی په یوه ندیی نایاب، هه ریه که له
ئیمه ههز دهکات شیوهی جوان بیت، پارهی زوری دهست بکهویت،
هه روه ها جه ماوه ر و ریز و هه وادارانی خوی هه بیت، هه روه ها
لینها توو بیت له یاریکردن به توپ تا ئاستیک کاتی که خه لکی دهچنه
شوینیک و ئه وه ده بینن ئاهی بو هه لیکیشن.

هه مووان ئه وه دیان دهویت، ئاسانه مروف ئه وهی بویت.
به لام ئه وه پرسیارهی زیاتر سه رنج راده کیشت و وا دهکات
بیر بکهیته وه، ئه وه پرسیارهی زورینهی خه لک لینی بیتاگان، ئه وه یه:
«کام ئازاردهت دهوێ له ژيانندا؟ ئه وهش چیه که پیت وایه ئامادهیت
له پیناویدا بجهنگیت.»

پرسیاره که گرنگه، له بهر ئه وهی ئه م پرسیاره دیاریکه ری

یەكەمە بۆ ئەو رەوتەى لە ژياندا دەيگريته بەر.

بائموونە بهينينهوه: زۆرينهى خەلكى حەز دەكەن نووسينگەيەكى
باشترىان هەبىت و كارى باشترىان هەبىت، بەلام ئەو كەسانەى
ئامادەن بۆ نارهەتییەكانى شەست كاتژمێر كار كردن لە هەفتەيەكدا،
برینی رینگای زۆر دوور لە پێناو گەيشتن بە شوینی كار، پاشان
رۆچوون لە كار و لاپەرە و زنجیرەى وهزیفی هەرەمەكى لە
كۆمپانیا بۆ رزگار بوون لەو كۆتوبەندانەى سنوورىان نیه و
پێویست دەكات لە ژوورینكى بچووكى نووسينگەيەكدا دابنیشیت.

زۆرينهى خەلكى حەزىان لە ژيان و پەيوەندى نایاب و
ئەنجامدانى سینكسى زۆرە، بەلام نابینیت هەموو كەسێك ئامادە بىت
بۆ ئەو حالەتە قورسانەى باسماں كرد و بیدەنگى نامۆ و بىزاركەر
و برینداربوونى هەستەكان و حالەتە دەروونیه هەلچوونەكان بۆ
ئەوێ لە كۆتاییدا بگاتە ئەو ئەنجامە. بەم شیوەیە ئەوان لە شوینی
خوێان دانیشتوون، لە شوینی خوێان دانیشتوون و سال لەدوای
سال تێدەپەرین و ئەوان هەر دەپرسن: «چی دەبوو ئەگەر؟»
تاکوو ئەو پرسیارە لەخۆیەوه لە «چی دەبوو ئەگەر» هوه دەگۆریت
بۆ «جیاوازیان چیه؟» كاتێكیش پارێزەرەكان دین بۆ لایان و
چەكى خەرجی هاوسەریان بە پۆستە بۆ دیت، دەیانبینین دەلین:
«بۆچی؟»، «بەراست؟»، «بۆچی؟»... هیچ هۆكارێك نیه، جگە
لەوێ ئەنجامێكى سروشتی پێوهره نزمەكان و ئومیدە كەمەكانە
كە پیش بیست سال هەیانبووه!

ئەمە لەبەر ئەوێ بەختەوهرى پێویستە لە پێناویدا بجهنگیت.
ئەو بەروبوومى زۆرانبازییه لەگەل كیشەكان. خوشییهكان وهكوو
گولەكان لەسەر زهویدا ناروین. پێویستە پربەپرى ژيان و ماناكەى،
هەستى راستەقینه بەدەست بینین لە رینگای هەلبژاردنەكانمان و

له ریځای چوښتیی به ریوه بردنی نهو زورانبازیان هی نه نجامیان ده دین. نه گهر تو به ده ست دوو دلی یان ته نیاییه وه یان دله راوکی ناچاری یان به ریوه به ریکی بیزارکهر له کاره کت بنالینیت که همیشه روزه کت لی تال ده کات، چاره سه ره که ی هر له وه دایه که نهو نه زمونه نه ریښیه قبول بکهیت و به شیوه یه کی نه ریښی و چالاکانه مامه له ی له گه لدا بکهیت، نهک هه ولدان بو خودزینه وه لی یان پشتگوښختنی... باسماڼ له رزگار بوونیکي جادووی نییه لی. خه لکی حه زیان به له شولاریکی نایاب و سه رنجراکیشه، به لام له شولارت بهو شیوه یه ی لی نایهت هه تا رازی نه بیت بهو نازار و ماندووکرده جهسته یه ی کاترمیر له دوی کاترمیر له هوله کانی راهیناندا هاو ریښیه تیت ده کهن، مه گهر نه وه ی تو ژماردن و ریځختنی بر و جوری نهو خوارده ی ده یخویت؛ پیت باشر بیت و هه موو ژیانته بهو جوړه به ری بکهیت که ژهمی کهم بخویت. خه لکی حه ز ده کهن پرورده یه کی تاییهت به خویان هه بیت، به لام تو نابیهته خاوه ن کاریکی سه رکه وتوو؛ مه گهر ریځایه ک بدوزیه وه که تیایدا مه ترسی و حاله تی شکسته ټپنانی دووباره و کاترمیری کارکردنی تولانی و شیتانه قبول بکهیت بو شتیک که له وانه یه هیچ نه نجامیکشی نه بیت.

هه موو که سیک حه ز به هاو به شیکي ژیان ده کات، له ژن یان له میرد، به لام کاره که سه ر ناکیشیت بو نه وه ی که سیکي نایاب که مه ندکیش بکهیت، مه گهر نه وه ی نهو دله راوکی و هه لچوونانه قبول بکهیت هاوشانی حاله ته کانی رهدانه وه ی به نازار، هه روه ها که له که بوونی شله ژانی سیکسی که هیچ ده رچه یه کی بو نییه، هه روه ها چاوبرینه موبایله کت بو ماو ده یه کی دوورودریژ که هه رگیز زهنگه که ی لینادات. نه مه به شیکه له که مه ی خوشه ویستی،

ئه‌گەر به‌باشی یاری نه‌که‌یت؛ ناتوانیت بیه‌یه‌ته‌وه.

ئه‌وه‌ی بریار له‌ سه‌رکه‌وتنت ده‌دات؛ بریتی نییه‌ له‌ «ده‌ته‌وئ
چیت هه‌بیت؟»، به‌لکوو پرسپاری راسته‌قینه‌وه‌ ئه‌وه‌یه: «ئه‌و ئازاره
کامه‌یه‌ که‌ هه‌ز ده‌که‌یت به‌رگه‌ی بگرت یان ده‌توانیت به‌رگه‌ی
بگرت؟» رینگای به‌خته‌وه‌ری به‌ درک و بیهیوایی داپۆشراوه.
پتویسته‌ له‌ سه‌رت شتیک هه‌لبژیریت! ناتوانیت ژیانیکت هه‌بیت که‌
دوور بیت له‌ هه‌موو ئازاریک، ناکریت ژیان هه‌مووی به‌به‌رده‌وامی
به‌ گۆل داپۆشراویت، به‌خته‌وه‌ری پرسپاره‌ ئاسانه‌که‌یه، به‌نزیکه‌یی
وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌مووشمان بۆ ئه‌م پرسپاره‌ وه‌کوو یه‌که‌.

ئه‌و پرسپاره‌ی زۆر جیی بایه‌خپێدانه، بریتییه‌ له‌ پرسپاری
ئازار. ئه‌و ئازاره‌ کامه‌یه‌ که‌ ده‌ته‌وێت له‌گه‌لی بژیت؟ ئه‌مه‌ ئه‌و
پرسپاره‌یه‌ که‌ گرنگی خۆی هه‌یه، ئه‌و پرسپاره‌ی له‌ راستیدا
ده‌تگه‌یه‌نیه‌ شوینیک، ئه‌مه‌ ئه‌و پرسپاره‌یه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ تێروانینت
بگۆریت، ژیان بگۆریت، ئه‌و پرسپاره‌یه‌ که‌ منی گه‌یاندۆته‌ ئێره‌ و
تۆشی گه‌یاندۆته‌ ئه‌وی، ئه‌وه‌ که‌ دیاریمان ده‌کات و جیاوازییه‌کان
له‌ نێوانماندا دیاری ده‌کات و له‌ کوتایی رینگه‌که‌شدا به‌یه‌که‌وه
کۆمان ده‌کاته‌وه‌.

له‌ زۆربه‌ی ماوه‌ی هه‌رزه‌کاری و گه‌نجیما، خه‌ونم به‌وه‌وه
ده‌بینی که‌ بێم به‌ موسیقاژهن، به‌تایبه‌ت بێمه‌ یه‌کێک له‌ ئه‌ستیره‌کانی
رۆک. هه‌ر کاتیک گویم له‌ گۆرانییه‌کی نوێ ده‌بوو به‌ گیتاره‌وه؛
چاوه‌کانم ده‌نوقاند و خۆم ده‌هینایه‌ پێش چاو له‌سه‌ر شانۆیه‌ک
گیتار ده‌ژهنم له‌به‌رده‌م جهماره‌ریکدا که‌ شیتانه‌ هه‌لده‌به‌زنه‌وه،
له‌به‌رده‌م که‌سانیکدا که‌ به‌ته‌واوی عه‌قلیان له‌ده‌ست داوه‌ و گوینان
شل کردووه‌ بۆ ئه‌و مه‌زنیه‌ی په‌نجه‌کانم له‌و ژنیانه‌ دروستی
ده‌کن. ده‌کرا ئه‌م خه‌ونه‌ وام لی بکات چه‌ندین کاتر میتری بیکۆتایی

راهینان له سهر ژه نینی گیتار بکه م... به تیروانینی خوم، هرگیز
 نه و پرسیاره له نارادا نه بوو که نه گهر رږژیک له سهر شانق وده ستام
 و له بهر دهم جه ماوهریکي حالگرتوودا، به لکوو که ی نه وه رږو
 ددهات. نه خشمه بڼ هه موو شتیک کیشابوو، چاوه رڼی نه و کاته
 گونجاوه بووم بڼ وه بهر هینانی بری راسته قینه ی وزه و هه وله کانم
 بڼ نه وه ی دهمه ویت، تاکوو شوینپه نجه م له جیهانی موسیقادا
 جی بهیلم. پیویست بوو له سهر م سهره تا قوتابخانه ته واو بکه م،
 پاشان ده بوو هه ندیک پارهی زیاتر به دده ست بهینم بڼ کرینی
 که لوپه له پیویسته کان، پاشان پیویستم به کاتیکي کراوه ده بوو بڼ
 نه نجامدانی راهینان تیايدا. پاش نه وه ش، ده بوو له گهل خه لکانیکي
 زور په یوهندی دروست بکه م و پلان دابنیم بڼ یه که مین پرږژهی
 موسیقیم. دواي نه وه ش... دواي نه وه، هیچ.

سهره رای هه موو خه ونه کانم که نزیکه ی نیوه ی ته مه نمی
 خایاند؛ له واقعیدا هیچی لی سهوز نه بوو، پاشان کاتیکي زور
 و ململاننیه کی زورم ده ویست تا ده گه یستمه هوکاره که ی: من له
 راستیدا نه مه م ناویت!

له حاله تیکي خوشه ویستیدا ده ژيام له گهل نه وه ی بیرم لی
 ده کرده وه (وینه ی خوم له سهر ته خته ی شانق، خه لکیش هوتافم بڼ
 ده کیشن، منیش موسیقا ده ژهنم و دلم رږوده که مه نه وه ی ده یژهنم)،
 به لام هه مان حاله تی خوشه ویستم نه بوو له گهل نه و پرږسه یه ی
 ده یکه یاندم به و نه نجامه، له بهر نه و هوکاره ش شکستم هینا. جار
 له دواي جار شکستم ده هینا، به لکوو من له و هه ولانه مدا کوششی
 پیویستم نه ده کرد تا نه وه ی بوم هاته پښ به شکستی دابنیم.
 راستی بابته که نه وه یه که من هر له بڼه رته دا هه ولنیکي جدیم
 نه دا، راهینانه قورسه کانی رږژانه، کاری پیویست بڼ دوزینه وه ی

كۈمەلىك كەس و راھىنانا كىرگەن، نازارەتچى بەدەستەننى
ھەموو پىداۋىستىيەكان، پاشان وا لە خەلك بىكەت بەراستى
بىن و گىرگى بەو بەدەن كە كىرگەن، ئەو ژىيانەى دەپچىرەن،
ئەو ئامىرانەى لەكار دەكەن، ھەلگىرتى بىست كىلۇ كەلۈپەل و
رۈيشتن بۇ راھىنانا و گەرانەو بەبى بوونى ئۆتۈمبىل. ئەو
خەۋىنىكى گەورەيە ۋەك كىۋىكى بەرن، كە پىۋىستى بە كۈششىكى
راستەقىنەيە بۇ ئەۋەى بگەيتە سەر لوتكەكەى. كاتىكى زۇرم
بەغىرۇ دا بەر لەۋەى بۇم دەرگەۋىت كە من ھەزم لە سەرگەۋىت
بەسەر شاخدا نىيە! من تەنھا ھەزم دەرگە كە بىيەنمە پىش چاۋى
خۇم كە لەسەر لوتكەى ئەو شاخە ۋەستاوم.

ئەدەبىياتى رۈشنىرىي بەربلاۋ پىم دەلىت كە بە جۈرىك من
خۇم ھەلخەلەتاندوۋە، يان من كەسىكى شىكستخواردوۋم، بەۋەى
من «ئەۋەى پىۋىستە نىمە» بۇ كارەكە، بەۋەى كە ۋازم لە
خەۋەكەم ھىناۋە، رەنگە لەبەر ئەۋەى كە خۇم لەبەردەم فشارى
كۈمەلگە دا ملەكە چ كىر.

بەلام راستىيەكە زىاتر لە ھەموو ئەو شىكردنەۋانە سەرنجراكىش
و جىنى بايەختەر بوو، راستىيەكە ئەۋەى: گومانم برد كە شتىكم
دەۋىت، بەلام بۇم بوون بوۋەۋە كە نامەۋىت، چىرۋكەكەش
كۈتايى ھات.

ئەنجامەكەم ۋىست، بەلام ملەلانىم لە پىناۋىدا نەۋىست،
ئەنجامەكەم ۋىست، بەلام ئەو پىۋىستەيە سەرى بۇ دەكىشىت؛
نەۋىست، نەچۈمە خۇشەۋىستىي جەنگان لە پىناۋ ئەو مەبەستە،
تەنھا ھەزم لە سەرگەۋىت بوو.

ژیان بهو شیوهیه ناروات.

وهلامدانه وهی پرسپاری «تو کیت؟» دیاری دهکات که ئایا تو ئامادهیت بو ململانی له پیناویدا. ئهو کهسانه ی چیژ دهبینن له ململانی له گهل راهیتانه کان له یانه وهرزشیه کاند، ئهوانه ن که دهتوان به شداری بکه ن له پینشپرکی سیانییه کاند: راکردن و مهلهکردن و پاسکیلسواری. ئهوانه ی خاوه نی له شیکی جوانن، دهتوانن قورسای زور هه لگرن. ههروه ها ئهوانه ی چیژ له کاترمیری زوری کارکردن و سیاسه تی پله بهندی و هزیفی وهرده گرن له داموده زگا کاند، هه ر ئهوانه ن که دهفرن به ره و به رزترین پله ی ئهو په یژه یه. ئهو کهسانه ش که چیژ دهبینن له نارچه ته ییه کانی ژیا نی هونه ری و حاله ته کانی برسیتی و دلنیه نه بوون تیایدا، ئهوانه ن که به راستی له گه لی دهژین و له کوتاییشدا دهگه نه سه رکه وتن.

ئهم قسه یه په یوه ندیی به هیزی ویست (اراده) وه نییه، ههروه ها به رده وامی و خوڤاگری. ئه مه ی لیره دا ده یلیم، ئاموژگارییه ک نییه وهک ئه وه ی «هیچ سه رکه وتنیک به بی نارچه ته ی نابیت». ئه مه ساده ترین شته له ژیا ندا و له هه موویان به ره ته تیره: ململانیمان، سه رکه وتنمان دیاری دهکات. کیشه کانمان به خته وه ریمان بو دینیت، له پالیشیدا کیشه ی که میک با شتر دینیت.

ئیتسا بینیتان؟ ئه مه ریره ویک ی پینچاوپچی هه لکشاه که کوتایی نایه ت. ئه گه ر پیت وا بوو توانات هه یه له هه ر خالینکی ئهو رینگه یه دا بوه ستیت له سه رکه وتن پیایدا، بترسه له وه ی تو له هیچ تینه گه یشتوویت. ئه مه ده یلیم، له بهر ئه وه ی چیژی راسته قینه له خودی سه رکه وتنه که دا هه شار دراوه.

بەندى سىنەم تۆكەسىكى تايپەتى جياواز نىيت

كەسىم دەناسى، با بلىن ناوى جىمى بوو.
جىمى سەركىشىي بەردەوامى ھەبوو لە دىناي كاركردندا،
ئەگەر رۆژنىك لىت بېرسىايە كە چى دەكات؛ بە ناوى يەككىك لە
كۆمپانىياكانەو ۋەلامى دەدايتەو ۋە ئەو رايونيان پىشكەش
دەكات، يان باسى پرۆگرامىكى پزىشكىكى بۆ دەكرىت كە
بەدواي ۋەبەرهىنىكدا دەگەرېن پارەدارىي بكات و داھاتوويەكى
گەشى دەبىت، يان باسى بۆنەيەكى خىرخوازيى بۆ دەكرىت كە
پىدەچىت ئەو بىيىتە قسەكەرى سەرەكى تىايدا، يان باسى بىرۆكەي
دروستكرىنى جۆرىكى چالاك لە پالپىوھەنەرى سووتەمەنىي بۆ
دەكرىت كە بە ھۆيەو ۋەملىونان دۆلارى دەست دەكەويت.

كەسىك بوو ھەردەم دەجوولا، ھەمىشە سەرقال بوو، ئەگەر
بتويستايە كەمىك قسەي لەگەل بكەيت؛ بە قسەكرىن لە بارەي
سەرکەوتنەكانىو ۋە دەبىھارىت، لە بارەي ئەو كارانەي كرەوويەتى
و لە بارەي بلىمەتىي كۆتا بىرۆكەيەو، لىستىك لە ناوى بەسەردا
دەباراندىت بە جۆرىك ۋا ھەستت دەكرىت كە لەگەل پەيامنىرى

رؤژنامه زور به ناوبانگه کان قسه دهکيت.

جيمي که سيکی ئه رينی چالاک بوو به بهرده وامي، هه ميشه
خوی ماندوو دهکرد، هه ر کات بتيينيايه؛ تا ئه و په ری خوی سه رقال
کردبوو به شتيکه وه، وا ديار بوو که سيکه که به راستی بۆ ئامانجیک
هه ول دهدات.

به لام له راستيدا جيمي که سيکی شکستخواردوو بوو
به ته وای مانا، قسه ی بی کردار بوو. زۆربه ی کاته کان له بار و
چيشخانه ناوداره کان داده نيشت و پاره ی زوری خه رج دهکرد،
هينده ی ئه وه ی له «بیرۆکه ی کاره کان» دا که هه یبوو؛ خه رجي
دهکرد، به لکوو که سيکی مشه خۆر بوو له سه ر ئه و پاره یه ی
خيزانه که ی به ناره حه تيبه کی زۆر کۆيان کردبووه وه، ئه ویش له
رېگه ی خه له تاندنيان وهک چۆن هه ر که سيکی دیکه ی شاره که ی
دهخه له تاند به بیرۆکه ساخته کانی له باره ی شکومه ندييه کانی له
بواری ته کتۆلۆژيا ی ئاينده. راسته هه نديک جار هه ولی بچووکی
دهدا، يان ته له فۆنه که ی دهگرت به دهستيه وه و له گه ل که سيکی
ناوداردا قسه ی دهکرد و دهچوو له یستی ئه و ناوه بیکۆتاييه نه ی
له لای بوون، پاش ئه وه ش هيج پرووی نه دهدا، هيج به کينک له و
«سه رکيشی کار» انه ی دهیکرد؛ ئه نجاميان نه بوو.

به لام ئه م هاوړييه مان سالانیکي دوورودريژ له سه ر ئه و کارانه ی
به رده وام بوو که تيايدا له سه ر حسابی خيزانه که ی و هاوړيکان
و هه نديکی تر له ناسياوه دووره کانی ده ژيا، تا ئه و کاته ی له
ته مه نی سی سالی نزیک بووه وه. له هه مووی خراپتر له ته وای
ئه و چیرۆکه دا ئه وه بوو که جيمي ئه مه ی به کاریکی باش ده زانی،
متمانه به خۆبوونیکي به رز و خه يالیی هه بوو. به بۆچوونی خوی،
ئه و که سانه ی گالته يان پی دهکرد يان په یوه ندييه ته له فۆنييه که يان

به سهریدا داده خسته وه؛ «گه وره ترين هه لی ژيانيان له ده ست داوه»،
به لام نه و که سانه ی ئاموژگاريان ده کرد به وهی واز له بیر و که
ساخه کانی بهینیت؛ نه وانه «نه زانتر و بیته زمونترن» له وهی له
بلیمه تیبه که ی تیبه گن، نه و که سانه ش که ئاماژه یان ده کرد به وهی
ژيانیکی مشه خورانه ی هه یه؛ نه وانه که سانیکی «حه سود» بوون،
نه وان «رقیان لینه تی» و چاویان به سهر که وتنه کانی هه لناه ته.

جیمی هه ندیک پار دی ده ست ده که وت، له گهل نه وهی زور کات
ئه مه له ریځای ته و او گوماناوییه وه بوو به فروشتنی بیر و که ی کار
که له خه لکی تره وه دزیبووی یان قهرزیک ی له که سینک وهر ده گرت
به فیل و خه له تاندن، له مه ش خراپتر نه وه بوو باوه ری به هه ندیک
که س ده هینا که پار دی پین بدن له به رامبه ر پیدانی پشک پینان
له پر وژه چاوه پروانکرا وه کانی دا، به رده وام زوری له خه لک ده کرد
له کاتیک بۆ کاتیک تر هه تا ریځایان ده دا بۆ پیشکه شکردنی
وته یه ک له به رده م جه ماوه ریځا (وته یه ک له باره ی چیه وه؟ ناتوانم
وه لامه که ی بهینمه بهرچاوم).

به لام له هه مووی خراپتر له و کار ده دا نه وه بوو که جیمی
باوه ری به م ورینه نه هه بوو، خه یاله کانی زور چه سپاو بوون، زور
قورس بوو خه لک لینی تووړه ببیت، له بهر نه وهی هه موو شته کان
سهیر و سهرنجراکیش بوون.

له ماوه ی سالانی شهسته کاند، که شه پیدانی «نرخاندنی بهرز
بۆ خود»، واته مروځ بیر و که و ههستی ئه ریځی بهرامبه ر هوی
هه بیت، ئاړاسته یه کی فراوان و بهربلاوی گرته بهر له زانستی
دهروونناسیدا. تویژینه وه کان گه یشته نه وهی نه و که سانه ی
نرخاندنیک بهرز بۆ خویان داده نین، به گشتی خاوه ن چالاکی
بهرز ترن و کیشه ی که متر دروست ده که ن. پاشان بروایه ک لای

تويژه رهوان و دروستكه راني سياست له و كاته دا سهرى هه لدا كه ناوهر و كه كه ي نه وه بوو نرخاندى جه ماوهر بو خويان، له وانه يه سهر بكيشت بو سوو دى كومه لايه تى به رجه سته: ريژه ي تاوانى كه متر، نه نجامى نه كاديمى باشت، ريژه يه كى بيكرارى كه متر، كورته ينانى كه متر له بودجه ي گشتى. له نه نجامى نه مه دا نرخاندى خود دهستى پى كرد، له سهره تاي دهيه ي دواتره وه، واته له دهيه ي حه فتاكاندا ده بيته بابيه تيك كه خه لكى بواره كه فيرى ده بن و چاره سازه دهروونيه كان و سياسى و ماموستايان جه ختى لى ده كه نه وه، به لكوو بووه به شيك له سياسه تى فير كردن يش. بو نمونه؛ جيته جيكردى «گه وره كردنى بروانامه ي فيركارى» بو نه وه ي نه و مندالانه ي خاوه ن جووله يه كى فيركارى نزم، ببته خاوه ن هه ستيكى باشت به رامبه ر كه ميبى ده سته كه وته كانيان. دواتر «خه لاتى به شداريكردن» و «كاسى ساخته» داهينران، له پيناو هه ر جوړيك له چالاكيه ئاساييه كان. واى لى هات نه ركى سووكى ماله وه يان بو مندالان داده نا له شيوه ي نووسينى هوكاره كانى نه وه ي واى كردووه خويان به جياوازتر بزنان، يان نووسينى پينج شت له و شتانه ي له خوياندا پى سهر سامن. به ريژه به راني كليساكان يش به خه لكانى ناو كليسا يان دهوت هه ريه ك له وان له چاوى خودادا گرنگيه كى تايبه ت به خوى هه يه كه ده گمه نه و بوى هه يه ببينه كه ستيكى هه لاو يرده و ناياب نه ك ته نها كه ستيكى ئاسايى. كوړ و كو بوونه وه و نه لقه كانى فيركارى هاندانى تايبه ت به كومپانيا و دامه زراوه كان، هه مان نه و سرووده نامويه يان دهوته وه: بوى هه يه هه ريه ك له ئيمه ببينه كه ستيكى هه لاو يرده و تا ئاستيكي يه كجار زور سهر كه وته ووتو بيت.

له پاش نه وه يه ك، زانياريه كان ده ريانخست كه ئيمه هه موومان

هه لاورده نين! روون بووده وه که تهنه هه سترکردنی باش بهرامبه ر
خوت له راستیدا هیچ واتایه کی نییه، مه گهر ئه وهی هوکارینکی
دروستت هه بیت که وا بکات ئه وه هه ستهت بو دروست بیت.
هه روده ها روون بووده وه که نارده هته و شکست دوو شتی
به سوودن له راستیدا، به لکوو پیویشتیښن، بو ئه وهی منډال
گوره بیت و ببیته که سیکي پیکه یشتووی سه رکه و تووی خاوه ن
عه ټلیکی به هیز. روون بووده وه که فیرکردنی خه لکی به وهی نه وان
که سانیکي هه لاورده ن و به وهی که هه ستيکی باشيان بهرامبه ر
خویان هه بیت، به چاو پویشیکردن له هه ر شتيکی تر ناکریت هه رگیز
کومه لگه یه که به ره هم بهینیت که پر بیت له نمونه کانی وه کوو بیل
گیتس و مارتن لوسه ر کینگ، نه وه کومه لگایه که به ره هم ده هینیت
له نمونه کانی جیمی هاوریمن، نه که زیاتر!

جیمی، دامه زرینه ری کومپانیا نوییه خه یالیه کان. جیمی که
هه موو روژیک مادمدهی هوشبه ر به کار دینیت و نه وهی هیچ
به هرده کی راسته قینه ی نییه که بفروشریت جگه له باسکردنی
خوی و رازیکردنی نه وهی قسه ی بو ده کات. جیمی نه وه جوړه له
مروغه کانه که له کارده کیدا هاوار ده کات به سه ر هاوبه شه که یدا و
تومه تباری ده کات به وهی «پیکه یشتو نییه»، پاشان قهرزه کانی
کومپانیا دوو هینده ده کات و ده یکه یه نیته به رزترین ئاست وه که
هه ولنیک بو سه رسامکردنی کچه نمایشکاریکی جلوه برگی رووسی.
جیمی که هه رچی مام و پووری هه بوو به خیرایی به سه ری
کردنه وه، له وانه ی بتوانن پارهی به قهرز پی بدن.

به لی، نه وه جیمیی خاوه ن متمانه یه به خوی، جیمی خاوه ن
ئاستیکي نرخاندنی به رز بو خوی. نه وه یه جیمی که کاتی زور
و زوری تپه راند به باسکردنی سه رکه و تنه کانی له هه موو نه وه

کارانه‌ی ده‌یکرد، تا ئاستیک (ئیتستا ئه‌وه ده‌زانن) وای کرد بیری
چووه‌وه که هیچ بکات.

کیشه‌ی «بزووتنه‌وه‌ی نرخاندنی خود» ئه‌وه‌یه پتوانه‌ی
نرخاندنی خود ده‌کات له رینی ئاستی ئهرینیوونی هه‌ستی خه‌لکی
به‌رامبه‌ر به‌خویان، به‌لام پیوه‌ری راست و ورد بو نرخاندنی
مرو‌ف بو خوی ده‌بیت پشت به‌هه‌ستی خه‌لکی به‌ستیت به‌رامبه‌ر
لایه‌نه نه‌رینییه‌کانی خویان. خو ئه‌گه‌ر که‌سیکی وه‌کوو جیمی
وا بزانتیت که زور نایابه له سه‌ددا ۹۹،۹، سه‌ره‌رای هه‌موو
لینکه‌وته‌کانی ژیا‌نی، ئه‌وه چون ده‌کریت پیوه‌ریکی دروست بیت بو
ئاستی به‌خته‌وه‌ری و سه‌رکه‌وتن له ژیا‌نی مرو‌فدا.

جیمی که‌سینک بوو که شیاوی ئه‌وه بوو! مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ئه‌و
هه‌ستی ده‌کرد وه‌کوو ئه‌وه‌ی شیاوی هه‌موو شته نو‌ییه‌کان بیت،
به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ کاریک بکات تا به‌ده‌ستی به‌ینیت. جیمی گومانی
وايه پیویسته توانای هه‌بیت ببیته که‌سیکی خوشه‌ویستی خاوه‌ن
په‌یوه‌ندی فراوان، بی ئه‌وه‌ی له راستیدا یارمه‌تی پیشکه‌ش به
هیچ که‌سینک بکات. هه‌روه‌ها گومانی وایه ئه‌و شیاوی ئه‌وه‌یه
ژیا‌نیکی سه‌رنج‌راکیش و نایابی هه‌بیت، بی ئه‌وه‌ی قوربانی به‌هیچ
شتینک بدات.

ئه‌و که‌سانه‌ی هاوشیوه‌ی (جیمی)ن؛ ئالوده بوون به‌وه‌ی
هه‌ستیکی باشیان هه‌بیت به‌رامبه‌ر به‌خویان تا ئاستیک که رینگا
بدن خویان بخه‌له‌تینن و وای لی بکه‌ن باوه‌ر بکات که ئه‌وان
شتی زور مه‌زن داده‌هینن، ته‌نانه‌ت کاتیکیش که هیچ شتیک
دانه‌ینن خویان ده‌که‌نه جینگای پینکه‌نینی خه‌لکی و پیشیان وایه
ئه‌وان کرده‌وه‌ی لینه‌اتواوه ده‌که‌ن. گومانیان وایه دامه‌زرینه‌ری
کومپانیای نوی سه‌رکه‌وتوون، به‌لام هه‌رگیز هیچ کومپانیایه‌کی

سهرڪه وٽو دانامه زرينن. خويان وا ناو دهبه ن که «رينيشاندهرن
له ژياندا»، پاره ودردهگرن بو يارمه تيداني خهلکاني تر، له کاتيکدا
بيست و پينج سالي ته مه نيان تپهر نه کردووه و هيچ دهستکه وټيکي
به رجهسته شيان نيه له ژياناندا.

نه وانه که سانيکي خاوه ن متمانهي که له راده به دهرن به خويان،
رڼگه نه م متمان به خوبوونه بيته هوې خه له تاندني خهلکاني تر،
لاني که م بو ماو ديه کي کورت. له مه نديک حاله تيشدا له وانه يه ناستي
خه يالي متمان به خوبوون لاي نه و که سانه کاريکي يارمه تيدهر بيه
به شيو ديه ک يارمه تبي که ساني دورو به ريان بدات که نه وانيش
هست به متمان به خوبوونکي زياتر بکه ن، به لام سهره راي هه موو
نه و خه له تاندنانه له لاي جيمي، دهبی دان به ودا بنيم که زور کات؛
به سهر بردني کات له گه ليدا خوش بوو، کاتي له گه لي دهبوويت؛
هستت ددکرد توانات هه يه هه موو شتيک نه نجام بدهيت!

به لام کيشه ي راسته قينه له و هستکردنه له راده به دهره نه و ديه
که وا له خه لکي دهکات به پيوستي بزانيت که به دريژاي کات
هه ستيکي باشي هه بيه به رامهر به خوي، ته نانه ت نه گهر نه مه
له سهر حسابي خهلکاني دورو به ريشيان بيه. له بهر نه ودهش که
نه مانه پيوستيه کي به رده و اميان هه يه به و هه سته، کاره که به رده و
نه و ديان دهبات که زور به ي کاته کانين بير له خويان بکه نه وه. له
کوتايي رينگه شدا پيوسته بريکي زور هه ول و کوشش و وزه ت
هه بيه تا بروا به خوت به يني ت که پيساييه که ت بوني نيه، به تاييه ت
نه گهر هه موو ته مه نت له ته واليتدا به سهر به ريه ت.

کاتي نه م ته رزه بيرکردنه و ديه لاي خهلکانیک گه شه دهکات،
وايان لي دهکات به به رده وامي نه و ديه له چوارده و ريان دهگوزهره ت؛
به مه زني خوياني ليک بده نه وه. زور قورسه بتوانيت له و حاله ته

دهريانبهينيت. زور به سادهي: هر هوليک بو گفتوگوکردن له گه لايان له و پرووه «مه ترسيدار» دهبيت و هره شه دهبيت له سر سرکه وتنه کانيان له لايه ن کهيکي نوپوه که «تواناي تيگه يشتن» ي نيه له وه ي چهن د زيره ک و قوز و سرکه وتوو و به هره مهنده.

سووي ئه م ههسته به رزه به شايسته بووني خويان به ره و داخران دهچيت و دهبيت جوريک له بلقيکي خوپه رستي که هه موو شتيک ده شيوينيت به جوريک که به به رده وامي خوي پي به رز بکاته وه. ئه و که سانه ي هه ستيکي له و شيوه يان هه يه، واي ده بين هه موو شتيک به رکه وته ي ئه وانه له هر پروداويک له پروداوه کاني ژياناندا وه ک جه ختکردنه وه يه ک له مه زنيان يان مه ترسيه ک که هره شه يان لي دهکات. ئه گه ر شتيکي باشيان بو هاته پيش، ئه وه به هوي ده سته وتيکي سه رنجراکيشه وه بووه که خويان به ده ستيان هيناوه. ئه گه ر شتيکي خراپيشيان به سه رهات، له به ر ئه وه يه که که سيک هه يه چاوي له سه ريانه و له پيگه يان که م دهکاته وه. زور قورسه هر شتيک بتوانيت کاريگه ري هه بيت له سر ئه و هه سته رده بالايه به به رکه وته يان. ئه مانه ئه و که سانه ن خويان به لاريده ده بن به به کاره يناني هر شتيک که تامي هه سته رده به سه رکه وتنيان پي بيه خشيت. هه ول ده دن ئه و پروکاره جوانه ي خويان به يله نه وه که له ميشکي خوياندا دروستيان کردوه، جا نرخه که ي هه رچيه ک بيت، ته نانه ت ئه گه ر پيوستيش بکات خراپه کاري جه سته يي و مه عنه وي به رامبه ر خه لکاني ده وروبه ري خويان بکه ن.

به لام ئه م هه سته رده به رزه به به رکه وته يان؛ ستراتيژيکي شکسته خواردوه، ئه وه ش ده رچه يه کي ساده ي تره و به خته وه ري

نېيە.

پىئوھرى راستەقىنە بۇ نرخاندنى خود ئوھ نېيە كە مروڤ
تېروانىنى چۆنە بۇ ئەزموونە ئەرېنېيەكانى، بەلكو ئوھىە كە
تېروانىنى چۆنە بەرامبەر ئەزموونە نەرېنېيەكانى. ھاوشىوھكانى
جېمى، لە رېڭاى خولقاندنى سەر كەوتنە خەيالېيەكانەوھ لە ھەر
ساتىكدا؛ خۇيان لە كېشەكانيان دەشارنەوھ، لەبەر ئوھش كە
تواناى رووبەروو بوونەوھى كېشەكانيان نېيە ھەرچەند تېروانىنيان
بۇ خۇيان ئەرېنى بېت، كەواتە كەسىكى لاوازن.

ئەو كەسەى بەراستى واى دەبېنېت كە بەھايەكى گەورەى ھەيە،
كەسىكى بەتوانايە لە بېنېنى بەشە نەرېنېيەكانى كەسېتېى خۇى بە
بېنېنېكى ئەرېنى... «بەلى، ھەندى جار كەسىكى نابەرپرس دەبم لە
بارەى خەر جکردنى پارەوھ»، يان «بەلى، من پشتم بە يارمەتېى
كەسانى تر بەستووه لەرادەبەدەر، پىئويستە زياتر پشت بە خۇم
بېستىم». لەدواى ئوھ، ئەم كەسە بە شىوھىەك رەفتار دەكات
كە يارمەتېدەرى بېت لە باشكردن و گەشەپېدانى خۇيدا، بەلام
كەسانېك كە ھەستى بالاي بەركەوتەيان ھەيە، لەبەر ئوھى ناتوانن
بە شىوھىەكى راست و راشكاوانە دان بە بوونى كېشەكانياندا بېنن،
لەبەر ئوھ ناتوانن گەشە بە خۇيان بدەن بە شىوھىەكى بەردەوام
و واتادار. ئەوانە ھەمېشە لە دەرچەيەكى خېراى ئاسانەوھ دەرۋن
بۇ دەرچەيەكى خېراى ئاسانى تر و نكولىى زور لەسەرىەك كەلەكە
دەكەن، بۇ ئوھى مەزنىى خۇيانى زياتر پىن دەرېخەن.

بەلام دەبېت دواجار واقع تۆلەى خۇى بىكاتەوھ، دواى ئوھ
كېشە حەشاردراوھكان بە شىوھىەكى روون خۇيان دەرەخەن،
تاكە پرسیار كاتى روودانى ئەو بابەتەيە، چەندېش بەئازارە كاتى
روو دەدات.

ساتی دارووخان

من دانېشتووم، کاتر میړنوی به یانیه، وانه ی بایولوژییه، سهرم
خستووه ته سهر قوالم له سهر تهخته که، چاوم بریوه ته جووله ی
چرکه ژمیری کاتر میړه کهم، چرکه چرکی کاتر میړه که له گهل دهنگی
ماموستا تیکهل بووبوو که باسی کرؤمؤسؤمه کان و دابه شېوونی
خانه کانی دهکرد. بیتاقهت بووم، وهک هر گهنجیک که ته مهنی له
سیانزه سالاندایه و خوی وهک زیندانی کراونیک دینه پیش چاو له ناو
ژووری پوله قهره بالغ و ږوونا که که یدا.

لیدانیکي دهرگا، به ږیز برایس بوو؛ یاریده دهری به ږیوه بهری
قوتابخانه، له دهرگا که وه سهری دینیته ژووره وه و ده لیت: «بېووره
پیت ده ږم. مارک، وهره له گهل. ئوو، که لوپه له کانیشیت بیته.»
«شتیکي سهره!» له دلی خؤمدا وام وت. شتی وا ږوو ده دات
که ههنديک جار ماموستا قوتابییه که بنیریت بؤ لای به ږیوه بهر،
به لام ئه وه ده گمه نه که که سیک به ږیوه بهر بنیریت بؤ لای قوتابی.
شته کانم کؤ کرده وه و له ژووره که چوومه دهره وه. ږاږه وه که
چؤل بوو و سهدان تاقی خؤله میثیسی هه لواسراو به دیواره که وه
دریژ بووبوونه وه. «تاقه که ی خؤتم نیشان ده دیت، مارک؟»
منیش ده لیم: «به دلنیا ییه وه.» پاشان به کابؤ شینه چرچه که م و
قژه فشه که م و کراسه گوره که مه وه، هه موو شتیکي تر.
ده گه یینه لای تاقه که ی خؤم و به ږیز برایس پیم ده لیت: «تکایه
بیکه ره وه.»

تاقه که ده که مه وه. دینه پیش بؤ لای تاقه که م، کؤته که م و
جاننا وهرزشییه که م و جانتا که ی شانم دهر دینیت... ته واوی

کەلوپەلی ناو تاقەکەم دەردینیت، جگە لە هەندیک دەفتەر و قەلەم،
 هەمووی هەلەگریت و پاشان دەست بە رویشتن دەکات و دوور
 دەکەویتەوه، بێ ئەوەی ئاور بۆ دواوه بداتەوه پێم دەلێت: «وەره
 لەگەلم.» هەستیکی ناناسووده دامدەگریت.

شوینی دەکەوم بۆ نووسینگەکەی، لەوی داوام لێ دەکات
 دابنیشم. دەرگاکی لەپاش خومان دادەخاتەوه، پاشان قفلی دەدات،
 دەروات بۆ لای پەنجەرەکە و پەردەکە دادەداتەوه بە شیوەیهک
 کەس نەتوانیت لە دەرەوه بمانیینیت، بەری دەستەکانم ئاردەقە
 دەکەنەوه، ئەمە سەردانێکی ئاسایی نییه بۆ نووسینگەی بەریوەبەر.
 بەریز برایس دادەنیشیت، بەلەسەرخۆیی دەست دەکات بە
 پشکنینی شتەکانم و کردنەوهی گیرفانی جلهکانم و سەیرکردنیان،
 پاشان جله وەرزشییهکانم دەردینیت و هەلیاندهتەکینیت و دەیانخاتە
 سەر زەوی.

بەریز برایس بەبێ ئەوەی سەیرم بکات، لێم دەپرسیت: «ئایا
 دەزانیت بەدوای چیدا دەگەڕیم، مارک؟»
 وەلامی دەدەمەوه: «نازانم.»
 «ماددەیی هوشبەر.»
 ئەو وشەیه تووشی شوکم دەکات، هوشیارم دەکاتەوه و
 دوودلم دەکات.

بەسەرسامییەوه دەپرسم: «ماددەیی هوشبەر! چ جوریک؟»
 بەرەقی سەیریکم دەکات، پاشان دەلێت: «نازانم! تۆ چ جوریک
 بەکار دینیت؟» چینیکی جانتاکەم دەکاتەوه و پاشان تەماشای ئەو
 گیرفانه بچووکانە دەکات کە تەرخان کراون بۆ قەلەم.
 ئاردەقە بە گیانمدا دیتە خوارەوه. دواي ئەوەی دەستەکانم
 ئاردەقیان کردەوه، پاشان قۆلم ئاردەقە دەکاتەوه، پاشان ملم ئاردەقە

ده کاته وه، له لاجانگدا ههست به ليدان ده کهم و خوین هورووژم ده بات بۆ ميشکم و پرووخسارم. ههست به راکردن و خوشاردنه وه له شويينيکی دوور ده کهم، وهک له ههر کورينيکی بچکوله پروو ده بات له تهمهني سيانزه ساليډا که ده بينيت يه کهم جاره تومه تبار ده کريت به هه لگرتني ماددهی هوشبهر و هيناني بۆ قوتابخانه.

به نارېزاييه وه ده ليم: «نازانم بۆ چی ده که ريت!» وشه کانم زور نه رمتر ده رکه وتن وهک له وهی ده مويست، هه ستم ده کرد پنيويسته له سهرم به متمانه به خو بوونيکی زياتره وه ده ربکه وم به تاييه ت له م کاته دا. يان... له وانه يه، پنيويست نه بيت له سهرم وا بکه م. رهنگه پنيويست بيت بشله ژيم. ئايا دروژنه کان به ترسيکی زياتره وه ده رده که ون، يان به متمانه به خو بوونيکی زياتره وه؟

من ده مه ويت ته واو به پيچه وانهی ئه وانه وه بم، به لام ئه وه نده هه يه که مبي متمانه به خو بوونم به ره و زياد بوون ده چيت، به رده وام که مبي متمانه بوونم به خوم که له وه هه سته وه سه رچاوهی گرتوه من متمانه م به خوم نه بيت، وای کردوه هه ست به نه بوونی متمانه به خوم بکه م، ئه وه خودی ئه و «ئه لقه جه هه ننه ميبه يه که خوی دووباره ده کاته وه».

پيم ده لیت: «ده بينين... ده بينين!» پاشان سه رنجی ده چيته سه ر جانتای پشته که م که له و کاته دا به لای منه وه وهک ئه وه وا بوو سه د گيرفانی هه بيت، ههر گيرفانيک له گيرفانه کانی پر کرابوون له که لوپه لی تاييه تي خوی له پيداويستيه بينرخه کانی هه رزه کاران: قه له می ره نگاو په نگ، مقه ستي کونه که له ناو پوله که دا ده ستاو ده ستمان پي ده کرد، سی دی سه ره تاي نه وه ده کان که به رگه کانيان درابوو، قه له مجافی وشک که ده بووايه له ميژه وه فريم بديا، هه روه ها ده فته ريکی وينه کيشانی کون که نيوهی په ره کانی

لى كرابوونەو، خۇل و دەزوو و شتى تر كه هېچ بەهائەكيان
نەبوو لە ميانەى وەرزی خویندندا هەموویان کەلەكە بووبوون.
وا بزائەم بەخیرایی بووناکی؛ ئارەقەم دەکردهو، لەبەر ئەوێ
کات هەر درێژ دەبوو، لەگەل ئەوێ چەند چرکەیهک زیاتر
نەبوو لە بەیانی ئەو رۆژە. هەستم کرد وانهی دواتر زۆر دوور
کەوتوو، وەک ئەوێ سەردهمیکی جیولوجیی تر بیت و
منیش لە هەر خولەکییدا کە تێدەپەڕیت؛ گەرە دەبم و دەمرم. ئێمە
بەتەنها بووین، من و بەرێز برائیس و جانتاکەم کە ئارامی نەماو.
لە ساتیک لە ساتەکانی ئەو سەردهمە جیولوجییه درێژە،
بەرێز برائیس کوتایی هینا بە گەران و پشکنینی جانتای پشتهکەم.
کەمیک لە دلەراوکی لەسەر ئەو پیاو بەدەرکەوت، لەبەر ئەوێ
هېچ شتیکی نەدۆزیو، جانتاکەى سەرەخوار کردو و هەموو
ئەو شتانەى لە ناویدا بوون، کەوتنە سەر زەویی نووسینگەکەى.
ئەویش ئێستا ئارەقە دەکاتو وەک ئەوێ من ئارەقەم دەکردهو،
بە یەک جیاوازیو: من دەترسام، بەلام ئەو توورە بوو. بە
دەنگیک کە ویستی ئاسایی بیت، وتی: «کەواتە ئەمڕۆ هېچ ماددەى
هۆشبەرت پێ نییه، وایه؟»

بە دەنگیکى ئاسایی وەلامم دایەو: «نەخیر.»

دەستی کرد بە پشکنینی ئەو جلۆبەرگانەى لەناو تاقەکەمدا
بوون، پاشان هەموویانی لەلای جانتای وەرزشییهکەمەو کۆمەل
دەکرد کە پێداویستی وەرزشی تیدا بوو. ئێستا کۆتەکەم و
جانتاکەم بەبێ گیان لەناو باوەشیدا ئارامیان گرتبوو. بێنیم
هەناسەى هەلدەکیشا و تەماشای دیوارەکەى دەکرد. هەستم کرد
خەریکە گریانم دیت، وەک هەر مندالیکى تەمەنى سیانزە سالان کە
بەتەنها خۆى دەبینیتو لەگەل پیاویکی توورە کە شتەکانى بەملا

و ئه ولادا فرې ديدات.

چاوه کانی بهرېز برایس ته ماشای شته که له که بووه کانی سهر زهویان دهکرد، شتیکی قه دهغه کراو یان پښه پینه دراویان تیدا نه بوو... نه ماددهی هوشبهر، نه ته نانه ت هر شتیک که پېچه وانهی سیستمی قوتا بخانه بیت. پیاوکه هه ناسه یه ک ديداتوه، پاشان کۆت و جانتاکهش فرې ديداتوه سهر زهوییه که. دهنوشتیته وه و ئه نیشکه کانی دهخاته سهر میزه که و پروو خساری بهرام بهر پروو خساری من راده وه ستیت.

«گوښگره مارک، موله تی کوتاییت پښ ددهم بو ئه وهی راستگو بیت له گه لم، ئه گهر تو راستگو بیت له گه لم؛ ئه واه نه جامه که ی بو خوت زور باستر ده بیت، به لام ئه گهر دواتر بوم دهرکه ویت که درۆت کردووه؛ ئه واه کاره که زور خراپتر ده بیت.»

تفیک قووت ددهمه وه وهک ئه وهی له شتیکدا تاوانبار بم. بهرېز برایس پرسیارم لښ دیکات: «ئیتا راستیه که م پښ بلی، ئه مړو ماددهی هوشبهرت له گه ل خوت هیناوه بو قوتا بخانه؟» بهرهنگاری فرمیسه که کانم ده که م و هاواریک له گه روومدا ده هیلمه وه، چاو ده برمه ئه و که سهی خه ریکه ئه شکه نه جم ديدات، پاشان به دهنگیکی پارانه وه و بیده سه لاتانه بو رزگار بوون له م هه موو ترسه ده لیم: «نا، هیچ ماددهیه کی هوشبهرم پښ نییه، ناشزانم باسی چی ده که یت.»

خوبه دهسته وه دانی خوی راده گه یه نیت و ده لیت: «کیشه نییه، وا بزانه تو ده توانیت که لوپه له کانت هه لگريت و برۆیت.»

به هیواشی دوايين ته ماشای جانتاکه م ده کاته وه که له سهر زهوی نووسینگه که ی که وتوووه، وهک خه و نیکي تیکشکاو. قاچی دهخاته سهر ئه و جانتایه و که میک فشار دیکات، وهک ئه وهی

دوا هەول بیت و شتیکی بۆ دەرکەوێت، بەلام من بەدوودلییەوه
چاوەرێم تا هەستیت و لێی دوور بکەوێتەوه بۆ ئەوەی بگەرێمەوه
بۆ ژیانم و ئەو مۆتەکەیه لەبیر بکەم.

بەلام قاچی هەست بە شتیک دەکات لەناو جانتاکەدا، لەناکاوی لێم
دەپرسیت: «ئەمە چییە؟»

دەلێم: «لە بارەى چییەوه لێم دەپرسیت؟»

«هێشتا جانتاکە شتیکی تێدا یە.»

جانتاکە هەلدەگریت و دەست دەکات بە پشکنینی بەقوولی،
بەلام من لە چاومدا ژوورەکە هەمووی بووبوو بە تەم، هەموو
شتیکم تەماوی دەبینی.

کاتی بچووک بووم، زیرەک بووم، هەروەها خوشەویست بووم،
بەلام لە هەمان کاتدا کەسیکی بێنرخیش بووم، من ئەم وشەییەم
بەو پەڕی واتا ناسکەکەى دەربری. هەمیشە حەزم لە هەلگەرانەوه
و درۆکردن بوو، ریزیکی کەم بۆ دەورووبەرم هەبوو. کاتیک
تەمەنم دوانزە سالان بوو، ئامیزی راداری مالهەمان لە کار کەوت
بە هۆی موگناتیسێکەوه کە من هینابووم، تا کوو بتوانم بە هۆیەوه
خۆم بگەیهنمە دەرەوهی مال لە نیوەی شەودا و بەبێ ئەوەی کەس
پێم بزانی. لەگەڵ هاوریکەمدا رۆیشتم و ئۆتۆمبیلەکەى دایکیمان
بەپال برد تا گەیاندمانە سەر شەقامەکە بۆ ئەوەی بتوانین کەمیک
لە کۆلانیەکاندا پێی بسوورێنەوه، بەبێ ئەوەی خاوەنەکەى خەبەرى
ببێتەوه. منیش هەندیک شتم دەنووسی لە بارەى لەباربردنی
کۆرپەلە، چونکە دەمزانی مامۆستای وانەى ئینگلیزى مەسیحییە و
پاریزکاریکی توندڕەوه. لەگەڵ هاورییەکی دیکەمدا جگەرەمان لە
دایکی دەدزی و لەپشت قوتابخانەوه بە مندا لانمان دەفرۆشتەوه.
لەسەر و هەموو ئەوانەشەوه، گیرفانیکی نەهینی بچووکم

له ژير جانتاكه مه وه دروست كردبوو بۇ ئه وهى ماري جواناي تيدا
بشارمه وه.

ئو گيرفانه نهينييه بوو كه به ريز برايس بۇ ده گه را، دواى
ئو وهى قاچى نا به ماده ده هوشبه ره كانى ناويدا كه له جانتاكه را
شاردبوو مه وه. من دروزن بووم. وهك به لينى پى دابووم،
هه رگيز به ريز برايس هيج نه رمييه كى له گه لم نه نواند. دواى چهند
كاترميريك، وهك چۆن له هه ر منداليك له ته مه نى سيانزه ساليديا
بوو ده دات كاتى خوى ده بينيته وه به ده سته ستروى له كوشنى
دوا وهى ئوتومبىلى پوليسدا، گومانم وا بوو ئيتتر ژيانم كوتايى هات.
كه مينك له سه ر حق بووم له و گومانبردنه دا. به شيوه يه ك
له شيوه كان دايك و باوكم برياريان دا له ماله وه زيندانيم بكه ن.
په يوه نديكردنم له گه ل هاو ريكانم بۇ ماوه يه كى ديارينه كراو قه ده غه
كرا. به هوى ئه وهى له قوتابخانه ش ده ركرا، پتويست بوو
له سه رم ئه و ماوه يه كى كه ماوه له ماله وه وانه كانم بخوينم. دايكم
ناچارى كردم قژم بېرم و كراسه كه م فري بده م كه وينه ي مارلين
مانسون و تيبى ميتاليكا (ئهمه بۇ هه رزه كاريك له سالى ١٩٩٨ را
هيجى كه متر نه بوو له بريارى له سي داره دان). هه موو به يانييه ك
باوكم رايد ه كيشام به ره و نووسينغه كه ي، بۇ چهندين كاترميرى
كوتايينه هاتوو كارى پولينكردى لاپه ره كانى پى ده كردم. دواى
ئو وهى ماوه ي فيربوونم له ماله وه كوتايى هات، له قوتابخانه يه كى
ثايينى بچوو كدا ناويان تومار كردم، له وى هه ستم به ئاسووده يى
نه ده كرد (له وانه يه ئهمه سه رسامتان نه كات).

له دواى ئه وه، به ته واوى دواى ئه وهى وازم له بيركردنه وه
هينا له وهى ئه نجامم دابوو و ئه ركه كانى قوتابخانه م به ريكوپييكى
ده نووسييه وه و فترى هه ستى به رپرسياريتى راسته قينه بووم.

دایکم و باوکم بریاری جیابوونه و هیان دا.

ئەمەم پێ و تن تا بزانی سەر دەمی هەرزەکاریم زۆر خراپ بوو. هەموو ھاوڕێکانم لە دەست دا، ئەوەی لە دەورووبەرم بوو؛ لە دەستم دا، هەروەها مافە یاساییەکانیشم لە دەست دا، پاشان خێزانەکەم لە دەست دا، هەموو ئەوانە لە ماوێهە کدا ڕوویان دا کە لە ئۆ مانگ زیاتر نەبوو. ڕەنگە چارەسازێکی دەروونی کە سەردانم کرد، ئەو ماوێهە تەمەنی بیستەکانم بە «ماوێ شۆکی راستەقینە» ناو ببات. لەدوای ئەوە، زیاتر لە دە سال دەبەمە سەر بۆ هەلۆه‌شانە وەهێ ئەو بارودۆخە و هەڵدان بۆ کەمکردنە وەهێ هەستی گۆشەگیریم.

کێشە ی ژیا نی خێزانیم (واتە جیابوونه وەه ی دایک و باوکم) لە و کاتەدا پە یوهندی نەبوو بە و شتە ئابرووبەرانە ی دەکرین یان دەوترین، بە لکوو بە هۆ ی ئە و شتە ئابرووبەرانە وە بوو کە پتویست بوو بوترین یان بکرین، بە لام نەکران و نەوتران. خێزانەکەم هەموو شتیکیان بە پەرژینی بەهێز دەورە دەدا، بە لیزانییە ک ھاوشیوێ لیزانی واری بوفیت لە کوکردنە وەه ی پاره یان بە لیزانی جینا جامیسۆن (ئەکتەریکی فیلمە بەدەر وشتییەکانە) لە ئەنجامدانی سینکس: ئیمە پالەوانین لە و بوارەدا! لەوانە یە مالهە کە لە دەورووبەرمان ئاگر بگریت، بە لام ئیمە ڕووبەرووی دەبینە وە بە وتنی: «ئۆو! نا، شتیکی وا ڕووی نەداو، لەوانە یە شتیکی گەرم لە ویدا بیت، بە لام لە راستیدا شتیکی ئە و تو ڕووی نەداو.»

پاش جیابوونه وەه ی دایک و باوکم، ئیتر هیچ قاپنک نەدەشکا و هیچ دەرگایە ک بەتوندی لی نەدەدرا و ھاوار و دەمەبۆلە و تۆمەتەخشی نە وە نەما. دوای ئە وەه ی بۆیان دووپات کردینە وە کە تاوانی ئە وەه ی ڕووی داو: هێ ی من و براکەم نەبوو،

کوبوونه ووهیږي پرسيار و وهلام ټاميز له نيوانماندا هاته ناراه. بهلې، پرسيار و وهلام ټاميز بوو، که په يوه ست بوو به ورده کاريه کرداريه کان بو رېکوپيک کردنه وهی ژياني تازه مان. که سمان فرميسکی نه رشت، که سمان دهنگی بهرز نه کرده وه، قوولترين شت که من و براهم ټينگه يشتين له باره ی ژياني سوزداري باوک و دايکمانه وه؛ هاوشيوه ی نه مه بوو: «که سمان فيلی له ئهوی تر نه کرده وه، ناپاکييشی بهرامبه ر نه کرده وه». ئوو، بهراستی نه وه باشه! شتيکی گهرم له ماله که دا ههيه، بهلام له راستيدا هه موو شتيک له جني خويدياه!

باوکم و دايکم دوو کهسی باشن، هيچ سهرزه نشتيکیان ناکه له سهر هيچ (لانی کهم، بهلنم نه داوه سهرزه نشتيان بکه م)، من زوريش خوشم دهوین، به سهرهات و رینگا و کيشه ی خويان هه بوو، رېک وهکوو هه موو دايک و باوک که کانی تر. هه موو؛ باوک و دايکیان بهو شيوه یه بوون، هه ميشه ش دوخه که بهو شيوه یه دهروات. هاوشيوه ی هه موو باوک و دايکه کانیش، باوکم و دايکم به شتيک له کيشه کانيان بوم جی هيشت (بيگومان له نييه تپاکييه وه)، نه گهری زوری هه یه منيش به شتيک له کيشه کانم بو منداله کانم جی بهيلم.

کاتی شتانيکی خراپی لهم شيوه یه له ژيانماندا روو ددهن، هه ستيکمان بو دروست دهبيت به شيوه یه کی بيټاگايانه که وا دهزاني نه و کيشانه مان ههرگيز پي چاره سهر ناکريت، نه م بيده سه لاتييه گريمانه ييه ش له چاره سهر کردن؛ وامان لی دهکات هه ست به به دبه ختی و بيده سه لاتی بکهين.

بهلام له گهل نه وه شدا دهبيت هوی روودانی شتيکی تر. نه گهر کيشه گه ليکمان هه بوو که چاره سهر يان نه بوو، نه وا نه ستمان

وينايه كمان بۇ دهكيشيت كه ئېمه يان كه سيكي تاييهت و دهگمه نين؛
بويه ئه م كيشه «تاييهت و دهگمه ن» انه مان بۇ دروست دهبيت، يان
ئوهيه كه سيكين تووشى ناتوواويهك بووين. ئه و بيركردنه و هيه مان
بۇ دروست دهبيت كه به شيويهك ئېمه له كه سى تر ناچين جگه له
خومان و پئويسته سيستمه كه ش بۇ ئېمه جياواز بيت.

به لام بابته كه ساده يه: ئېمه دهبينه كه سيك كه خاوه نى ئه و
هسته دهبين پيشتر باسما ن كرد، كه برىتييه له وهى خومان به
شياوى بهر كه وتهى زياتر ده زانين.

ئو ئازارهى پيادا تپه ريم له سه رده مى هه رزه كاريدا،
گه ياندميه ئو ريگايه ي هه مان هه ستي له راده به ده رى بهر كه وته ييم
هه بيت، ريگايه ك بوو كه تيايدا به شه زوره كه ي ته مه نى گه نجيتيم
به سه ر برد، له كاتيكدا كه هه ستي له راده به ده رى بهر كه وته يى
جيمى له بوارى كاردا به ده ر كه وت، وهك واى نيشان دها كه
خاوه نى سه ر كه وتنى زوره، هه سته كه ي من به بهر كه وته يى زورتر؛
به تاييهت له په يوه ندييه كانم له گهل ئافره تاندا ده رده كه وت. ئو
شوكه ي تووشم بوو؛ زياتر خوى له دوستايه تى و رازي بووندا
ده بينييه وه، به جورىك وام لى هات هه ستم ده كرد هه ميشه
پئويستم به قه ره بوو كرده وه يه كى زياتر هه يه بۇ ئه وهى بۇ
خومى بسه لميتم كه به دريژايى كات كه سيكي خوشه ويستم و
له لايه نى به رامبه ره وه كه سيكي خوازاوم. له ئه نجامى ئه مه شدا،
به خيژايى رويشتم به ره و ئه وهى شوين ئافره تان بكه وم وهك
چون كه سيكي ئالوده به كو كاين به ره و په يكه ريكي گه وره ي
دروستكراو له و مادده يه ده چيت: گه يشتمه خوشه ويستيه كى
له راده به ده ر له گهل ئو حاله تدا، هينده ي نه برد هه ستم كرد
كه خه ريكم به هويه وه ده خنكيتم. بوومه هاوشيوه ي ياريزانتيك،

ياريزانينكي خوږه رستي پينه گه يشتوو، سهره راي نه وهی هه نديک
جار چيژ له نه فسووناو ويووني وهرده گريټ، پاشان نزيکي ده
سال خه رجيم دا له پيناو زنجيره يه کي دوورودريژ له په يوه ندييه
رووکه شه ناراسته کاندا.

نه وهی من زور هه ولم بؤ ددها؛ سينکس نه بوو، له گهل نه وهی
چيژ به خش بوو، من له هه ولي جه ختکردنه وه له خودی خوم بووم،
به لای خومه وه که سينکي ويستراو و خوشه ويست بووم. بؤ يه که م
جار له و ماو هيهی ده توانم باسی بکه م، به هايه کم هه بوو! هيندهی
نه برد هزم بؤ جه ختکردنه وه له خودی خوم گوردرا بؤ ره فتاريکي
عه قلی که خوی له قه به کردنی خود و نازکيشانی و تيرکردنی
ناره زووه کانيدا ده بينيه وه، وا هه ستم ده کرد مافی خومه که هه ر
کار و قسه يه ک به مويټ؛ بيکه م و بيليم، هه روه ها مافی خومه له
جني متمانهی خه لکيدا نه بم و هه سته کانی خه لکی فه راموش بکه م،
پاشان بيانووی لاواز و هيچی بؤ به ينمه وه.

راسته نه و ماو هيه ساتی چيژ به خش و ورووژينه ری تيدا بوو،
راسته هه نديک نافرتهی جوان و سهرنجراکيشم بينی، به لام ژيانم
به دريژايی نه و ماو هيه له که دار بوو، تا نه م ناست يان نه و ناست.
زوربهی کات من کارم نه ده کرد، له سهر قه نه فهی مالی هاورينکام
يان له لای دايکم ده خه وتم، زياد له وهی پتويست بوو بيخومه وه؛
ده مخوارده وه، په يوه ندييه کانه له گهل هه نديک له هاورينکام
له ده ست ددها، کاتينک نافرته تیکم ده بينی که به راستی سهرسامی
ده کردم؛ رڼوچوونی نه قسم به س بوو بؤ نه وهی به خيژايی هه موو
شتيک بشيوينيت.

هه تا نازاره که قوولتر بيت، هه سترکردنمان به بيده سه لاتي؛
زياتر ده بيت و هه ستي به رکه وته ييمان زياتر ده بيت بؤ نه وهی

ئەو کیشانەى پى قەرەبوو بکەينەو. ئەم ھەستى زىادەپۇيى لە بەرکەوتەيى، بە يەکیک لەم دوو شىوہیە دەردەکەوئیت:

۱. من کەسینکى نایابم، ئیوہش بیدەسەلاتن و ھیچ بەھایەکتان نییە. بەو شىوہیە، من شیاوی مامەلەکردنیکى تايبەتم.
۲. من بیدەسەلاتم و ھیچ بەھایەکم نییە، ئیوہش ھەمووتان نایابن. لە ئەنجامدا: من شیاوی مامەلەکردنیکى تايبەتم.

ئەم دوو جۆرە عەقلىيەتە کە لە پروکەشدا جیاوازن، بەلام ھەمان ناوەرۆکى خۆپەرستیان تیدایە. لە راستیدا زۆرینەى کات دەبینیت ئەو کەسانەى خاوەنى ھەستى لەرادەبەدەرى بەرکەوتەيىن؛ لەنیوان ئەم دوو حالەتەدا دەسوورینەو، یان ئەوہتا لە لوتکەى جیھاندايت، یان ئەوہتا ھەموو جیھان لەسەر و تۆوہن، ئەوہش بەپى ھەموو رۆژیک لە رۆژەکانى ھەفتە، یان بەپى ھەر ساتیک لە ساتەکان کە سەرکەوتنیکت بۆ دیتە پیتش.

خەلکى لەسەر حەقن کاتى کەسانیکى ھاوشیوہى جیمى بە مرقۇئیکى تا ئەوپەرى بئىرخ و خۆپەرست دەبینن، ئەمەش لەبەر ئەوہى لە تىروانىنى خەيالىيانەى بۆ خۆیدا؛ کەسینکى زۆر بەتوانا و لیوہشاوہیە. بەلام ئەوہى زۆربەى خەلکى لە ھەلسەنگاندنیدا ھەلە دەکەن و بە ھەستى لەرادەبەدەرى بەرکەوتەيى دەبینن، دۆخى ئەو کەسانەى کە ھەمیشە ھەست دەکەن لە خەلکى کەمترن و مافى ئەوہیان نییە لەم جیھانەدا بژین.

ئەمە دەلیم، چونکە شیکردنەوہى ھەموو شتیک لە ژياندا بەو شىوہیەى ھەمیشە لەو شتانەى لە دەور و بەرتدا پروو دەدەن تۆ قوربانى بیت پنیوستى بە بریک لە خۆپەرستى ھەیە کە کەمتر نییە لە حالەتە پینچەوانەکەى. ھەر و ھا پنیوستى بە ھەمان بر لە وزە و فووتیکردنى خەيالىيانە بۆ خود ھەیە، بۆ ئەوہى مرقۇف بەجیگیرى

له سهر ټو باوهره بمینیته وه که ټو کیشانه ی به ده ستیانه وه
ده نالینیت چاره سهریان نییه، ټو مهش وزه یه کی که متر نییه له و
وزه یه ی پیویسته تا مروځ وا هه ست بکات له بنه په تدا هیچ
کیشه یه کی نییه.

له راستیدا هیچ شتیک نییه پنی بلین کیشه ی تایبه تی که ته نها
له لای تو هه بیت و لای که سی تر نه بیت، ټو گهر کیشه یه کت هه یه؛
ټو وه ری تی ده چیت ملیونان که سی تر هه مان کیشه ی تویان
هه بو بیت له رابردو ودا، یان ئیستا هه یانه، یان له داهاتو ودا
ده یان بیت، له وانه شه له ناو ټو وانه دا که سانیک هه بن که بیاننا سیت.
ټو مه به واتای به که مزانینی کیشه که نایه ت، مانای ټو وهش نییه
که نابیت به ئازار بیت بو تو، هه روه ها مانای ټو وهش نییه ټو گهری
ټو وه نه بیت که تو له هه ندیک بارو دوځدا قوربانیه کی راسته قینه
نه بیت.

ټو مه هیچ واتایه ک هه لئاگریت، جکه له وهی که تو که سیکی
تایبه تی ده گمهن نیت که جیاواز بیت له که سانی تر.
زور کات ټو تم تیگه یشته (تیگه یشتی ټو وهی که تو، تو و
کیشه کانت، جیاواز نین له باره ی توندی یان ئازار به خشی
کیشه کانه وه)، یه که مین و گرنگترین هه نگاوه به ئاراسته ی
چاره سهرکردنی ټو کیشانه.

به لام وا دیاره به هوکاریک ټو وانه ی ټو مه له بیر ده که ن؛
ژماره یان له زیادبو وندایه، به تایبه ت له ناو گه نجاندا. ژماره یه کی
زور له په روه رده کاران و ماموستایان، تیبینی که موکور تیایان
له نه رمینو اندنی سؤزداریدا و زیادبو ونیک له داواکارییه
خوپه رستییه کاند کړدو وه له ناو گه نجانی ټو مړودا. له سهرده می
ټیمه دا شتیک زور سهر نییه که کتیپیک له کتیبه کانی پرؤسه ی

خويىندىن لا بېرىت لەبەر ھۆكۈرىكى ديارىكراو نا، بەلكو تەنھا
لەبەر ئەو ھى كەسىك ھەزى لىنى نىيە. ھەروەھا ھاوار دەكرىت
بەسەر قسەكەر و مامۇستاياندا بۇ ئەو ھى لەسەر دوانگەكان
بىنە خوارەو، پاشان رېنگايان پىن نادرىت بچنە ناو ھەرەمى
زانكوكانەو، بە ھۆكۈرى سىنوربەزاندىن يان ھەلەى زۆر بچووك
و سادەى ھاوشىو ھى ئامازەدان بەو ھى پىويست ناكات ھەندىك
لە پۆشاكەكانى ھالۋىن تا ئەو ئاستە شەرەنگىزانە بن. پراوئىكارە
دەروونىيەكان لە قوتابخانەكاندا تىيىنىي زىادبوونى ئەو قوتابىيانە
دەكەن كە زىاتر لە ھەر كاتىك؛ نىشانەى قورسىيى گرژىي دەروونى
و ھەلچوونىيان لى دەردەكەوئىت، بە ھۆى پووداوى ئاسايى لە
سەردەمى خويىندىياندا؛ ھاوشىو ھى مقومقۇ لەگەل ھاوړىيەك يان
ھىنانى نمرەيەكى كەم لە تاقىكدنەو ھى يەكىك لە وانەكاندا.

جىي سەرسورمانە لەم سەردەمەى پەيوەندىيەكانمان لە ھەموو
كات زىاترن، كەچى ئەو ھەستى لەرادەبەدەرى بەركەوتەيىيە
ئاستى لە رابردوو بەرزترە. لە پووكەشدا لە تەكئەلۋزىاي نويدا
كە رېگا دەدات ھەستىكدنمان بە ئائارامى يان كەمىي ئارامىي
بە شىو ھەكى بەرچاو زىاد بكات كە پىشتىر نەمانزانيو. ھەتا
ئازادىيەكى زىاترمان ھەبىت بۇ دەربىرەن لە بارەى خۇمانەو، زىاتر
ھەزمان لە رزگاربوون دەبىت لەو ھى ناچار بىن مامەلە لەگەل
ھەر مرقۇئىكدا بكەين كە لەوانەيە جياواز بىت لەگەلمان ياخود بە
جۆرىك بىيىتە ھۆى ھەراسانبوونمان. ھەتا زىاتر بزانىن لە بارەى
بۆچوونە دژيەكەكانەو، زىاتر ھەراسانى دەردەبىرەن بە پووى ئەو
بۆچوونانەى دژ بە بۆچوونى ئىمەن. ھەتا ژيانىشمان ئاسانتر و
بىكىشەتر بىت، زىاتر بە مافى خۇمانى دەزانىن كە ئەو كىشانە
كەمتر و كەمتر بىنەو.

هرگيز گومان نيه له و هموو شته نايابانه ي ئينته رنيت و
هوکاره کاني په يوهندي کومه لايه تي پيمان ده به خشيت. له زور
رووه وه، ده توانين بلين ژيان له م سرده مه ي ئيمه دا؛ له هموو
سهرده مه کاني تري ميژوو باشته، به لام له وانه يه هم ته کنه لوژيايه
هه ندي زياني لاوه کي کومه لايه تي بيمه به ستيشي هه بيت، له وانه يه
هر خودي هم ته کنه لوژيايه ش بيت که ئازادي کردو وين و له هه مان
کاتدا زور فيري کردو وين هه ستي له راده به دهر ي بهر که و ته پيمان له
هموو کاتيک زياتر بره و پي بده ين!

زياده ره وي هه لاو يرده يي

زورينه ي خه لکي به ئاستيکي مامناوه ند چيژ له زور به ي
شته کان وهرده گرن که نه نجاميان دده ن، ته نانه ت نه گهر تو
که سيکي هه لاو يرده ش بيت له هه نديک کاروباردا؛ نه گهر ي زوري
هه يه تو که سيکي ئاسايي بيت يان ته نانه ت له هه نديک حاله تي تردا
له خوار ئاساييه وه بيت، نه مه سروشتي ژيانه. بو نه وه ي مه زن بيت
له يه کيک له کاروباره کاندا، پيوسته وزه و کاتيکي زور و زورتر
تهر خان بکه يت له پيناو هم کاروباره. له بهر نه وه ي هه ريک له
ئيمه ش وزه و کاتيکي سنووردارمان هه يه، بويه ژماره يه کي که ممان
به راستي ده توانين بيينه هه لاو يرده له زياتر له کاروباريکدا، نه مه ش
نه گهر هر له بنه رته دا بتوانين بيينه که سيکي هه لاو يرده.

له م حاله ته دا ده توانين بلين له رووي ئامارييه وه هرگيز پي
تينچيت که سيک هه بيت که له هموو بواره کاني ژياندا له وپه پي
توانادا بيت، يان ته نانه ت له ژماره يه کي زور له بواره کاني ژيانيش.
زور کات پياواني کاري سهرکه و توو، له ژياني تايبه تياندا ته واو

شكستخواردوون. زۆربەى كات وەرزشەوانە نایابەكان بێتوانا و
نەزانن لە بیرکردنەوەدا، هەندێكیان وەك بەردیكى گەورەى بێعەقل
وان. زۆریك لە كەسانى ناودار بوونیان هەیە كە ئەگەرى زۆر هەیە
هیچ شارەزاییەكیان نەبێت لە ژياندا، هاوشێوەى ئەو كەسانەى
چاویان تی بڕیون و لاسایی هەموو جوولە و هەنگاویكیان
دەكەنەو.

ئێمە هەموومان یان زۆرینەى هەرە زۆرمان مرۆڤى مامناوەندى
ئاسایین، بەلام حالەتى سنووردار هەیە كە ناوبانگى تەواوى
بۆ پەیدا دەبێت. ئێمە بە جۆریك ئەو دەزانین، بەلام بیرى لى
ناكەینەو و بەدەگمەن نەبێت؛ باسیشى ناكەین، هەروەك گفتوگۆ
ئەو لایەنە ناكەین كە لەوانەى كێشەى لى دروست بێت.

بوونى ئیتەرنیت و گوگل و فەیسبوك و تویتهەر، لەگەل
دەستگەشتن بە زیاتر لە پینج سەد كەنالى تەلەفزیۆنى؛ شتىكى
نایابە بەراستى. بەلام ئاگاییەكانمان سنووردارن، هیچ رێگایەكمان
لەبەر دەستدانى ئەو كە رێمان بدات چارەسەرى ئەم هەموو زانیارییانە
بكهین كە بە شیوەیەكى بەردەوام داماندەگیرێت. لێرەو «یەكەكانى
زانیارى» كە سەرکەوتوو دەبن لە راکێشانی ئاگاییمان؛ بەراستى
یەكەى هەلاوێردەن، ئەمەش لە رێژەى یەك لە سەد هەزار تیپەر
ناكات.

بە درێژایی رۆژ، هەموو رۆژێك، برى زەبەلاح لەو شتە
هەلاوێردانەمان بۆ دیت، باشتەرىنى باشتەرىنەكانمان بۆ دیت،
خراپترینى خراپترینەكانیشمان بۆ دیت، گەورەترین دەستكەوتە
وەرزشیەكانمان بۆ دیت، لەگەل بەهێزترین نوكتەكان؛ زۆرترین
هەوالى بێزاركەرىش، شلەژینەرتەرىن مەترسییەكانیش... هەموو
ئەمانەمان بۆ دیت بەبێ هیچ وەستانێك.

ژيانى رۇژانمان پر دهبيت له زانيارىي هاتوو لهوپهري ههردوو
ئاستهكانى بواري ئهزموونى مرقىي فراوان، چونكه له بواري
راگه ياندندا ئه مه سهرنج راده كيشيت، له بهر ئه وهى ههر شتيك
سهرنج رابكيشيت؛ پاره راده كيشيت. ئه مه يه راستى بابته كه،
به لام ريژهى زورىنه له ژيانى رۇژانمان له ناوچهى ناوهنديايه.
ريژهى گهره له ژيانى راسته قينه دا ههلاويژده نين به هيچ واتايه ك
له واتاكان، به لكه به تهواوى ئاساييه.

ئهم لافاوى زانيارىيه سنوور هكييه توندېره وه به جۇرىك ئيمه ي
دارشتوو ته وه، كه وا گومان به رين ههلاويژده بوون ريگخه ري
نوييه بۇ هه موو شتيك.

له بهر ئه وهى ئيمه ش زۆربه ي كات مرقىي ئاسايين؛ ئه وا
لافاوى زانيارىيه ههلاويژده كان پالمان پينه ده نيت به ره وه
ههستكردن به بيبه شبوون و كه مبوونه وهى ئاسايش، له بهر
ئه وهى روونه كه ئيمه (به جۇرىك له جۆره كان) وهكوو ئه و
جۆره كه سانه نين، وهكوو پتيويست باش نين، له بهر ئه وه ئيمه
زياتر و زياتر ههست به پتيويستيمان بۇ قهره بوو كردنه وه دهكهين،
ئەويش له ريگاي ههستكردن به بهر كه وته يي له راده به ده ر. له ربي
ئالوده بوونيشه وه له گهل ئه و دۇخه دا دهگونجيين له ربي ئه و
تاكه شيوازه ي هه موومان ده زانين به كاري به نين: يان له ريگاي
گهره كردنى خومان، يان له ريگاي گهره كردنى ئه واني تره وه.

هه نديك كهس ئه مه ده كه ن له ريگاي «كولاندنى» پلانى
سه يروسه مه ره بۇ خيرا دهوله مه ندبوون، كه سانينكي تر دهيكه ن
له ريگاي گه شتكردن به جيهاندا بۇ بزگار كردنى ئه و مندا لانه ي
له ئه فه ريقا به هوى برسيتييه وه دهمرن، ئه واني تريش له ريگه ي
سه ركه وتن له قوتابخانه و بردنه وهى هه موو خه لاته كانه وه،

ڪه سانيڪي تريش له ريگاي ته ڦه ڪردن به ناو قوتا بخانه به ڪدا،
ڪه سانيڪي تريش له ريگاي سينڪس ڪردن له گهل هر شتيڪ ڪه
هه ناسه بدات و قسه بڪات!

ٺهه هه موو دهر برينه روونه ڪانه له بارهه گه شه ڪردني
روشن بيري هه ستي بهر ڪه و ته يي له راده به دهره ڪه ئيستا باسي
ليوه ده ڪه ين. زور ڪات تاواني ٺهه گورانه روشن بيري ده خريته
ٺهه ستي ٺهه نه وهيهه گه يشتو وه ته مهني پيگه يشتن له سه ره تاي
هه زارهه سنيه مڌا، به لام هو ڪاره ڪه ي له وانهيه ٺهه وه بيت ڪه ٺهه
نه وهيه زور ترين پهيوه ندي و زور ترين بهر چاو ڪه و تنيان هه بووه.
له راستيدا ٺارهه زو و ڪردن به ٺا راستهه هه ستي بهر ڪه و ته يي
له راده به دهر؛ له هه موو ڪه رته ڪاني ڪومه لگه دا بهرووني دياره،
پيشم وايه پهيوه ندي هه ڪي پتهوي له گهل هه لپه ڪردن بو هه موو
هه لاو ڀر ده ڪاندا هه يه، ٺهه هه لپه يه ڪه هو ڪاره ڪاني راگه ياندني
جهه ماوهري په لڪي شمان ده ڪن بو لاي.

ڪيشه ڪه ٺهه وهيه ڪه بلاو بوونه وهه فراواني ته ڪنه لوڙ ياي
پهيوه ندي هه ڪان و په لڪي شڪردني جهه ماوهري؛ تيرو انيني زورينه ي
خه لڪي بو خويان ده گورن، ٺهه روچوونه به هه موو شتيڪ ڪه
هه لاو ڀر دهيه؛ وا له خه لڪ ده ڪات بهرام بهر خويان هه ست به خرابي
بڪن و وايان لي ده ڪات هه ست بڪن پيوستي هه ڪي زوريان هه يه
به وهه جياواز تر بن، راديڪال تر بن، زياتر جهخت له بووني خويان
بڪه نه وه بو ٺهه وهه بيهه ڪه ساني ديار، يان بيهه ڪه سانيڪ ڪه
گرنگيان هه بيت يان جياوازي هه ڪي ديار ڪراويان هه بيت، جا ٺهه
گرنگيه هه چونيڪ بيت و ٺهه جياوازي هه هر چيهه ڪ بيت.

ڪاتي گنج بووم له سه ره تا ڪاني ته مه نڌا، هه ستر ڪردن به نه ماني
ٺا سايش له بارهه ڪاروباره تايهه تيهه ڪانه وه؛ به رهو زياد بوون

دهچوو، بهلكوو كهلهكه دهبوو، ئه مېش له ئه نجامي ئه و چيروكه
بېمانايانه ي باسي پياوړتيايان دهكرد، كه له رېوشنېريي (بوب) دا
به بلاوي ده ستاوده ستيايان پي دهكرا. تا ئيستاش ئه و چيروكانه
به رېلاون: بو ئه وه ي بېته گه نچيكي سهرنجراكيش، پيوسته
وهكوو ئه ستيره كاني روک ئاههنگ بگيريت. بو ئه وه ي به ريز بيت،
پيوسته جيگاي سهرنجراكيشاني ئافره تان بيت. ئه مه ش سهره راي
ئو چيروكه ي كه سينكس به به هاترين شته كه پياويك بتوانيت
به دهستي به نيت، كه شياوي ئه وه ي هه موو شتيكي بو بكه يته
قورباني تا به دهستي به نيت (له ناويشياندا شكومه نديي خوت).

ئهم رهوته به رده واهه ي راگه ياندي ناواقعي، هه ستردنمان به
ناارامي زياتر دهكات له ريگاي بهر كه وتنمان له گهل ئه و پيوهره
ناواقعيانه ي كه ناتوانين شان به شانيان ههنگاو بنين. ئيمه هه ست
به وه ناكه ين كه ته نها روبه رووي كومه ليك كيشه ي بي چاره سهر
نه بوو ينه ته وه، بهلكوو خو يشمان وهك شكستخواردوو ده بينين،
له بهر ئه وه ي له ئه نجامي گه رانيكي ساده له گوگلا؛ هه زاران كه س
ده بينين كه كيشه ي هاوشيوه ي كيشه كاني ئيمه يان نيه.

ته كنه لوژيا جيگاي كيشه ئابووريه كونه كان ده گرېته وه، له
ريگاي هيناني كيشه ي دهرووني نو ي بومان. ئينته رنيت ته نها ئه و
زانيار بيانه مان پيشكهش ناكات كه سهرچاوه كانيان كراوه ن، بهلكوو
هه ستردن به كه مي ئارامي و گومانله خو كردن و هه ستردن
(سهرچاوه ي كراوه) به شهرمان پيشكهش دهكات.

به لام ئه گه ر تاي بهت و هه لاوړده نه بم، ئه ي ئامانجم چيه؟
ئهمرو ئه وه بووه به به شيك له كلتوورمان كه باوه رمان هه بيت
به وه ي له وانه يه هه ريهك له ئيمه له داهاتوودا به راستي كاريكي
هه لاوړده بكات، ئه مه كه سه ناوداره كان وا ده لين، هه روه ها

گەورەپیاوانی کەرتی کاریش وا دەلێن، سیاسییەکانیش وا دەلێن، بەلکوو (ئۆپرا وینفری)ش هەر وا دەلێت (واتە ئەمە بەدنیایییەوه راستە!). دەکریت هەریەک لە ئێمە ببێتە کەسیکی سەرکەوتووی هەلاوێردە، ئێمە شیاوی مەزنیین، هەموومان.

بەلام لە راستیدا ئەم بیرۆکەیە دژیەکییەکی خودیی ئاشکرای تێدایە کە بەسە بۆ هەلۆه‌شانه‌وه‌ی (لە کوتایی رینگادا ئەگەر هەموو کەسیک هەلاوێردە بێت، کەواتە بە پێناسە هیچ کەسیک هەلاوێردە نییە)، هەموو کەسیک ناتوانیت لێی بەئاگا بێت، لەبری پرسیارکردن لە بارە‌ی ئەوه‌ی بەراستی بەرکەوتە‌ی خۆمانە، یان ئەوه‌ی بەرکەوتە‌مان نییە، بەلام ئێمە ئەو پەیامە قووت دەدەین، پاشان داوای زیاتر دەکەین. ئێستا بوونی کەسیک بەئاسایی یان مامناوەندی بوو‌تە پێوه‌ریکی نوێ بۆ شکست. خراپترین شت کە بتوانیت بەدەستی بهێنیت ئەوه‌یه کە لە ناوه‌ندی رانه‌که‌دا بێت، لە ناوه‌ندی بواره ئامارییه‌که‌دا! کاتیکیش پێوه‌ری کلتووری سەرکەوتن دەبێتە ئەوه‌ی «هەلاوێردە بێت»، ئەوا باشترین شت ئەوه‌ی دەبێت لە کوتایی خواره‌وه‌ی چه‌ماوه‌ به‌یانییه‌که‌دا بێت نەک لە ناوه‌راستیدا، چونکە لەو حاله‌ته‌دا تۆ دەبێتە کەسیکی تاییه‌ت، سەر‌نجه‌کان بۆ خۆت راده‌کیشیت. زۆرینه‌ی خه‌لک ئەو ستراتیژە هەل‌ده‌بژێرن، ئەمەش لەبەر ئەوه‌ی لەبەر‌ده‌م هەموو خه‌لکیدا بیسه‌لمێنن کە لە هەمووان بەدبەخت‌ترن، یان لە هەمووان چه‌وساوه‌ترن، یان لە هەمووان زیاتر ئازاریان چه‌شتووه‌، یان تەنانه‌ت لە هەموویان خراپ‌ترن.

زۆرینه‌ی خه‌لکی ترسیان هه‌یه‌ لە قبۆل‌کردنی نزمی حاله‌ته‌که‌یان، چونکە پێیان وایه‌ قبۆل‌کردنه‌که‌ی سەر ده‌کیشیت بۆ به‌ده‌ستنه‌هێنانی هیچ ده‌ستکه‌وتیک، هه‌روه‌ها به‌دینه‌هێنانی هەر

پيشكه وتنيك، ترسيان ههيه هه موو ژيانيان له تيروانيني هه موو
خه لكيدا هيچ مانايه كي نه مينيت.

ئهمه جوړه بيركردنه وهيه كي ترسناكه، كاتي گريمانهي ئه وه
قبول ده كه يت كه ژيان به هاي نابيت ئه گهر جياواز و مه زن نه بيت،
تا ئه وه كاته ي ماناي ئه وه به جوړيك ده بيت له بنه رته وه ئه وه
راستيه يت قبول بيت كه زورينه ي بنياده مه كان شكستخواردوون
و هيچ به هايه كيان نيه (له ناويشياندا تو)، له وانه شه ئه م عه قليه ته
به خيرايي بگوريت بو شتيكي مه ترسيدار له سه ر خۆت و خه لكاني
تريش.

به لام كه سه ده گمه نه كان كه له شتيكدا هه لاويزدهن، ئه وان
له بهر ئه وه وا ناكهن كه خويان به هه لاويزده ده بينن، ته واو
به پيچه وانه وه: ئه وان ده بنه كه ساني سه رنجراكيش، له بهر ئه وه ي
له هه ستى گه شه پيدان و باشكردنى خوياندان. ئه م هه سته له
باوه ريكي دامه زراوى خويانه وه سه رچاوه ي گرتووه، به وه ي له
راستيدا ئه وان كه ساني مه زن نين، ئه م هه ستى له راده به ده ري
به ركه وته يي له ناو ده بات. ئه وه كه سانه ي له شتيكي دياريكراودا
ده گه نه پله ي مه زنى، مه زن ده بن له بهر ئه وه ي تيده گهن له وه ي
ئه گهر له بنه رته دا به و شيويه بوونايه... ئه وان كه ساني ئاسايين،
دوخيان ئاساييه، ناوه ندين...، به لام واى ده بينن كه توانايان هه يه
له وه باشتربن.

هه موو ئه وه قسانه له باره ي ئه وه ي «هه موو مرقئيك ده توانيت
هه لاويزده بيت و شتى گه وره به ده ست به يتيت»، هيچ نين جگه
له كه مه كردنيك له لاي خۆت. ئه وه په ياميكي به تاموچيژه له كاتي
خواردنيدا، به لام له راستيدا خواردنيكي به تاله له هه ر گه رمؤكه يه ك
كه وات لى ده كات لاواز و فوتيكراو بيت له رووى سۆزدارى و

هەلچوونەوه... ئەوه «لەفەیهکی ماک دۆنالدزی گەوره»ی گوتارییه
بۆ خۆراکپێدانی دل و عەقلت.

کلیلی تەندروستی عەقلیت (هاوشیوهی کلیلی تەندروستی
جەستەیی)، بریتییه لە خواردنی بری پێویست لە سەوزە... واتە
قبولکردنی راستییه ئاساییهکانی ژیان: راستییهکانی لە شیوهی
«کارەکانت لە راستیدا گرنگیهکی گەورهیان نییه لەسەر شتە
گشتیهکان» و «بەشی هەرە گەورهی ژیانمان بێزارکەر دەبێت و
شتیکی وای تێدا نابێت کە سەرنج رابکێشێت، بەلام ئەمە کێشە
تێدا نییه». دەبینیت تامی ژەمیکی سەوزەواتی لەو شیوهیه لە
سەرەتادا خوش نابێت، زۆر بەبێنرخێ دەبینیت، هەول دەدەیت
قبولی نەکەیت.

بەلام هەرکە ژەمهکه هەرس دەکەیت، لە بهیانیی دواتردا لەشت
بەخه بهر دیت، هەست بە وزه و جوولهیهکی زیاتر دهکات و لانی
کهه ئەو فشاره بهردهوامهی که ههمیشه پالت پیوه دەنیت که
ببیته کهسێکی سەرنجراکێش یان ببیته شتیکی گەوره؛ لەپشت
داگیراوه، پاشان ئەو فشاره دەروونی و دلەراوکییهی لە ئەنجامی
هەستکردنی بهردهوامت به نهبوونی لێوهشاوهیی و پێویستی
خۆسهلماندنت، پاشان زانیاریت به بوونه دنیاویهکەت و قبولکردنت
بۆ ئەو بوونه؛ رزگارت دهکات تا ئەوهی شتانی که بهدهست بهینیت
که بهراستی پێت خۆشه بهدهستیان بهینیت بهبی کاریگه ربوون به
بریارهکانی خه لکانی تر و پیشبینیکردنی گهورهی بینهما.

پاشتر نر خاندنیکێ گه شه کردووت لا دروست دهبیت بۆ
ئەزموونه بنه رەتییهکانی ژیان: دلخۆشی هاوپییهتی ساده،
ههروهها دلخۆشی داهینانی شتیکی یان یارمهتیدانی کهسێک له
نارههتیدا یان خویندنهوهی کتیبیکێ نوی یان پیکه نین له گه

كه سينك كه به لای تووه گرنگه.

نایا نه شتانه ناروحتت ده كه ن؟ له بهر نه وهی شتانی ناسایین.

به لام له وانه یه ناسایی بیت له بهر خالیکي گرنگ: ناسایی، له بهر

نه وهی هموو نهو شتانه یه كه به راستی گرنگیان هه یه.

بەندى چوارەم بەھاي نارەھەتتەكان

لە ۲۶ى كانوونى يەكەمى سالى ۱۹۴۴، ملازم ھىرق ئۇنۇدا ئەفسەر لە سوپاي ئىمپراتورىيەتى يابانى، نىردا بۇ دوورگەي لوبانگى بچووك لە فليپپىن. ئەو فەرمانانەي بۇي ھاتبوو، داوايان دەکرد بەرەوپىشچوونەكانى سوپاي ويلايەتە يەكگرتوۋەكانى ئەمەرىكا تا ئەوپەرىي توانا ھىواش بىكاتەۋە، دامەزراۋى و شەپكرىن بوو جا باجەكەي ھەرچىيەك بىت، ھەرگىز خۇيان بەدەستەۋە نەدەن. ئەو ملازمە و فەرماندەكەي تەۋاۋ ئەۋەيان دەزانى كە ئەۋە لە راستىدا كىردەۋەيەكى خۇكوژىيە.

لە مانگى شوباتى ۱۹۴۵، سوپاي ئەمەرىكا گەيشتنە دوورگەي لوبانگ و بە ھىزىكى لەبننەھاتوۋەۋە دەستيان بەسەردا گرت. بە ماۋەي چەند بۇژىكى دىارىكراۋ، زۆرىنەي سەربازانى سوپاكەي يابان كوژران يان خۇيان بەدەستەۋە دا، بەلام ئۇنۇدا و سىيان لە پىاۋەكانى سەركەۋتوۋ بوون لەۋەي لەناۋ دارستانەكەدا خۇيان ھەشار بەدەن، لەۋىۋە ھىرشى پارتىزانىيان دەکرد لە دژى ھىزەكانى ئەمەرىكا و ھىرشىيان دەكردە سەر ھىلەكانى گەياندىنى يارمەتى

و ته قه ي تاكيان له سهربازه كان ده كرد و به هر شيوه يه ك
بيا نوتوانيايه؛ هير شيان ده كرده سهر هيزه كانى نه مه ريكا.
له مانگى ئابى نهو ساله دا، واته له پاش شه ش مانگ، و يلايه ته
يه كگرتو وه كانى نه مه ريكا دوو بومبى نه تومبى به سهر هيزوشى ما و
ناكازا كيدا خسته خواره وه.

يابان خوى دا به ده سته وه، به مه ش قورسترين شهر له ميژو ودا
گه يشته كوتاييه كى كار ه ساتبار.

به لام هزاران سهربازى يابانى هيشته پهرشوبلاو بوون له
زور له دوورگه كانى زهرياي هيمن، زورينه يان له ناو دارستانه كاندا
خويان هشار دابوو هاوشيوه ي ملازم ئونودا، نه وانه نه يانزانبيو و
كه جهنگ كوتايى هاتو وه، ههروه كوو پيشوو له شهركردنى
خويان بهردهوام بوون، له راستيدا نه مه كيشه يه كى گه و ره بوو
له بهردهم دوو باره بنياتنه وه ي خوره هلاتى ئاسيا له دواى جهنگ،
حكومه ته كان له سهر پيوستى نه نجامدانى كارى ك ريك كه و تن.

حكومه تى نه مه ريكا به هاوبه شى له گه ل حكومه تى يابان،
هزاران بلاو كراوه يان له ناوچه ي زهرياي هيمن خسته خواره وه
كه تيايدا رايانگه يان دبوو جهنگ كوتايى هاتو وه و كاتى نه وه يه
هر كه س بروتا وه بۆ مالى خوى. ههروه ك زور كه سى تر،
ئونودا و پياوه كانى ده ستيان به هه نديك له و بلاو كراوانه گه يشته،
به لام (به پيچه وانه ي هه مو وانه وه) نهو به دروى خسته وه و پنى
وا بوو نه مه ته له يه كى هيزه كانى نه مه ريكا يه بۆ نه وه ي سهرباز
خوچه شارده ره كان خويان ئاشكرا بكهن. ئونودا نهو بلاو كراوانه ي
سووتاند و به حه شاردر اوى مايه وه و بهردهوام بوو له سهر
شهركردن.

پينج سال تپه رى، خسته نه خواره وه ي بلاو كراوه كان راوه ستا،

بەشى ھەرە زۆرى ھىزەكانى ئەمەرىكا گەرەنەۋە بۇ نىشتىمان. خەلگى
دورگەى لۇبانگ وىستىيان بگەرېنەۋە سەر ژيانى ئاسايى خۇيان؛
ژيانى كشتوكال و راۋەماسى، بەلام ھىرو ئۇنۇدا و پياۋەكانى
بەردەوام بوون لە تەقەکردن لىيان و سووتاندنى بەروبوومەكانىيان
و زەوتکردنى ئازەلەكانىيان و كوشتنى ئەو كەسانەى ھەلدەگەرەنەۋە
و دەھاتنە ناو دارستانەكەۋە. لەو كاتەدا حكومەتى فلىپپىن بېريارى دا
بە دەرکردنى بلاوكرارۋەى نوئى و دابەشكردنى بەناو دارستانەكاندا،
ئەو بلاوكرارۋانە دەيانوت: بچنە دەرەۋە! شەر كۆتايى ھاتوۋە، ئىۋە
شەرەكەتان دۆراند.

بەلام ملازم ئەم بلاوكرارۋانەشى پشتگوى خست.
لە سالى ۱۹۵۲، حكومەتى يابان ھەۋلى كۆتايى دا بۇ
كشاندەۋەى دوايىن سەربازە خۇجەشاردەرەكان لە شوپنەكانى
خۇجەشاردانىيان لە دوورگەكانى زەرياي ھىمن، ئەم جارەيان
ۋىنە و نامەى كەسوكارى ئەو سەربازانەيان لە رېنگاي فېۋكەۋە
خستە خوارەۋە، سەرەراى نامەيەكى تايپەتى ئىمپراتورى يابان
خوى، دووبارە ئۇنۇدا رەتى كردهۋە باۋەر بە راستى و دروستى
ئەو ھەۋالانە بكات، ئەم جارە بەتەۋاۋى باۋەرې جىگىر بوو كە
خستەخوارەۋەى ئەو نامانە ھىچ نىن، جگە لە فېلى ئەمەرىكىيەكان.
سەرلەنوئى ئۇنۇدا لەگەل سەربازەكانى درىژەى دا بە شەرپکردن.
چەند سالىكى تىرىش تىپەرى، خەلگى ئەو ناۋچەيەى فلىپپىن بىزار
بوون لە ترسانى بەردەواميان لەو دۇخە و چەكيان ھەلگرت و
كەۋتنە شەرپکردن لەگەل ئەو سەربازانە. لە سالى ۱۹۵۹ يەككىك لە
ھاۋەلانى ملازم ئۇنۇدا خوى دا بەدەستەۋە، يەككىكى تىرىش كۆژرا.
لەدۋاى دە سال لەو رووداۋەش، دوايىن ھاۋەلى ئۇنۇدا (كە ناۋى
كۆزۇكا بوو) لە ميانەى شەرەتەقە لەگەل پۇلىسدا كۆژرا، لە كاتىكدا

سەرقالى سووتاندنى كېلگەكانى برنج بوو... پاش چارەكە سەدەيەكى
لە كۇتايىھاتنى جەنگى جىھانىى دووهم، تا ئىستاش خەلكى ناوچەكە
بەردەوامن لە شەركردن.

بەلام ئۇنۇدا كە زياتر لە نيوەى تەمەنى لە دارستانەكاندا برده
سەر، لە دوورگەى لۇبانگ خۇى بەتەنها مايەو.

لە سالى ۱۹۷۲، يابان ھەوالى كوژرانى كۆزۇكاي پى گەيشت و
ئەمەش ئاژاودەيەكى دروست كرد. گەلى يابانى واين دەزانى پىش
چەند سالىك دوايىن سەربازى سەردەمى جەنگ گەراوۋەتەو بۇ
ولاتەكەى. دەزگاكاني راگەياندنى يابان ئەم پرسىيارەيان دەورووژاند:
ئەگەر كۆزۇكا ھەتا سالى ۱۹۷۲ لە دوورگەى لۇبانگ مايىتەو،
كەواتە دەبىت خودى ملازم ئۇنۇدا، واتە دوايىن سەربازى يابانى
سەردەمى جەنگى جىھانىى دووهم ھىشتا بەزىندوويى مايىتەو.
ھەر لەو سالەدا حكومەتەكانى يابان و فليپىن چەند تىمىكيان نارد
بۇ گەران بۇ ئەو ملازمە، ئەو مەتەلەى بووبوۋە ئەفسانە و پالەوان
و تارمايەك.

بەلام كەسيان نەدۇزىيەو.

پاش تىپەرىنى چەند مانگىك، ملازم ئۇنۇدا لە ياباندا گۇرا بۇ
شتىك ھاوشىوۋەى ئەفسانە: پالەوانى جەنگ كە تا ئەو ئاستە شىت
بىت، جىگاي باوەر نەبىت كە ئەو كەسە بوونى ھەيە بەراستى.
ھەندىك رەخنەيان لى گرت، ھەندىكى تىرىش وىنەيەكى رۇمانسىيان
بەبەردا كرد، لە كاتىكدا كەسانىكى تر پىيان وا بوو ئەو بەشىكە لە
چىرۇكىكى خەيالى و ئەو كەسانەى تا ئىستا دەستيان گرتوۋە بە
باوەرپوون بە يابانى كۇن كە ماوۋەيەكى زۇرە بوونى نەماو.

بەنزىكەيى لەو كاتەدا گەنجىك بە ناوى نۇرىق سۆزۇكى
بۇ يەكەم جار ناوى ئۇنۇداى بىست، سۆزۇكىكى گەنج كەسىكى

سەرگىش بوو، پىشكەر بوو، (ھىبى) بوو، لەدوای كۇتايىھاتنى جەنگ لەدايك بووبوو، پاشان وازى لە قوتابخانە ھىنا و چوار سالى بە گەران بەناو ئاسيا و رۆژھەلاتى ناوھراست و ئەفەرىقادا بەسەر برد كە تيايدا لەسەر كورسىيى باخچەكان و ئۆتۆمبىلى كەسانى نەناسراودا، ھەروەھا لە ژوورەكانى زىندان، يان لەژىر ئەستىرەكان دەخەوت. لەبەرامبەر خواردەنەكەيدا، لە كىلگەكاندا كارى دەكرد و خوينى دەبەخشى تا بتوانىت پارەى ھەندىك شوين بدات كە تيايدا دەمايەو. خاوەنى رۇخىكى ئازاد بوو، ھەندىكىش سەرشىت بوو. سالى ۱۹۷۲ بە پىويستى زانى سەركىشىيەكى نوي تۇمار بكات. پىشتەر كە گەرابووەو بۇ يابان دوای ھەموو گەشتەكانى؛ پىوەرە كۆمەلايەتتە توندەكان و پلەبەندىيى كۆمەلايەتتى بە شتىكى خنكىنەر دەزانى، رقى لە قوتابخانە بوو، نەيتوانى لەسەر كارىك بمىنىتەو، ويستى بگەرىتەو بۇ گەشتەكانى و ھەك پىشوف تەنھا بىتەو. ئەفسانەى ھىرو ئۆنۇدا بوو ھەلامگۆيەك بۇ كىشەكانى سۆزۆكى، ئەمە سەركىشىيەكى نوي بوو كە شياوى بەپىرەوچوون بوو! سۆزۆكى باوهرى وا بوو ئەو ئەو كەسەيە كە دەتوانىت ئۆنۇدا بدۆزىتەو. راستە ئەو تىمى پىشكىنەنى ھەكۆمەتەكانى فلىپپىن و يابان و ويلايەتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا نەيانتوانى ئۆنۇدا بدۆزەو، ھەروەك بەخت ياوهرى ھىزەكانى پۇلىس نەبوو كە ماوھى سى سال بوو دارستانەكانىان دەپشكىنى، ھىچ ھەلامدانەوھەيەكىش نەبوو بۇ ھەزاران بلاوكراو كە لەو ناوچەيەدا بلاوكرانەو، بەلام ھەر چۆن بوو؛ با بىيت... ئەم كەسە شىكستخواردووە كە وازى لە قوتابخانە ھىناو، دەيدۆزىتەو.

سۆزۆكى بى چەك، لە كاتىكدا ھىچ جۆرە راھىنانىكى لە بارەى كرىدەووەكانى گەران و كۆكرەنەوھى زانىارى و تاكتىكى

شەركىدەنە ۋە ۋەرنەگرتىۋو؛ گەشتى كىرد بۇ دوورگەى لۇبانگ و
بەتەنھا لەناو دارستانەكاندا دەستى بە گەپان كىرد. نەخشەكەى
زۇر سادە بوو: بە دەنگىكى بەرز بانگى ئۇتۇدا دەكات و پىنى دەلىت
كە ئىمپىراتورى يابان دلى لەلايەتى.

سەير لەۋەدا بوو لە ماۋەى چوار پۇژدا ئۇتۇداى دۇزىيەۋە!
سۇزۇكى ماۋەيەك لەگەل ئۇتۇدا لەناو دارستانەكەدا مايەۋە،
لەو كاتەدا نىزىكەى سالىك تىپەرىپىو بەسەر مانەۋەى ئۇتۇدا
بەتەنھاى لەو شۆيىنەدا. ھەركە سۇزۇكىى بىنى، خۇشحال بوو بە
ھاۋرىيەتى و تامەزرۇيىەكى زۇرى نىشان دا بۇ زانىنى ئەۋەى لە
جىھاندا چى ۋو دەكات لە سەرچاۋەيەكى يابانىيەۋە كە دەتوانىت
مىتمانى پى بىكات. ئەو دوو پىاۋە بە جۇرىك بوون بە ھاۋرى.

سۇزۇكى پىرسىارى كىرد لە بارەى ئەو ھۇكارەى واى لە
ملازم ئۇتۇدا كىردوۋە كە لەۋى بىمىنىتەۋە و درىژە بە شەرىدات،
ۋەلامەكەى ئۇتۇدا سادە بوو: فەرمانى بۇ ھاتوۋە كە «ھەرگىز
خۇى بەدەستەۋە نەدات»، بەو شىۋەيەش لەۋى مايەۋە، بە درىژاى
نىزىكەى سى سال پابەند بوو بەو فەرمانانەۋە! ئۇتۇدا پىرسىارى لە
سۇزۇكى كىرد لە بارەى ئەو ھۇكارەى وا لە گەنجىكى ۋەكوۋ ئەو
دەكات بىت و بەشۆيىندا بگەپىت، سۇزۇكى ۋەلامى دايەۋە كە
لەبەر گەپان بۇ سى شت؛ يابانى جى ھىشتوۋە: «ملازم ئۇتۇدا،
ۋرچى پاندا، پىاۋى بەفرىنى ترىسناك»، بەو شىۋەيە ھەرسى
ئامانجەكەى خستە ۋو.

ئەو دوو پىاۋە لە بارودۇخىكى يەكجار نامۇدا يەكتىيان بىنى،
دوو سەركىش كە بەلىنىيان بەستوۋە بۇ كەۋتتەدواى ۋىنەيەكى
ساختەى شىكۈمەندى ۋەك ئەۋەى نوسخەيەكى يابانى راستەقىنە
بن لە دۇنكىشۋت و سانشۋ بانزا، دوو پىاۋى گىرخواردوۋ لە

ناوەندی دارستانە شێدار و دوورەدەستەکانی فلیپین، کە سەرەرای
ئەوێ تەنها و دوورن لە خەلک، بەلام خۆیان بە دوو پالەوان
دەزانن، لەگەڵ ئەوەشدا کە لەویدا هیچ کاریک ناکەن! ئۆنۆدا بەشی
هەرە زۆری ژیاڵی خۆی بۆ جەنگێک تەرخان کردبوو کە بوونی
نەبوو، هەرۆهە سۆزۆکی ئامادە بوو ژیاڵی خۆی پیشکەش بکات.
دوای ئەوەی ملایم هیرو ئۆنۆدا و ورچی پاندای دۆزییەو، ئیتر
ئامادە بوو پاش چەند سالیکی تر لە چیاکانی هیمالایا بمریت لە
پیناو دۆزینەوێ پیاوی بەفرینی ترسناک.

زۆر جار مرقوف ئامادەییە بەشی هەرە زۆری ژیاڵی تەرخان
بکات بۆ بابەتێک کە زیانی هەیە یان هیچ سوودێکی نییە، لە
ڕووکەشدا ئەو بابەتە هیچ واتایەکی هەلناگریت! زۆر قورسە بیهێنینە
پیش چاومان کە چۆن دەکریت ملایم ئۆنۆدا بە درێژایی سێ سال
دلخۆش بیت لەو دوورگەیەدا لە کاتیکی ژیاڵی لەسەر خواردنی
میروو و قرتینەرەکان بوو و لەسەر زەوی خۆلین بخەویت و
کەسانی سقیل بکوژیت. سال لەدوای سال، یان چی وای کردووە
سۆزۆکی شانەشانی بڕوات بەبێ پارە و هاوێ و ئامانجێک جگە
لە دۆزینەوێ پیاوی بەفرینی ئەفسانەیی!

بەلام ئۆنۆدا لە ماوەیەکی دواتری ژیاڵیدا وتی ئەو لە هیچ
شتێک پەشیمان نییە، وتی ئەو بەراستی شانازی دەکات بە
هەلبژاردنەکانی و ئەو کاتەی لە دوورگەی لۆبانگ بەسەری برد،
وتی ئەوەی خۆشحاڵە پێی ئەوەیە کە بەشی هەرە زۆری ژیاڵی
تەرخان کردووە بۆ خزمەتکردنی ئیمپراتۆریک کە بوونی نەماوە.
بێگومان سۆزۆکی ئەگەر لە ژیاڵدا بمینیت، شتیکی هاوشێوە دەلێت:
ئەو لە هیچ شتێک پەشیمان نییە، لەبەر ئەوەی ژیاڵی لە شتیکی
بەری کردووە کە بۆی خولقاو.

هەریەک لەم دوو پیاووە ئەو ناپەهەتییانەیان هەلبژارد
کە دەیانویست؛ ملایم هێرو ئۆتۆدا ناپەهەتیی وەفاداریی بۆ
ئیمپراتۆریکی کۆچکردووی هەلبژارد، سۆزۆکییش ناپەهەتیی
لە پێناو سەرکێشیدا هەلبژارد بە چاوپۆشین لە شیتانەبوونی
سەرکێشیەکانی. بەلای هەریەک لەو دوو پیاووەشەوە، ئەو
ناپەهەتییانە واتایەکی راستەقینەیان هەبوو، لەبەر ئەوەی لە
پێناو «قەزیەکی گەورە»دا پیشکەش کراون، لەبەر ئەوەی
واتایەکی هەبوو هەردووکیان توانای بەرگەگرتنیان هەبوو،
بەلکوو لەوانەیه زۆر چێژیان لێ وەرگرتبێت.

ئەگەر دەرەزەبوون لە ناپەهەتییەکان نەبێت، ئەگەر نەتوانیت
لە ژياندا خۆت لە کێشەکانت لابەیت؛ ئەوا ئەو پرسیارە پێویستە
بیخەینە روو ئەو نێی «چۆن ناپەهەتییەکان بوەستین؟»،
بەلکوو «بۆچی ناپەهەتیم هەیە؟ بۆچی ئامانجیکیش؟»، توانات
بۆ قبوڵکردنی ناپەهەتییەکانت یان دۆزینەوهی ئەو چارەسەرە
ئاسوودەت دەکات، لەسەر ئەو وەلامە وەستاو.

هێرو ئۆتۆدا لە سالی ۱۹۷۴دا گەرایەوه بۆ یابان، شێوەیەکی
لە ناوبانگی بۆ پەیدا بوو بوو لە ولاتەکەیدا، لەم کەنāl بۆ ئەو
کەنāl تەلەفزیۆنی و رادیۆ، سیاسییەکان بەپەرۆش بوون بۆ
بینین و دەست خستە ناو دەستی، پاشان کتییکی لە بارە
ژيانیهوه بلاو کردووه، حکومەتیش بڕە پارەیهکی زۆری بۆ
بەخشی.

بەلام ئەوەی لە ولاتەکەیدا بینی، کاتی گەرایەوه بۆ
یابان تووشی سەرسوڕمانی کرد: کلتووریکی بەکاربهیری
سەرمایه‌داریی رووکەش، ئادابەکانی شەرەف و قوربانیدان کە
نەوهکەیی ئەو لەسەری پەرۆردە کرابوون؛ لەناو چوون.

ئۇنۇدا ويستى ئاوبانگە لەناكاۋەكەي بەكار بەيىنىت لە پىناۋ
بەھا كۈنەكانى ياباندا، بەلام كۈمەلگا نويىيەكەي گويىيان لە ئاستى
قسەكانىدا كەر كرد، خەلكى ۋەك «كاتىبەسەربردن» تەماشايان
دەكرد نەك ۋەك كەسىكى جددىي خاۋەن فيكر: پياۋىكى يابانى
لەناكاۋ لە ئامىزى كاتەۋە ھاتوۋەتە دەرەۋە بۇ ئەۋەي كاتى پى
بەسەر بەرىن ۋەك يەكىك لە شتە سەرسورھىنەرەكان، يان
ۋەك شوينەۋارىكى كۈن لە يەكىك لە مۇزەخانەكاندا.

لەۋانەيە گەۋرەترىن جياۋازى ئەۋە بىت كە ملازم ئۇنۇدا
زىاتر لەۋ سى سالەي لەناۋ دارستانەكان بردىە سەر؛ توۋشى
خەمۇكى بوۋ، چونكە ژيانى لەۋى لە پىناۋ شتىكا بوۋ، لانى كەم
ۋاتايەكى ھەبوۋ، ئەۋ ۋاتايەش ۋاى كرد نارەھەتتەكانى مايەي
بەرگەگرتن بن، بەلكوۋ كەردبوۋى شتىكى خاۋازاۋىش، بەلام دۋاى
گەرانەۋەي بۇ يابان؛ كۈمەلە كەسىكى ھىبى ۋ بەتال ۋ ئاقرەتانى
ئەتكىراۋى دەپىنى بە جلوۋەرگە سەيروسەمەرەكانىانەۋە. ئەۋ
راستىيە پوۋبەرۋى بوۋىيەۋە كە دەرېازبوۋن لىنى ئەستەم
بوۋ: شەرگەرنەكەي ھىچ ۋاتايەكى نەبوۋ! ئەۋ يابانەي ئەۋ لە
پىناۋىدا ژيا ۋ شەرى كرد، بوۋنى نەماۋە. زانىنى ئەۋ راستىيە
زىاتر لەۋەي گولە پىنى كەردبوۋ، برىندارى كرد. لەبەر ئەۋەي
ھەموۋ نارەھەتتەكانى بەبى مانا مابوۋنەۋە، بە شىۋەيەكى
چاۋەپواننەكراۋ راستىيە ترسناكەكەي بۇ دەرگەۋت... سى سال
لە تەمەنى بە ھەۋادا چوۋ.

بەم شىۋەيەش ئۇنۇدا لە سالى ۱۹۸۰ جانتاكەي پىچايەۋە ۋ
چوۋ بۇ بەرازىل ۋ ھەتاكوۋ مرد، لەۋى مايەۋە.

پيازي تيگه يشتن له خود

تيگه يشتن له خود؛ هاوشيوه ي پيازه، چيني زوري هه يه، هرکه
 نه و چينانه لا ده به يت؛ يهک له دواي يهک، زياتر نه گهري هه يه
 فرميسک به چاوه کانتدا بيته خواړه وه له کاتي نه گونجاودا.
 با بلين چيني يه کهم له پيازي تيگه يشتن له خود، بریتيه له
 تيگه يشتني سهره تا و ساده ي مروف له هه ست و هه لچوونه کاني:
 «ليزهدا هه ست به به خته وهري ده کهم»، «نه مه خه فته تبارم ده کات»،
 «نه مه هيوام پي ده به خشيت».

نه وه ي جني داخه که سانیکي زور هه ن ته نانه ت له م ناستي
 يه که مه شدا شکست ده هينن له ناسيني خويان. نه وه ده زانم، چونکه
 منيش يه کيکم له وان! له هه نديک کاتدا گفتوگوي پيکه نيناوي ده کهم
 که به م شيوه يه ي لي ديت:
 نه و: چيته؟

من: هيچ، بيگومان هيچ نه بووه!
 نه و: نا، شتيک هه يه، پيمي بلن.
 من: من باشم، به راستي من باشم.
 نه و: تو دلنايت له وه؟ بيتاقت دياريت.
 من (به پيکه نينیکي تو وره ناميژه وه): به راست؟ نا، من باشم...
 به راستي.

(سي خولهک تيده په ريت...)
 من: نه مه به راستي بيتاقتم ده کات، به لکوو تو وره م ده کات! نه و
 که سه زور به ي کات به جوریک مامه له م له گه ل ده کات، وهک نه وه ي
 من هر بوونم نه بيت!

هه ريهک له نيمه خالي هه لچووني «کويز» مان هه يه، زور به ي
 کات نه و خاله کويزانه په يوه نديان هه يه به و هه ست و هه لچوونانه ي

که له ماوهی گەشەکردنماندا فێر بووین که نهگونجاون، پێویستمان به چەندین سال و ئەزموون و کۆششکردن هەیه تاکوو لێهاتوو بین له دیاریکردنی خالە کوێرهکانی خۆماندا، بهلام ئەم کاره لهوپەری گرنگیدایه، «شیایوی ئەو هەولهیه که بۆی دەدریت».

بهلام چینی دووهم له چینهکانی پیازی تیگەیشتن له خود، بریتییه له توانامان بهسەر پرسیارکردن له بارهی ئەو هۆکارهی دەبێته هۆی دروستبوونی ئەو هەست و هەلچوونانهی که هەیه.

پرسیارهکانی «بۆچی؟»؛ پرسپاری قورسن، رەنگه پێویستمان به چەند مانگیك یان چەند سالیك هەبێت بۆ ئەوهی بگهینه وهلامیکی هەماهەنگ و ورد بۆی، هەندیک کهس پێویستیان بهوه هەیه سەردانی چارهسازی دەروونی بکەن بۆ ئەوهی بۆ یهکەم جار له ژیااناندا گوێبیستی ئەو پرسپاره ببن، ئەوهش پرسپاری گرنگه، چونکه تیشک دەخاته سەر ئەوهی ئێمه به سەرکهوتن یان به شکستی دادهنێن. بۆچی هەست به توورەیی دهکەیت؟ لهبەر ئەوهیه که شکست هێناوه له بهدیھێنانی ئامانجیک؟

ئەو بۆچی هەست دهکەیت تەمەلیت و هیچ پالنهاریکت نییه بۆ ئەنجامدانی کاریک؟ ئایا لهبەر ئەوه نییه که دەبینی باش نییت بهپێی پێویست؟

ئەم چینه یارمەتیان دەدات بۆ تیگەیشتنی بنهڕەتی ئەو هەستانە زال دەبن بهسەرماندا. کاتیک لهو هۆکاره سەرەکییه تێدەگهین، توانامان بۆ دروست دەبێت بۆ ئەنجامدانی کاریک له پێناو گۆڕینیدا.

بهلام له پیازی تیگەیشتن له خوددا؛ چینیکی تر هەیه، ئاستیکی قوولتره، ئەویش ئاستی بهها تایبەتییهکانمانه: بۆچی ئەم شتە به سەرکهوتن، یان به شکست دادهنیم؟ چۆن بتوانم خۆم پێوانه بکەم؟

به چ پيوهرىك بريار به سهر خۆمدا، ههروهها به سهر كه ساني دهوروبه رمدا بدهم؟

گهيشتن بهم ئاسته به جوړىك قورسه كه جى باوه ر نيه، پيوستى به پرسىار كردن و كوششى به ردهوام ههيه، به لام گرنگترين ئاستيشه، له بهر ئه وهى به هاكانمان سروشتى كيشه كانمان ديارى دهكهن، ههروهها سروشتى كيشه كانمان چۆنيتى كواليتى ژيانمان ديارى دهكات.

به ها شاراوه كان له ژير هه موو ئه و كارانه وهن كه دهيانكهين و له ژير هه موو ئه و شتانه وهن كه ئيمه يان له سهرين. ئه گهر ئه و شتهى ئيمه به به هادارى داده نيين؛ بيسوود بوو، ئه گهر هه له مان كرد له وهى چى به سهر كه وتن، يان به شكست ده زانين، ئه وا هه موو شته كان كه له سهر ئه و به ها يانه بنيات ده نرين (بهر و ههسته كان و هه لچوونه كانى رۆژانه مان)؛ داده رمين. هه موو ئه وانهى بيرىان لى دهكهينه وه، هه موو ئه و هه ستانهى به رامبه ر شتىك بۆمان دروست دهبيت؛ له كۆتاييدا دهگه رپته وه سهر برى ئه و به ها يه ي له و شته دا ده بپيئينه وه.

لاى زۆرينه ي خه لكى، بپده سه لاتيه كى ترسناك ده بينريت له وه لامدانه وهى پرسىارى «بۆچى؟»، ئه مه وه لاميكى راسته، ئه مه يه له نيوان ئه وان و گهيشتن به زانينيكى قوولتر بۆ به هاكانيان. بىگومان ئه وان ده لين راستگوى و هاوپييه تى راسته قينه؛ دوو به هاى زۆر گه وrehن، به لام سل له وه ناكه نه وه كه له پاشه مله درۆت به ده مه وه بكه ن؛ ئه مه ش له بهر ئه وهى هه ستىان به رامبه ر خويان باش بيت. هه نديك كه س له وانه يه به و جوړه بپين كه هه ست به ته نهاى دهكهن، كاتيكيش پرسىار له خويان دهكهن له باره ي ئه وهى بۆچى ئه و ههسته يان بۆ دروست بووه؛ ئه وا زياتر چه زيان بۆ ئه وه

دەچیت بگەڕین بەدوای ڕینگایە کدا که بتوانن سەرزەنشتی کەسانی
تری ٻی بکەن (هەموویان خراپن، کەسێک نابینم لیم تییگات). بەم
شیوەیەش خۆیان لە ڕووبە ڕووبوونەوهی کێشەکانیان دەدزەنەوه،
لەبری گەڕان بەدوای چارەسەریکی راستەقینە بۆی.

کەسانیکی زۆر هەن بەهەلە گومان دەبەن کە ئەمە تیگەیشتنە
لە خود، بەلام ئەوانە ئەگەر بیان توانیایە لەوه قوولتر بیر بکەنەوه
و تەماشای بەها شاراوەکانیان بکەن؛ ئەوا دەبینن کە شیکردنەوه
سەرەکییە کەیان لەسەر ئەوه بنیات نراوه کە بەرپر سیاریتی
کێشە کە لەسەر شانی خۆیان لا بەرن، لەجیاتیی دیاریکردنیکی
راستەقینە کێشە کە. ئەوان دەبینن ئەو ٻەریارانی گرتوویانە تە
بەر؛ پشتیان بەستوو بە هەولی گەڕان بۆ ٻزگار بوونیکی خێرا،
لەبری هەولدان بۆ بەختەوهری راستەقینە.

هەروەها زۆرینە یاریە تیدانی خود ئەم ئاستە زۆر
قوولترە لە تیگەیشتنی خود لەبیر دەکەن، ئەوان کە سانیکی وەر دەگرن
کە هەست بە بەدبەختی دەکەن، لەبەر ئەوهی دەیانەوێت دەوله مەند
بین و ئەوانیش چەندین ئامۆژگاریی جۆراوجۆریان پیشکەش
دەکەن لە بارەیی چۆنییتی کۆکردنەوهی ٻەر پارەیهکی زیاتر، بەلام
بە درێژایی کات پرسیارە گرنگەکان کە دەدرێنە پال بەهاکان؛ لەبیر
دەکەن: لە بنەڕەتدا ئەو کەسانە بۆچی هەست دەکەن کە پێویستیان
بە دەوله مەندبوونە؟ چۆن سەرکەوتن و شکست پێوانە دەکەن،
کاتی بابەتە کە پەيوەندیی بە خۆیانەوه هەبێت؟ ئایا بەهایەکی تر
نییە بیانگەیه نیت بەوهی هۆکاری کەمبوونەوهی بەختەوهرییانە و
بەراستی ئەوه نییە کە تا ئیستا نەیان توانیوه ئۆتۆمبیلیکی گرانبەها
بکڕن؟

زۆرترین ٻری ئامۆژگاری لەم حالەتەدا لە کارکردن لەسەر

ئاستىكى رووكه شىيەو سەرچاوه ده گريت، يان بازىيوون تەنھا به وەى هەول بەدن هەستىان بەرامبەر خۇيان باش بىت لەسەر ئاستى كورتخايەن، لە كاتىكدا كىشە درىژمە وداكان بەبى چارەسەر وەك خۇيان دەمىننەو. لەوانەىە هەست و بىر كۆرەندەو وەى كەسەكان بگوريت، بەلام بەها قوولەكان و ئەو پىوهرانەى دەتوانريت بەهاكانى بى بىيوريت؛ هەر وەك خۇيانن، ئەمە پىشكە و تىكى راستەقىنە نىيە، ئەمە تەنھا رىگايەكى ترە بۆ بەدەستەينانى چارەسەرە خىرا و ئاسانەكان.

پرساندنى راستگويانەى خود؛ كاريكى قورسە، چونكە پىويست دەكات پرسىياري قورس ئاراستەى خوت بكەيت كە وەلامدانەو وەيان ئاسوودەت ناكات. بەپىي ئەزموونى خۆم، هەتا پرسىيارەكان بۆ خاوەنەكەى زياتر نا ئاسوودەى بكات؛ ئەگەرى ئەو وەى وەلامەكان راستگويانە و راستەقىنە بن زياتر دەبىت.

ساتىك بوەستە، بىر لە شتىك بكەرەو كە بەراستى بىزارت دەكات، ئىستا پرسىيار لە خوت بكە لە بارەى ئەو ھۆكارەى وای كۆدووە بىزارت بكات. ئەگەرىكى راستەقىنە هەيە كە وەلامەكە شكستىك لەخو بگريت، پاشان بىر لەو شكستە بكەرەو و پرسىيار لە خوت بكە لە بارەى ئەو ھۆكارەى وا دەكات ئەو شتە شكستىكى راستەقىنە بىت بەلای تۆو؟ چى دەبىت ئەگەر تۆ بە شىوہەيەكى ناراست تەماشات كۆرەبىت؟

نموونەيەكتان لە بارەى خۆمەو بۆ دەهينمەو كە تازە رووى داوہ:

«كاتى براكەم وەلامى نامەكانم ناداتەو، زۆر بىزارم دەكات.»
«بۆچى؟»

«چونكە حەز دەكات گرنگىم پى نەدات.»

«بۇچى پىت وايە ئەو راسىتە؟»

«لەبەر ئەو دى ئەگەر بىويستايە پەيوەندىمان ھەيىت، دەيتوانى دە چىركە لە رۇژەكەي تەرخان بىكات بۇ وەلامدانەو دى نامەكانم.»
«بۇچى پىت وايە نەبوونى پەيوەندىت لەگەل براكەت، شىكسىتە بۇ تو؟»

«چونكى ئىمە براين و پىويستە پەيوەندىي باشمان لە نىواندا ھەيىت.»

لېرەدا دوو شت كارى خۇيان دەكەن: بەھايەك كە من زور پىئو دى پەيوەستىم، ھەروەھا ئامرازىكى پىئوانەكردن كە راھاتووم لەسەر بەكارھىنانى بۇ پىئوانەكردنى ئەندازەي پىشكەوتن بە ئاراسىتەي ئەو بەھايە.

ئەو بەھايەي لەلای مەن: پىويستە پەيوەندىيەكى باش ھەيىت لەنىوان براكاندا.

پىئو رەكە: پەيوەندىكردن لە رىنگاي نامە يان تەلەفۇنەو، بەمە سەرکەوتىم پىئوانە دەكەم بەو دى براىەك بىم. من وا دەزانم شىكستخواردووم، چونكى مەن پەيوەستىم بەو پىئو رەو، ئەمەيە بەگشتى رۇژەكانم دەشىوئىنىت!

دەتوانىن بە دووبارەكردنەو دى ھەمان پىرۇسە، زىاتر لە بابەتەكە قوول بىيەو:

«بۇچى دەيىت براكان پەيوەندىيەكى باشيان لە نىواندا ھەيىت؟»
«لەبەر ئەو دى ئەندامانى يەك خىزانن، پىويستە پەيوەندىيەكى پتەو لەنىوان ئەندامەكانىدا ھەيىت.»

«بۇچى پىت وايە ئەمە راسىتەقىنەيە؟»

«چونكى پىويستە خىزانەكەت بەلاتەو زىاتر لە ھەر كەسىكى تر گرنگ يىت.»

«بوچی بیت وایه ئه مه راسته قینه یه؟»

«چونکه بوونی په یوه ندییه کی پته و که به خیزانه که ته وه
بتبه ستینه وه؛ شتیکی سروشتیه، ته ندروسته، لای من بارودوخه که
به و شیوه یه نییه.»

له م گفتوگو یه دا ئه وه به پرونی دیار بوو که به های شاراو
له لای من؛ بوونی په یوه ندییه کی باش بوو له گهل براکه م، به لام
هیشتا کیشه یه کم هیه له باره ی ئامرازی پیوانه کردنه که وه. ئیشتا
سیفه تیکی ترم داو ته پال ئه و په یوه ندییه (په یوه ندییه کی پته و)،
به لام له راستیدا پیوه ره که م نه گور او وه، هیشتاش به پشتبه ستن به
زوری په یوه ندییکردن له گهلیدا؛ بریار له باره ی براکانه وه دده م.
من خوم له گهل که سانیکی تر دا به راورد ده که م که ده زانم هه مان
پیوه ره به کار دینن. هر که سینیکی تریش (یان له م نمونه یه دا
به لای منه وه وایه) په یوه ندییه کی به هیزی هیه له گهل ئه نامانی
خیزانه کهیدا، به لام من ئه و په یوه ندییه به هیزه م نییه، که واته ئه وه
روونه که له لای منه وه هه له یه ک هیه.

به لام چی ده بیت ئه گهر من پیوه ریکی هه له به سه ر خوم و
ژیانمدا جیبه جی بکه م؟ ئه بی چ شتیک هه بیت که له وانه یه راست
بیت، به لام من به گرنگ سه یرم نه کردو وه؟ باشه... له وانه یه
پیو یستم به په یوه ندییه کی به هیز نه بیت له گهل براکه مدا بو ئه وه ی
په یوه ندییه کی باشم هه بیت که به راستی به های هه بیت، له وانه یه
ئو ریزه ی له نیوان من و براکه مدایه؛ هه موو ئه وه بیت که
پیو یسته (ریزه که به راستی بوونی هیه)، یان له وانه یه پیو یست
بیت له سه رم بگه یریم به دوا ی متمانیه ئالو گور کراو له نیوانمدا
(ئویش له راستیدا بوونی هیه)، له وانه یه ئه مانه پیوه ری باشت
بن بو ترخاندنی برایه تی، له بری به کاره ی نانی ژماره ی ئه و نامانه ی

Scanned with CamScanner

یه که مین بهرهمیاندا بوون، به لām تپیه که تهنهها دوو رۆژ بهر له
تۆمارکردن؛ ژهنیاری گیتاره که یان دهرکرد، دهریانکرد به بی هیج
ئاگادارکردنه وه و گفتوگو و توورپه بوونیک. ئه وهی رۆوی دا،
ئه وه بوو رۆژنیک رۆیشتبوون خه بهریان کردبووه وه و کارتیکی
که رانه وه بۆ ماله وه یان دابوو دهستی.

کاتی ژهنیاری گیتاره که له ناو پاسینکا له نیویۆرکه وه به رهو
لۆس ئه نجلۆس ده که رایه وه، بیرری ده کرده وه و له خۆی ده پرسى:
ئه مه چۆن رۆوی دا؟ ئه وه هه له یه چی بوو که ئه نجام دا؟ ئه ی
ئیتا چی بکه م؟ گریبه ستی تۆمارکردن به و شیوه یه له ئاسمانه وه
ناکه ویته خواره وه، به تایبته بۆ تیپیکى له و شیوه یه. ئایا ئه و تاکه
هه لی کۆتاییه یان له ده ست داوه؟

به لām ژهنیاری گیتاره که له گه ل گه یشتنی پاسه که بۆ لۆس
ئه نجلۆس، قوناغی لاواندنه وهی خۆی تپیه راند و سویندی خوارد
تیپیکى نوێ له وێ دروست بکات. بریاری دا که ئه م تپیه نوێیه تا
ئه و ئاسته سه رکه وتوو بیت که هه موو ئه ندامانی تپیه کۆنه که ی له
بریاره که یان په شیمان ببه وه، ناوبانگ پهیدا بکات، ناچار ده بن به
تپیه راندنی ده یان سال ده بیت له بینینی له شاشه کانی ته له قزیۆنه وه
و له رادیۆکانه وه گوێ لى بگرن و پۆسته رى ئاههنگه کانی بینن
له سه ر شه قامه کان و وینه کانی له گوڤاره کاند. ده چن بۆ کارکردن
له ئاماده کردنی خواردندا له شوینیک یان له پرکردنی بارهه لگره کان
له پیناو هه لکه راوانی قیزه ونی سووک و سه رخۆشی تپیه که له گه ل
ژنه ناشیرینه کانیان، به لām ئه م؛ ته له قزیۆن ئاههنگه کانی په خش
ده کات به شیوه ی راسته وخۆ و ئه ویش له بهردهم جه ماوه ریکى
به رفراواندا له یاریگایه کی وهرزشی؛ گیتار ده ژهنیت. له داهاتوودا
له ناو فرمیسکی ئه وانه ی ناپاکییان به رامبه رى کرد، خۆی ده شوات

و ھەرىكەت لە فرمیسكانە بە سەد دۆلاریەکی تازەى پاكخوازى دەسڕیتەو.

ئەو ژەنیاری گیتارە بەو شیوەیەى لى ھات وەك بلى شەیتانىكى موسیقى بوو تە خواوەنى. چەند مانگىك پارەى خەرج كرد بۆ گەران بەدواى باشتەین ژەنیارەكاندا و رازىكردنیان بەوەى كارى لەگەل بكەن... موسیقاژەنانى زۆر باشتەر لەوانەى لە تیپەكەى پىشوویدا كارى لەگەل كردبوون، دەیان گۆرانى نووسىیەو و رەھىتەنى لەسەر كرد بەو پەرى لەخۆبوردن و دلسۆزییەو. توورەییە سووتینەرەكەى سوتەمەنیەك بوو بۆ تموھەكانى، بىركردنەو لە تۆلەكردنەو بوو باشتەین شیوازی كاتەسەربردنى. لە ماوەى تەنھا دوو سالدا تیپەكەى توانى گریبەستىك ئىمزا بكات بۆ تۆمارىكى تايبەت، لەپاش سالىك؛ ئەلبومى یەكەمیان چووە لیستى زىرىنەو.

ناوى ئەو گیتارژەنە؛ دىف مۇستەین بوو، تیپە نوێیەكەشى كە خۆى دروستى كرد؛ ناوى (Megadeth) بوو كە خواوەنى ناوبانگىكى ئەفسانەى بوو. بەخیزایى فرۆشى ئەلبوومەكانى ئەو تیپە گەشتە بیست و پىنج ملیۆن دانە، چەند جارىك بە جیھاندا گەرا. ئىستا مۇستەین یەككە لە درەوشاوەترین مۇسیقاژەنەكان و گەورەترینیانە لە جیھانى (مۇسیقای كانزایى) بەرز.

بەلام بەداخەو ئەو تیپەى دەریانكردبوو؛ تیپى (Metallica) بوو كە زیاتر لە سەد و ھەشتا ملیۆن دانەى لە ئەلبوومەكەى لە تەواوى جیھاندا فرۆشت، زۆربەى خەلكى پىیان وایە تیپى (Metallica)؛ بەرەھایى یەككە لە ھەرە گەورەترین تیپەكانى مۇسیقای پۆك لە جیھاندا.

لە ئەنجامدا مۇستەین بە چاوى پڕ لە فرمیسكەو لە

چاوپيکه و تنيکي تايبه تي دهگمه ندا که له گه لي ئه نجام درا له سالي ۲۰۰۳، داني نا به وهی ناتوانيت هيچ بکات جگه له وهی خوی به که سيني شکستخواردو دابنيت، سهره پای هه موو ئه وهی به دهستی هينابوو؛ مؤستين به رده وام وا سهيري خوی دهکات که ئه و که سهيه که له تيپي (Metallica) ده رکرا.

ئيمه مهيموونين، نهک زياتر! پيمان وايه زور گه شه مان کردووه، له بهر ئه وهی فرني ترشاندني هه وير و پيلاوی وهرزشي خاوهن ديزايني ئاست بهر زمان ههيه، به لام ئيمه هيچ نين جگه له کومه له مهيموونيني رازاوه به رازاندنه وهيه کي باش. له بهر ئه وهی مهيموونين، بويه خومان به خه لکانی تر به راورد دهکين و خومان له ناو ده بهين تا بگهينه ئه و ئاسته ی ئه وانی تی دان. مه سه له که ئه وه نيه که ئايا ئيمه خومان به به راورد کردن له گه ل که سانی تردا پيوانه دهکين، به لکوو ئه وهيه: ئه و پيوه ره کامهيه که خومانی پي پيوانه دهکين؟

جياوازي نيه که ئايا ديف مؤستين له و بابته تيگه يشتيبت يان نا، ئه وهی هه لېژارد که خوی پيوانه بکات به وهی تا چه ند له تيپي (Metallica) سه رکه وتووتر و خاوهن جه ماوه ري زياتره، ئه زمووني ده رکرا ني له تيپه کونه که ی؛ ئازاري زوري پي دا و وای کرد ئه وه هه لېژيريت «سه رکه وتن به به راورد کردن له گه ل تيپي Metallica» بکاته پيوه ريک بو خوی و ژياننامه ی پيشه يی خوی له جيهانی موسيqa.

راسته که کاتيکي ئه و په ري خراپي له ژيانی هه لېژارد و به شتيکي باشه وه ليی ده رچوو (تيپي Megadeth ی خسته گه ر)، به لام برياردانه که ی به وهی خوی په يوه ست بکات به سه رکه وتني تيپي (Metallica) و بيکاته پيوه ريک که هه موو ژيانی خوی پي

بېښوئیت؛ بووه هوۍ نه وهی له دهیان سالی داهاتوودا تووشی
 ئازاری بکات. سهره پای هه موو نه و پاره و هه وادارانهی بو خوی
 دهست خستبوو، له گهل هه موو نه و خه لاتانهی وهریگر تېوو، له گهل
 نه وه شدا هه ر خوی به شکستخواردوو دهرانی.

ئىستا لەوانەيە ئۆۈە و من، تەماشاي دۆخى دىف مۇستىن
بەين و پىي پىيەنن. ئەو كەسنىكە خاۋەنى مليۇنان دۆلارە، لەگەل
سەدان ھەزار لايەنگردا، ھەموو ژيانى لەو كارەدا بىردوۋەتە سەر
كە خۆى پىي خۆش بوۋە زىاد لە ھەر كارىكى تر، بەلام ھىشتا
چاۋەكانى بەفرمىسكن، لەبەر ئەۋەى ھاورپىكانى كە ئەستىرەى
رۆكن و ماۋەى بىست سالا دەياتناسىت؛ زياتر لەۋەى ئەم ناوبانگ
و سەر كە وتتپان بەدەست ھىتاۋە.

به‌لام ئی‌مه ئیستا به مؤستین پی‌ده‌که‌نین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئی‌مه، ئی‌وه و من، به‌های جیاواز له به‌هاکانی ئه‌ومان هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه ئی‌مه به پی‌وه‌ریکی جیاواز له پی‌وه‌ره‌که‌ی ئه‌و خۆمان پی‌وانه ده‌که‌ین. له‌وانه‌یه ئه‌و پی‌وه‌ره‌ی ئی‌مه هه‌مانه، شتی‌ک بیت هاوشی‌وه‌ی: «پی‌م خوش نی‌یه به‌پی‌وه‌به‌ری کاره‌که‌م که‌سی‌ک بیت که‌رقم لینی بیت»، یان «ده‌مه‌و‌یت پاره‌یه‌کی زۆر کۆ بکه‌مه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی مندا‌له‌که‌م بنی‌رم بۆ قوتا‌بخانه‌یه‌کی باش»، یان «که‌سی‌کی به‌خته‌وه‌ر ده‌بم ئه‌گه‌ر ناچار نه‌بم که له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان بخه‌وم»، له‌ری‌گای ئه‌م پی‌وه‌رانه‌وه؛ ده‌کر‌یت مؤستین به که‌سی‌کی سه‌رکه‌وتوو داب‌ن‌ین تا ئاستی‌کی زۆر که ناتوانین بی‌ه‌ین‌ینه پیش چاومان، به‌لام له‌روانگه‌ی پی‌وه‌ره‌کانی خۆیه‌وه واته «به‌ده‌سته‌یتانی ناوبانگ و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌تر له‌وه‌ی تی‌پی (Metallica) به‌ده‌ستی ه‌یناوه»، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ریان‌کردووه؛ ئه‌وه که‌سی‌کی شک‌سته‌خواردووه.

به هاكائمان ئهو پيوه رانه دياري دهكهن كه خوماني پي پيوانه

دهكهن و كهسانی تریشی پي پيوانه دهكهن. بههای گويپايهلی و خوشهويستی بو ئيمپراتوری يابانی؛ وای کرد ملازم ئونودا بتوانيت نزيكهی سی سال له دوورگهی لوبانگ ژيان بهريته سهر، بهلام ههمان نهو بههایه وای کرد له دواي گهپانهوهی بو يابان؛ بهدبخت و غهبار بييت. بيگومان پيورههكهی مؤستين كه جهختی له پيويستی سهركهوتنی بهسهر هاوپيكانی له تيبی (Metallica) دهكردهوه؛ يارمهتيدهر بوو بو بهگهپرخستنی سهركهوتنيکی ناياب له جيهانی مؤسیقا، لهگهل نهوهدا ههمان پيوره بهردهوام نازاری دهدا له دواييدا سهرهپاي ههموو سهركهوتنهكاني.

نهگهر ويستت تيروانينت بو كيتهكانت بگوپيت، پيويسته لهسهرت نهوه بگوپيت كه بهلاتهوه خاوهن بههایهکی گهورهیه و يان نهوهی سهركهوتن و شكستهكانتی پي پيوانه دهكهن.

بو نمونه؛ با سهیری مؤسیقاژهنيکی تر بكهين كه له تيبیکی تر دهرکرا، چيروكهكهی زور له چيروکی ديف مؤستين دهچوو، لهگهل نهوهی پووداوهكاني بيست سال پيش چيروكهكهی مؤستين پوويان داوه.

له سالی ۱۹۶۲دا بوو، نازاوهیهك دروست بوو له بارهی تيبیکی گهشهکردوو له شاری ليفهريپولی ئينگلتهرا، نهندامهكاني نهو تيبه قزيان به شيوهی نامۆ دهبري، ناوی تيبهكهشيان لهوانه ناموتر بوو، بهلام مؤسیقاكهيان باش بوو به شيوهیهك كهس نهیدهتواني نكولی لي بکات. له کوتاييدا تيبهكه سهرنجی کومپانياكاني تومارکردنی بو لای خوی راکيشا.

تیبهكه پيک هاتبوو له جۆن؛ گورانيبيژی يهكه م كه گورانيبيهكاني بو تيبهكه دهنووسی، ههروهها بۆل؛ ژهنياری گيتاری جيار و خاوهن پوو خساريکی رومانسی منداالانه، ههروهها جۆرجی نازاوهچی؛

گيتارژەنى سەرەكى، ھەرۋەھا ژەنيارىكى درامزيان ھەبوو.
ئەو ژەنيارەى كۇتاييان لە ھەموويان قۇزتر بوو، كچەكان بۇى
شيت بووبوون، رووخسارى بووبووه يەكەم رووخسار كە لە
گۇقارەكاندا دەردەكەوت، لە ھەموو ئەندامانى تىپەكەش ليھاتووتر
بوو، ماددەى ھۇشبەرى بەكار نەدەھيئا، پەيوەندييەكى بەردەوام و
پتەوى ھەبوو لەگەل ھارپى كچەكەى، لەو كاتەدا كەسە گرنگەكانى
بوارى مۇسقىقاي پتيان وا بوو دەيت ئەو بىتتە رووخسارى تىپەكە،
نەك بول، يان جۇن.

ئەو گەنجە ناوى بيت بىست بوو، لە سالى ۱۹۶۲ دواى ئىمزاكردى
يەكەم گرىبەستى تىپەكە بۇ تۇماركردن، سى ئەندامەكەى ترى
تىپەكە كۇ بوونەو و بەھىمنى داوايان لە بەپئوہبەرى تىپەكە كە
ناوى برايان ئىبستين بوو؛ كرد كە بىست ژەنيارى درامز دەربكات،
ئەم برپارە ئەشكەنجەيەك بوو بۇ ئىبستين، چونكە زۇر پنى
سەرسام بوو، بەو شئوہيەش برپارەكەى دوا خست بەو ھىوايەى
ئەو سيانە بۇچوونەكەيان بگۇپن.

سى مانگ تىپەرى، تەنھا سى پۇژ پيش ژووانى يەكەم
تۇماركردن، ئىبستين؛ (بىست)ى بانگ كرد بۇ نووسىنگەكەى و
بە شئوہيەكى راستەوخۇ تىيگەياند كە بپوات بەدواى تىپىكى تردا
بگەرپت بۇ خۇى، ھۇكارەكەى بۇ روون نەكردەو و ھىچ شتىكى
بۇ شى نەكردەو، ھەوليشى نەدا دلنەوايى بكات، بەلكوو تەنھا
بەو كۇتايى پى ھىئا كە سى ئەندامەكەى ترى تىپەكە دەيانەويت
ئەو بپوات: كەواتە، ھىواى بەختىكى باشت بۇ دەخوام!

تىپەكە لەبرىى ئەو؛ كەسىكى ترى ھىئا، ئەو كەسە گەنجىك بوو
كە رەفتارەكانى نامۇ بوون، ناوى رىنگۇ ستار بوو. رىنگۇ تەمەنى
لە تەمەنى بيت زياتر بوو، لووتىكى گەرەى ھەبوو كە شئوہى

نامز بوو. رينگو رازيبوو به ودهی قږی به و شينوه ناشيرينهی جون و بول و جورج بېریت، سوور بوو له سهر نه ودهی گورانی بنووسیت له باره ی هه شتې و ژیرئاوگه په کانه وه، سیانه که ی تر وه لامیان دایه وه: به دلنیا یی وه، با وا بیت، بونا؟

تیبی (Beatlemania) سهرکه وتنی گوره ی به خو وه بینی له ماوه ی نه و شهش مانگه ی دوا ی دهرکردنی بیت. هه ریه که له جون و بول و رينگو و جورج بوونه چوار سیمای خاوه ن زورترین ناوبانگ له جیهاندا.

له م کاته دا بیست له خه مکیه کی قولدا ده تلایه وه، هیچی نه ده کرد جگه له وده ی ههر ئینگلیزیک ده یکات، نه گهر هوکاری پیویستی هه بیت بونا نه جامدانی: خواردنه وه. ماوه ی سالانی ده یه ی شهسته کان باش نه بوون له گهل بیست. له سالی ۱۹۶۵ داوا یه کی یاسایی له دږی دووان له نه دمانی تیپه که تومار کرد به تومه تی دروه له بستان، هه موو پرورده موسیقیه کانی شکستی بهرچاویان به دواوه بوو، پاشان هه ولی خو کوشتنی دا له سالی ۱۹۶۸، به لام دایکی توانی رزگاری بکات و په شیمانی کرده وه. ژيانی زور ناخوش بوو.

بیست نه و چیروکه ی نه بوو که دیف مۆستین به کاری هینا بونا بیبه ریکردنی خوی له هه سترکردن به تاوان، هه رگیز نه بووه نه ستیره یه کی جیهانی گوره و ملیونان دولاری به ده ست نه هینا، به لام کاره که ی به شینوه یه کی باشت له وده ی مۆستین کوتایی هات. له چاوپیکه وتنیکا له گه لی سالی ۱۹۹۴، بیست وتی: «من ئیستا به خته وهرترم له وده ی له گهل نه و تیپه بمامایه ته وه.»

شتیکی سهیره! چون؟

بیست وتی نه و بارودوخه ی له گهل دهرکردنی له و تیپه بوی هاته

پیش، سهرى کيشا بۆ بينينى ئەو ئافرهتەى دواتر بووه هاوسهرى،
پاشان بهرهمى هاوسهرگيرييان چەند مندالیک بوو. کهواته ئەوه
بوو، بههاکانى گۆران و پتوهرىكى جياوازی بۆ ژيانى جيبه جی کرد.
بهدلنپاييه وه شکو و ناوبانگ دوو شتى باشن، بهلام برپارى دا که
ئەوهى ئەنجامى دەدات؛ بهلايه وه گرنگتر بن: خيزانیکى گهوره
خوشه ويست، هاوسهرگيرييه کى سهقامگير، ژيانیکى ساده، بهلکو
بهردهوام بوو له سهر ژهنينى درامز. چەند گه رانیکى هه بوو له
ئوروپا و چەند ئەلبوومىکى نوێى دهرکرد که بهردهوام بوون
تاكوو سهره تاکانى سهدهى بيست و يهک. کهواته بهراستى چي
دۆراند؟ هيچى نه دۆراند، جگه له ناوبانگى فراوان و کومه لیک
هه وادارى ديارينه کراو، بهلام له بهرامبهردا ئەوى بهدهستى هيتا؛
به بۆچوونى خۆى گرنگيه کهى يه کجار زياتر بوو.

ئەم چيرۆکانه پيمان ده لێن که بهها و پتوهرى وا هەن که له
ئەوانى تر باشترن.

هەندیک بهها و پتوهر هەن که سهر دهکيشن بۆ کيشهى باش
که چاره سهرکردنيان ئاسانه، ههروهها بهها و پتوهريش ههيه که
سهر دهکيشن بۆ کيشهى چاره سهر قورس يان بۆ کيشهيهک که
چاره سهریان نيه.

ئەو بههايانهى نرخيان نيه

چەند بههايه کى بهربلاو بوونيان ههيه که بهراستى کيشه
خراپ بۆ خه لکى دروست دهکەن، کيشهى وا دروست دهکات
که لهوانهيه چاره سهرکردنيان مه حال بيت. با چاوێکى خيرا بهو
بههايانه دا بگيرين:

۱. چيژ

چيژ شتيكى مەزنە، بەلام بەھايەكى لەوپەرى خراپىدايە ئەگەر كارە لەپيشينەكانى ژيانىت بەپىي ئەو ديارى بكەيت. پرسىيار لە ھەر ئالوودەبوويەكى ماددە ھۆشبەرەكان بکە بلى ئەنجامى دواى ئەو چيژە چى بوو، پرسىيار لەو ئافرەتە بکە كە چيژ خيزانەكەى لەناو برد و منداڵەكانى لەدەست دا كە ئايا ئەو چيژە بەختەوهرى كەردووە لە كۆتاييدا، پرسىيار لە پياويك بکە كە زيادەپەويى كەردووە لە خواردندا تا ئەو كاتەى لە مردن نزىك بووئەتەو كە ئايا چيژى خواردن سوودى بۆى ھەبوو لە چارەسەرکردنى كيشەكانيدا!

چيژ خواوەندىكى ساختەيە. ليكۆلينەوكان ئەوھيان ڤوون كەردووەتەو كە ئەو كەسانەى وزەى خويان بۆ چيژە ڤووكەشەكان تەرخان دەكەن، لە كۆتاييدا تووشى زۆرتريى دلەڤاوكن دەبن و كەمترين سەقامگيريىان دەبیت لە ڤووى ھەلچوونەكان و زۆرتريى خەمۆكيىان دەبیت. چيژ لە ھەموو شيوھەكانى ڤازىبوون ڤووكەشيتەرە، ڤەنگە لەبەر ئەوھش بىت كە بە ئاسانتريى شيوھ بەدەست دىت و بە زووترين كات لەناو دەچىت.

بەلام لەگەل ئەوھشدا بە دريژايى ۲۴ كاتژمير، ھەوت ڤۆژ لە ھەفتەيەكدا چيژمان بۆ ڤەوانە دەكرىت، ئەمەيە كە دەبينىن ھەموو ئاگايىمان لەسەرى چر بووئەتەو، ئەو بۆ دلخۆشکردنى خۆمان و سەرکردنمان بەكارى دەھينين.

بەلام چيژ خوى لە خويدا بەتەنھا بەس نىيە، ئەگەر يەكنيكىش بىت لە پىويستىيەكانى ژيان (بە مەرجىك بە ڤرى تەندروست بىت). چيژ ھۆكارىك نىيە بۆ بەختەوهرى، بەلكو دەرھاويشتەى بەختەوهرىيە. ئەگەر ھەموو ڤەگەزەكانى تەرت لەبەر دەست بىت

(بەها و پێوەرهکانی دیکە)، ئەوا چیژ خۆی بە شیوەیەکی سروشتی
دیت؛ بەو پێیە بەرھەمێکی لاوەکییە.

۲. سەرکەوتنی ماددی

زۆر کەس بەهای خودییان بە بری ئەو پارەییە بەدەستی
دەھێنن؛ پێوانە دەکەن، یان بەپێی جووری ئەو ئۆتۆمبیلەکی کە ھەیە
یان ئەو ھەوێ مال و باخەکیان تا چەند لە ھێی دراوسێکانیان سەوز
و جوانترە.

بەلام لیکۆلینەوھەکان دەریدەخەن کە پەییوەندیی نێوان
بەختەوھەری و سەرکەوتنی ماددی، بەخێزایی لە سفر نزیک
دەبێتەو ھەوێ مەوۆف دەتوانیت پێداویستیە بنەرەتییەکانی
خۆی پڕ بکاتەو (وھک خواردن و شوینی نیشتەجێبوون و... ھتد).
ئەمە واتە تۆ ئەگەر کەسیکی لەوانە بەدەست بەرستیەو دەنالیین
و لەسەر شەقامەکان دەژیت لە شوینیکی لە شوینەکانی ھیندستان،
ئەوا لەوانە بە لە سالیکیدا دە ھەزار دۆلار کاریگەری گەورە لەسەر
بەختەوھەری دابنیت، بەلام ئەگەر یەکیکی بیت لە ئەندامانی چینی
ناوھەراست لە یەکیکی لە ولاتە پیشکەوتووھەکاندا؛ ئەوا دە ھەزار
دۆلاری زیادە لە سالیکیدا کاریگەری گەورە لەسەر ھیچ شتیک
نایت، ئەمە واتە لەوانە بە تۆ خۆت بکوژیت بە کاریکی زیادەو کە
پۆژانە دەیکەیت، تەنانت لە پۆژە پشووەکانیشدا، لە راستیدا لە
پێناو ھیچدا.

مەترسییەکی تری پۆچوون لە بەهای سەرکەوتنی ماددی؛
دانانیەتی لە ریزی پیشەوە بەھاکانی تردا وھک ئەو ھەوێ راستگو
بیت، بێو ھەوێ بیت، خەلکیت خوش بویت، سۆزت ھەبیت لەگەڵیان.
کاتی مەوۆفەکان بە رەفتارەکانیان نا، بەلکوو بە ھێمای ئەو پێگەیی

دهتوانن پني بگهن؛ خويان پيوانه دهكهن، ئه مه تهنه به واتاي ئه وه
نايهت كه سانتيكي روو كه شين، به لكوو له گهل ئه وه شدا كه سانتيكي
بيميشكن.

۳. ئه وه ي هه ميشه له سه ر حه ق بيت

ميشكي ئيمه ئاميريكن كه ليها تووييان كه مه، زور به ي كات
گريمانه ي هه له داده پيژين، له پيشبيني كردني ئه گه ره كاندا هه له
دهكهن، راستيه كان به شيوه يه كي هه له باس دهكهن، توندين له
شيوازه كانني لايه نداريي پيشبيني كردن، برياره كانمان به پشت به ستن
به گورانكاريه هه لچوونيه كانمان، له بهر ئه وه ي ئيمه مروفين؛
له حاله تي يه كجار زوردا ده كه وينه هه له وه. ئه گه ر پيوه ري
سه ركه وتن له لاي تو ئه وه بيت كه تو له سه ر حه قيت، ئه وه ماناي
وايه نار هه تي زور ديه ريت له دوزينه وه ي هو كاره شاراوه كانني
پشت هه له كاتدا.

له راستيدا ئه و كه سانه ي به ها خوديه كانيان گه شه پي ده دن
له سه ر بنه ماي پشت به ستنيان به وه ي له هه موو شتيكدا ئه وان له سه ر
حه قن، ئه وا خويان له فيربوون له هه له كانiane وه بيته ش دهكهن،
ئه وانه كه سانتيكي هه ژارن له تواناي هينانه كايه ي تيروانييني نوئ و
تيگه يشتن له كه ساني تر، هه روه ك خويان به داخراوي ده ميانه وه
و ريگا ناده ن زانياري نوئ و گرنگيان پي بگات. بو تو زور
باشتره كه واي دابنييت كه سيكي نه زانيت و زور شت هه ن كه
تو نايان زانيت، ئه مه وا ده كات په يوه ست نه بيت به هه ر باوه ريكي
خه يالي كه پشتي به زانياري پيويست نه به ستووه، هه روه ها هانت
ده دات به رده وام له فيربوون و باشتر بووندا بيت.

۴. سوربوون له سهر ٿه رڻيپوون

ڪه سانيڪي تريش هه ن ڪه ڙيانين پڻوانه دهڪن بهوهي تا
چهند دهتوانن له ههموو شتيڪدا ٿه رڻي بن... بهلي، بهنزيڪهي له
ههموو شتيڪدا. ٿايا ڪارهڪت له دهست داوه؟ مهزنه! ٿمه ههليڪه
بؤ ٿهوهي بتوانيت جؤري ڪارهڪت بگؤريت بهوهي خؤت حهزت
لڻيه تي. ميردهڪت له گهل خوشڪهڪت ناپاڪيت بهرامبه ر دهڪات؟
ڪيشه نييه! تو فيري شتي نوي دهبيت له پڻگهت بهرامبه ر ڪه ساني
دهوروبه رت.

راسته بههايهڪ ههيه ڪه دهلين «مانهوه له ڀووه ڀؤشنهڪهي
ڙيان»، بهلام له راستيدا ڙيان له زؤربهي ڪاتهڪاندا خراپ و
سهرزه نشتڪراوه و تاڪه ڪاري راست و دروست ڪه بتوانيت
نهجامي بدهيت؛ ٿهوهيه ڙيانت قبول بيت بهو شيويهيه ڪه ههيه.
نڪوليڪردن له ديمه نه نه رڻيپهڪان سهر دهڪيشيت بؤ ههچووني
نه رڻي قوولتر و دريڙمه ودا تر، ههروهه سهر دهڪيشيت بؤ
ڪه موڪورتي ههچوونئاميز، بهلام ٿه رڻيپووني بهردهوام جؤريڪه
له جؤرهڪاني خؤدزينهوه و ههلاتن، واته چارهه سهر يڪي دروست
نييه بؤ ڪيشهڪاني ڙيان... بهو بؤنهيهوه ٿه ڪيشانهن ڪه پڻويسته
ببنه پالنه رت و ٿيرادهت بههيزتر بڪات، ٿه گهر بهها و پڻوهري
راست و دروست بهڪار بهيٺيت.

بابه ته ڪه بهراستي سادهيه: پهوتي ڪارهڪانمان به جؤريڪن ڪه
پيمان خوش نييه، خه لڪي هه راسانمان دهڪن، ههروهه ڀووداوي
بيزارڪه رمان تووش دهبيت، ٿم ڪارانه وامن لي دهڪن ههست
به بهدبهختيهڪي زؤر بڪهين. ٿهوه ڪيشهه تيڊا نييه! ههچوونه
نه رڻيپهڪان پڻڪهاتهيهڪي پڻويستن له پڻڪهاتهڪاني تهندروستي
ههچوون، بهلام نڪوليڪردن له لايه نه نه رڻيپه؛ ماوهي ڪيشهڪان

دریژتر دهکاته وه له بریی ئه وهی چاره سه ریان بکات.
رینگای دروست بۆ مامه له کردن له گهل هه لچوونه نه رینییه کان
ئه وهیه:

• ده برینی به شیوه یه کی دروست که له لایه ن کومه لگاوه
قبولکراو بیت.

• ده برینی به شیوه یه ک که گونجاو بیت له گهل به ها کانت،
ئه مه ش نموونه یه کی ساده یه بۆ ئه وهی پیشتتر باسما ن کرد:
ناتوندوتیژی به هایه که له به ها کانت، ئه و پیوه ره ی بۆ پیوانه کردنی
ئه و به هایه به کاری ده هیتم ئه وهیه که له که س ناده م. به و
شیوه یه ش کاتی له که سیک توو ره ده بم؛ ئه و توو ره بوونه که م
ده رده برم، به لام هه میشه ئاگام له وهیه که توو ره بوونه که م به
بۆکسیک بۆ روو خساری به رامبه ر ده رنه برم. ده زانم له وانه یه ئه م
شیوازه زور بیت، به لام توو ره بوون له خودی خۆیدا کیشه یه ک
نییه. توو ره بوون شتیکی سروشتیه، توو ره بوون به شیکه له ژیان،
ده شتوانین بلتین توو ره بوون کاریکی ته ندرو ستانه یه له زۆربه ی
کاته کاند (بیرتان ده خه مه وه که هه لچوونه کان هیه نین جگه له
زانیا ری که کوئه ندای ده مارمان پیمان ده دات).

بایه ته که روون بو وه؟ لیدانی بۆکسیک له روو خساری که سیک؛
خوی کیشه که یه نه ک توو ره بوونه که، توو ره بوون په یامه یه نه ری که که
په یامه که ی بریتییه له وهی ده ستم به ره و ئا راس ته ی ده موچاوت
به روا ت. سه رزه نشتی په یامه یه نه ره که مه که، به لکو و بۆکسه که م له و
بایه ته دا سه رزه نشتکرا وه (یان له وانه یه روو خساری تو).

کاتی که خۆمان ناچار ده که یه به به رده وای ئه رینی بین، که واته
ئیمه نکولی له بوونی کیشه کانی ژیا نمان ده که یه. کاتی که یه نکولی له
کیشه کانی ژیا نمان ده که یه، ئه و هه لی چاره سه رکردنی کیشه کان

ھر له بهر ئه وه وتم ئه م به هايانه... چيژ، سهرکه ورتي مادي،
 ئه وهی هه ميسه راست بيت، ئه وهی هه ميسه ئه ريتي بيت...؛ نموونه ی
 لاواز و خراپ له پیناو ژبانی مرقه کان، له گه وره ترين ساته کانی

ژيانی مروڤ ئه و ساتانهن كه چيژيان تيدا نه بووه، سهركه و تنيان
تيدا نه بووه، ههروهك كهس نه يناسيون و ئه رينيش نه بوون.
بهرهكه ي سهرهكي له م بوارهدا بریتيه له جيگيرکردنی هه نديك
به ها و پيوهري نو، دواي ئه وهش چيژ و دلخوشي و سهركه و تن
وهك به ره نجاميک به دوايدا ديت. ئه م بابه تانه ئه نجامي لاهه کين بو
به ها نوويه کان، به لام ئه گهر له خودي خوياندا سهريان بکين؛
ئه وه جگه له ده رچه ي خيرا و ئاساني بي ناوه روک، هيچ شتيکی
تر نين.

پيناسه ي به هاي باش و به هاي خراپ

به ها باشه کان: ١. له سهر واقع بنيات نراون. ٢. له رووي
کومه لايه تيه وه بنياتنه رن. ٣. بو ئيستان و تواناي ريکخستنيان
هه يه.

به لام به ها خراپه کان: ١. خه يالين. ٢. له رووي کومه لايه تيه وه
رووخينه رن. ٣. بو ئيستا نين و تواناي ريکخستنيان نيه.
راستگويي به هايه كي باشه، چونكه ده توانين ريکي بخه ين و
به ته واوي دهستي به سه ردا بگرين، له بهر ئه وه ي رهنگدانه وه ي
راسته قينه يه، له بهر ئه وه ي بو خه لکي به سووده (ته نانه ت ئه گهر
هه نديک جار پيشمان ناخوش بيت)، به لام له لايه كي تره وه ناوبانگ
و جه ماوه ريپوون به هايه كي خراپه. ئه گهر ئه وه يه کيک بيت له
به ها کاني تو، يان پيوه ره که ت ئه وه بيت بو که سينک که له ئاهه نگيکي
سه ماکردندا جه ماوه ري زورتر بيت؛ ئه وا زورينه ي ئه وه ي روو
ده دات؛ له ده ره وه ي بازنه ي ده سه لاتي خوتدايه: تو نازانيت جگه

له خۆت؛ کتی تر لهو بۆنهیه دا ئامادهیه، به دلنیا ییه وه تو نیوهی ئه و
که سانهی ئامادهن؛ نایانناسیت. پاشانیش به های پتوهره که له سه ر
بنه مایه کی واقعی بنیات نه تراوه: تو وا هه ست ده که یت جه ماوهریت
یان جه ماوهری نییت، له کاتیکدا هیچ به لگه یه کت به دهسته وه نییه
که بۆچوونی خه لکی ده رباره ت بسه لمینیت. (تییینییه کی لاوه کی؛
له ئه نجامی ئه مه دا، ئه و که سانه ی ترسیان له بۆچوونی خه لکی تر
هه یه؛ ده ترسن له ناخی خۆیاندا، له هه موو ئه و شته خراپانه ی که
گومان ده بن تیایاندا هه بیته، ترسی ئه وه شیان هه یه خه لکانی تر
بیده نه وه له روویان).

ئه مانه نموونه ن له سه ر به های باش و ته ندروست: راستگویی،
نویبونه وه، توانای کارتیکردن، به رگری له خۆکردن، به رگریکردن
له خه لکی دیکه، ریزگرتنی خود، خۆشه ویستی بۆ زانین، چاکه کاری،
خۆبه که مگری، داهیتان.

له باره ی نموونه ی به های خراپ و ناتهنه دروست: خۆزالکردن
له رینگای توندوتیژی و ده ستیوه ردان، سیکسی سنوره زاندن،
له خۆرازیبوون به به رده وامی، سووربوون له سه ر مانه وه
به به رده وامی له چه قی گرنگیپیدا، ترسان له ته نیایی، هه ولدان
بۆ رازیکردنی هه مووان، ده وله مه ندی له پیتا و ده وله مه ندی،
قوربانیکردن به ئازه لی بچووک بۆ خواوه ندی دروستکراو.

تییینی ئه وه ده که یت که مرۆف ده توانیت له ناخه وه بگاته به ها
ته ندروسته باشه کان، له واته یه له گه ل به های له شیوه ی داهیتان و
کۆبه که مگریدا بژی، ئیستا، هه ر له م ساته دا، پتویسته له سه رت به
ئاراسته یه کی دیاریکراو وه رگیزیت بۆ ئه وه ی له گه لی بژیت. ئه م
به هایانه توانای ریکخستنیان هه یه، وات لی ده که ن له په یوه ندیه کی
به رده وامدا بیت له گه ل جیهان به و شیوه یه ی که هه یه، نه ک وه ک

ئەو ھەي چۆن ئارەزووی دەكەيت.

بەلام بەھا خراپەكان بەزۆرى پشتبەستوون بە ڕووداوه
دەرەككیەكان: فرین بە فرۆكەیهكی تایبەت، ھەمیشە خەلكی پیت
بڵین تۆ راست دەكەيت، خاوەنداریتی خانوویەك لە دوورگەیهكی
كەمەرەیی، خواردنی خۆشترین خۆراك لە كاتیکدا ئافرهتانی
سەماكەر بە دەورتدا بسوورپینهوه. راستە لەوانەیه زۆربەي كات
بەھا خراپەكان؛ خوشی و چیرت پی ببەخشن، بەلام ھەموویان لە
دەرەو ھەي توانای خۆتدان، زۆر كاتیش بە دەستھێنانیان؛ پیویستی
بەو ئامرازانە دەبیت كە كۆمەلگا دەرپووختن.

ھەرودھا بابەتی ریکخستنی بەھاكان بە شیو ھەي لەپیشینهبوون،
شتیکي نامۆ نییە كە ھەموو مرقۆفیک ھەزی لە خواردنی خوش و
بەتام بیت یان ھەزی لە بوونی خانوویەك بیت لە دوورگەیهكی
كەمەرەیی. بابەتەكە لەبەرچاوترتی لەپیشینهبوونی بەھاكانە
لەلای تۆ، ئەو بەھایانە كامانەن كە دەیانخەیتە پیش ئەوانی ترەو
كە کاریگەری دەبیت لەسەر ئەو بریارانەي دەیدەیت لەچاو
کاریگەری ھەر بەھایەكی تر؟

خزمەتکردنی ئیمپراتۆری یابان و گوێزایەلی تەواو بۆی، یەكێك
بوو لە بەھاكانی ملایم ھیرو ئۆنۆدا. ئەم بەھایە ئەگەر تێنەگەیت
كاتی لە بارەیهو دەخوینیتەو؛ بەھایەكی لەوپەری خراپیدایە، ئەو
پیاو بەراستی كیشەي زۆری بۆ دروست بوو، لەبەر ئەو ھەي لە
دوورگەیهكی دوورەدەستدا بۆ ماو ھەي سی سال مایەو كە لەویدا
كرم و میرووكانی دەخوارد، پاشان بە ئەركی خویشی زانی
كەسانی سقیلی بیتاوان بكوژیت. كەواتە لەگەڵ ئەو ھەي ئۆنۆدا خۆی
بە سەرکەوتوو دەزانی، سەرەرای ئەو راستییەي پێداویستیەكانی
پێو ھەي بەكارھێنراوی بە دەست ھینا، بەلام پیم وابیت ھەموومان

لهسەر ئهوه کۆکین که ژيانی بهراستی ناخۆش بوو. هیچ یهکێک له
ئیمه کارهکانی به باشه باس ناکات و هیچ کهسیشمان به جووتیک
پیلای نایگۆریتتهوه.

دیف مۆستین ناوبانگ و شکۆمهنندی گهورهی بهدهست
هینا، بهلام خۆی ههر به شکستخواردوو دهزانی، ئهمهش لهبههر
ئهوهی بههایهکی خراپی لهخۆ گرت که پشتی به بهراوردیکی
بیسهر و بهرانهی سههرکهوتنی کهسانی تر بهستبوو. ئهم بههایهش
کیشهی زهههلاهی بۆ دروست کرد له شیوهی «پێویسته لهسهرم
سهه و پهنجا ملیۆن سیدی دیکه بفروشم، ئهو کاته ههموو شتیک
باش دهبیت»، ههروهها «له ئاههنگیکی گۆرانیوتنی داها توومدا،
ناکریت رازی بم به گۆرانیوتن له شوینیک که له یاریگایهکی
وهرزشی بچووکتر بیت»... ئهمهیه ئهو کیشانهی که پێی وا بوو
پێویسته چارهسهریان بکات بۆ ئهوهی بهختههر بیت، بهلام ئهوه
سهرسورهنهر نییه که ئهو نهگهیشه بهختهوهری.

به پێچهوانهی ئهوهوه، بیت بیست بههایهکی جیاوازی ههلبژارد،
سههرپای ئهوهی ڕووخواو و بیهیوا بوو به هۆی دههرکرانی لهلایهن
تیپی یهکهمیوه، بهلام کاتی کهمیک گههرهتر بوو؛ فیر بوو
پلهبهندی شته گرنگهکانی ژيانی ڕیک بخاتهوه، توانی پێوانهی
ژيانی لهژیر ڕۆشناییهکی نویدا بکاتهوه. له ئهنجای ئهمهشدا،
بیست بووه پیاویکی پێگهیشتهوی بهختهوهری سهلامهت که له
نازونیعمهتی ژيانیکی خۆش و خێزانیکی نایابدا ژيانی برده سههر.
جیاوازییهکه ئهوهیه که ئهندامانی تیپهکهی پیشووی دهیان سالی
تریان تیپهپاند له پیناو ئهوهدا یان هیشتهوهی ئهوهی که ههیانه.
کاتیک بههایهکی خراپمان دهبیت (یان پێوهری خراپ که بۆ
خۆمان یان بۆ خهڵکانی دیکه دادهنین): ئهوا گرنگی زیاد له

پتويست به شتانيك ددهدين كه گرنگ نين، واته به شتانيك كه
ژيانمان له وهی كه ههیه؛ خراپتر دهكهن، به لام كاتيک به های باشر
به كار دههينين؛ ئهوا دهتوانين گرنگيمان بخهينه سهر شتانی باشر،
واته بو ئه و شتانهی كه گرنگيان ههیه، شتانيك كه دوخمان باشر
دهكات و بهخته وهری و دلخوشي و سهركه وتنمان بو بهرهم
دههينيت.

ئهمهیه به كورتی واتای راسته قينهی «گه شه پيدانی خود»:
دانانی به ها باشرهكان له پينگهی پيشه وهی كارهكان، ههروهها
ههلبزاردنی شتی باشر كه گرنگيپيدانی خوتی پي ده به خشيت،
به مهش كيشهكانت باشر دهبن؛ كاتی شته باشهكان دهكه يته چهقی
گرنگيپيدانت. كاتيکيش كيشهكانت باشر بن، ئهوا ژيانيشت باشر
دهيت.

ئه وهی ماوه لهم كتيبه؛ گرنگی دهدات به پينج به ها كه
پينجهوانه ن له گهل پيشبينيه چاوه پروانكراو و دهقپنوه گيراوهكان،
به لام به لای منه وه باشرين ئه و به هايانه ن كه ئه گهر مروف له
خويان بگريت؛ سوودی پي دهگه يهن. هه موو ئهم به هايانه سهر
به «ياسای گه رانه وه» ن كه پيشتر باسمان كردووه، ئهمهش
له بهر ئه وهی به های نه رينين، هه موو ئهم به هايانه پتويستيان به
پوو به پروو بوونه وهی كيشه هه ره قوولهكانه له بریي خودزينه وه له
كيشهكان له رپی ده رچه ئاسانه خيراكانه وه. ئهم پينج به هايانه
كلاسیکی نين و له هه مان كاتيشدا ئاسووده به خش نين، به لام من
وای ده بينم ئهم به هايانه توانای گورپینی ژيانی مروفيان ههیه.

به های يه كه م كه له بهندی دواتردا تيشکی دهخهينه سهر،
بريتيه له شيوه يه کی توند له شيوه كانی بهرپرسياریتی: هه لگرتنی
بهرپرسياریتی له هه ر شتيك كه له ژيانندا پروو دهدات، به بی

له‌به‌رچاوكردنى ئه‌وه‌ی خه‌تا له‌ كێوه‌یه. به‌های دووهم بریتییه له‌ به‌دگومان بوون: داننانت به‌ نه‌زانی و هه‌بوونی گومانی به‌رده‌وام له‌ بیروبۆچوون و بریواکانتدا. به‌های سێهه‌م بریتییه له‌ شکسته‌ینان یان سه‌رنه‌که‌وتن: ئاماده‌گیت بۆ دۆزینه‌وه‌ی هه‌له‌ و خاله‌ لاوازه‌کانت، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت کاریان له‌سه‌ر بکه‌یت به‌ره‌و باشتر. چواره‌م بریتییه له‌ په‌تکردنه‌وه: توانات هه‌بیت وشه‌ی «نا» بلێیت، هه‌روه‌ها توانای بیستنت هه‌بیت، ئه‌مه‌ به‌ته‌واوی و به‌روونی دیاری ده‌کات که له‌ ژیا‌نتدا چیت قبوله‌ و چیت قبول نییه. پاشان به‌های کۆتایی دیت که بریتییه له‌وه‌ی ورد بیته‌وه‌ له‌و راستیه‌ی که تو نه‌مر نییت، ئه‌م به‌هایه‌ گرنگیه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاتی مرۆف ئاگای له‌وه‌ بیت که ده‌مریت؛ له‌وانه‌یه‌ تا که یارمه‌تیده‌رمان بیت له‌ روانین بۆ هه‌موو به‌هاکانی دیکه‌مان به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌ندروست.

بەندى پىنجەم تۈ لە حالەتلىكى ھەلېزاردنى بەردەوامدايت

بېھىنە پىش چاۋى خۇت كاتى كەسىك چەكىكى لەسەر سەرت
راگرتوۋە و پىت دەلىت دەبى چل و دوو كىلۇمەتر بېرۋىت لە كەمتر
لە پىنج كاتر مىردا، ئەگەرنا خۇت و ھەموو ئەندامانى خىزانە كەشت
بەيەكەۋە دەكوژىت.

ئەمە چەند خراپە! ھەروەھا بېھىنە پىش چاۋى خۇت كە ئىستا
جووتىك پىلاۋى جوانت كېيۈە لەگەل پىداۋىستىيەكانى بېۋىشتن،
پاشان چەند مانگىكى زۆر راھىتانەت لەسەر بېۋىشتن كىردوۋە،
ھەروەھا بېھىنە پىش چاۋى خۇت كە دواتر بېۋىشتوۋىت و
بەشدارىت لە پىشېركىنى ماراسۇندا كىردوۋە، ھەموو ئەندامانى
خىزانە كەشت لەگەل ھاۋرىكانتدا ۋەستاۋن و لەلاى ھىلى كۆتايىيەۋە
ھوتافت بۇ دەكىشن.

لەۋانەيە ئەۋ ساتە يەكىك بىت لەۋ ساتانەي لە ژيانندا زۆرتىن
شانازى و سەربەرزى تىدا دەبىنىت.

ئەۋە ھەمان ماۋەيە: چل و دوو كىلۇمەتر، ھەروەھا ئەۋە
خۇتت كە ئەۋ ماۋەيەت بېيۈە، ھەمان ئەۋ ھەۋل و كۆششەن كە

قاچه‌کانی تو ده‌یدهن، به‌لام له‌ حاله‌تی دووه‌مدا به‌وپه‌ری ویستی خۆته‌وه‌ هه‌لیده‌بژیریت و ئاماده‌کاریی بو ده‌که‌یت و ئه‌نجامه‌که‌شی ده‌بیته‌ رووداوێکی دیار له‌ رووداوه‌ گرنه‌گ و شکۆمه‌نده‌کانی ژیا‌نت، به‌لام کاتی کاره‌که‌ به‌سه‌رتدا ده‌سه‌پینریت و پێچه‌وانه‌ی ویستی خۆته‌؛ ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ ئه‌زموونیکی مه‌ترسیدار له‌ ئازاره‌خه‌شتین ئه‌زموونه‌کانی ژیا‌نت.

زۆر جار تا‌که‌ جیاوازی له‌نیوان کێشه‌یه‌کی به‌ئازار و کێشه‌یه‌ک که‌ سه‌راپای گیانت پڕ ده‌کات له‌ وزه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ست ده‌که‌یت خۆت به‌ ده‌ستی خۆت ئه‌و کێشه‌یه‌ت هه‌ل‌بژاردووه‌ و خۆشت لێی به‌رپرسیت.

ئه‌گه‌ر له‌ حالێ ئێستادا خۆت وه‌ک که‌سیکی به‌دبه‌خت ده‌بینیت؛ ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ریکی زۆری هه‌یه‌ که‌ ئه‌و هه‌سته‌، لانی که‌م له‌ به‌شیکیدا، ده‌رئه‌نجامی ئه‌وه‌ بیت که‌ کاره‌که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ویستی خۆت بووه‌... کێشه‌یه‌ک هه‌یه‌ که‌ توانای چاره‌سه‌رکردنیت نییه‌، کێشه‌یه‌که‌ که‌ به‌سه‌رتدا سه‌پینراوه‌ و هه‌ل‌بژاردی خۆت نه‌بووه‌.

به‌لام کاتی‌ک خۆمان کێشه‌کانمان هه‌ل‌ده‌بژیرین؛ ئه‌وا هه‌ست به‌ توانا ده‌که‌ین، وه‌ک ئه‌وه‌ی وزه‌یه‌کی نویمان پێ به‌خه‌را‌بیت، کاتی‌کیش هه‌ست ده‌که‌ین کێشه‌کانمان به‌سه‌رماندا سه‌پینراون له‌ دژی ویستی خۆمان؛ ئه‌وا خۆمان به‌به‌دبه‌خت دیته‌ پێش چاو و خۆمان به‌ قوربانی ده‌بینین.

هه‌ل‌بژاردن

ویلیام جیمس کێشه‌ی زۆری هه‌بوو، به‌راستی کێشه‌ی خه‌راپیش بوون، راسته‌ ئه‌و له‌ خه‌زانیکێ ده‌وله‌مه‌ند و دیاردا له‌دایک بوو، به‌لام

هر له له دایکونیه وه به دهست کیشه ی گه وره ی ته ندروستییه وه دهینالاند که ژیانیان خستبو وه بهر مه ترسی: کیشه یه ک له چاویدا که له سه رده می مندالیدا ماوه یه ک کویری کرد، هه روه ها نه خوشیه کی توندی گرت له سکیدا که وای ده کرد زور برشیته وه و ناچاری کرد سیستمیکی خوراکیی زور ئالوز و هه ستیار پیاده بکات، هه روه ها گوئییه کانیشی کیشه یان هه بوو، هه روه ها ته شه نو جاتی توند له پشتیدا دروست بوو که ناچاری ده کرد بو ماوه ی چهند پوژنیک له ماله وه نه توانیت دابنیشیت یان به ریکی به پیوه بوه ستیت.

له نه نجامی ئەم کیشانه شیدا، جیمس زور به ی کاته کانی ژیانیه له ماله وه به سه ربرد. هاوپی زوری نه بوو، هه روه ها ئاستی له قوتابخانه باش نه بوو، به لام کاته کانی به وینه کیشانه وه به سه ر ده برد، ئەمه ئەو تاکه شته بوو که پیی خوش بوو و ئەو تاکه ئیشه بوو که پیی وا بوو تیایدا سه رکه وتوو.

به لام به داخه وه جگه له خوی، که سی تر نه یده زانی که ئەو له وینه کیشاندا باشه. کاتیک که گه وره بوو و بوو به پیاوینک، که س ئاماده نه بوو کاره کانی لی بکریت. به تیپه ربوونی ساله کان، باوکی (که پیاوی کار و خاوهن سامانیکی زور بوو) که وته گالته پیکردنی و پیی دهوت که ته مه له و هیچ به هره یه کی نییه.

له و میانه یه دا، (هینری جیمس) ی برا بچووکی بووه رۆماننوسیکی به ناوبانگی جیهانی، هه روه ها ئەلیس جیمس؛ خوشکه که ی له ریگه ی نووسینه کانییه وه داها تیکی باشی دهست ده که وت، ته نها ویلیام؛ که سی شکستخواردووی خیزانه که بوو، ئەو مه ره ره شه که بوو! له دوا هه ولدا بو رزگار کردنی داها تووی (جیمس) ی گه نچ، باوکی بریاری دا په یوه ندییه فراوانه کانی به کار بهینیت بو وه رگیرانی کوپه که ی له کولیتزی پزیشکی له زانکوی هارقارد. باوکی پیی وت

ئەمە دوايىن ھەليەتى، ئەگەر ئەم جارە شکست بخوات؛ ئەو ھىچ ئومىدىكى پىي نامىنىت.

بەلام جىمس بە ھىچ شىوھىەک لە زانکۆى ھارقارد ئاسوودە نەبوو، خویندىنى پزىشكى بە ھىچ شىوھىەک ھەزى ئەو نەبوو، ھەمىشە بە جۆرىک کاتەکانى بەسەر دەبرد کە پىي وا بوو کەسىكى ساختە و درۆزنە. لەدواى ھەموو شتىک، ئەگەر ئەو نەتوانىت کىشە تەندروستىيەکانى خۆى چارەسەر بکات؛ ئەى چۆن دەکرىت جىي ئومىد بىت بۆ يارمەتيدانى خەلکانى تر لە چارەسەرکردنى کىشەکانياندا! پۆژىک لەدواى سەردانى بۆ يەکىک لە بنکە تەندروستىيە دەروونىيەکان لە زانکۆ، جىمس لە بىرەوھىيەکانى پۆژانەيدا نووسىبووى ئەو ھەست دەکات ھىندەى لە نەخۆشەکانەو نزیکە، ھىندە لە پزىشکەکانەو نزیک نىيە.

چەند سالىک تىپەرین، پاشان جىمس کۆلىژى پزىشكى جى ھىشت لەگەل ئەوھى باوکی دژى ئەو ھەنگاوەى بوو، بەلام جىمس پىي باش بوو لەبرىي ڕووبەروو بوونەوھى توورەبوونە سووتىنەرەکانى باوکی؛ لىي دوور بکەوئىتەو، پەيوەندىي کرد بە نىردراوئىكى ئەنسرۆپۆلۆجى کە بەنياز بوون بۆن بۆ دارستانە باراناوئىيەکانى ئەمازۆن.

ئەمە لە شەستەکانى سەدەى نۆزدەدا ڕووى دا، کاتىک گەشتکردن لەنىوان کىشورەکاندا کارىکى زەحمەت و پىر مەترسى بوو. ئەگەر بەمندالى يارىي کۆمپىوتەرىي (پىگای ئۆريۆن)ت کردبىت، ئەوئىش ھاوشىوھى ئەو دىمەنانە بوو کە لەو يارىيەدا دەبىنران... نەخۆشىي زەحىرى و گايەکان کە لەناو ڕووبارەکەدا نۆموت دەکەن، لەگەل ھەموو شتىک.

لەگەل ئەوھدا جىمس توانىي بگاتە ئەمازۆن و لەوئى سەرکىشىي

راسته قينه ي دهست پي كرد، نه وه ي جتي سهر سورمان بوو؛
تهدروستيه لاوزه كه ي به دريژاي ماوه ي گه شته كه ي خوراگر
بوو، به لام له کوتاييدا پي گه يشت و له وي نه خوش كهوت، يه كه م
روژي دواي گه يشتني؛ تووشي سوريژه بوو و نزيك بوو له ناو
دارستانه كاندا بمریت.

پاشتر ته شه نو جي پستي بو گه رايه وه، به جورېك به نازار بوو كه
نهيده تواني بروات به ريگادا. نه و جا به هو ي نه خوشي سوريژه وه
ته واو بيهيز و لاوز بوو بوو، هه روه ها جووله ي نه ما بوو به هو ي
نازاري پستيه وه، به ته نها له دارستانه كان ي باشووري نه مه ريكا جي
هيلر ابوو (نه ندامه كان ي ديكه ي نيرده كه رو يشتن و به جتيان ه يشت)؛
به بي نه وه ي بزانيت چون بگه ريته وه بو ولاته كه ي. گه شتيكي
دوورودريژ كه چند مانگيكي ده وي ت و له وانه يه بمریت، به ر
له وه ي بگاته جي.

به لام له کوتاييدا تواني به هه ر شيوه يه ك بيت بگه ريته وه بو
(نيو ئينگلاند)، له وي باوكي كه بيهيواييه كه ي به رامبه ري گه يشتبووه
نه و په ري؛ پيشوازي لي كرد. هاوړي گه نجه كه مان له و كاته دا چيتر
له سهره تاي لاوي تيدا نه بوو، ته مه ني له سي سال نزيك بوو بووه وه
و ه يشتا بيكار بوو. له هه ر شتيكدا كه هه ولي بو بدايه؛ شكستي
ده هينا، جه سته ي هه ميشه ناپاكي به رامبه ر ده كرد و له گه ل نه بووني
هيچ هيوايه ك بو باشتربووني دوخي ته ندروستي له داهاتوودا،
سهره پاي هه موو خاله نه ريئيه كان و هه له كان ي ژيان، به لام له
هه موو شتيكدا دوراندي. نارحه تي و بيهيوايي بوونه دووانه يه كي
تاقانه و جيگير له ژيانيدا. جيمس تووشي خه موكيه كي قول بوو
و دهستي كرد به داناني نه خشه بو کوتاييه تان به ژياني.
به لام شه ويك دان يشت و وانه كان ي چارلز بيرسي ده خو ينده وه،

ئهو خويندنه وهيه وای لی کرد که تاقیکردنه وهیه کی بچووک ئه نجام
بدات، له یاده وهرییهکانی پۆژانهیدا نووسی سالیکی بهرین دهکات
که تیايدا خوی وا داده نیت که له سه ددا سه د خوی بهرپرسه له
هموو ئه و شتانهی له ژيانیدا بوو ده دهن، جا هوکاری بوو داوه کان
هر چیه که بیت. له ماوهی ئه و ساله شدا هموو هه ولێک که له
ترانیدا هیه، دهیدات بۆ گۆرینی بارودۆخی ژيانی؛ هه رچه نده
ئه گهری شکسته ینانیشی له و کاره دا زۆر بیت. ئه گهر له ماوهی
ئه و ساله دا هیچ شتیک باش نه بوو، ئه وه به ته واوی بوون ده بیته وه
که ئه و به راستی بیده سه لاته و توانای بوو به بوونه وهی دۆخی
ده و روبه ری خوی نییه و له و حاله ته دا کوتایی به ژيانی خوی
ده مینیت.

ئه نجامی ئه و تاقیکردنه وهیهی پیتی هه ستا، چی بوو؟ ویلیام
جیمس بووه باوکی زانستی ده رووناسیی ئه مه ریکا! به ره مه کانی بۆ
ده یان زمانی جیهان وه رگیردان، خه لکی به یه کێک له کاریگه رترین
بۆشنیران و فه یله سووفان و زانایانی ده رووناسییان داده نا له
ته واوی نه وه که ی خۆیدا، بووه مامۆستا له زانکۆی هارڤارد، به ناو
هموو ویلیام ته یه کگرتووه کانی ئه مه ریکا و ئه و رووپادا گه را بۆ
پیشکه شکردنی وتاره کانی.

ژنی هینا و بووه باوکی پینچ منداڵ (یه کێک له وانه ناوی
هینری بوو، که بووه نووسه ر و گیره ره وهیه کی ناودار و بووه
خاوه نی خه لاتی پۆلیتزر بۆ ئاداب). ماوه یه ک دواتر جیمس
ناماژه ی به تاقیکردنه وه بچووکه که ی کرد به ناوی «سه ره له نوێ
له دایکبوونه وه»، پاشان هموو ئه وانه ی له ژيانیدا به ده ستی
هینا بوو؛ دایه پال ئه و تاقیکردنه وهیه.

ساتیکی تیگه یشتنی ساده بوونی هه یه که هموو ئه و پیشکه و تن

و گه شه پیدانه خودییه ی مروڤ به دهستی دینیت؛ له ویوه سهرچاوه دهگرن، نه وه ساتیکه که تیایدا تیدهگهین که ئیمه، ئیمه ی تاک، له هه موو شتیکی ژیانمان بهرپرسیارین، به بی ره چا وکردنی نه و بارودوخه ی له دهو رو بهرمان دهگوزهریت.

ئیمه هه میشه دهسه لاتمان نییه له وه ی به سه رمان دیت، ههروه ها نه وه ی که تووشمان ده بیت، به لام هه میشه دهسه لاتمان هه یه به سه ر چو نیتی روونکردنه وه ی نه وه ی به سه رمان هاتووه، سه ره رای دهسه لاتمان به سه ر چو نیتی وه لامدانه وه ماندا بوی.

ئه گه به و په ری ئاگاییه وه بیزانین یان نه یزانین؛ ئیمه هه میشه بهرپرسین له نه زموونه کانمان و نه وه ی به سه رمان دیت، مه حاله ئیمه بهرپرس نه بین، له بهر نه وه ی هه لبراردنمان بو نه وه ی به ئاگایانه رووداوه کان شی نه کهینه وه؛ خو ی له راستیدا شیکردنه وه یه که بو نه و رووداوانه. ته نانه ت ئه گه ر ئو تو مبیلیک لیت بدات که چه ند گالته جاریک لیبخوړن یان هه رچی مندالی ناو پاسی قوتا بخانه یه هه موویان میزت پیدا بکه ن، نه و بهرپرسیاریتی تویه واتای رووداوه که شی بکه یته وه و وه لامی خو تی بو هه لبریریت.

جا ئه گه ر ئه م بابه ته سه رسامان بکات یان نه یکات، به لام ئیمه هه میشه رۆلکی کاریگه رمان هه یه له وه ی بو مان روو ده دات و نه وه ش که له ناو ماندا روو ده دات، ئیمه هه میشه واتای هه موو ساته کان و هه موو رووداوه کان شی ده کهینه وه، ههروه ها ئیمه بهردهوام نه و به هایانه هه لده برترین که له گه لیان ده ژین له گه ل نه و پتوهرانه ی هه ر شتیکی پی پتوانه ده کهین که به سه رمان دیت. زور جار له وانه یه نه و رووداوه ی دیته پیش، خو ی باش یان خراب بیت به پیی نه و پتوهره ی ئیمه به کاری ده هینین.

بیروکه که نه وه یه که ئیمه هه میشه له حاله تیکی هه لبراردنی

بهردوامداين، جا پٽي بزانين يان نا، ئيمه بهردهوام بهو جوڙهين.
بابه ته ڪه دهڪه ويته سهر ئه وهى له واقيعي راسته قينه دا شتيڪ
بووني نيبه به ناوى گرنگينه دان به هيچ شتيڪ به رهاى، ئه مه
ڪاريڪي ئه سته مه، پٽويسته هه ريهڪ له ئيمه گرنگي به شتيڪ بدهين،
ته نانهت ئه گهر برياريشت دا گرنگي به هيچ شتيڪ نه دهيت؛ ئه وه
خوى له خويدا گرنگيدانه به شتيڪ، گرنگيدانه به وهى گرنگي به
هيچ شتيڪ نه دهيت!

پرسىاري راسته قينه ئه وهيه: چي هه لڙيرين بو ئه وهى
گرنگي پي بدهين؟ ئه وهه هاينه چين ڪه هه ليانده لڙيرين بو
ئيه وهى ڪرده وهه ڪانمان بدهينه پاليان؟ ئه وهه پيوهرانه ڪامانه ڪه
هه ليانده لڙيرين بو پيوانه ڪردنى ژيانمان؟ ئايا ئه مانه هه لڙاردنى
باشن؟ ئايا به هاى باش و پيوهرى باشن؟

هه نهى بهر پرسىاري تي/تاوان

سالانى رابردوو، ڪاتى گهنجتر بووم له ئيستا، هه روهها
بيعه قنتر بووم، له ويلاگي خوم له ئينته رنيت شتيڪم نووسى، له
ڪوتايه ڪه يدا شتيڪي هاوشيوه «هه روهڪ يه ڪيڪ له فهيله سووفه
گه وره ڪان پوڙيڪ وتي: بهر پرسىاري تي گه وره، هاوشانى
دهسه لاتي گه ورهيه»، ئه م وتهيه م به لاوه جوان بوو ڪه ئاماڙهيه
بو دانايي و زانين، ناوى خاوهنى وته ڪم نه ده زانى، هه روهها له
ريگاي گه راني گوگل وهه نه متوانى بيدوزمه وهه، به لام له گهل ئه وه شدا
نووسيم، له گهل ئه وه نووسينه مدا زور گونجاو بوو.

له پاش ده خولهڪ، يه ڪم ڪومينت بو بابته ڪم نووسرا: «وا
بزانم ئه وه فهيله سووفه گه ورهيه ئاماڙهت پي داوه، ڪهس نيبه جگه

له ئه نكل بين له فيلمه كهي پياوي شه مشه مه كوړه دا».
 ئه مه هاو شيوه ي و ته يه كي تري فه يله سوو فيكي مه زن بوو:
 «سه يره!»

وته ي «به رپرسياريتي گه وره، هاوشاني ده سه لاتي گه وره يه».
 دوا و ته كاني ئه نكل بين بوو پيش ئه وه ي دزيك بيكوژيت كه پياوي
 شه مشه مه كوړه لي گه رابوو كه رابكات، ئه و يش له سر سه كويه ك
 له ناو حه شاماتي خه لكدا و به يي هيچ هو كاريكي پوون. ئاي له و
 فه يله سوو فه گه وره يه!

له گه ل ئه وه شدا ئيمه گويمان لي ده بيت كه خه لكی زور ئه م و ته يه
 به به لگه ده هيننه وه، له ده ورو به رمان زور ده و تري ته وه... به گشتي
 له دواي چه ند په ردا خيك له بيره، بو گالته جاري ده و تري ته وه. ئه مه
 يه كي كه له و و ته سه ركه و توه انه ي كه به راستي زور زيره كانه يه،
 به لام ته نها هه واليكت پي ده ليت كه خوت له بنه رته دا ده يزاني،
 ته نانه ت ئه گه ر پيش تريش بيرت له باب ته كه نه كر دي ته وه.

«به رپرسياريتي گه وره، هاوشاني ده سه لاتي گه وره يه».
 ئه مه راسته، به لام كو پيه كي با شتر له م و ته يه هه يه، كو پيه كي
 قووله به راستي پيوستي به هيچ نيه جگه له گوړيني شويني
 هه نديك له وشه كان: «ده سه لاتي گه وره، هاوشاني به رپرسياريتي
 گه وره يه.»

هه تا له ژيانماندا زياتر هه ستر كن به به رپرسياريتي هه لېژرين،
 ده سه لاتيكي گه وره تر پياده ده كه ين به سه ري دا، ليره وه قبول كر دني
 به رپرسياريتيمان بو كيشه كان؛ هه نكاوي يه كه مه به ناراسته ي
 چاره سه ركر دني.

جاريك پياويكم ناسي كه بر واي وا بوو هو كاري ئه وه ي
 ئا فره تان لي دوور ده كه ونه وه، ئه وه يه كه بالاي زور كورته.

پیاویکی خۆیندهوار و سه رنجراکێشی جوان بوو (واته له بنه رته دا که سێکی به نرخ بوو)، به لام باوه ری وا بوو که ئافره تان پنی سه رسام نابن به هۆی ئه وه ی بالای زۆر کورته.

له بهر ئه وه ی خۆی زۆر به کورته بالا ده هاته پیش چاو، له کاتی چوونه ده ره وه دا زۆر خۆی له به یه ککه یشتن له گه ل ئافره تان ده پاراست. جارێک ئه و کاره ی کرد که زۆر به که می ئه نجامی ده دا، بچو و کترین هه لسو که وتی ئافره تان به وه تیده که یشت که ئه وان به سه رنجراکێش نایبینن تا ئاستیک باوه ری به وه بیت که جیی سه رنجیان نییه، ئه گه رچی له راستییدا پنی سه رسام بن. بێگومان پوونه که په یوه ندیی له گه ل ئافره تاندا، له وه پری لاوازی دا بوو.

ئه وه ی ئه و پیاوه لی تینه گه یشت، ئه وه بوو که ئه و به هایه ی هه لیژارد؛ بووه هۆی دۆراندنی: به رزیی بالا! وای دانا بوو که ئافره تان جگه له پیاوی بالا به رز؛ به که سی تر سه رسام نابن، ئه مه واته هه ر له سه ره تاوه شکست چاوه رییه تی، هه رچه نده هه ولیش بدات.

ئه و هه لیژاردنه، متمانه و هیز له خاوه نه که ی زه وت ده کات. به راستی خسته به رده م کیشه یه کی خراپ: که ئه گه ر به رزیی بالای مرقوف وه ک پتویست نه بیت له جیهانی کدا که ته نها بۆ بالا به رزه کان دروست کرابیت (ته نها به بۆچوونی ئه و)، چه ندین به های زۆر باشت هه بوون که ئه و پیاوه ده ی توانی له خۆیان بگریت له باره ی په یوه ندیه کانی له گه ل ئافره تاندا. «ده مه ویت چاوم به و ئافره تانه بکه ویت که به راسته قینه ی من سه رسامن»، په نگه ئه م ده ربهرینه گونجاو بووایه بۆ ده ستپیکردن: پتوهریک که هه ردوو به های راستگویی و قبولبوونی له خۆ ده گرت، به لام ئه و ئه م دوو به هایه ی هه لنه ژارد، به لکوو له وانه یه نه یزانی بیت که خۆی ده توانیت به هایه ک

هه لېږيريت (يان تواناي هه لېږاردني هه يه). سه ره پاي تينه گه يشتني
بو ئوه، نه و خوي بهر پر سه له كيشه كاني.

سه ره پاي بهر پر سياري تي؛ نه و پياوه به و شيوه يه مايه وه و
به رده وام سه ر زه نشتي خوي ده كرد، به كار مهندي باري دهوت:
«به لام هيچ بزار ده يه كم به ده سه ته وه نيبه، ناتوانم هيچ كاريك بكه م!
ثافره تان روو كه شبين و بينرخن، هه رگيز نابمه جيني سه رنجيان!»
به لن، له راستيدا هه موو ثافره تيك تاوان باره، له بهر نه وه ي ناكري ت
سه رسام بيت به پياويك كه نه م هه موو لاوانه وه يه بو خوي بكات،
پياويكي بيتاوه روك كه به هاي خراپي هه لگرتو وه، نه مه باب ته يكي
يه كجار روونه!

له باره ي هه لگرتني بهر پر سياري تي كيشه كانيانه وه؛ زور به ي
خه لكی دوو دلن، چونكه وا گومان ده بهن نه گهر خوت هو كار
نه بو بيت بو دروست بووني كيشه كان؛ نه و خوت بهر پر سياري تي به كه ي
هه لنا گريت.

له كلتووري ئيمه دا زور كات باسي خه تا و بهر پر سياري تي ديت
پيشه وه، به لام نه و دووانه؛ يهك شت نين. نه گهر به ئوت زمبيله كه ي
خوم له توم دا؛ نه و من خه تابارم، نه گهر ي زوريش هه يه ياسا به
شيوه يه ك بهر پر سم بكات له قه ره بوو كردنه وه ي تو له و روو دا وه دا،
ته نانه ت نه گهر بهر يكه وتيش نه وه رووي دابيت؛ هه ر من بهر پر سياري
ده بم. بنه ماي خه تابار بوون له كومه لگاي ئيمه دا به م شيوه يه كار
ده كات: نه گهر خراپه ت كرد، پيوسته له سه رت هه له كه ت راست
بكه يته وه يان له بريي نه وه دا قه ره بوو بده يت. پيوسته كار ه كه به و
شيوه يه بيت.

به لام هه نديك كيشه هه يه كه تاوانه كه ي ناكه ويته نه ستوي ئيمه،
به لام ئيمه هه ر لنيان بهر پر سياري ن.

ئەمەش نموونەيەكە لەو بارەيەو: ئەگەر بەيانیيەك لەخەو
هەستايەت و بېنیت مندالینکی تازەلەدايکبوو لەبەردەم مالهەتدایە؛
کەس ناتوانیت لەسەر بوونی ئەو مندالە لەویدا خەتابارت
بکات، بەلام ئیستا بەرپرسياریتی ئەو مندالە لەئەستوی تودایە،
لەسەر تۆیە کاریک هەلبژیریت تا بۆی ئەنجام بەدەیت. ئەوێ
هەلبەبژیریت هەر چییەك بێت (هیشتنەوێ مندالەكە لەلای خۆت،
یان خۆرەگارکردن لێ، یان پشتگوێخستنی، یان فریدانی بۆ ناو
چالیک)، چەند کیشەيەك هەيە كە پەيوەستن بە هەلبژاردنی تۆو،
تۆش بەرپرس دەبیت لە دەرکەوتنی ئەو کیشانە.

دادوهرەكان ناتوانن ئەو دۆسیانە هەلبژیرن كە دینه لایان. كاتیک
دۆسیەيەك دەچیتە دادگا، ئەوا ئەو دادوهرەي بۆی رادهسپێردریت؛
ئەو كەسە نییە كە تاوانەكەي ئەنجام داو، شایەتیش نییە بەسەر
تاوانەكەو، كارتێكراو نەبوو بە تاوانەكە، بەلام دەبیتە بەرپرس لە
بارەي ئەو تاوانەو، لەو كاتەشدا پێویستە لەسەر ئەو دادوهرە لە
ئەنجامی تاوانەكەدا سزایەكی بۆ هەلبژیریت: پێویستە لەسەري ئەو
پێوهرە هەلبژیریت كە ئەو تاوانەي پێ دەپێویت، هەروەها سوور
بیت لەسەر جیبەجێکردنی ئەو پێوهرە.

ئێمە بە درێژی كات بەرپرسیار لەو رووداو و ئەزموونانەي
خۆمانی لەسەر سەرزدەشت ناکرین، ئەمە بەشێكە لە ژيان.
پێگای زۆر هەن بۆ دۆزینەوێ جیاوازییەكانی نێوان ئەو
دوو بیرۆكەيە. خەتابارکردن شتیكە بۆ رابردوو و بەرپرسياریتی
کاریكە لە داها تودا. خەتابارکردن بەرەنجامی چەند هەلبژاردنیکە
كە بە كردار گیراوەتە بەر. بەرپرسياریتی بەرەنجامی هەلبژاردنیکە
كە ئیستا دەگیریتە بەر لە هەر چركەيەكی ژيان. تۆ بڕیار دەدەیت
ئەمە بخوینیتەو، تۆش بڕیار دەدەیت كە بێر لە ئەنجامەكانی

بکه‌یته‌وه، پاشان هەر تۆیت بێیار ده‌دهیت که ئەو ئەنجامانه قبول ده‌که‌یت یان ڕه‌تی ده‌که‌یته‌وه. له‌وانه‌یه خه‌تا‌بارکردن بۆ من بێت له‌وه‌ی تۆ ئەم بێرکردنه‌وه‌یه به‌نا‌ته‌واو ده‌بینیت (ئەوانه بێرۆکه‌ی من و خۆیشم سه‌رزه‌نشکراوم له‌ که‌موکۆڕییه‌کانی)، به‌لام تۆ به‌رپرسیاریت له‌و به‌ره‌نجامه‌ی دوا‌ی خۆیندنه‌وه‌یان به‌ده‌ستی ده‌هێنیت. تۆ سه‌رزه‌نشکراو نییت له‌سه‌ر ئەوه‌ی که من ئەم ڕسته‌یه‌م هه‌ڵبژاردوو‌ه تا بینووسم، به‌لام تۆ به‌رپرسیار ده‌بییت له‌ هه‌ڵبژاردنت بۆ خۆیندنه‌وه‌ی یان نه‌خۆیندنه‌وه‌ی.

جیاوازی ههیه له نێوان خهتابارکردنی که سێکی تر له سههر بارودۆخیکي تر، له گهڵ ئه وهی که ئه و که سه به شینوهیه کی کرداری بهرپرس بیت له مامه له کردن له گهڵ ئه و بارودۆخه. هه رگیز که س له بارودۆخیکي تو بهرپرس نییه، له وانهیه لومه ی که سانی زور بکریته له بهر ئه وهی تو به خته وه ر نییت، به لام که س بهرپرس نییه له وهی تو به خته وه ر نییت جگه له خۆت، ئه مه ش له بهر ئه وهی تۆیت که هه میشه ده توانیت هه لی بژیریته چون ده روانیته کاره کان و چون وه لامت بۆیان ده بیت و چون هه لیان ده سه نگینییت. پێویسته هه میشه ئه و پێوه ره هه لی بژیریته که ئه زموونه کانی خۆتی پێ ده پێویت.

یه که مین کچه هاو پیم ده ستپیشخه ر بوو له وازهینان له من
به شیوه یه کی ئاشکرا، ئەو له گه‌ل مامۆستا که ی ناپاکی به رامبه‌رم
کرد، ئەمه‌ش شتیکی ناخۆش بوو، مه‌به‌ستم له وشه‌ی «ناخۆش»
ئەوه‌یه که هه‌ستم ده‌کرد ئەو کاره‌ هاوشیوه‌ی ئەوه‌یه که سه‌د و
په‌نجا و سێ بۆکس له سکم بدریت. بارودۆخه‌که خراپتر بوو، کاتی
بروو به‌رووی بوومه‌وه و به‌خیرایی وازی له من هینا و چوو بۆ لای
ئەو. هیچ دوو دل نه‌بوو، به‌لکوو ئەو چه‌ند ساله‌ی خسته‌ ئەولاوه‌ که
به‌یه‌که‌وه بووین؛ به‌ی ئه‌وه‌ی گرنگی به‌ بابه‌ته‌که‌ دات.

دوای ئەوێ چەند مانگێکم بە هەستکردنیکێ قوول بە بەدبەختی
بەسەر برد، ئەمەش شتیکێ چاوەروانکراو بوو، بەلام ئەوم بە
بەرپرس زانی لە بەدبەختبوونم، ئەوەش نەیکەیاندم بە هیچ
ئەنجامێک، باوەڕم پێ بکەن! بەلکوو زیاتر بەدبەختی کردم.

بینتان؟ نەمتوانی بەسەریدا زال ببم، لە دەرەوێ دەسەلاتی
خۆم بوو، زۆر جار پەییوەندیم پێوە دەکرد، زۆر هاوارم بەسەریدا
دەکرد، تکام لی دەکرد بگەریتەوێ بۆ لام، یان لەناکاو سەردانی
مالیانم دەکرد، یان ئەنجامدانی کاری بینرخ و بینەقلانە کە ئەو
کەسانە ی لە دۆخی مندا بن؛ ئەنجامی دەدەن، بەلام هەرگیز
نەمتوانی زال بم بەسەر هەست و کارەکانیدا. لە کوتاییشدا لەگەڵ
ئەوێ خەتای ئەو ژیان و هەستە ی منی تیدا بووم لە ئەستۆی
ئەو بوو، بەلام هەرگیز ئەو لێی بەرپرس نەبوو، خۆم لێی بەرپرس
بووم.

لە کاتیکی تردا لەدوای بری پێویست لە فرمیسک و کحول،
بیرکردنەوێم ئاراستەیهکی دیکە ی وەرگرت و هەستم کرد
بەرپرسیاریتیم لە ئیستادا ئەوێ سەرلەنوێ خۆم بەختەوێ بکەم،
هەرچەندە ئەو کاریکی خراپی پێ کردم و سەرەپای ئەوەش کە
سەرزەنشتی ئەو دەکەم لەسەر ئەوێ کە کردی. چاوەڕێی ئەوێم
نەدەکرد ئەو ئافەرەتە لەناکاو بیت و لە پیناوی مندا هەموو شتیک
چاک بکاتەوێ، پێویست بوو لەسەر من خۆم ژيانی خۆم چاک
بکەمەوێ.

کاتی بیرکردنەوێم بەو جووړە ی لی هات، چەند شتیکم بۆ
هاتە پیش: یەکەم شت ئەوێ بوو من وردە وردە گەشەم بە خۆم
دا، دەستم کرد بە راهێنانە وەرزشییهکان و کاتی زیاترم لەگەڵ
هاوڕێکانم بەسەر دەبرد (ئەوانە ی پیشتر پشتگویم خستبوون).

هه روه ها به مه به ست ده ستم کرد به بیننی خه لکانی نوی، به مه به سستی خویندن؛ گه شتیکی دریژم کرد بو دهره وه، هه ندیک کاری خو به خشییم نه نجام دا، ورده ورده هه ستم ده کرد له بارودوخیکی با شتر دام. هیش تاش رقم له هاوړی کچه که ی پینشوومه به هو ی نه و کاره ی له گه لم کردی، به لام لانی که م نیستا به رپر سیاریتی هه لچوون و هه سته کانی خوم هه لده گرم، له نه نجامی نه م کاره شدا به های با شتر هه لده بژیرم: نه و به هایانه هه لده بژیرم که به ره و گرنگیدان به خوم و زانینی زیاتر له باره ی خومه وه دهمبات، له بری نه وه ی به و ناراسته یه مدا به ریت که هه ول بده م هاوړی کچه که ی پینشووم نه وه ی خرابی کردو وه؛ چاکی بکاته وه.

(به و بونه یه وه نه گه ری زوری هه یه که چیروکی نه وه ی نه و به رپر س بیت له هه ست و هه لچوونه کانم، هه مووی به شیک بیت له و هو کاره ی وای کرد واز له من به ینیت. له دوا ی دوو به ند له باره ی نه و خاله وه ده دویم). له دوا ی نزیکه ی سالیک له و پرو دوا وه؛ شتیکی نامو پرو ی دا، تییینی نه وه م کرد کاتی بیر له په یوه ندیه که مان ده که مه وه و پیدا چوونه وه ی بو ده که م، نه و په یوه ندیه کیشه ی زوری تیدا بو وه که پی شتر تییینیم نه کردو وه، کیشه ی وا که من تییدا خه تابارم و منیش ده متوانی کاریک بکه م بو چاره سه رکردنی، بوم دهر که وت که من هاوړیه کی باش نه بووم بو نه و و خه لکی به بی هو کار؛ ناپاکی به رام بهر به یه کتر ناکه ن: که س نه و کاره له گه ل هاو به شه که ی ناکات، مه گه ر به هو ی کاریکه وه له گه لیدا به خته وه ر نه بیت.

نالیم نه مه به هانه یه بو نه و کاره ی هاوړی کونه که م کردی... باب ته که به و شیوه یه نییه، به لام تیگه ی شتم له هه له کانم؛ یار مه تی دام له تیگه ی شتم له وه ی من قوربانیه کی ته و او بیتاوان نیم، وه ک پی شتر

گومانم دەبرد. بۆم دەرکەوت من بەبەردەوامی لەو ماوە درێژدا
رۆلم هەبوو لە دروستکردنی پەيوەندییەکی شکستخواردوو، لە
کوتاییشدا زۆر کات بەهاکانی هەردوو لا هاوشتیوەی یەکە، ئەگەر
من لەگەڵ کەسیک پەيوەندیم هەبوو کە بەهای خراپی هەلگرتوو،
هەموو ئەو ماوەیەش پەيوەندییەکی بەردەوام بوو، ئەو کەسە لە
بارەى من و بەهاکانمەوێ چى دەلێت؟ بە ڕینگایەکی ئازار بەخش فێر
بووم کە ئەگەر کەسى بەرامبەر خۆپەرست بوو لە پەيوەندییەکیدا،
ئەگەر شتی ئازار بەخشی ئەنجام دەدا؛ ئەوا ئەگەری زۆرە کە تۆش
هاوشتیوەی ئەو بیت، بەلام تۆ ئەو نازانیت!

توانام بۆ پەیدا بوو کاتى هەموو بابەتەکی دەگەرینمەوێ بۆ دواوە،
لەسەر روانین بۆ ڕابردوو و بینینی ئاماژەکانی ئاگادارکردنەوێ لە
کەسیتی هاوڕێ پێشووەکەمدا، ئاماژەیک کە بە هەلبژاردنی خۆم
کە پشتگوێم خستن یان خۆم لى لادان کاتى بەیەکەوێ دەبووین.
لەوێدا من خەتابارم! توانیم سەیری ڕابردوو بکەمەوێ و ببینم
کە من هاوڕێیەکی تەواو گونجاو نەبووم بۆی. لە راستیدا من لە
زۆربەى کاتەکاندا ساردوسر بووم لەگەڵیدا، خۆم لە بەرامبەریدا
بەگەرە دەزانی، لە هەندیک حالەتیشدا بوونی ئەوم لەگەڵ خۆمدا
بەشتیکی ئاسایی و یەکلایووەوێ دەزانی و هاوام دەکرد بەسەریدا
و بیزارم دەکرد، من لەو شتەکاندا خەتابارم.

ئایا هەلەکانی من بیانووێک بۆ هەلەکەى ئەو؟ نا! بەلام من
بەرپرسیاریتییهکی دیکەشم لەئەستوگرت، ئەمەش بۆ گەرەنتیکردنی
ئەوێ جارێکی دیکە بەدەست هەمان ئەنجامەوێ نەنالینم، ئەوێ
خستە ئەستوی خۆم کە ئەوپەڕى هەولم بەدەم پەيوەندیم لەگەڵ
ئافرەتاندا بۆ داهاوێ زۆر باشتر بیت، بەخۆشحالییهوێ دەمەوێت
بڵێم کە من لەوێدا سەرکەوتوو بووم، لەدواى ئەوێ هیچ ئافرەتیک

ناپاکیی بهرامبه نه کردم و جینی نه هیشتم، له دوای ئه وه بووی نه دا
که دوو سه و په نجا و سنی بۆکس له سکم بدریت. بهرپرسیاریتی
کیشه کانم هه لگرت و له باره ی ئه و شتانه ی په یوه ندییان به
کیشه کانمه وه هه بوو، په ره م به خۆم دا. له باره ی بۆلم له و
په یوه ندییه ناتهنه دروسته دا، بهرپرسیاریتیم له ئه ستو گرت و له و
په یوه ندییانه ی دواتر دروستم کردن؛ په ره م به خۆم دا.

ئایا ده زانن؟ سه ره رای ئه وه ی جینه یشتنم له لایه ن هاویری کچه
کۆنه که مه وه؛ په کینک بوو له و ئه زموونانه ی زۆرترین ئازاری پی
که یاندم، به لام له گه ل ئه وه شدا له هه موویان گرنگتر و کاریگه رتر
بوو له ژیاندا، من قه رزاری ئه و ئه زموونه م به چاکه له بهرپاکردنی
پروسه ی په ره پیدان و گه شه پیدانیکه که سیی زۆر گرنگدا. به ته نها
له و کیشه یه وه، زۆر زیاتر له ده حاله تی سه رکه وتن به یه که وه فیر
بووم.

هه موومان پیمان خوشه بهرپرسیاریتی سه رکه وتن و
به خته وه ری بخه یه نه ئه ستوی خۆمان، بگره کینرکیمانه له سه ر
ئه وه ی خۆمان وه کوو بهرپرس له سه رکه وتن و به خته وه ری
خۆمان ده ربخه یه ن، به لام له ئه ستوگرتنی کیشه کانمان؛ کاریکی زۆر
له وه گرنگتره، چونکه ئه وه ئه و شوینه یه که به راستی لیه ی فیر
ده بین، ئه وه ئه و شوینه یه که باشتربوونی راسته قینه ی لیه دیت،
هه روه ها ئه و شوینه ی گه شه پیدانی راسته قینه ی له ژیاندا لیه
دیت، به لام کاتی ته نها به خسته نه ئه ستوی تاوانه که بۆ که سانیکه
تر کوتایی به بابته که دینین؛ ئه وه جگه له ئازاردانی خۆمان، هه یچ
شتیکه تر ناکه یه ن.

وهلامدانه وه بو کاره سات

به لام، ئه ي له باره ي ئه و ڀووداوانه ي زور به ئيشن؟ كه سائينكي زور ده توانن ده ست بکه ن به هه لگرتني بهرپرسياريتي کيشه کاني په يوه ست به کارکردن، يان له وانه يه له باره ي زياده ډډيکردن له سه يرکردني ته له قزيون له کاتیکدا پټويسته له گهل منډاله کانياندا ياري بکه ن يان بچن به لاي کاريکي به سووده وه، به لام کاتي بابه ته که سهر ده کيتشسنيټ بو ڀووداوي کاره ساتباري مه ترسيدار، ئه و «په تي ئاگادارکرده وه، له شه مه نده فهره بهرپرسياريتيدا راده کيشن»، پاشان کاتي شه مه نده فهره که وه ستا؛ داده به زن، هه ست ده که ن هه نديک شت هه يه ئازاربه خشه، به ئه نډازه يک که ده سته وستانن له ئاست هه لگرتني بهرپرسياريتيه که یدا.

به لام با بيریک له بابه ته که بکه ينه وه: توندي ڀووداوه که، هيچ له راستيه شاراوه کاني پشته ناگوريت. با واي دابنين تو ډووبه ډووي زه وتکردن بوويته ته وه، ډوونه که شتيکت لي زه وت ده که ن، خه تاکه ي ناکه ويته ئه ستوي خوت، هه رگيز هيچ که سينک ئه وه هه لنابزيريت که به و ئه زموندها ډروات، به لام ليره دا بابه ته که هاوشيوه ي بابه تي ئه و منډاله يه که له به رده م ماله که تدا دوزيته وه، له و کاته دا به خيرا ي خوت له بهرپرسياريتيه ک له باره ي بابه تي مردن و ژيانه وه ده بينيته وه. ئايا به رهنگاري ئه و که سه ده بيته وه که ده يه ويت شتيکت لي زه وت بکات؟ تووشي شله ژان ده بيت؟ له شويني خوت وشک ده بيت؟ پوليس ئاگادار ده که يته وه؟ هه ول دده يت له بير ي بکه يت وه ک ئه وه ي هيچ شتيک ډووي نه دابيت؟ ئه مانه هه موويان هه لېژارده و کاردانه وه ن که تو بهرپرسياريت له گرته بهريان يان نه گرته بهريان، تو هه لته به ژاردوه که بيته قوربان ي زه وتکردن، به لام هيشتا بهرپرسيټ له به ډيوه بردي

نه نجامه هه لچوونی و دهروونییه کان (ههروهه یاساییه کان) ی نهو نه زمونه.

بزووتنه وهی تالیبان له سالی ۲۰۰۸ دا دهستی گرت به سهر دۆلی (سوات) دا، نهو دۆله دهکه ویتته نهو په پری باکووری پوژه لاتی پاکستانه وه، به خیرایی له ویدا نه جیتدای توندوتیژی خویان پیاده کرد. ته له فزیون نه بوو، فیلم نه بوو، چوونه دهروهه نه بوو بۆ ئافره تان به بی بوونی مه حره میک له گه لیان، کچانیک نه بوون بچن بۆ قوتابخانه.

له سالی ۲۰۰۹ دا، کچیکی پاکستانی له ته مه نی یانزه سالی دا که ناوی مه لالا یوسفزای بوو، له ناو خه لکیدا باس له ریگریکردن له کچان بۆ چوونه قوتابخانه دهکات، نهو سوور بوو له سهر نه وهی بچیت بۆ قوتابخانه که ی و ژيانی خوی و باوکی بخاته مه ترسییه وه، نهو ههروهه ها ئاماده ی نهو کۆبوونه وانه ده بوو که له شاره نزیکه کاندا ده به ستران. مه لالا له سهر ئینته رنیت نووسی بووی: «بزووتنه وهی تالیبان چۆن جورئته ده که ن مافی خویندنم لی زهوت بکه ن؟»

له سالی ۲۰۱۲، واته کاتیک ته مه نی مه لالا گه یشته چوارده سال، ته قه ی لی کرا و بهر روو خساری کهوت له کاتیکدا له ناو پاسینکی قوتابخانه دا به رهو ماله وه ده گه رایه وه. چه کدارینکی تالیبان سهر کهوته ناو پاسه که و پرسپاری کرد: «مه لالا له کونیه؟ پیم بلین، نه گینا ته قه له هه مووتان ده که م!» مه لالا هه ستا و خوی ناساند (نه مه خوی له خویدا هه لبراردنیکي سهرنجر اکیشه)، نهو چه کداره له بهر ده م هه موو سهرنشینانی پاسه که دا ته قه ی به ئاراسته ی سهری کرد.

مه لالا بیتهۆش بوو، هینده ی نه ما بوو بمریت، بزووتنه وهی

تالیبان له باره‌ی مه‌لالاوه‌ی وتی که ئه‌گه‌ر له‌و هه‌وله‌ی بزگاری بیته؛
ئه‌وا خۆی و باوکیشی ده‌کوژن.

هه‌تا ئه‌مڕۆش مه‌لالا زیندووه، تا ئیستاش به‌ئاشکرا قسه‌
ده‌کات له‌ دژی ئه‌و توندوتیژی و سه‌رکوکردنه‌ی له‌ هه‌ندیک
ولاتی ئیسلامیدا به‌رامبه‌ر ئافره‌تان گیراوه‌ته‌ به‌ر. ئیستا کتێبه‌کانی
زۆرتین فرۆشیان هه‌یه. مه‌لالا له‌ ساڵی ۲۰۱۴ دا خه‌لاتی نۆبلی
بۆ ناشتی وهرگرت. ته‌قه‌کردن له‌ ڕووخساری، وای کرد ده‌نگی
زیاتر بیستریته‌ له‌ پێشتر و بویڕیی له‌ ڕابردوو زیاتر بیته. زۆر
ئاسان بوو بۆ ئه‌و که له‌سه‌ر زه‌وی بکه‌وتایه‌ و بیوتایه: «ناتوانم
هیچ کاریک بکه‌م» یان «هیچ هه‌لبژاردنیکم له‌ به‌رده‌مدا نییه»،
جیاوازییه‌که‌ لیڤه‌دا ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌گه‌ر بیوتایه؛ ئه‌ویش ده‌بووه
بژارده‌ی ئه‌و، به‌لام ئه‌و پێچه‌وانه‌که‌ی هه‌لبژارد.

پیش چه‌ند سالیک له‌مه‌وبه‌ر، به‌شیک له‌ بیروکه‌کانی ناو ئه‌م
کتێبه‌م له‌ وییلاگی خۆم له‌ ئینته‌رنێتدا نووسی، پیاویک کۆمیتنیک
بۆ نووسیبووم: پیاوه‌که‌ نووسیبووی تۆ که‌سیکی ڕووکه‌شی و
بیناوه‌روکیت، هه‌روه‌ها نووسیبووی تۆ هیچ تیگه‌یشتنیک ڕاست
نییه‌ بۆ کێشه‌کانی ژیان و به‌رپرسیاریتی مڕۆقه‌کان. ده‌یوت
کوڕه‌که‌ی له‌ ڕووداوی هاتوچۆدا مردووه، تۆمه‌تباری کردبووم
به‌وه‌ی واتای ڕاسته‌قینه‌ی ئازار نازانم، پاشان وتبووی من که‌سیکی
هیچو‌پو‌وچ و سووکم، کاتیک پێم وتبوو پێویسته‌ له‌سه‌ری به‌رپرس
بیته‌ له‌و ئازاره‌ی به‌هۆی مردنی کوڕه‌که‌یه‌وه‌ چه‌شتویه‌تی.

ئاشکرا بوو که ئه‌و پیاوه‌ ئازاریکی زۆر گه‌وره‌تری بینیه‌
له‌وه‌ی هه‌ندیک که‌س له‌ ژیا‌نیاندا ده‌بینن، ئه‌و هه‌لینه‌بژاردووه
که‌ کوڕه‌که‌ی بمریته، هه‌روه‌ها له‌ مردنه‌که‌یدا ئه‌و خه‌تابار نه‌بوو،
به‌رپرسیاریتی ئه‌و له‌ده‌ستدانه‌ به‌سه‌ریدا سه‌پێنرابوو له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی

ږوون و ناشکرایه که بهرپرسياريتيه کی نه خوازراوه. له گهل همووه
نهوانه دا، نهو بهرپرسه له هه لچوون و بيروباوهر و کرده ووه کانی.
چونيتي ووه لامدانه ووهی بؤ مردنی کوربه کهی؛ هه لېژاردهی خوی
بوو، تووشبوون به نازار بهم شيويه يان به شيويه کی تر؛ کارني
براو هيه بؤ هموومان، به لام پيوسته له سرمان نهو هه لېژيرين
که نهو نازاره بؤ نيمه چ واتايه کی هيه. تهنه ت کاتيکيش نهو پياوه
بانگه شهی نهو دهی ده کرد که نهو هيچ هه لېژاردنيکی له بهر ده ستدا
نه بووه لهو بابته دا و نهو تهنه دهيوست کوربه کهی بگه رېته ووه
بؤ لای، نهو هه لېژارد... نهو رېگايه کی هه لده بژارد له نيوان کومه له
رېگايه کی زوردا دهيتواني يه کيک له وانه هه لېژيريت بؤ مامه له کردن
له گهل نازاره گوره کهی.

سروشتيه که من شتيکی لهو شيويه م پي نهوت، نهو
ترسهی تووشم بوو و بيرکردنه ووه له ووهی زور تيمپه راندووه
و هيچ بيروکيه کم له لا نيه له باره ی نهو دهی قسه ی لي ده کم؛
زور سه رقالي کردم، نهو يه کيکه لهو مه ترسيانیه له م کاره مدا
ږووه ږووی ده بمه ووه، نهو يش کيشه يه که که بؤخوم هه لمېژارد ووه،
من بهرپرس بووم له مامه له کردن له گهل نهو کيشه يه.

له سه ره تاي بابته که ووه هه ستيکی به نيش دايگرم، به لام پاش
چهنه خوله کيک توربه بووم، له راستيدا نارې زاييه کانی؛ په يوه ندييه کی
راسته وخويان نه بوو به ووهی من نوسي بووم... نهو هم به خوم وت،
پاشان چی؟ نهو دهی که من مندالېکم نيه که له ږووداوی هاتوچودا
مردبيت، نهو ناگه يه نيت که من له ژيانمدا هيچ نازاريکی سه ختم
نه بينيوه!

دواي نهو نهو ناموژگاريانم جيبه جی کرد که ليره ده يانخه مه
ږوو. خوم کيشه که م هه لېژارد، ده کرا له بهرام بهر نهو پياوهدا تووره

ببم، بکه و مه ده مه ده می له گه لیدا، هه ول بدهم به ئازاره کهم به سه ر
ئازاره که ی ئه ودا زال ببم، به لام ئه وه ته نها ده ی توانی ئیمه بکاته
دوو که سی بیعه قلی دوور له هه ستوسۆز، هه روه ها ده متوانی
چاره سه ریکی باشتري کیشه که هه لبریرم، کارکردن له سه ر
ئارامگری و هه ولدان بۆ ئه وه ی خوینه ره کانم باشتري تیگهن، له گه ل
له یادبوونی ئه و پیاوه کاتیک له باره ی ئازار و نارهحه تییه وه
ده نووسم. من هه ولم دا ئه مه بکه م.

به ساده یی وه لامم دایه وه و پیم وت له ده ستدانی مندا له که ی؛
غه مبارم ده کات، پاشان له و خاله دا وازم له بابه ته که هینا. ده توانیت
جگه له وه، چی بلینیت؟

هۆکاره بۆ ماوه ییه کان و بهخت

له سالی ۲۰۱۳ دا، ته له فزیونی (BBC) به رنامه یه کی له باره ی
کۆمه لیک هه رزه کاره وه پیشکه ش کرد که تووشی واسواسیی
ناچاری بوو بوون. به رنامه که به دوا داچوونی بۆ به ره و پیشچوونی
بارودۆخیان ده کرد، دوا ی ئه وه ی خرا نه ژیر چاره سه ریکی چره وه
بۆ زالبوونیان به سه ر ئه و رهفتار و هه لسوکه وته نه خوا زراوانه ی
دوو باره یان ده کرده وه.

کچیکیان تیدا بوو که ته مه نی هه قده سال بوو، ناوی ئیموجین
بوو، ئه و رهفتاریکی ناچاری هه بوو که ده بوو به به ری دهستی
به هه ر ڕوویه کیدا بکیشایه که به لایدا ده ڕویشته. ئه گه ر ئه وه ی
نه کردایه، ئه و بیره که ی مه ترسیداری بۆ ده هات و خه یالی ده کرد
که ئه ندامانی خیزانه که ی ده مرن. هه روه ها له نیوانیاندا جوش
هه بوو که رهفتاری به جوړیک بوو، ده بوو هه موو کاریک به
هه ردوو به شی جهسته ی ئه نجام بدات: به دهستی راستی ته وقه ی

له گهل كه سينك ده كرد؛ پاشان به ده ستي چه پيش ته وقي له گهل ده كرد، به ده ستي راست ناني ده خوارد؛ پاشان به ده ستي چه پيش ناني ده خوارد، به يه كيك له قاچه كانی ده چوو ژووریک؛ پاشان به قاچه كه ی ديكه شيان ده چوو ژوورده وه، هه روه ها به و شيوه يه. نه گهر هاوسه نگی له نيوان دوو لاکه ی جه سته يدا نه كرده يه، تووشی نوره ی ترس و توقین ده بووه وه. هه روه ها (جاك) يان له نيواندا بوو كه تووشی توقین بوو بوو له ميكروبه كان، ئاماده نه بوو بچيته ده روه له مال؛ نه گهر دوو ده ستيكيش له ده ست نه كات، هه روه ها ئاوی نه ده خوارد وه پيش نه وه ی بيكولينيت، ئاماده نه بوو هيچ خواردنيك بخوات؛ نه گهر خوی پاکی نه كاته وه و به ده ستي خوی ئاماده ی نه كات.

نه خوشی و اسواسی ناچاری؛ حاله تیکی بوماوه یی ده ماری ترسناکه و چاره سه ری نییه، به لام ده کریت ریک بخريت له باشتري حاله تدا. وهك ده شيبينين ئهم ریکخستنی نه خوشییه به ریکخستنی مروف بۆ به هاكانی، له کول ده بیته وه.

یه کهم شت كه چاره سازه ده روونییه كان به کاریان هینا له م پرژه یه دا، نه وه بوو كه به و هه رزه کارانه يان راگه ياند پيوسته له سه ريان نه و کيشانه ی به هوی نه خوشییه ناچاریه كه يانه وه تووشيان بووه؛ قبولی بکه ن. واتای نه مه بریتی بوو له وه ی، بۆ نمونه؛ ئيموجين نه و بابته قبول بکات، کاتی نه و بيزوکه ناخوشانه ی بۆ ديت كه پنی ده لينت خيزانه كه ی ده مرن و نه ویش هيچی پنی ناكریت بۆيان، به ساده یی پنی وترا كه نه و خه تابه ره له وه ی روو ده دات. هه روهك جوش ناچار كرا به قبولكردي نه وه ی هاوسه نگردي هه موو كاره كانی بۆ نه وه ی له ماوه ی كورتخايه ندا هاوتا و يه كسان بن، هيچ نییه جگه له نابوتكردي ژيانی، زیاتر له

هەر نۆرهیهکی ترس که بۆ دیت له کاتیک بۆ کاتیک تر. ههروهها بهبیر جاک هینرایهوه که میکروبهکان ههیشه بوونیان ههیه و ئهوه بهردهوام له بهر دهستیاندایه، جا هەر کاریک ئه انجام بدات.

ئامانج له مه ئه وه بوو که ئه وه هه رزه کارانه وایان تیبهگهیه نریت له وهی به هاکانیان لۆژیکی نییه (به لکوو له راستیدا ئه وه به هایانه؛ به های ئه وان نین، به هایه کن که نه خوشیه کانیان بۆیان هیناون)، به لام ئه وان به گویرایه لیکردنیان بۆ ئه وه به ها نالۆژیکیانه؛ زیان به توانای خۆیان له کارکردن له ژياندا دهگهیه نن.

ههنگاوی دووهم خۆی له هاندانی ئه ندامانی گرووپه که دا ده بینیه وه، بۆ هه لبژاردنی به هایه کی گرنگتر له و باهایه ی نه خوشیه واسواسیهی به ناچاری سه پاندبووی به سه ریاندا. جوش بووه به رپرس له وهی خۆی به ناچار نه بینیت که به ردهوام نه خوشیه که ی له خیزان و هاوڕیکانی بشاریته وه، چونکه ئه وه ڕینگای ئه وه بوو بۆ بوونی ژیانیکه کومه لایه تی سروشتهی کاریگر. به لام به رپرسیاریتی ئیمۆجین بریتی بوو له زالبوون به سه ر بیرکردنه وه و ههسته کانیدا، به و شیوهیه بۆ ئه وهی سه ره له نوێ به خته وه ر بیت. به لام به رپرسیاریتی جاک ئه وه بوو که له ماله که ی بڕواته دهره وه بۆ ماوهی درێژتر و بی ئه وهی به دهست نۆره ی واسواسیه وه گیرۆده بیت.

له گه ل ئه وه به هایانه ی چه قی پێشه نگبوونیان گرت له زیه نیاندا؛ ئه وه هه رزه کارانه چوون به ره و را هینانی چر (بۆ نه هیشتهی هه ستیاری) تا هانیان بدات له روانگه ی به ها نوییه کانیانه وه ژیان به سه ر به رن، ئه مهش نۆره ی ترسی به دوا ی خۆیدا هینا، فرمیسکی زۆر پڕنران، جاک به ر زۆر ته ن ده که وت و به خیرایی دهسته کانی ده شورده وه، به لام له گه ل کوتاییه اتنی ئه وه پڕوگرامه

به لکه نامه ييه دا؛ به ره وپيشچوونی زور به دی هات، چيتر ئيموجين ناچار نه ده بوو به لای هر پرويه کدا رويشت؛ دهستی پيدا بکيشيت، نه و دلپت: «هيشتا چهندين ديودرنج له عه قلمدا خويان هشار داوه، له وانه شه به به رده وامي له ويدا بمينه وه، به لام ئيستا زياتر هينور بوته وه.» هروها جوش توانای هه بوو چهنده ماوديه که دهگه يشته سي خولهک، له دهره وهی مال بمينيه وه به بی هاوسه نگردي رده تاره کانی له نيوان هه ردوو به شی جهسته يدا. به لام جاک که زورترين به ره وپيشچوونی به خووه بينی، دهيتوانی بجپته دهره وه بو چيشته خانه کان و له وی له ناو قاپ و په رداخدا بخوات و بخواته وه، به بی نه وهی به دهستی خوی شوردرابن. جاک نه وهی فيري بوو بوو، به شينهويه کی باش کورت دهکاته وه و دلپت: «من نه ژيانه م هه لنه بژارد، به راستی نه م حالته ترسناکه شم هه لنه بژارد، به لام پيوسته له سهرم نه وه هه لبريم که چون له گه ليدا بژيم.»

خه لکانیکی زور هه يه که له گه ل نه وهی به که موکورييه که وه له دايک بوون، جا نه و که موکورييه؛ نه خوشی واسواسی ناچاری بيت، يان کورتي باله، يان هه ر شتيکی تر، وهک نه وهی له شتيکی گه وره ی به هادار بينه شن؛ هه ست دهکهن که ناتوانن له و باره يه وه هيج کارينک نه نجام بدن، له بهر نه وه ده يانبينين که خويان ده پاريزن له بهر پرسياريتی له باره ی بارودوخپانه وه، نه وانه به م شينهويه بير دهکهنه وه: «من نه م بوماوه خراپانه م هه لنه بژاردوو، تاوانباريش نيم له وهی بابته که ئاراسته يه کی خراپ به خووه بينيت.»

نه وه راسته، خه تاکه هه ی نه وان نييه، نه وه هه له ی نه وان نييه. به لام بهر پرسياريتی نه وانه!

کاتينک من له کوليز بووم، هه زینکی خه ياليم هه بوو که بيمه

ياريزانيكى پيشهگهري پوكه، به وهش پاره و هموو شتيكم به دست دهينا. نه وه به لامه وه كارينكى باش بوو، به لام بۆ ماوهي سالنك به جددى له يارىي پوكه به رده وام بووم، پاشان وه ستام. نه و شيوه ژيانه بۆ من گونجاو نه بوو كه خوى له مانه وهي شهوانه به ديار شاشهي كومپيوته روه وه ده بينيه وه بۆ نه وهي له رۆژنكا هه زاران دۆلار بيه مه وه، پاشان له رۆژي دواتر دا به شي هه ره زورى بدورينم، هه روه ها نه وه ريگايه كي ته ندروست و سه قامگير نه بوو بۆ ژيان، به لام نه وهي سه ير بوو نه و ماوه يه ي له ياري كردنى پوكه ردا به سه رم برد؛ كاريگه ريه كي قوولي لا دروست كردم له تيروانيندا بۆ ژيان.

جواني شاراو هي پوكه نه وه يه كه به خت، سه ره پاي رۆله به رده وامه كي، به ته نها يه كلاكه روه نييه له سه ر ئاستى دوورمه ودا. له وانه يه ياريزانيك وه ره قى بۆ بيت له وه پهرى خراپيدا بن، پاشان له كه سيكي بباته وه كه وه ره قى زۆر جوانى بۆ هاتبيت. به دلنيايه وه نه گه ري سه ركه وتنى كه سيك كه وه ره قى جوانى بۆ هاتبيت؛ زۆره، به لام براوه؛ سنوورى كوتايى ديارى ده كات له ريگه ي.... چى؟ به لى، بۆي چوون... ديارى ده كات له ريگاي نه و هه لبراردانه ي دينه ربي له ميانه ي يارييه كه دا.

من به هه مان ريگا سه يري ژيان ده كه م، هه ريه ك له ئيمه وه ره قى بۆ ديت، هه نديكمان وه ره قى جوانترمان بۆ ديت له وه ره قى نه واني تر، سه ره پاي ئاساني بيه و ابوونمان له كاتى بينى وه ره قه كانمان و هه ر له سه ره تاوه هه سكردنمان به وه ي دۆراوين، به لام يارييه راسته قينه كه له و بژاردانه دا خوى مه لاس داوه كه به پشتبه ستن به و وه ره قانه ده يانگريه به ر و نه و سه ركينشيانه ي بريارى له نه سترگرتنيان ده دين، هه روه ها نه و چاره نووسانه ش كه قبوليان

دهكەين، ئەو كەسانەى به بهردهوامى باشتيرين هەلبژاردنەكان دهگرڼه بهر (له چوارچيۆهى ئەو بارودۆخەى خويانى تيدا دهبينهوه)؛ ئەوانەن كە له كۆتاييدا له يارىي پۆكهردا براوه دهبن، ههروهكوو ئەوهى له يارىي ژياندا ڤوو دەدات، مەرجيش نيهه ئەوانەى وەرەقى جوانيان له دەستدایه؛ براوه بن.

كەسانىك هەن له ڤووى دەرروونييهوه دەنالين به هوى كەموكورتىيهكى دەمارى يان بۆماوهيهوه، بهلام ئەمه هيج له بابەتەكه ناگۆریت، بەدلنيايهوه ئەو كەسانە بهختىكى خراپيان بۆ ماوهتەوه كە كەس ناتوانیت خەتاباريان بكات لهسەرى، تەواو وەكوو ئەوهى پياوه كورتهبالاكە خەتابار ناكريت كە حەزى به بينينى ئافرهتان بوو، ههروهها وەكوو ئەوهى كەس ناتوانیت سەرزنەشتى كەسيك بكات كە شتىكى لى زهوت دهكریت، بهلام بهرپرسيارىتييهكەيان له جىي خۆيهتى، ئايا ههول دەدن بهدواى چارهسەرىكى دەرروونيدا بگهريڻ؟ ئايا چارهسەر وەردهگرڼ، يان هيج كاريك ناكەن؟... هەلبژاردن تەنها بهدەست خويانه. كەسانىك هەن كە له تەمەنى منداليدا دۆخى خراپيان بهسەر هاتوو، كەسانىكىش هەن ڤووبهڤووى سووكايهتپيكردن و دەستدرىژى و خەلەتاندن بوونهتەوه له ڤووى دەرروونى و سۆزدارى و داراييهوه، خەتاي كەموكورتى و كيشەكانيان ناكەويتە ئەستوى خويان، بهلام هەر بهرپرسن... بهردهوام بهرپرسن... لهوهى بهرهوپيش بچن سەرەپاي كيشەكانيان، ههروهها لهوهى باشتيرين بژاردەكانى بهردهستيان هەلبژيرن سەرەپاي بارودۆخەكەيان.

پاشان... با ليرەدا ئيمه راستگۆ بين! ئەگەر بتوانين هەموو ئەو كەسانە كۆ بكەينهوه كە گرفتىكى دەرروونيان هەيه، يان ئەو كەسانەى خەمۆكى يان بىرۆكەى خۆكوشتيان هەيه، يان ئەو

که سانه ی تووشی پشتگوځرخان یان مامه له ی نه شیاو بوون، یان کاره ساتنیکیان به سهر هاتووه، یان خوشه ویستنیکیان مردووه، یان نه و که سانه ی دڅخکی تهن دروستی مه ترسیدار یان ږووداو و شوکینیکیان به سهر هاتووه... نه گهر توانیمان هه موو نه مانه کو بکهینه وه له یه ک شویندا؛ نه و نه گهری زوره که هه موو مرقه کان کو بکهینه وه، چونکه که سینک نییه بتوانیت بژی که له و ږیگایه دا ږووبه ږووی نارېحه تی نه بیته وه.

به دلنیا یی وه که سانیک به به راورد به وانی تر؛ کیشی خراپتریان دیته ږی، که سانیکیش هه ن به مانای وشه بوونه ته قوربانۍ به شیوازی توقینه ر، به لام به نه دازه ی نه وه ی نه م بابته بیتاقه تمان ده کات یان ده مانترسینیت، به لام له دوا جarda هیچ له هاوکیشی به ږپر سیاریتی هه ریه ک له نیمه یو دڅخه که ناگوریت.

دیمه نۍ قوربانۍ

تیکه لېوونی به ږپر سیاریتی و خه تا لای خه لکی، ږیگیان ږی ده دات که به ږپر سیاریتی چاره سه رکړدی کیشه کانیا ن بڅه نه نه ستوی که سانی تر. نه گهری زوری هه یه نه م توانیه له خوږزگارکړدن له به ږپر سیاریتی به خه تابارکړدی نه وانی تر؛ ده رچه یه کی خیرای کاتی بیت، هه روه ک هه ستیکی ږازیوون به مرقف ده به خشیت به وه ی له ږووی نه خلاقیه وه له سهر حقه.

به داخه وه که زیانه لاوه کییه کانی ئینته رنیت و هو یه کانی په یوه ندی کومه لایه تی، نه وه یان زور له ږا بردوو ئاسانتر کړدوه که مرقف بتوانیت به ږپر سیاریتی له خوی داور بڅاته وه (ته نانه ت به ږپر سیاریتی له ساده ترین هه له) و ده یخاته نه ستوی

که سیک یان کومه لیکي تر. له راستیدا ئەم جوړه بهربالووه له
گه مە ی سەر زه نشت/عه یبه به جوړیکي به رفراوان ته شه نه ی
سەندووه، به لکوو هەندیک له خەلکی زور به کاریکی نایاب دەبینن.
هاوبه شیپینکردنی گشتی بۆ حاله ته کانی «سته م»، گرنگی زوری
پی دهریت و هاوبه شیپینکردنی سۆزداریی هه لچوون له زوربه ی
رووداو ه کانی دیکه زیاتره له توره کومه لایه تییه کان که ده چته
خانه ی «به رژه وەندی» ئەو که سانه ی زورترین توانایان هه یه
بۆ خسته برووی خویان وهک قوربانی له رینگای گرنگیپندان و
هاوسۆزی گه شه کردووه وه.

«دیمه نی قوربانی»؛ شیوازیکی هاوبه شی ئەمرویه له نیوان
راست وچه پ، له نیوان دهوله مەند و هه ژاراندا به شیوه یه کی به کسان،
له راستیدا ئەمه رهنگه یه که م جار بیت له میژووی مروقایه تیدا
که ده بینیت هه موو کومه له دیموگرافیه کان خویان وهک قوربانی
و سته ملیکراو ده بینن که له هه مان کاتدا کومه له مروییه کان به
هه مان شیوه خویان ده بینن، هه مووشیان سوود له دهرچه ئاسان
و خیراکان وهرده گرن له ئەنجامی ئەو تووربه بوونه ئەخلاقیه
گشتیه ی که هاوبه شیپینکردنی ئەم حاله تانه له رینگه ی ئامرازه کانی
په یوه ندیکردنی کومه لایه تییه وه سهرنجی پی راده کیشیت.

ده کریت له م کاته دا هه مووان هه ست به به دبەختی بکه ن (جا
به هوی هینانه ناوه وه ی کتیبیک بیت له باره ی ره گه زپه رستی
بۆ مه نه جیکی خویندنی زانکویی، یان ریگریکردن له فروشتنی
درهختی یادی له دایکبوون له فروشگایه ک، یان زیادکردنی باج
له سهر سندووقه کانی وه به رهینان به ریژه ی له سه ددا نیو) به وه ی
به جوړیک له جزره کان چه وسینراوه ته وه، له بهر ئەوه پی وایه
ده بیت خەلکی له پیناوی ئەودا تووربه بین و بریک له گرنگیپیدانی

ئەوان بۆ خۆی بە دەست بهینیت.

ژینگەى ئىستای راگەياندن ھاندەرە بۆ ئەو جۆرە کاردانەوانە و کار بۆ بەردەوامىيان دەکات، چونکە لە کوتاييدا ئەمە واتە باشتربوونی کارەکان. کتیبەکەى نووسەرى راگەياندن؛ رایان ھۆلیدای ئاماژە بەمە دەدات بە ناوی «رینگەدان بە تورەبوون»؛ لەبریی کارکردنى پۆژنامەوانى لەسەر چیرۆک و کیشە راستەقینەکان؛ دەزگاگانى راگەياندن بۆ خۆيان بە ئاسانتري دەزانن و «قازانجى زیاتريش» کە دەستيان بە شتىكى خراپ بگات تا بەناو جەماوەرىكى بەرفراواندا پەخشى بکەن و بریک لە توورەبى دروست بکەن، پاشان سەرلەنوی توورەبوونەکەى خەلکى بەسەر خەلکىكى فراوانتردا پەخش بکەن بۆ ئەوەى ھانى توورەبوونی بەشیکى تریان بدەن، بەمەش جۆرىک لە دەنگدانەوى بەتال دروست دەکەن کە بەرزونزمییک لەنیوان دوو لایەنى خەيالیدا دروست دەکات و بەمەش سەرنجى خەلکى لەسەر کیشە کۆمەلایەتییه راستەقینەکان لەبیری خەلک دەباتەو. کەواتە جیى سەرسامى نییه کە سەرنجراکیشانى سیاسى لە ئىستادا لە ھەر کاتىكى دیکە زیاترە.

کیشەى گەرە پەيوەست بە «دیمەنى قوربانى» ئەوەیە کە سەرنج لەسەر قوربانىیە راستەقینەکان دوور دەخاتەو. ھەتا ژمارەى ئەو کەسانەى بانگەشەى ئەو دەکەن کە بوونەتە قوربانى ستمى بچووک زیاتر بىت، ئەوا زانینی قوربانىیە راستەقینەکان قورستر دەبىت.

لای خەلکى ھەستکردن بەوەى بوونەتە قوربانى دەستدریژییک؛ بەردەوام سەر ھەلدەدات، چونکە ئەمە دەرچەى ئاسانیان پى دەبەخشىت. زۆر نایابە کە مەرۆف لە سەرکەوتنىكى ئەخلاقیدا

خوی ببینیته وه. وینه کیشی کاریکاتیری سیاسی؛ تیم کړیدر له ستوونیکا که له رږژنامه ی نیویورک تایمز بلاوی کړدبو وه وه، بهم شیوه یه ئه مه ی دهربرپوه: «ئهم تووړه بوونه گشتییه؛ هاوشیوه ی زوریک له شته کانی دیکه یه که ههستیکی باش لای مرؤف دروست ده کهن، به لام به تیپه ربوونی کات له ناخه وه ده مانخوات، به لکوو له زور له شته ناست نزمه کانی تر پیستره، چونکه تهنانه ت دانش به وهدا نانین که ئه مه چیژمان پی ده به خشیئت».

به لام ژيانمان له کومه لگایه کی دیموکراسی ئازاددا؛ خوی له وهدا ده ببینیته وه که پیویسته مامه له له گهل که سانیکا بکهین، ههروه ها له گهل ئه و بوچوونانه ی که نابنه هوی سه رسامبوونمان. به ساده یی: ئه و نرخه یه که له به رامبه ر ژيانمان له م کومه لگایه دا دهیدهین، به لکوو دهشتوانین بلین ئه مه هه موو ناوهرؤکی سیستمی دیموکراسییه. ئه وه ی دیاره، ژماره یه کی زوری خه لک ئه م راستییه یان له بیر کړدوه.

پیویسته له سه رمان به چاودیری و وریاییه وه جهنگه کانمان پالفته بکهین، له هه مان کاتدا هه ول بدهین شتیک له تیگه یشتنمان بو ئه وانی تر هه بیت، واته بو ئه و که سه ی پیمان وایه دوژمنه، پیویسته له سه رمان به بریکی باش له گومانه وه مامه له له گهل هه واله کان و ده زگاکانی راگه یاندندا بکهین، ههروه ها خومان به دوور بگرین له بویاخی ئه وانه ی به بویاخیکی یه ک رهنگی تیر خویان لیمان جیا کړدوه ته وه. پیویسته له سه رمان به های راستگوئی بچنین و هانی شه فافیه ت و پیشوازیکردن له گومان بدهین له پیگه یه کی به رزتر له پیگه ی هه ندیک به های وهک ئه وه ی مرؤف هه میسه له سه ر حق بیت، ههروه ها ههستیکی باشی به رامبه ر به خوی هه بیت، توله بکاته وه. پاریزگار یکردن له م به هایه (دیموکراسی) له

جوينه وهی ئەم ژاوه ژاوه بهردهوامه له جيهانیکي بهیه که وه به ستر او له تۆرینکدا، به لام پنیوسته قبولی بهرپرسیاریتی بکهین و بهردهوام بین له پشتیوانیکردن له م باهیانه به بی له بهرچاوگرنتی هیچ شتیک، له وانهیه سه قامگیری سیستمه سیاسیه کانمان له داهاتوودا له سهه نه مه وه ستاییت.

مه لی «چۆن؟»

خه لکانیکي زور نه مه هه مووی ده بیستن، پاشان شتیک ده لین وه کوو: «کیشه نییه، به لام چۆن؟ تیگه یستم که به هاکانم خراپن و خۆم به دوور ده گرم له هه لگرنتی بهرپرسیاریتی کیشه کانم، من هیچیش نیم جگه له که سینکی بئرخ که هه ست ده کات شیاوی بهرکه وتهی زیاتر بیت، هه روه ها وا گومان ده بات که ده بیت هه موو جيهان به ده وری نه و هه موو نا په حه تییه کدا که به سهه ری دیت؛ بسوورپته وه. به لام چۆن بگوړیم؟»

له وه لامی نه مه دا ده لینم، به وه په ری بیلایه نییه وه: «یان بیکه، یان مه یکه، به لام به من مه لی چۆن!»

تو به شیوه یه کی کرداری پرۆسه ی هه لېژاردن پیاده ده که ییت، له هه ر ساتینکی هه ر رۆژینکدا پیاده ی ده که ییت: نه وه ی گرنگه به لات ه وه هه لیده بژیریت، نه مه ش واتای نه وه یه گوړانکاری کاریکی ئاسانه؛ پنیوستی به هیچ نییه جگه له وه ی گرنگی به شتیکي جیاواز ده ییت. به راستی کاره که تا نه م ئاسته ساده یه، به لام ئاسان نییه!

ئاسان نییه، چونکه له سهه ر تادا هه ست ده که ییت که شکست هیناوه، ساخته ییت، بیهه قلیت، هه روه ها میشتک ماندوو ده بیت، هه روه ها تووشی ترس ده بیت، له وانه یه له توو په بووندا بته قیه وه به سهه ر هاوسه ره که ت یان هاوړینکانت یان که سوکار تدا له میانه ی پرۆسه که دا، هه موو نه وانه زیانه لاوه کییه کانی گوړینی به ها کانت ه،

واته بۆ گۆپینی ئهوهی بهراستی گرنگیت پێ داوه، بهلام هیچ
دهربازبوونیک لهو زیانه لاوهکیانه نییه.

کارهکه سادهیه، بهلام قورسه، بهتهواوی مانای وشهکه قورسه.
ئێستا با چاوێک بگێڕین به زیانه لاوهکییهکاندا، ههست به
جوۆریک له نهبوونی دلهیایی دهکهن، من گرهنتیی ئهوهتان ددهمی
«ئایا بهراستی پێویسته واز لهوه بێنم؟ ئایا ئهمه کاره راستهکهیه
که پێویسته لهسهرم ئهنجای بدهم؟» وازهینان له بههایهک که
بهردهوام پشت پێ بهستوه، بۆ سالانیکی زۆر وا دهکات ههست
به جوۆریک له ونبوون بکهیت، وای دهبینیت که توانات نهماوه
جیاوازی لهنیوان راست و ههلهدا بکهیت، ئهوه کاریکی قورسه،
بهلام سروشتیه.

لهدوای ئهوه ههست دهکهیت که تو شکستخواردوویت، نیوهی
تەمەنت تێپه‌راندووه و تۆش خۆت بهو بهها کۆنه پێوانه کردووه،
پاشان ههله‌ستیت به گۆپینی بهها و پێوه‌ره‌کانت و واز له
ڕۆشتن له‌سهر ئه‌و ڕیگایه ده‌هینیت، به‌مه‌ش ناتوانیت گۆپرایه‌ل
بیت بۆ ئه‌و به‌ها کۆنه‌ی پێشتر متمانه‌ت پێی هه‌بووه، به‌مه‌ش
راسته‌وخۆ خۆت وا دیته به‌رچاو که که‌سینکی ساخته‌یت، یان تو
که‌س نییت، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ش ئهنجامینکی سروشتیه، وه‌کوو خۆی
ئاسوده‌ییت پێ نابەخشیت.

به‌دله‌یاییه‌وه دواتر په‌یره‌وی ره‌تکردنه‌وه ده‌که‌یت. له
ژياندا زۆر په‌یوه‌ندیت دروست کردووه له‌سهر ئه‌و به‌هایانه‌ی
هه‌لتگرتووه، ئه‌مه‌ش واته کاتی ئه‌و به‌هایانه ده‌گۆریت (ئه‌و کاته‌ی
بریار دده‌یت که چوونه‌وه بۆ قوتابخانه له ئهنجاردانی ئاهه‌نگه‌کان
گرنگتره، هه‌روه‌ها هاوسه‌رگیری و دروستکردنی خه‌زان له خۆی
سینکس باشته‌ره، کارکردنت له پێشه‌یه‌کدا که پێی رازی بیت له‌و

پارده ي به ده ستي ده هينيت؛ گرنگتره؛ ئه و ساته يه كه ده بينيت
گورانكار ييه كه ت كار يگه ر يي هه بووه له سه ر به يوه ندييه كانت
كه هه نديكيان به بهر چاوي خوته وه ده كه ونه خواره وه، ئه مه ش
هه روه ها ئه نجام يكي سروسشتيه، ئاشكرايه ئه م يش ئاسووده ت
ناكات.

ئه مانه ئه نجام ي لاوه كين كه ناتوانين خومانيان لى لابه دين (ئه گه ر
به نازار يش بن)، به و پنيه ي ئاراسته يه كي تر بۆ هه لباردنه كانت
دياري ده كه يت و له شوي نيك ي گرنگتر دايد ه نيت و وزه يه كي
زياتري خوتي بۆ ته رخا ن ده كه يت. له گه ل چاوخشانده وه ت به
به كا هانتدا؛ رووبه رووي به رهنگار بوونه وه ي ناوخويي و ده ره كي
ده بيته وه به دريژايي ريكاكه، له هه ر شتيك زياتر هه ست ده كه يت
دلنيايت له ده ست داوه و له خوت ده پرسيت بلتي ئه وه ي ده يكه م؛
هه له نه بيت، به لام دواتر ده بينين كه ئه م پرسيار كردنه ش شتيكي
باشه.

به ندى شه شه م تو هه له يت له هه موو شتيكدا (منيش هه روه ها)

پينج سه د سال بهر له ئيستا، نه خشه كيشانى جوگرافى باوهريان
وا بوو كه ويلايه تى كاليفورنيا دوورگه يه، پزيشكه كانيش باوهريان
وا بوو كردنه وهى قولى مروڤ (يان له هه ر به شيكى ديكه ي له شدا
خوينى لى رابكيشرىت): بوى هه يه نه خوشى چاره سه ر بكات،
زانايانيش بروايان وا بوو ئاگر له شتيك دروست بووه كه پنى
ده لين «سه رچاوه ي ئاگر»، ئافره تانيش وايان ده زانى شوردنى
رووخساريان به ميزى سه گ؛ رووخساريكى هه ميشه گه نجيان پى
ده به خشيت، هه روه كوو گه ردووننا سه كانيش پنيان وا بوو كه خور
به ده وري زهويدا ده سوورپيته وه.

من كاتيك كورپى بچكوله بووم، حه زم له «خوبه كه مزان»
نه بوو كه پيم وا بوو جوړيكه له سه وزه، گومانم وا بوو كه براكه م
راپه وىكى نه ينى له مالى نه كمدا دوزيوه ته وه، چونكه ده يتوانى
له ناو گه رماوه كه يانه وه بيته ده روه به بى ئه وهى به تاو ده رگاكه دا
بيت (تيبينييه كى گرنگ: گه رماوه كه په نجه ره ي تيدا بوو)، هه روه ها

گومانم وا بوو که رۆیشتنی هاوړیکه م له گهل خیزانه که ی بو شاخی واشنتون (Washington B.C)، واته ئه وان گه شتیان کردوو به ناو کاتدا و گه راونه ته وه بو رابردوو بو ئه و سهرده مه ی دهیناسوره کان له ژياندا مابوون، ئه مه ش له بهر ئه وه ی (B.C) ئاماژه یه بو کاتیکي زور دووری رابردوو. کاتیکیش بوومه ههرزه کار، به ههمووانم دهوت که من گرنگی به هیچ شتیک نادهم، به لام راستیه که ی ئه وه بوو من زیاد له پیویست گرنگیم به شته کان ددها.

که سانیکی تر هه بوون دهستیان وهرده دایه جیهانی من، به بی ئه وه ی پی بزانه. وام ده زانی به خته وه ری قه دهره نه که هه لېژاردن، هه روه ها پیم وا بوو خوشه ویستی شتیکه له خویه وه پرو ددهات، شتیک نییه مروف کاری بو بکات، هه روه ها پیم وا بوو مروفتیک که نایاب بیت؛ شتیکه مروف راهینانی له سهر دهکات و له خه لکی تریشه وه فیری ده بیت و شتیک نییه مروف خوی دایه پینیت له پیناو خویدا.

کاتیک بو یه که م جار بوومه خاوه نی هاوړیه کی کچ، وا گومانم دهرد بو هه تاهه تایه به یه که وه ده مینینه وه. کاتیکیش په یوه ندییه که کوتایی هات، پیم وا بوو جاریکی تر من ئه و هه سته م له گهل ئافره تیکي تر دا بو دروست نابیته وه. کاتیکیش له گهل ئافره تیکي تر ئه و هه سته م بو دروست بووه وه، پیم وا بوو بابه ته که بویه به و شیوه یه یه، چونکه هه ندیک جار خوشه ویستی به ته نها به س نییه، پاشان بوم دهرکه وت پیویسته هه ر که سیک بریار بدات که بو ئه و «چی به سه» و ده کریت خوشه ویستی له هه ر شویتیک بوونی هه بیت که خومان ریگا به بوونی بدهین.

له هه ر هه نگاوینک له هه نگاوه کانی ریگا که مدا هه له بووم، له هه موو شتیکدا هه له بووم، به دریزایی هه موو ژيانم به ته واوی له

ههله دا بووم له باره ی خوم و خه لکی و کومه لگا و روښنیری و جیهان و هه موو گه ردوون... له هه موو شتیکدا. هیوادارم دوخه که به و شیوډیه به رده وام بیت له و به شهی ژیانم که ماومه.

هه روهک چون (مارک) ی ئیستا ده توانیت ته ماشای رابردو بکات بو هه له و که موکورتيه کانی مارک له رابردو دا، نه و رږژیک له رږژانی ئاینده ش ته ماشای نه وه دهکات که (مارک) ی ئیستا گومانی بو ده بات و ده یلنیت (له ناویشیاندا ناوهرؤکی نه م کتیه) و تیبینی هه له و که موکورتي هاشیوه دهکات، نه مه ش کاریکی باش ده بیت، چونکه واتای نه و هیه من گه شه ده که م و پینش ده که وم. و ته یه کی به ناوبانگی یاریزانی باسکه مایکل جوردان هیه که باس له شکسته کانی دهکات جار له دوا ی جار له دوا ی جار، هه روه ها له باره ی نه و هیه که نه و شکسته نه هوکاری سه رکه وتنی بوون. زور باشه، نه و هیه نه و وتی؛ پیتان ده لیم: «من هه میشه هه له ده که م، له هه موو شتیکدا، جار له دوا ی جار له دوا ی جار، نه مه ش هوکاری باشتربوون و گه شه کردنی ژیانمه».

گه شه کردن، پرؤسه یه کی به یه که وه گریډراوی دوو باره بوو هیه بیکوتایه. ئیمه کاتیک که شتیکی تازه فیر؛ ده بین له «هه له» وه ناگوازینه وه بو «راست»، به لکوو ئیمه له «هه له» یه که وه ده گو یزینه وه بو «هه له» یه کی تر، به لام به ریزه یه کی که متر هه له یه. کاتیک له دوا ی نه وه شتیکی دیکه فیر ده بین، نه و له هه له یه که وه که بریکی که مه؛ ده گو یزینه وه بو هه له یه که که بره که ی که متره به ریزه یه کی که م، پاشان ده چین بو هه له یه کی ساده تر له و هیه پینشو، هه ر به و شیوډیه. ئیمه له پرؤسه یه کی به رده و امدا ین به ره و راستی و که مال، به بی نه و هیه هه رگیز بگه ین به و راستی و که مال.

داوامان لی نهکراوه به شیوهیهکی رهها وهلامی «راست»
بهدهست بهینین له بارهی خۆمانهوه، بهلکوو پیویسته لهسهزمان
بگهڕین بهدوای ئهوهی ئهمڕۆ تیایدا ههله دهکهین و خۆمانی لی
رزگار دهکهین بۆ ئهوهی سبهینی کهمتر ههله بین.

دهگریت گهشهی کهسی بابهتینکی تهواو زانستی بیت، کاتیک
لهو گۆشهنگایهوه تهماشای دهکهین. بههاکانمان بریتین له
گریمانهکانمان: ئهم رهفتاره باشه، ئهوهیان گرنگه، بهلام ئهوه رهفتاره
بهو شیوهیه نییه، کردارهکانیشمان بریتین له تاقیکردنهوهکانمان
ههروهکوو له زانستدا ههیه، ههروهک شیوازهکانی ههست و
ههلهچوون و بیرکردنهوه بهرهمهینهکانمان ئهوه داتایانهن که
بهدهستیان دههینین.

بیروباوهڕیکی راست یان ئایدۆلۆژیایهکی تیروتهسهل نییه بۆ
هموو کهسێک، ئهوهی ههیه تهنها وا دهکات تاقیکردنهوهکانت
ببینیت و بزانیته راستن بهلای خۆتهوه، تهنانهت لههالهتهشدا
ئهگهڕی ههیه که به شیوهیهک له شیوهکان تاقیکردنهوهکات ههله
بیت. به هۆی ئهوهی من و تۆ و هموو کهسێکی تر پێداویستی
جیاوازمان ههیه، ئهوا بێگومان دهگهینه وهلامی «راست» ی جیاواز
له بارهی واتای ژيانمان و چۆنیتی ژيانمانهوه. گهشتکردنم به
دریژایی چهند سالیکی وهلامه «راست» هکهم لهخۆ دهگریت،
ژیان له شوێنانی دووردهدهست و دابراو و پێکهنین تا ئهوپهڕی
توانام، یان... لانی کهم تا کاتیکێکی نزیک وهلامه «راست» هکهم بهو
شیوهیهیه. بهلام وهلامهکهم بهردهوام دهگۆریت و بهرز دهبیتهوه،
چونکه خۆم دهگۆریم و بهرز دهبمهوه. لهگهڵ زیادبوونی تهمهمن و
زۆربوونی ئهمومونهکانمدا، خۆم له ههلهی ههندیک له وهلامهکانم
دهرباز دهکهم و بهوهش رۆژبهروژ زیاتر لهگهڵ پێداویستیهکانم

هاوناهنگ دهبیت، نهوهش بهردهوام دهبیت.
 کهسانیکی زور ههن که هزی نهوهیان هیه له ژیاناندا
 «لهسر حق» بن، به نهندازهیهک که ناتوانن بژین.
 با وای دابننین ئافرهتیکي تهنه هیه که شووی نهکردوه و
 بهدوای هاوبهشینکدا دهگهریت بو خوی، بهلام هرگیز له مالهکهی
 ناچیته دهرده و هیچ کاریک ناکات بو گهیشتن بهوهی دهیهویت.
 با وای دابننین پیاوینکیش هیه خوی کوشتووه له ئیشهکهیدا
 و پنی وایه شیاوی پله بهرزکردنهوهیه، بهلام هرگیز لهلای
 بهریوهبهرهکهی نهوه بهروونی نالیت.
 نهو دووانه له شکست دهترسن، یان له بهتکردنهوه، یان له
 بوونی کهسینک که پنیان بلیت «نا».
 بهلام بابتهکه بهو شیوهیه نییه، بهدلنیاپیهوه بهتکردنهوه
 بهئازاره، شکستیش بیزارکهره، بهلام ههندیک بابتهی «دلنیاپی»
 هیه که دهستمان پیوه گرتوون... نهوانه بابتهی «دلنیاپی» ن،
 ترسمان هیه بیانخهینه ژیر پرسیارهوه یان پشتیان تی بکهین،
 نهوانه بههایهکن که ژیانمان واتایان پی بهخشیون به دریژی
 چهندین سال. نهو ئافرهته له مالهکهی ناچیته دهرده و بهلین
 به کهس نادات، چونکه وای دهبینیت ناچار دهبیت رووبهرووی
 بیروباوهرهکانی خوی بیتهوه له بارهی نهوهی تا چهند ئافرهتیکي
 خوازاروه. ههروهها پیاوهکه داوای پله بهرزکردنهوه ناکات، چونکه
 نهمه به واتای رووبهرووبوونهوهی دیت لهگهل بیروباوهرهکانی له
 بارهی بههای راستهقینهی لیها تووییهکانی.
 کاتی مروف له شوینی خوی دابنیشیت لهگهل دلنیاپیه
 بهئازارهکهی بهوهی کهس نییه بهلایهوه سهرنجراکیش بیت و
 کهسیش نییه بههرهکانی بنرخینیت، لهوه ئاسانتره که نهو دلنیاپیه

بخاته ژير تاقیکردنه وه یه کی راسته قینه وه و خوی له بابته که دلیا
بیته وه.

ئو بیروباوړانه ی له م شیوه یه ن (بیروباوهرم به وه ی من
که سیکي سهرنجراکیش نیم به پنی پیویست، ئیتر بۆ خۆم ماندوو
بکه م؟ یان بیروباوهرم به وه ی به پتیه بهری کاره که م که سیکي
خراب و بینرخه، ئیتر بۆ خۆم ماندوو بکه م؟)، دانراون بۆ ئه وه ی
بریکی که م ئاسووده ییمان پی بدن له ئیستادا به قوربانیدان به
بریکی زور له به خته وه ریمان له داهاتوودا. ئه مه ستراتیژیکی
ئه وپه ری خراپه له سهر ئاستی درێڅخایه ن، به لام ئیمه هوگریان
ده بین، چونکه ئیمه پیمان وایه له سهر حه قین، له بهر ئه وه ی ئیمه
گریمانه ی زانیی پیتشوخته مان ده که ین به وه ی روو ده دات. به
ده ربړینیکی تر: گریمانه ی ئه وه ده که ین که ئیمه کوتایی چیرۆکه که
ده زانیی.

دلیایی دوژمنی گه شه کردنه، هیچ شتیکی دلیایی نییه پیتش
ئه وه ی روو بدات، پیتش ئه وه ی به راستی بیته دی، تا ئه و ساته ش
شیاوی ئه وه یه گفتوگویی له باره وه بکړیت، ئه مه یه هوکاری
ئه وه ی قبولکردنی که موکورتی و عه ییه کان له به هاکانی ئیمه دا
چاوه روانکراوه تا ئه و کاته ی ئه و به هایه گه شه ده کات و پیتش
ده که ویت.

له بریی راکردن به دوا ی «دلیایی» دا، پیویسته له سهرمان له
حاله تی گومان و گه رانی به رده وامدا بین: گومان له بۆچوونه کانماندا،
گومان له هه سته کانماندا، گومان له وه ی داهاتوو بۆمانی هه لگرتوو،
ئه گه ر جووله نه که ین و خۆمان ئه و داهاتوو دروست نه که ین
بۆ خۆمان. له بریی ئه وه ی به رده وام هه ول به دین هه میشه له سهر
حه ق بین، پیویسته له سهرمان به رده وام بگه رین بۆ «چون ئیمه

ههلهين»، ئەمەش لەبەر ئەوەی ئیمە ھەمیشە ھەلەين!
ئەگەر ھەلەش بېن؛ ئەوا دەكرێنەو بەسەر ئەگەری گۆرانكاریدا،
بوونمان لەسەر ھەلە؛ ھەلی گەشەکردن و پېشكەوتنمان پى دەدات،
ئەمە واتای دروستکردنی كەلینىك نىيە لە قۆلماندا (راكیشانی خوین
لە دەمار) بۆ ئەوەی لە نەخۆشییەك چاك ببینەو، ھەروەھا واتای
پژاندنی میزى سەگ نىيە بە ڕوو خسارماندا بۆ ئەوەی ھەمیشە
بەگەنجى بمانینەو، واتای ئەوەیە كە «خۆبەكەمزان» جۆرىك
نىيە لە سەوزە، ھەروەھا نەترسین لەوەی گرنكى بە ھەندىك شت
بدەين.

بابەتەكە بەم شێوەیە، چونكە شتىكى نامۆ ھەيە، بەلام
پراستیيە: بەپراستی ئیمە نازانین كامە تاقىكردنەوێ ئەرىنيیە و كامە
نەرىنيیە! ھەندىك لە قورستىرین و سەختىرین ساتەكانى ژيانمان بە
شێوەیەك كۆتایی دین، كە لە ھەموو دۆخەكان باشتر بەسەرماندا
دەشكێنەو، ھەروەك بۆمان دەردەكەوێت كە ھەندىك لەو كاتانەى
لە ھەموو كاتىك تىترىرین ئەو ساتانەن كە تيايدا ئاگايیمان تووشى
پەرتبوون بوو و پشتيوانمان نەماو. لە بارەى تاقىكردنەو
ئەرىنى/نەرىنيیەكانەو، متمانە بە بىركردنەوێ خۆت مەكە. ھەموو
ئەوەی ئیمە دلىيان لە زانىنى، بەپراستی ئەوانەيە كە لە ئىستادا
نازارمان دەدەن و نازارمان نادەن، ئەمەش شتىكى بەبەها نىيە.

بەتەواوى وەكوو ئەو وایە كاتىك كە بەترسەو تەماشای
ژيانى خەلكى دەكەين پېش پېنج سەد سال لەمەوبەر، دەپھینمە
پېش چاوم كە دواى پېنج سەد سالی دىكە خەلكى بە ئیمە و
دلىيايەكانمان پىدەكەنن، زۆر پیمان پىدەكەنن كاتى دەبينن چۆن
پىگامان داو پاره و كارەكانمان ژيانمان بۆ دیارى بكەن، ھەروەھا
زۆر پىدەكەنن كە دەبينن چەندە ترسمان ھەيە لەوەی كەسێك

بنرخینین که له ئیمه گرنگتره، به لام پیا به لدان به که سانیکی گشتیدا ده که بن که شیاوی هیچ نین، ههروهه پیمان پینده که بن کاتی سرووته کانمان و نهو شتانهی به شومیان دهزانین؛ دهبین و نهو شتانهش که دوو دلیمان بو دروست ده که بن و نهو شتانهی ده به نهو سهرمه لدانی شهر له نیوانماندا، نهو که سانه چهند راستیه که له ژیا نی ئیمه یان بو ده رده که ویت، سهیری دلره قیمان ده که بن، لیکولینه وه له هونه ره کانمان ده که بن و له باره ی میژو و مانه وه گفتوگو ده که بن، نهو که سانه کومه لیک راستییان له ژیا نی ئیمه دا بو ده رده که ویت که تائینستا که س له ئیمه نه یزانیوه.

نهوانیش هه له ده بن، نهوانیش ههروهه، زور له هه له کانی ئیمه ش تیده په رینن.

ئه ندازیارانی بیرو باوه ره کانمان

هه ول بده له مه تینگه یه، که سینک وه رگره، به بی دیاری کردن له گه ل پلاکینکی بچوو کدا بیخه ره ژووریکه وه که بتوانیت دهستی پیندا بنیت، پاشان پینی بلی ئه گهر شتینکی دیاریکراو ئه نجام بدات (شتینک که خوی هه لی بژیریت)؛ نهوا گلۆپیک هه لده بنیت وهک ئاماژه یه که بو ئه وهی خالینکی هه یه، پاشان پینی بلی نهو خالانه بژمیریت که له ماوی سی خوله کدا کویان ده کاته وه.

کاتیک زانایانی دهرو و ناسی ئه م تاقیکردنه وه یه یان ئه نجام دا، شتینک رووی دا که له وانه یه پیشبینیت کرد بنیت. نهو که سانه ی خرابوونه ژیر تاقیکردنه وه که وه، دانیشن و به شیوه یه کی هه ربه مه کی دهستیان به پلاکه که دا ده نا بو ئه وهی گلۆپه که هه ل بنیت و پینان بلین خالینکیان به دهست هیناوه.

لوژیکیه که هه ولیان دا به رده وام کاره که یان دووباره بکه نه وه بو ئه وهی خالی زیاتر به دهست بهینن، به لام گلۆپه که چیت

هه لنه ده بوو، بهم شیوه یه ش رینگای جیاواز و ئالوزیان گرته بهر: سنی جار دهست بنی به پلاکه که دا، پاشان جارینک دهستی پیندا بنی، پاشان پینچ چرکه چاوه ری بکه، پاشان گلۆپه که داده گیرسیت! خالیکێ تر، به لام ئه مه له کۆتاییدا سوودی نه بوو، دهستیان کرد به بیرکردنه وه: له وانه یه ئه وه هیچ په یوه ندیه کی به پلاکه که وه نه بیت، له وانه یه په یوه ندیه به شیوه ی دانیشتمه وه هه بیت، یان له وانه یه په یوه ست بیت بهو شته ی دهستی لی ددهم، له وانه یه بابه ته که په یوه ندیه به قاچمه وه هه بیت... گلۆپه که هه لبوو! خالیکێ تر، به لی... قاچه کانمه... پاشان دهست بنی به پلاکه که دا، گلۆپه که داده گیرسیت!

به شیوه یه کی گشتی هه ریه که یان له ماوه ی ده خوله ک بو پانزه خوله کدا توانییان رهفتار و جووله ی پنیوست بو کۆکردنه وه ی خالی زیاتر بدۆزنه وه، ئه و رهفتاران به راستی نامۆ بوون... شتانیکێ له شیوه ی وهستان له سه ر یه ک قاچ، یان زنجیره یه ک دهستپیدانانی زۆر به پلاکه که دا له ماوه یه کی دیاریکراودا و له گه ل روانین بو ئاراسته یه کی دیاریکراو!

به لام با به شه نامۆکه ی چیرۆکه که تان پی بلیم: له راستیدا به خشین خاله کان به شیوه ی هه ره مه کی بوو، خوی له خۆیدا هیچ زنجیره و شیوازیکی دیاریکراوی نه بوو، ته نها گلۆپینک بوو که داده گیرسا و خه لکه که ش دهستیان به پلاکیندا دهن، به و گومانه ی که ئه مه ی ده یکه ن؛ خالیان بو دهسته بهر ده کات.

ئه گه ر هه موو شته کان بخه یه لاوه، ده بینین ئامانجی لیکۆلینه وه که خسته پرووی خیرایی عه قلی مروفه کان بوو له داهینانی هه ندیک شتی بیسه روبه ر، پاشان بروا پینکردنی و به راست دانانی. روون بووه وه که به راستی ئیمه لیوه شاهه یین له و

بواردها، هه موومان لیوه شاوهین. هه ریه که یان له ژووره که هاته
دهر به و باوه ره وه که تاقیکردنه وه که ی به سه رکه وتووی بریوه و
له یارییه که دا براوه بووه، هه موویان بریویان وا بوو که زنجیره
«راست» هه که یان دۆزیوه ته وه بۆ په نجه نان به پلاکه که دا و به مهش
خالیان وهرگرتووه، به لام ئه و ریگیانیه ی دایانهینا؛ دهگمه ن بوون به
ئه ندازه ی دهگمه نیی مرقه کان خویان. یه کیک له پیاهه کان گه یشته
زنجیره یه ک ده ستپیدانان به پلاکه که دا که لای خوی نه بیت، هیچ
مانایه کی نه بوو. یه کیک له کچه کانیش چوو ده ره وه به و باوه ره وه
که ده بیت چه ند جاریک ده ست بدات له سه قفه که بۆ ئه وه ی خال
به ده ست بهینیت، کاتیکیش له ژووره که هاته ده ره وه؛ له وه پری
ماندوویتیدا بوو به هوی ئه و هه موو بازدانیه ی ئه نجامی دابوو بۆ
ئه وه ی ده ستی بدات له سه قفه که.

میشکی ئیمه ئامیری واتاکانن، به لام ئه وه ی پیمان وایه واتایه؛
له و په یوه ندییانه وه دروست بووه که عه قلمان دروستی ده کات
له نیوان دوو تاقیکردنه وه یان زیاتردا. ده ست به پلاکیدا ده نین،
ده بینین گلۆپیک داده گیرسیت. با وای دابنن پلاکه که بووه ته هوی
داگیرسانی گلۆپه که، ئه مه له ناوه روکدا بناغه ی واتاکه یه. پلاک،
رووناکی، رووناکی، پلاک... ئیمه کورسییه ک ده بینین، تیبینی ئه وه
ده که ی که رهنگی کورسییه که خۆله میشییه، له و کاته دا میشکمان
په یوه ندیه ک دروست ده کات له نیوان رهنگ (خۆله میشی) و شتیک
(کورسی) دا، پاشان واتاکه داده پیریت: «کورسییه که خۆله میشییه».
میشکمان هه میشه کار ده کات و په یوه ندیی زیاتر و زیاتر
دروست ده کات بۆ ئه وه ی یارمه تیمان بدات له تیگه یشتنی ژینگه ی
ده وروبه رمان و هه لسوکه وتکردن پینانه وه. هه موو شتیک له و
تاقیکردنه وانیه ی له گه لیاندا ده ژیین (تاقیکردنه وه ده ره کی و

ناوهکیهکان، په یوهندی به یه ککه یشتنی نوی له ناو می شکماندا
به ره هم دیت. هه موو شتیک، له و وشانه ی له م لاپه ریه دان بو
ئو تیگه یشتنه نه حوییه نه ی به کاریان دهینین، بو تیگه یشتن له و
وشانه و بو ئو جنیوه پیسانه ی می شکت بو ی ده چیت کاتی ئو وه ی
من دهینووسم دووباره یه یان بیزارکه ره... هه ر بیرۆکه یه ک له و
بیرۆکه نه، هه ر لیدانیک ی دل، هه ر تیگه یشتنیک، پیک هاتووه له
هه زاران و هه زاران په یوهندی ده ماری که به ناو یه کدا ده چن و
رووناکی ده دات به عقلت له ریره ی تیگه یشتن و زانیندا.

به لام لیره دا دوو کیشه هیه: یه که میان ئو وه یه عه قلمان بی
که موکوری نییه، ئیمه هه له ده که ین له شتانیکدا که ده یانینین و
ده یانینستین، هه روه ک ئیمه هه ندیک له شته کانمان بیر ده چیت وه
و له شیکردنه وه ی رووداوه کاند به و په ری ئاسانی هه له ده که ین.
کیشه ی دووه م ئو وه یه که می شکمان دروست کراوه بو
ده سترتن به و واتایه ی بو خۆمانی ده هینینه بوون. ئیمه هه می شه
لا ده ده ین به لای ئو واتایه دا که عه قلمان دروستی کردووه، هه ز
ناکه ین ده ستیان لی هه لگرین، ته نانه ت کاتیکیش به لگه یه کمان دیته
به ر ده ست که پیچه وانه ی ئو واتایه بیت که پنی گه یشتووین،
ئو وا زۆربه ی کات به لگه که پشتگو ی ده خه ین و ده ست ده گرین به
بیروبو رواکانمانه وه.

جاریک ئیمو فلیبسی کومیدی وتی: «پیم وا بوو که می شک
گه وره ترین ئەندامی جه سته مه، پاشان زانیم کئ وام پئ ده لیت.»
راستییه ناخۆشه که ئو وه یه که ئو به شه زۆره ی ده یزانین و
بروامان پنییه تی، به ره نجامی په یوهندییه کی به هیزه له نیوان لایه نداری
و نه بوونی ورده کاری که له می شکماندا بوونیان هیه. زور له
به هاکانمان، به لکوو به شی هه ره زۆریان به ره می ئو رووداوانه ن

Scanned with CamScanner

و وه کوو بزین له ننیو لقه کانی نهو داره دا بلاو بووه وه، هه مووان پارچه پارچه بوون.

له سالی ۱۹۹۶ میریدیسی شتیکی کتوپری دیکه ی دوزیه وه: باوکی هیچ مامه له یه کی نه شیاو ی سینکسی به رامبه ری نه کردبوو، عه قلی خوی نهو بیره وه رییه ی داهینابوو به یارمه تی چاره سازیکی دهروونی که نهویش مه بهستی خراپ نه بوو، هه سترکردن به تاوانی زال کردبوو به سه رییدا.

هه موو نهو ماوه یه ی له ژیانی باوکیدا مابوو: له هه ولی ئاشترکردنه وه ی نهو و نه دمانی دیکه ی خیزانه کهیدا بوو له رینی داوای لیوووردنه بیکوتاییه کانی، به لام کات فریای نه کهوت، له بهر نه وه ی باوکی مرد و نهو خیزانه هه رگیز نه که رایه وه سه ر رینچه راسته که ی خوی.

دواتر پوون بووه وه که میریدیسی به ته نها نه بووه، نهو له ژیاننامه کهیدا که ناوی لی ناوه «درۆکه م: چیرۆکینی راسته قینه له باره ی یاده وه رییه کی ساخته وه»؛ پوونی کردوو ته وه که چون ئافره تانیکی زور له دهیه ی هه شتاکاندا نه دنامه نیرینه کانی خیزانه که یان تۆمه تبار کردوو به ده سترنیزیکردنه سه ریان و مامه له ی نه شیاو به رامبه ریان، به لام پاش چند سالی که له قسه کانیان په شیمان بوونه ته وه. له پووداوینی هاوشینه دا، له هه مان دهیه دا که سانیکی زور ده رکه وتن که باسیان له کومه له ی شه یتانه په رسته کان ده کرد که خراپه به رامبه ر مندا لان ده که ن، به لام پولیس هیچ به لگه یه کی ده ست نه کهوت سه باره ت به و په فتاره شیتانه یه ی باسیان کردبوو، سه ره رای لیکو لینه وه ی زور که له ده یان شاردا به رینه و چوون.

بوچی خه لکی له نا کاو که و تنه هه لبه ستنی نهو یاده وه رییه

Scanned with CamScanner

دهخوين که راسته، سويند دهخوين به گيانی دايکمان که راسته و له خودی راستگویش راستگوياڼه تره، له کاتیکدا له سه ددا په نجاى ناراسته.

نيمه نهو کاره دهکين، همومومان، تو نهو کاره دهکيت، منيش نهو کاره دهکهم، نهو بابتهش هيچ په يوه ندييه کی به ناستی راستگويمان يان نييه تباشيمان وه نييه، له بهر نه وهی نيمه هميشه له حالتهی سرلنښيواندنې خومان و سرلنښيواندنې خهلکانی ترداین له بهر هوکاریک نا، به لکوو تهنه له بهر نه وهی که ميشکمان به جوړیک ديزاین کراوه هميشه چالاک بيت، به لام ديزاین نه کراوه بو نه وهی ورد بيت.

بابته که له سهر خرابی يادگه مان کورت نابيته وه (يادگه په کی خراب تا نهو ناسته ی وا بکات دادگاکان شاهيده کان به مهند وهرنه گرن له هه نديک حاله تدا)، به لکوو ميشکمان تا ناستیکی ئابروو به ريش به رینگای لایه ندری کار دهکات.

نهو چونه؟ ميشک هميشه ههول ددهات واتای نه وهی له دهو رو بهرمانه هه لنښيت، نه مهش به پشت به ستن به وهی پيشتر باوهرمان پييه تی و نه وهش که پيشتر پيمان راگه په نراوه. هر زانیاريه کی نوئ له رینگه ی به ها و هه لنښجراوه کانی خومان وه پيوانه دهکريت، له نهجامی نه وهش ميشک هميشه لایه ندر دهبيت بو نه وهی لهو چرکه ساته دا هه ست دهکين که راسته.

بهو شيوه يهش کاتیک په يوه نديم له گهل خوشکه کهم باش بيت؛ نهوا هموو بيره وهرييه کانم له گهل نهو له ژير روشنایی نه رينيدا باس دهکهم، به لام کاتیک په يوه ندييه که خراب دهبيت؛ نهوا زوربهی کات بهو شيوه يه سهیری هه مان نهو ياده وهريiane دهکهم که جياوازه له رابردوو و بهو جوړه دايد په رژمه وه که تووربهی و

بیزاری ئیستای ئیوانمان تیایدا رهنگ بداته وه. من ئیستا ته ماشای دیارییه ناسکه که ی ده که م که سالی رابردوو پیشکشی کردم وهک ئاماره یه ک بۆ زالیتی (وهک ئه وه ی چاکه یه کی له گه لم کردیت نه ک دیاری)، دواتر بانگه یشتنه کردنمان بۆ ماله که ی له نزیک ده ریاچه که به هه له یه کی بیتاوانانه نازانم که به بی مه به ست پرووی داییت، به لکوو به فهراموشکردن و پشتگوێخستنیکی ئابروو به رانه ی ده زانم له لایه ن ئه وه وه.

چیرۆکی درۆزنانه ی میریدیسی له باره ی خراپه کارییه که ی باوکی به رامبه ری، زۆر واتای زیاتر ده بیت کاتیک له و به هایه تیده گه ی نه وه بیروباوه ربه ی لیوه په یدا بووه. پیویسته له سه ره تاوه ئه وه بزانی که په یوه ندیی میریدیسی له گه ل باوکیدا له زۆربه ی کاته کانی ژیانیدا په یوه ندیی که نا هه موار و پرکیشه بووه، ده بیت ئه وه ش بزانی که میریدیسی زنجیره یه ک له په یوه ندیی سه رنه که وتووی له گه ل پیاواندا دروست کردووه، له ناو ئه وانه شدا هاو سه رگیریه کی سه رنه که وتوو.

به و شیوه یه ش ئه و به هایه ی له لای ئه و بووه، ده لیت: «په یوه ندیی پته و له گه ل پیاواندا، کاریکی خراپه».

له سه ره تای هه شتا کانه وه، میریدیسی بووه چالا کوانتیکی توند به وی بواری ئافره تان و دهستی کرد به ئه نجامدانی توێژینه وه له باره ی ده ستدریژی سیکیسی بۆ سه ر مندا لان. پروو که شه که ی چیرۆکی ده ستدریژی زۆر ترسناک بوو، یه ک له دوا ی یه ک، مامه له ی له گه ل که سانیکی کرد که پروو به پرووی ده ستدریژی سیکیسی بوو بوونه وه له ناو خیزانه که یاندا (به گشتی کچانی مندا ل بوون)، ئه مه ش چه ند سالیکی به رده وام بوو، هه روه ک ژماره یه ک راپۆرتی رۆژنامه وانیی زۆری نووسی له باره ی چه ند

توڙينه، ويهه کي ڪم ورده ڪاريه وه ڪه لهو ڪاته دا دهر ڪه وتيون:
توڙينه، وهي لهو ڇهه ڪه زور زياده ڀڙي ڪرڊيو له ٻارهي
ٿاڻستي بلاو ٻوونه وهي دياردهي دهستدرين ڪرڊنه سهر منڊالان له
ڇوارچنوهي خيزاندا (يه ڪيڪ لهو توڙينه وانه باسي له وه ڪرڊيو
ڪه يه ڪ له سهر سيني ٿاڻه ته پيگه يشتو وه ڪان له ته مهني منڊاليندا
رو به رووي دهستدرين ٿي سينڪسي ٻوونه ته وه، پاشتر دهر ڪوت
ڪه ٿو ڙمارهيه به هيچ شتو يه ڪ راست نيهه).

له سهر روو هه مو ٿو وانه وه، ميريديس ڪه وه داوي
خوشه ويستيه وه له گهل ٿاڻه ٿيڪي ديڪه و پهيوه نديي سينڪسي
له گهل ڊروست ڪرڊ، ٿو ٿاڻه ته يه ڪيڪ ٻو له قوربانيناني
دهستدرين ٿي سينڪسي له ته مهني منڊاليدا، ميريديس پهيوه نديي ڪي
ڙهه راويي پهره ٻن دا له متمانهي دوولايه نه له نيوان خوي و
هاوبه شه ڪه ڀدا، ٿو هاوبه شهي ڪه ميريديس هه ميسه هولي
دهدا ڀڙگاري بڪات له رابردو وه ٿاڻا ڀه خشه ڪهي، هاوبه شه ڪي
ڇه ڪي رابردو وه ٿاڻا ڀه خشه ڪهي به ڪار هيتا ٻو ٿو وهي ميريديس
هه ست به تاوانباري بڪات به رامبهري تاڪو سوڙ و خوشه ويستي
ٿو به دهست بهينيت (به ندي هه شتهم له ٻارهي ٿم بابته
و سنوره ڪانيه وه، شتي زياتر له خو ده گريت). لهو ميانه شدا
پهيوه ندي ميريديس له گهل باوڪي زياتر به رهو داڙو خان چو،
هه رگيز دلخوش نه ٻو به وهي پهيوه نديي ڪي هاڙه گه زبازي
ڊروست ڪرڊو وه، هه روهه به ردهوام له ڙير چاره سهر ڊهروونيدا
ٻو به جوڙيڪ نزيڪ ٻو له وهي تووشي واسواسي بيت،
به لام ٿو چاره سازانهي خاوهني بهها و بيروباوه ڀي خويان
ٻو ڪه ردهتاره ڪانياني ٿاڻا سته ده ڪرڊ، هه ميسه جهختيان
له سهر ٿو ده ڪرڊه وه ڪه ناڪريت تنها ڪاره ماندو ڪه ره ڪهي

میریدیس لە ئامادەکردنی راپۆرتی پۆژنامەوانی یان پەيوەندییە
سەرنەکەوتووکانی لەگەڵ پیاواندا؛ ھۆکاری سەرەکی پشت
بەدبەختییەکانی بن، بێگومان دەبێت شتیکی تر ھەبێت، شتیکی
قوولتر!

بەنزیکیی لەو سەردەمەدا جۆریک لە چارەسەری دەروونی
پەیدا بوو کە ناویان لێ نابوو «چارەسەرکردن بە یادەوهری
سەرکووتکراو»، ناوبانگیکی زۆری پەیدا کرد. ئەم جۆرە
چارەسەرکردنە شینوازیکی نزیک لە خەواندنی موگناتیسی بۆ
نەخۆشەکان لەخۆ دەکریت، پاشان ھان دەدریت بۆ وەبیرھاتنەوہی
یادەوہرییە لەبیرکراوەکانی تەمەنی مندالی و سەرلەنوێ
زیندووکردنەوہیان. ئەو یادەوہرییانە زۆربەى کات ئاسایین و ھیچ
کێشەیهکیان تێدا نییە، بەلام بیرۆکەکە ئەوہیە کە پێدەچیت بەشیک
لەو یادەوہرییانە؛ «یادەوہری خراپ» بن.

بەم شیوہیە (میریدیس)ی داماو بەدبەختی ھەموو پۆژیک
لێکۆلینەوہی ئەنجام دەدا لە بارەى خوینریژە نزیکەکان و
دەستدریژکردنە سەر مندالانەوہ، توورە و پەشبین بوو بەرامبەر
بە باوکی، بە ژيانیکی پر لە پەيوەندیی سەرنەکەوتوو لەگەڵ پیاواندا
تێپەری، پاشان ئەو تاکە کەسەى وا دیار بوو لێی تێدەگەشت و
خۆشی دەویست؛ ئافەرەتیکی تر بوو کە ئەویش قوربانییەکی دەستی
خوینریژە نزیکەکان بوو لە رابردوودا، ھەر دوو پۆژ جارێک
لەسەر قەرەوێلەکە پال دەکەوت و لەبەردەمی چارەسازەکەیدا
دەگریا کە داوای لێ دەکرد ئەو شتانەى بیر بکەوێتەوہ کە بیرى
نەماون. کارەکە بەو شیوہیە بوو: لێرەدا جالەتیکی نایابمان ھەیه لە
پیناو یادەوہرییەکی جیاوازدا لە بارەى دەستدریژییەکی سیکسی
کە ھەرگیز پووی نەداوہ.

کېشه ی گه وره که می شکمان له کاتی چاره سه رکړدنی
 تاقیکړدنه وه کانی ژيانماندا رووبه پرووی ده بیته وه؛ بریتیه
 له شیکړدنه وه ی نه و تاقیکړدنه وانه به جوړیک بیگونجینین
 له گهل هموو شاره زاییه کانی رابردو ومان له گهل هست و
 بیروباوهره کانیشماندا، به لام له ژياندا زور جار رووبه پرووی
 بارودوخی وا ده بیته وه که تیایدا هه ماهه نگی له نیوان رابردو و
 نیستایدا دروست نابیت: له م جوړه بونانه دا، نه وه ی له نیستادا
 له گهل ی ده ژین، رووبه پرووی نه وه ی قبولمانه وه ک راستیه ک
 و هر شتیک که په یوه سته به رابردو وه و نیمه به لوژیکی
 ده زانین؛ راده وه سته وه. له هه و لیشدا بو هینانه کایه ی هه ماهه نگی
 ونبوو؛ می شکمان به نه نقه ست هه ندیک یاده وه ری ساخته دروست
 ده کات، له میانه ی دروست کړدنی په یوه ندیش له نیوان تاقیکړدنه وه ی
 نیستامان و نه و رابردو وه خه یالیه دا، می شکمان رینگامان پی ده دات
 له سر نه و واتایانه ی تیایدا جیگیر بوون؛ بمینینه وه.

هه روه ک پیشتیش تبیینمان کرد، چیروکه که ی میریدیس تاکه
 چیروکی له و جوړه نه بوو، له راستیدا سالانی ده یه ی هه شتاکان
 و سهره تای ده یه ی نه وه ده کان، تومه تبارکړدنی سهدان که سی
 بیتاوانی به خو یه وه بین ی به تومه تی توندوتیژی سینکی له
 بارودوخی لیکچوودا، زورینه ی نه و که سانه ش نیردران بو زیندان.
 سه باره ت به و که سانه ی له ژيانی خویان رازی نه بوون،
 نه و شیکړدنه وه وهرگیراوانه شانبه شانی پرکړدنیکی گه وره ی
 سوزدارانه که ده زگا کانی راگه یانندن پالنه ری بوون له و بابته دا،
 وای کرد ناناگای ی له می شکمی خه لکیدا پال به و عه قلانه وه بنیت
 ده سترکاری ی یاده وه ریبه کانیا ن بکه ن به جوړیک که وه کوو
 قوربانیه ک دهر بکه ون له رینگه ی شیکړدنه وه ی نارحه تیه کانی

نیستایانەوه، به‌وه‌ش خۆیان له به‌رپرسیاریتی بدزنده‌وه. به‌و
شینۆه‌یه «چاره‌سه‌رکردن به‌ یاده‌وه‌ری کیکراو» بووه ئامرازیک
بو ئه‌وه‌ی هه‌ز و ئاره‌زووه ناناگایانه‌کان له هه‌شارگه‌کانیان بینه
ده‌روه و له چوارچیوه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کدا به‌رجه‌سته ببن.

ئهم پرۆسه‌یه و ئه‌و حاله‌ته زیه‌نییه‌ی لێی که‌وته‌وه، ته‌شه‌نه‌ی
کرد به‌ جۆریک ناوی لێ نرا «ماکی یاده‌وه‌ری ساخته» که‌ بووه
مۆی گۆرانکاری له‌ شینوازی کارکردنی دادگاکاندا، دادگایی هه‌زاران
که‌س له‌و چاره‌سازانه‌ کرا و مۆله‌تی کارکردنیان لێ سه‌نرایه‌وه.

«چاره‌سه‌رکردن له‌ رینگای یاده‌وه‌ری کیکراو» له‌ بوا‌ری
کارکردن ده‌ره‌ینرا و رینگای کرداریی دیکه‌ شۆینی گرت‌وه،
پاشان توێژینه‌وه‌کانی دواتر جه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌و وانه‌ به‌ئازاره
کرده‌وه که‌ له‌و ده‌یه‌یه‌دا فێری بووین: بیروباوه‌ره‌کانمان نه‌رم‌ن،
یاده‌وه‌رییه‌کانمان تا ئاستیکی ترسناک باوه‌رپینه‌کراون.

برینکی زۆر دانایی کلاسیکی هه‌یه که‌ پیمان ده‌لێت «متمانهمان
به‌ خۆمان هه‌بێت» و «گوێ له‌ دلمان بگرین»، هه‌روه‌ها چه‌ندین
کلێشه‌ی تر.

به‌لام له‌وانه‌یه وه‌لامی راست ئه‌وه بێت که‌ له‌ متمانهمان به
خۆمان که‌م بکه‌ینه‌وه. له‌دوا‌ی هه‌موو باب‌ه‌ته‌که، ئه‌گه‌ر دله‌کانمان و
عه‌قله‌کانمان جێی متمانهمان نه‌بن؛ ئه‌وا پتویسته‌ نییه‌ت و پالنه‌ره‌کانمان
زیاتر بخه‌ینه ژێر پرسیاره‌وه. ئه‌گه‌ر ئێمه هه‌له‌ بین، هه‌موومان،
هه‌موو کاتیک، ئایا گومانکردن له‌ خۆمان و به‌ره‌له‌ستی بیرکردنه‌وه
و بیروباوه‌ره‌کانمان و گریمانه‌کانمان به‌ جۆریک نه‌رمیی له‌گه‌ل
نه‌نۆینریت؛ نابێت تا‌که رێبازی لۆژیکی به‌ره‌و پێشکه‌وتن؟

ده‌نگه ئه‌مه ترسناک بێت، له‌وانه‌شه جۆریک له‌ تیکشکانی خودی
بێت، به‌لام ته‌واو به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه، نه‌ک هه‌ر سه‌لامه‌ترین

مه لېزاردهيه، به لكوو بريكي زياتر له نازادي شمان پي ده به خشيت.

مه ترسييه كاني «دنيايي روت»

ئيرين له بهرام بهرم له يه كيك له چيستخانه كاني (سوشي - خواردنيكي يابانيه) دانيسنه و ههول ددهات بوم روون بکاته وه که چون باوهري به مردن نيه. سي کاترمير تپهري، ئيرين بريكي زور سوشي خوارد و به تهنه شووشه يک (ساكي - خواردنه وه يکي کحوليه) ي به ته وای خوارد وه (له راستيدا نهو ئيستا له نيوه شووشه دووه مدايه)، کاترمير چواري پاشنيوه روي روي سي شه ممه يه.

من (ئيرين) م بانگه يشت نه کردبوو بو نه چيستخانه يه، به لكوو خوي له ريگه ئينته رننه وه شوينه که ي زاني و هات ليزه مني دوزيه وه.

نه مه يه که م جاري نيه، پيشتريش نهو کاره ي کردوه.

ئيرين برواي وايه ده توانيت چاره سهری مردن بکات، به لام برواشي وايه که پيويستي به يارمه تي من هه يه بو نه وه ي نهو کاره بکات، به لام نهو يارمه تييه ي داوي ده کات؛ جوړيک له کارکردن نيه، نه گهر هه نديک ناموزگاري بويستايه له بواري نه وه ي که له گه ليدا بم، چونکه خودا نه وه ي ويستوه! نهو ده ليت له نيوه ي شه ودا به دهنگي فريشته کان خه بهري بووه ته وه که فهرمانيان پي کردوه به وه ي «په يوه نديي کومه لايه تيمان» مژده دهره و ده گوريت بو به سهرده ميکي نوئ له ناشتي هه ميشه يي له سهر زه وي (به لي، نهو وای پي وتم).

تا ئه و کاته ی که ئیمه بهیه که وه له چیشتهخانه ی سوشی دانیشتبووین، به هه زاران نامه ی له ریگه ی پۆستی ئه لیکترۆنییه وه بۆ من ناردبوو، جا وه لایم دا بیته وه یان نا، وه لایمه که م به توو پره ییه وه بوو بیت یان به ئه ده به وه؛ هیچ شتیک نه ده گوێدرا. بیرو باوه ری هه رگیز گوێرانی به سه ردا نه ده هات، بۆچوونیشی نه ده گوێرا، له و کاته دا هه وت سال به سه ر سه ره تای ئه و باب ته دا تیپه ری بوو (ئه و هه ر به رده وام بوو).

ئیمه به و جۆره بووین، له چیشتهخانه یه کی بچووک ی سوشیدا دانیشتبووین، ئیرین ساکی ده خوارده وه و چه ندین کاتژمێر قسه ی ده کرد له باره ی ئه وه ی چاره سه ری به ردی گوێچیه ی بۆ پشیه که ی کردو وه ته نها به به کاره ی تانی وزه، له و کاته دا ئه مه ی خواره وه به می شکمدا هات:

ئیرین هیچ نه بوو جگه له یه کی که له و که سانه ی ئالووده ی «گه شه پیدانی خودی» بوو، ده یان هه زار دۆلاری خه رج کردبوو له کتیب و وانه و کۆپ و کۆبوونه وه کاند. ئه وه ی له هه مو یان شیتانه تر بوو، ئه وه بوو که ئیرین هه موو ئه و شتانه ی فیری ده بوو؛ دوو باره ی ده کرده وه. خه ونی خۆی هه بوو، هه می شه جه ختی لی ده کرده وه، باب ته که ی ده هینایه پیش چاوی خۆی، پاشان به کردار ده یکرد، ره تکردنه وه و شکستی ده خسته ئه و لاوه و هه لده ستایه وه و سه ره له نوێ ده ستی پێ ده کرده وه. ئه و بیکۆتایی ئه رینی بوو، هه روه ها له باره ی خۆیه وه بیرو که ی نایابی هه بوو، مه به ستم ئه وه یه بانگه شه ی ئه وه ی ده کرد که له توانایدا هه یه پشیه چاک بکاته وه هه روه ک چۆن مه سیح به له کی چاک کردو وه ته وه!

له گه ل ئه وه شدا به ها کانی به جۆریک خراب بوو، تا ئه و ئاسته ی هه موو ئه وانه به لایه وه گرنگیان نه بوو. هه روه ک راستی

ئووهی هه موو شتیک به شیوهی «راست» ئه نجام دهدات، به لگهی
ئووه نه بوو که ئو له سهر حقه، ئو خوی بوو.

له دهروونیدا دنیاییهک هه بوو که بهتی دهکردهوه نه میتیت،
خوی ئووهی له پیی زور وشهوه پی وتم: دهیزانی که ئو
«دامه زراوی» یه له لای ئو هه رگیز لۆژیکی و تهندروست نه بوون،
ههروهک وای کردبوو بهختهوهر نه بیت، به لام له بهر هوکاریک وای
ههستی دهکرد که به ته وای له سهر حقه و دهسته و ستانه له ئاست
وهستان و پشتگوینخستنییدا. له ناوه راستی دهیهی نه و ده کاندای،
زانای دهروونی؛ روی باومستر دهستی کرد به لیکولینهوه له
بارهی چه مکی شهر، له بنه به تهوه گرنگی بهو که سانه دهدا که
شتی خراپیان ئه نجام داوه و ئو هوکارانهی وای کردوووه ئو
شتانه بکهن.

لهو کاته دا گریمانهی ئووه له ئارادا بوو که خه لکی شتی
خراپ دهکهن، له بهر ئووهی ههستیان به رامبهه به خویان زور
خراپه... به واتای ئووهی بریکی یه کجار کهم له نرخاندنی خودیان
ههیه، به لام له نیو یه کهم دوزینه وهکانی باومستردا ده رکهوت
ئو گریمانهیه زور بهی کات راست نییه، به لکوو روون بووهوه
که به گشتی بابه ته که پیچه وانهی ئووهیه. هه ندیک له خراپترین
تاوانبار هکان؛ تیروانینیکی زور باشیان به رامبهه به خویان هه بوو،
ئو ههستکردنه به ئاسوودهیی به رامبهه به خویان، سه ره پای
راستییهکانی دهو روبه ریان، وای کردوووه ئو ههسته یان هه بیت
که رپییدراوه بویان ئازار به خه لکی بگه یهن و به چاوی سووک
ته ماشایان بکهن.

ته نانهت ئو که سه ههست دهکات که رپییدراوه بۆ ئو کاری
ئابروو به رانه به رامبهه خه لکانی تر بکات، پیویسته بر وایه کی

دامەزراوی لا دروست ببیت بەوێی کە ئەو کەسیکی چاکەخوازە،
 بیروباوەرەکانی راستن، مافی خۆیەتی هەر چییەکی ویست؛ بیکات.
 ڕەگەزپەرستەکان کاری ڕەگەزپەرستی دەکەن، لەبەر ئەوێ
 دانیان لەوێ جینەکانی ئەوان باشتەر. توندڕەوێکانیش خۆیان
 دەتەقیننەو و هەزاران کەس دەکوژن، چونکە دانیان کە ئەوان
 شەهیدن و شوێنێکی پارێزراویان لە بەهەشت بۆ دابین کراوە.
 پیاوانیکیش هەنگاو دەنێن بۆ دەستدریژیکردنە سەر ئافەرەتان و
 ئەنجامدانی کاری نەشیاو بەرامبەریان، لە ڕوانگەی ئەو متمانەیە
 هەیە بەوێ جەستە ئافەرەتان مافیکی ئەوانە و نرخەکەشیان
 داوە.

خراپەکارەکان هەرگیز پێیان وا نییە کە خراپەکارن، بەلکو
 پێیان وایە هەر کەس دژایەتییان بکات؛ ئەو خراپەکارە.
 لە ڕێڕەوی ئەو زنجیرە تاقیکردنەوانە بوونە جێی مشتومڕ
 و جیاوازی (ئێستا ئەو تاقیکردنەوانە بە تاقیکردنەوانەکانی میلگرام
 ناسراون، وەک دانەپالێک بۆ زانای دەروونناسی ستانلی میلگرام)،
 توێژەرەوان بە کەسانی ئاساییان وتوو کە پێویستە لەسەریان
 سزای کەسانیکی دیکە خۆبەخش بدەن، لەبەر ئەوێ هەندیک
 سیستمیان پێشیل کردوو، ئەو کەسانەش هەستان بە سزادانی
 خۆبەخشەکان و هەندیک جار سزاکەیان زیاد کردوو بۆ گەیاندنی
 ئازاری جەستەیی پێیان، هیچ یەکیک لەو سزادەرەش نەبوو
 کە سزادانەکە ڕەت بکاتەو یان داوای ڕوونکردنەو بکات لەو
 بارەییەو، بەلکو بەپێچەوانەو: زۆریکیان چیژیان دەبینی لە
 سزادانەکە لە ئەنجامی ئەو متمانەیە هەیبوو لە چاکسازی
 ئەخلاقی، کە ئەو لە میانە تاقیکردنەوێکدا بەشداری دەکات.
 کێشەکە لێرەدا تەنها نەبوونی دانیایی نەبوو، بەلکو لەوێدا بوو

که هه ولدان بو نهو دلدنيایيه؛ زور کات برېنکی زورتر (خراپتر) له دلدنيایي بهرهم دههينيت.

که سانيکی زور دلدنيایيه کيان هه يه که کار ناکاته سهر شله ژاني توانای کارکردنيان، يان له برې نهو کرنييه پيويسته به دهستي بهين، به لام نهو دلدنيایيه وا ناکات ههستيکی باشتريان ههبيت سه بارهت بهو کاره، به لکوو خراپتری دهکات، سهير دهکن و دهبين که سانيک پله يان بهرز دهکريته وه و نه مان پله يان بهرز ناکريته وه، به مەش ههست به ستهم دهکن، به م شنيويهش ههست دهکن نانرخينرين و دان به بوونياندا نانريت.

به لکوو رهفتاريکی زور ساده وهک چاو خستنه سهر نامه کاني موبايلی هاوريکهت يان پرسيار له هاوريکهت بکهيت له باره ي نه وهی خه لکی چی ده لين سه بارهت به تو، نه مە له وه وه سه رچاو ده گريت که ههست به که مبي دلدنيایي ده کهيت و ناره زوويه کی نازار به خشت هه يه بو نه وهی بکهيت به دلدنيایي.

رهنگه سهيري نامه کاني موبايلی هاوريکهت بکهيت و هيچيش نه بينيت، به لام به دهگمن نه مە کوتايی ری دهبيت، چونکه دهست ده کهيت به پرسيارکردن که نایا موبايلیکی ديکه ی هه يه. له وانه يه ههست بکهيت پشتگویت دهخن و له کارکردندا به سه رتدا تیده پهن بو نه وهی بو خوتی شی بکهيته وه که بوچی پلهت بهرز ناکريته وه، به لام نه مە وا دهکات زیاتر ههست به بيتمانه يی بکهيت بهرامبه ر هاوريکانت و شيکردنه وه يه کی ناراست بو هه موو نه وانه بکهيت که پیت ده لين (هر بهو شينوازه ههسته کانيشيان بهرامبه ر به خوت شی ده کهيته وه)، نه مەش نه گهري پله بهرزکردنه وه کهت زور له وهی پيشوو که متر دهکاته وه. دهکريت سوور بيت له سه ر راکردن به دواي نهو که سه ی (له وانه يه) له گه لی بيت، به لام هه موو

بەتکردهوهیهکی ههولەکانت و هەر شهوێک که بهتهنها بهسهری ده‌به‌یت؛ وا ده‌که‌ن بکه‌ویته پرسیارکردن له باره‌ی ئه‌وه‌ی کام له کاره‌کانت هه‌له‌ی تێدایه.

له‌م کاتانه‌ی دانیایی بوونی نییه، هه‌روه‌ها له‌و ساتانه‌ی بیهیواییه‌کی قوول هه‌یه؛ مڕۆف تووشی هه‌ستیکی خراپی به‌رکه‌وته‌یی ده‌بیته: بروامان وایه ده‌توانین که‌مێک فیل بکه‌ین تا ئه‌وه‌ی ده‌مانه‌ویته؛ به‌ده‌ستی به‌ئین، خه‌لکیش شیایوی سزادان، به‌لام ئێمه شیایوی ئه‌وه‌ین هه‌ر چیه‌که‌مان ویست؛ به‌ده‌ستی به‌ئین، به‌لکوو هه‌ندێک جار به‌ هیژ به‌ده‌ستی به‌ئین.

ئهمه دووباره «یاسای گه‌رانه‌وه»یه: هه‌تا هه‌ول به‌ده‌یت له‌ شتیکی دیاریکراودا دانیاییت، زیاتر هه‌ست به‌ نادانیایی و ناشارامی ده‌که‌یت.

به‌لام پێچه‌وانه‌که‌شی هه‌ر راسته؛ هه‌تا نادانیاییت قبول بیته و ئه‌وه‌ت قبول بیته که‌ نازانیت، زیاتر هه‌ست به‌ ئاسووده‌یی ده‌که‌یت، چونکه‌ تیگه‌یشتوویت له‌وه‌ی سنووری زانیی خۆت چه‌نده. نادانیایی حوکه‌مانمان به‌رامبه‌ر که‌سانی تر به‌تال ده‌کاته‌وه، ده‌که‌ویته پێش پۆلێنکردنه ناپیویسته‌کان و شیوه‌کانی لایه‌نداری و ئه‌و شیوازه‌ی هه‌ستی پێ ده‌که‌ین کاتی که‌ سێک ده‌بینین له‌ شاشه‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌وه، یان له‌ نووسینگه‌ی کار، یان له‌سه‌ر شه‌قام، هه‌روه‌ک نادانیایی ئاسووده‌مان ده‌کات له‌ باره‌ی بریاره‌که‌مانه‌وه به‌رامبه‌ر به‌ خۆمان، ئێمه نازانین ئایا که‌سێکی خۆشه‌ویستین یان خۆشه‌ویست نین، ناشزانین که‌سێکی سه‌رنج‌راکێشین یان سه‌رنج‌راکێش نین، هه‌روه‌ها ئاستی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ نازانین که‌ له‌وانه‌یه به‌ده‌ستی به‌ئین، تاکه‌ رینگا بۆ به‌ده‌سته‌پێانی ئه‌و شتانه ئه‌وه‌یه که‌ مڕۆف به‌رده‌وام نادانیاییت لێی و به‌رده‌وام کراوه‌ بیته

به ږووی زانینی له ږنی تاقیکردنه وه وه.
نادلنیايي رېشه ی هموو پېشکه وتن و گه شه کردنیکه، هره وه
په ندیکي پېشینان هه یه ده لیت: «نه و پیاو هی دلنیا یه له وه ی هموو
شتیک ده زانیت، ناتوانیت فیری هیچ بیت.» ناتوانین فیری هیچ
شتیک بین، تا کوو سهره تا نه زان نه بین به رامبه ری، هه تا زیاتر
دان بنین به وه ی که نازانین؛ هه لی سهرکه وتنمان له به ده ستهینانی
زانیا ریدا زیاتر ده بیت.

به ها کانمان ناتو او و ناکاملن، به لام نه گهر نیمه وای دابنن
که ته او و تیروته سولن؛ نه وه واته خو مان ده خهینه چوارچنوه ی
جوړه بیرکردنه وه یه کی دزگمایانه ی ترسناکه وه به جوړیک
را ده کین له به رپر سیاریتی و هه ست به شیاوی بو به رکه و ته ی
زیاتر ده کین، لیره وه تا که ږنکا بو چاره سهرکردنی کیشه کانمان؛
سهره تا بریتیه له دانان به وه ی کرده وه و بیرو باو ده کانمان تا
نهم ساته ش هه لن، هیچ سوو دیکیشیان نیه.

پنویسته نهم کرانه وه یه هه بیت که مروف له هه له دایه، بو نه وه ی
گوړانکاری و گه شه کردنی راسته قینه بیه ناروه.

به ر له وه ی بتوانین چاو یک بخشین به به ها و کاره
له پېشیننه کانمان و گوړانکاری کردن تیا یاندا بو نه وه ی بیننه که سانیکي
باشتر و ته ندرو ستر، پنویسته له سهرمان سهره تا دلنیا نه بین له
به ها کانی نیستمان، پنویسته له می شکماندا رووتیان بکه ینه وه و
جنگای هه له و لایه نداری و که تنه کانیا ن بینین و بزانی که چون
نه گونجاون له گه ل به شه گه وره که ی جیهان، پنویسته له سهرمان
سهری نه زانی خو مان بکه ین، چاو بیرینه روو خساری، دان به
بوونیدا بنین، نهمه ش له به ر نه وه ی نه زانینه کانمان له هه موومان
گه وره ترن.

ياساي مانسون بۇ خۇدزىنەو

لەوانەيە شىتېكت بېستېت بە ناوى ياساي باركنسون، ئەو ياسايە دەلىت: «كار فراوان دەبىت، تا ئەو كاتە پېر دەكاتەو كە بۇ تەواو كىردنى دانراو».

پېم وا بېت ياساي (مۆرفى) شىت بېستو: «كاتى ئەگەرى پرودانى ھەلەيەك ھەبىت، ئەوا پرو دەدات».

كىشە نىيە... كاتېك لە ئاھەنگىكى كۆكتىلى شىكۆمەنددا دەبىت و دەتەوېت پروداوېكى باش لەلەي كەسىك پرو بدات، ئەوا پېتوېستە

ياساي مانسون بۇ خۇدزىنەو بەسەر ئەو كەسەدا جىيەجى بىكەيت. ئەمە ياساي (مانسون): ھەر كات مەترسى شىتېك لەسەر

شوناست زىادى كرد، ھەلەدانى بۇ خۇدزىنەو لىي؛ زىاتر دەبىت. ئەمە واتە ھەر كات ھەرەشە بۇ شىتېك زىادى كرد بەوھى

تېروانىت بۇ خۇت بگۇپېت (تو چەند سەر كەوتوويت يان سەر كەوتو نىت بە پرواى خۇت، چەند خۇت بە پابەند دەبىنىت

بە بەھايەكەو)، زىاتر خۇت لە ئەنجامدانى ئەو شىتە دەدزىتەو. بەدلىيى بېرىك لە ئاسوودەيى بوونى ھەيە لەگەل زانىنى ئاستى

مەماھەنگىت لەگەل جىھان، بەلام ھەر شىتېك بېتە ھوى تىكدانى ئەو ئاسوودەيى؛ ئەوا مەترسىدارە (تەنەت ئەگەر پېشېنىش

بىكەيت كە ژىانت بەرەو باشتىر دەبات). ياساي مانسون بەسەر شىتە باشەكان و شىتە خراپەكانى

ژىاندا دەچەسپىت، كەواتە پېي تىدەچىت دەستكەوتى يەك مىيۇن دۇلار بۇ تو جىگاي مەترسى بېت لەسەر شوناست بە ئەندازەي

ئەۋەى لەدەستدانى ھەموو پارەكەت ھەيەتى. ھەرۋەھا بۆى ھەيە
سەرکەۋتنت بۆ بوون بە ئەستىزەيەكى مۇسىقا، مەترسى بۆ سەر
شۈۋناست دروست بکات بېك بە ئەندازەى ئەۋەى لەدەستدانى
کارەكەت مەترسىيە بۆى. ئەمەيە زۆربەى کات وا دەکات خەلک لە
سەرکەۋتن بترسن، خەلکى لە سەرکەۋتن دەترسن لەبەر ھەمان
ئەۋ ھۆکارەى کە لە شکست دەترسن: ئەۋە مەترسىيەکە کە
باۋەريان لە بارەى خۆيانەۋە پىيەتى.

تۆ خۆت دەدزىتەۋە لە نووسىنى ئەۋ شائۆيىيەى کە خەۋنى خۆت
بوۋە، چونکە ھەنگاۋنانت بۆ ئەۋ بابەتە؛ لەۋانەيە شۈۋناست بخاتە
ژىر پرسیارەۋە لەبەر ئەۋەى کەسىک پىت دەلەت ۋەرتگرتوۋە. تۆى
ئافرەتیش خۆت لە قسەکردن لەگەل ھاۋسەرەكەت دەدزىتەۋە لە
بارەى پىۋىستبوون بە بېك چاۋنەترسىيە زياتر کاتى ھەردوۋىكتان
لە ژوۋرى نوۋستندان، لەبەر ئەۋەى پەنگە قسەکردن گومان
لەسەر شۈۋناست دروست بکات ۋەک ئافرەتەيى چاکى پەۋشت
جوان. تۆ خۆت دەدزىتەۋە لەۋەى بە ھاۋرىکەت بلىت کە لە ئىستا
بەدۋاۋە ناتەۋىت بىيىنەت، چونکە کۆتايىيەتەن بە ھاۋرىيەتەت؛
کارىكى پىچەۋانەيە لەگەل شۈۋناست ۋەک کەسىكى نەرمونىانى
لىۋورەدە.

ھەموو ئەۋانە ھەلى باش و گرنگى کە بەردەۋام پەتەن
دەکەينەۋە؛ لەبەر ئەۋەى ھەپەشەن بۆ سەر گۆرانى تىروانىن
ۋ ھەستەکانمان لەبەرەمبەر خۇمان، ھەپەشەيە بۆ سەر ئەۋە
بەھايانەى ھەلمانبۇاردوون ۋ فىر بوۋىن کە ژيانمان بەپىتى ئەۋان
بەپى بکەين.

ھاۋرىيەکم ھەيە کە ماۋەيەكى زۆرە باس لەۋە دەکات بەنيازە
کارە ھونەريىەکانى لە ئىنتەرنىت بلالو بکاتەۋە، بۆ ئەۋەى لەۋ

رینگایەوه دەست پێ بکات وەک هونەرماندیکى پیشەگەر لەو
بوارەدا (یان بە پیشەگەر بیناسیتین لانی کەم). سالانیکى بەو
قسانەوه تێپەر کرد، هەندیک پارەى کۆ کردەوه، بگرە ژمارەیهک
پینگەى لەسەر ئینتەرنێت کردەوه و کارەکانى خۆى تێدا دانا.
بەلام ئەو پینگانەى نەخستە کار، بەردەوام ھۆکارىکى بەدەستەوه
بوو: ڕوونى وینەکە بەپێى پێویست نییە، یان پێویستە هەندیک
چاکسازی لە تابلۆیەکیداکات، یان دواتر ناتوانیت کاتى پێویست
بۆ ئەو کارە تەرخان بکات.

چەند سالیک تێپەڕین، ھاورپیکەم ھەرگیز وازى لە «کارە
راستەقینەکەى» نەھێنا، بۆچى؟ لەبەر ئەوەى سەرەبای ئەو خەونەى
کە ژيانى خۆى لە رینگای هونەرەکەیهوه مسۆگەر بکات، بەلام
ترسى ھەبوو لەوەى نەبیتە هونەرماندیکى جێى سەرنجى کەس،
پێى وا بوو ئەمە گەورەتر و مەترسیدارترە لەوەى هونەرماندیک
بیت کەس ناوى نەبیسیت، لانی کەم بەوەى هونەرماندیکى
نەناسراو بوو ئاسوودە بوو، لەسەر ئەوەش راھاتبوو.

ھاورپیکەى دیکەم ھەیه زۆر ئارەزووى بە ئاھەنگە، ھەمیشە
دەچوو دەردەوه و دەیخواردەوه و بەکەوتە شوێن ئاھرەتان.
دواى چەند سالیک لەو جۆرە ژيانەى، تا ئاستیکى ترسناک
خۆى بەتەنیاى بینییەوه، تووشى خەمۆکى و خراپبوونى بارى
تەندروستى بوو، وىستى واز لەو جۆرە ژيانەى لەگەڵ ئاھەنگەکان
بھێنیت، بە غیریەیکى توندەوه باسى لەو ھاورپیکانەى دەکرد کە
بەبۆندى راستەقینەیان ھەبوو و ئەوانەى سەقامگیریان لەو
زیاتر بوو، بەلام ھەرگیز گۆڕانى بەسەر نەھات. چەندین سال بەو
شیوێ بەردەوام بوو: شەویکى بەتال لەدواى شەویکى بەتال،
بیانۆدەکەشى بەردەوام ھەمان بیانۆو بوو، ھەمیشە بیانۆویەکى

به دهسته وه بوو که وا بکات توانای گورانکاری نه بیت.
وازمینان لهو جوړه ژيانه؛ هه تا ئاستیکي به کجار زور هه ږده شه
بوو بڼو سهر شووناسی، نه یده زانی بیت به هیچ جگه له «گنجی
ټاهه نکه کان». دوورکه و تنه وه له وه، بڼو نه و وه کوو هه ولدان بڼو
خوکوشتن وا بوو.

بڼو هه ریه ک له ئیمه، ئیمه هه موومان، به هایه کی تاییه ت هه یه،
ئیمه ش نه و به هایانه ده پاریزین و پاریزگارییان لی ده که ین و هه ول
ده دین و ده فامان بڼو هه بیت، هه روه ک به هانه ی بڼو ده دوزینه وه
و کار ده که ین بڼو به رده و امبوونی. میښکه ناموکه مان به و شینوډیه
کار ده کات، ته ناته ته گهر داواشی لی نه که ین نه و کاره بکات.
هه روه ک پیښتیش ئاماژه مان پی دا، ئیمه لایه نداری و تاوانکاری
بینیژدانانه مان هه یه له به رژه وه ندیی نه وه ی پیښتر زانیومانه
و به وه ی دلنیا ین که راست و دلنیا کراوډیه. نه گهر من خوم به
که سیکي نه رمونیان بزانه، نه و خوم له و حاله تانه ده پاریزم که
پیچیه وانه ی نه و بروایه من. نه گهر خوم به چیښتلینه ریکي مه زن
بزانه، نه و به دوا ی نه و هه لانه دا ده گهر یم که رینگای سه لماندنی
نه و بروایه م پی ده دن جار له دوا ی جار (ته نها بڼو خوم). بروا
هه میښه به سهر هه موو شتیکي دیکه دا پیش ده که ویت، بڼو گورینی
رینگای بینیمان بڼو خومان و نه وه ی بروامان وایه له لاما ن هه یه و
نه و هه ش که بروامان وایه له لاما ن نییه، به لام هیښتا ده سته و سانین
له زالبوون به سهر نه و دل راو کتیه و هزی خودزینه وه، واته ئیمه
به رده وام ده سته و سان ده بین له ئاست گورانکاری.

به م رینگایه ش ده کریت ده سته واژه ی «خوت بناسه» یان
«به دوا ی خوتدا بگه ری» مه ترسیدار بیت، نه مه ش له به ر نه وه یه
که له وانه یه وا بکات له ده وری بازنه یه کی دیاریکراودا تووشی

چەقەستىن بېيت، لەوانەيە شانت قورس بېيت بە ئومىد و پېشېبىنى
وا كە پىنويست نىن، دەرگىت تو بىكاته كەسىكى داخراو لەبەردەم
توانا ناوخۇيىيەكانت و ئەو ھەلانى ئە دەرەوۈ بوونيان ھەيە بۆت.
پېت دەلېم: بەدوای خۇتدا مەگەر، ناشىدۆزىتەو! ھەرۈھا
پېت دەلېم: ھەرگىز نازانیت تو كىت! ئەمە دەلېم، چونكە ئەمە
ئەو شتانەيە كە رېنگای دۆزىنەوۈت لى دەرگىت. ھەرۈھا ئەو
دەلېم، چونكە سوورت دەكات لەسەر مانەوۈ بە خۇبەكەمزانى لە
بىرپارەكانتدا لەسەر خەلكى بە قبولکردنى جىاوازييەكانيان لەگەل
تو.

خۇت بىكۆژە!

بووزايى دەلېت بىرکردنەوۈت لە بارەي ئەوۈي «تو» كىت،
ھىچ نىيە جگە لە دەرشتىكى عەقلى بىنەلگە و خۇسەرەنە، ھەرۈھا
پىنويستە واز لەوۈ بەئىت كە تو ھەر لە بىنەرەتەوۈ ھەيت، لەبەر
ئەوۈي پىنۈرە ھەرەمەكىيە خۇسەرەنەكان كە خۇتيان پى دەناسىت؛
وات لى دەكەن وەك ئەوۈي لەناو چالېكدا گىرت خواردىت، واتە
باشترە بۆ تو كە واز لە ھەموو ئەوانە بەئىت، دەتوانىن بلىن
بووزايى ھانت دەدات بۆ «زىادەپۆيىنەكردن لە گرنگىيدان».

لەوانەيە ئەمە لە لۆژىكدا شتىكى ناتەواو بىت، بەلام ژمارەيەك
سوۈدى دەرۈۈنى ھەيە كە لە پەپرەوکردنى ئەم شىۋازەوۈ لە
ژياندا سەرچاۋەيان گرتۈۈ. كاتىك واز لەو چىرۈكانە دەھىنن كە
لە بارەي خۇمانەوۈ دەگىرپىنەوۈ (واتە كاتىك لەبەردەم خەلكىدا
وازيان لى دىنن)، بەوۈ خۇمان ئازاد دەكەين بۆ ئەوۈي تواناي
كارکردنمان ھەبىت (ھەرۈھا شىكستەينانىش)، ھەرۈھا تواناي

گه شه سهندن و پيشكه وتنمان مه بيت.

كاتيك ئافره تيك دانپيدانان بو خوى دهكات و دهليت: «له راستيدا له وانه يه من سهركه وتوو نه بم له دروستكردى په يوه ندى له گهل ره گه زى به رامبه ر»، به وه ئهو ئافره ته ئازاد ده بيت له كار كردندا و كوتاييه ك بو هاوسه رگيريه شكستخواردو وه كه ي داده نيت، له م حاله ته دا شوو ناسينكى نيه كه په يوه ست بيت به پاريزگاريلينكردنیه وه له رنى سووربوون له سهر مانه وه له هاوسه رگيريه كه شكستخواردوودا، ته نها له بهر ئه وه ي شتيك بو خوى بسه لمينيت.

كاتيكيش قوتاييه ك دانپيدانان بو خوى دهكات و دهليت: «له راستيدا من كه سينك نيم كه جيگاي متمانه بم، له وانه يه هموو كيشه كان له وه دا بن كه من كه سينكى سهرلنشيواوم»، به وه خوى ئازاد دهكات بو ئه وه ي دووباره به هيو او وه ده ست پى بكاته وه، هيچ هو كارينكى نه بيت بو ترسان له دريژده دان به خه ونه كانى له بواري خويندن، ته نانه ت له ئه گه رى شكسته ينانيش تيايدا.

كاتيك يه كيك له بريكاره كانى دنيايى دانپيدانان بو خوى دهكات و دهليت: «راستيه كه ي ئه وه يه كه هيچ كه سينكى تاييه ت يان ده گمه نى خه ونه كانم، په يوه ست به كاره كه مه وه بوونى نيه»، به مه خوى ئازاد دهكات و ده توانيت واز له و چيروكه به نيت و له ژيانيدا راستگو يانه ههنگاو بنيت و ئه وه ي دواتر روو ده دات؛ بي بينيت. ليره دا هه والى باش و هه والى خراپم هه يه بو تان: هيچ شتيكى تاييه ت و ده گمه ن له كيشه كانتاندا بوونى نيه، ئه مه ش بيرزكه ي «وازه ينان» به ته واوى ئازاد تان دهكات.

جوړيك له «رؤچوون له خود» دا هه يه كه هاوشان له گهل ترسيكى پالدراره به دنيايى نالوژيكى ديت. كاتيك گريمانه ي ئه وه

دادەننىت كە ئەو فرۇكەيەي گەشتى پىن دەكەيت؛ دەكەويتە خوارەو
و تىك دەشكىت، يان كاتى دانى پىدا دەننىت كە بىرۇكەي پىرۇكەت؛
بىرۇكەيەكى بىئەقلانەيە و خەلكى بەو ھۇيەو پىت پىدەكەنن، يان
كاتىك گرىمانە دەكەيت كە ئەو كەسەي ھەلدەبژىردىت تا ھەمووان
گالتەي پىن بىكەن يان پىشتگوىي بخەن تۆيت؛ ئەوا بە شىۋەيەكى
پەنھان بە خۇت دەلىت: «من حاله تىكى ھەلاۋىردەم. من ۋەكوو
خەلكانى دىكە نىم. من حاله تىكى تايىبەتى جىاوازم».

ئەمە لەخۇپازىبۈونە، نە كەمتر و نە زىاتر، تۆ ۋا ھەست
دەكەيت كە كىشەكانت شىاۋى جۆرە مامەلەكردىكى جىاوازم،
ۋەك ئەۋەي لەناۋ كىشەكانى تۆدا جۆرىكى تايىبەتى دەگمەن لە
فىزىيا يان بىركارى بوونىان ھەيىت كە بەدەرن لە ياساكانى ئەو
گەردۈۋنەي تىايدا دەژىن.

ئامۇژگارىي من ئەمەيە: تايىبەت مەبە، دەگمەنىش مەبە!
پىۋەرەكانت بە رىگايەكى گىشتى دابرىژەرەو كە سەر بەم
جىھانە بىت. ھەۋل بدە خۇت بە جۆرىك پىۋانە نەكەيت كە تۆ
ئەستىزەيەكى دابەزىۋىت يان بلىمەتىكىت تا ئىستا كەس نەيتۈۋىۋە
ئاشكرات بىكات. ھەروەھا خۇت ۋا پىۋانە مەكە ۋەك ئەۋەي
كەسىكى شىكستخواردۋى بەدبەخت بىت يان قوربانىيەكى داماو
بىت. لەبرىي ھەموو ئەوانە، پىۋىستە لەسەرت بەپىنى شوۋناسىكى
نزىكتەر لەم جىھانە ۋاقىيەۋە خۇت پىۋانە بىكەيت: تۆ قوتابىيت، تۆ
ھاۋبەشى ژىانىت، تۆ ھاۋرىيت، تۆ داھىتەرىت لە بۋارىكدا.

ھەتا ئەو شوۋناسەي بۆ خۇتى ھەلدەبژىرىت؛ تەسكىر و
دەگمەنتر بىت، دەبىنىت ھەموو شتەكان زىاتر ھەرەشەن بۆ سەر
ئەو شوۋناسەت، لەبەر ئەو ھۇيەش من پىت دەلىم كە پىۋىستە
بە سادەترىن و ئاسايىترىن رىگا پىناسەي خۇت بىكەيت، بگرە بە

ساده ترين ږيگا که بډت بکړيت.

ئهمه ش زور جار مانای ئه وهيه واز بهينيت له هه نديک
بیرکړدنه وهی «مه زنی» له باره ی خوته وه: تو که سیکي زیره کیت
تا ئاستی تاقانه یی، یان به شیوه یه کی نایاب به هرهمه ندیت، یان تا
ئاستیکي ترسناک سه رنجراکیتشیت، یان به جوریک قوربانیت که
خه لکی ناتوانن هه رگیز بیري لی بکه نه وه، ئهمه واتای ئه وهی واز
بهینیت له هه سترکړدنې زیاده ی بهرکه وته ییت که هیچ بیانویه ک
هه لئاگریت و له و بروایه ت که هه موو جیهان به شتیک قهرزاري تون،
هه رووها ئهمه واته دهست له درچه خیرا و ئاسانه کان هه لگریت
که سالانیکي دوورودریژه له سه ریان راهاتوویت بډ ئه وهی بتوانیت
به رده وام بیت، ئهم حاله ته هاوشتیوه ی ئالووده بوویه کی ماده
هوشبه ره کانه که وازی لی دهینیت، له بهر ئه وهی دواتر توووشی
«نیشانه کانی کشانه وه» ده بیت کاتی دهست دهکیت به وازهینان
له م شتانه، به لام له وسه ره وه تو ده بیته که سیکي زور باشت له وهی
پیشوو.

چون ده توانیت له جاران که متر له خوت دلنیا بیت

خستنه ژیر پرسپاری خومان و گومانکړدن له بیرکړدنه وه
و برواکانمان؛ لیهاتووییه که له هه موو لیهاتووییه کانی دیکه
گه شه کردووتره، به لام کاریکی کرده نییه. ئهمه چهند پرسپاریکن
که یارمه تیت ددهن له بهرهمه مینانی نادلنیایی به رامبه ر به خوت
له ژیاڼتدا:

پرسپاری یه که م: ده لیت چی، ئه گه ر هه له بیت؟
ماوویه کی که م له مه و بهر یه کیک له هاوړی کچه کانم ماره کرا.

له ئىستادا له سەر و به ندى هاوسه رگيريدايه. ئەو كەسەى هاتوو ته
پيش بۆ ماره كردنیشی؛ له راستیدا پیاوینكى باشه، ئەو ناخواته وه و
لینی نادات و مامه لهی خراپی له گه ل ناكات، كه سینكى خوشه و یسته
و كاریكى باشیشی ههیه.

به لام هاوړیکه م له كاتی ماره كردنه كه یه وه رووبه رووی
ئاستهنگ بووه ته وه له لایه ن براكه یه وه كه به بن وهستان پنی ده لیت
هه لېژاردنه كانی له ژياندا پنگه یشتوو نین، ئەو ئاگاداری ده كاته وه
له وهی خوشكه كه ی خه ريكه زیان به خوی ده گه یه نیت له رینگای
په یوه ندیه ستنی له گه ل ئەو كه سه دا، پنی ده لیت كه هه له یه کی
گه و ره ده كات و به رینگایه کی نابهر پرسیارانه هه لسو كه وت ده كات.
هه ر كات ئەو كچه پرسیار له براكه ی ده كات: «كیشه ی تو چیه؟
بۆچی ئەم كاره تا ئەو ئاسته هه راسانی كردوویت؟» ده بینیت
به جۆریك رهفتار ده كات كه هه یچ كیشه یه کی نییه و هه یچ شتیکی
ئەو هاوسه رگیرییه بیزاری ناكات، وهك ئەوهی ته نها ده یه ویت
سوودینکی هه بیت و گرنگی پیدانیک به رامبه ر داها تووی خوشكه
بچووكه كه ی نیشان بدات.

به لام ئاشكرایه شتیک بیزاری كردووه، له وانه یه باب ته كه
له وه وه سه رچاوه ی گرتبیت كه هه ست به كه می ئارامی بكات
له باره ی ئەو هاوسه رگیرییه وه، یان له وانه یه باب ته كه جۆریك له
كیبرکی بیت له نیوان خوشك و براكاندا، یان له وانه یه غیره بیت،
یان له وانه یه رۆچوون بیت له هه سته تایبه تییه كه یدا به وهی بووه ته
قوربانی تا ئاستیک كه نازانیت چۆن دلخووشی خوی ده رب ریت
بۆ ده ورو به ری، به بن ئەوهی سه ره تا تووشی هه سته كردن به
به دب ختیان بكات.

وهك بنه مایه کی گشتی، ئیمه خراپترینین له باره ی تیبینی كردنی

خومانه وه. كاتيک توور به ده بين يان غير ده كه ين يان بيزارين،
دوا بين كه سين كه تيبينى ئه وه ده كه ين. تاكه ريگا بو ئه وه تيبينى
ئه وه بكه ين كه روو ده دات؛ ئه وه يه كار بكه ين بو دروستكردى
هه نديك درز و كه لين له و قه لغانه ي به ده وري خوماندا دروستمان
كردو وه، قه لغانى متمان و دلنايى له هه موو شتيكدا، ئه مه ديت
ئاراه له رينى پرسياركردى به رده واممان له باره ي ئه و شويخانه ي
كه له وانه يه تيايدا له هه له دا بين به رامبه ر خومان.

«ئايا هه ست به غير ده كه م؟ ئه گه ر هه ست به غير ده كه م،
كه واته بوچى؟»، «ئايا من توور به م؟»، «ئايا ئه و له سه ر هه قه؟»،
«ئايا من ته نها گرنگى به پاراستنى خوم ده ده م؟»

پيوسته ئه م پرسيارانه بينه ره فتاريكى ده فگرتوى زيه نى
له لامان، له زور حاله تدا ته نها خسته رووى ئه م پرسيارانه بو
خومان به سه بو به ره مه يتانى بريك خوبه كه مگرى و هاوسوزى
پيوست بو چاره سه ركردنى به شيكى زورى كيشه كانمان.

به لام گرنگ ئه وه يه تيبينى پرسياركردن له خوت بكه يت،
ئه گه ر بيركردنه وه ي هه له ت هه يه و به ئاستى پيوست به لگه ت
نيه كه بيركردنه وه ي هه له ت هه يه. ئه گه ر پياويك له ژنه كه ي
بدات له به ر ئه وه ي چيشته كه ي سووتاندو وه، ژنه كه ش پرسيار
له خوى ده كات ئه گه ر هه له يه له برواكانيدا ئه وا خراپه ده كات
به رامبه رى... بوچوونتان چونه؟ به لى، ده كريت هه نديك جار بروا
مروڤ به ته واوى راست بيت و هه له نه بيت! مه به ست ئه وه يه تو
پرسياره كه له خوت بكه يت و له و ساته دا له بيروكه كه ورد بيته وه،
نه ك رقت له خوت بيته وه.

پيوسته ئه وه به بير به يينه وه كه روودانى هه ر شتيكى نوى
له ژياندا، ده خوازيت بگه ريت به دواى ئه وه يه كه له شتيكدا هه له

بوویت. ئەگەر لەو ئی دانیشتبوویت، بە بێهیوایی و بەدبەختی پوژ
لەدای پوژ، ئەو و اتای ئەو یە بەراستی تۆ هەلە بوویت لە
شتیکی گەرە لە ژیا نندا، هیچ شتیکیش گۆرانی بەسەردا نایەت
تا کوو نەتوانیت ئەو پرسیارانە لە خۆت بکەیت و بگەیتە ئەو خالە
هەلە کەت تیدا کردووە.

پرسیاری دووهم: ئه‌گەر تۆ هه‌ڵه‌ بیت، ئه‌مه‌ واتای چیه‌؟

زۆر كەس دەتوانن لە خۆيان بپرسن كە ئايا هەلەن، بەلام
كەمىكيان دەتوانن هەنگاوينكى زياتر بەرەو پيشەوہ بنين و دان بنين
بەوہى كەسنىك هەلە بنيت؛ واتاى چييه، ئەمەش لەبەر ئەوہى واتاى
گرىمانەيى شاراوہى هەلەبوونمان زۆر بەى كات بەئازارە، چونكە
نەك تەنھا بەهاكانمان دەخاتە ژيەر پرسيارەوہ، بەلكو ناچارىشمان
دەكات بىر بگەينهوہ لە بەها جياواز و دژەكان كە لەوانەيە لە
كوئاييدا بگەينه ئەوہى كە بە راستيان بزائين.

ئەرستو دەلالت: «لە باشییەکانی عەقلى پۆشنپیر ئەوەیە دەتوانیت لە بیروکەیهک لە بیروکەکان ورد بێتەو، بەبێ ئەوەی وەربگیریت»، واتا توانای ئەوەی هەیه بپروانیتە بەها جیاوازهکان و پێوانەیان بکات بەبێ ئەوەی خۆی بە ناچار ببینیت کە هەریەک لەوانە لەخو بگریت، لەوانەیه ئەمە لێهاتووێى ناوەندی بیت کە پێویستە بۆ ئەوەی مەرووف ژيانى خۆى بە جۆرىک بگۆریت کە هەلگرى مانایەک بێت.

دهگه پيښه وه بو چيرؤكي براي هاورپكه، نهو پرسياره پيويسته له خوى بكات نه وهيه: «ههله بوونم له ههلوپسته كه بهرام بهر هاورسهرگيري خوشكه كه م، چي دهگه يه نيت؟» زور جار وه لامدانه وهى نه م پرسياره ته واو راشكاو و راسته وخويه (شتيك دهبيت وهكوو «من كه سيكم خوپه رست/نيرجسي/كه م ههست به نارامى دهكه م»). كاتيك بوون بوويه وه كه نهو ههله يه، هاورسهرگيري خوشكه كه شى ههنگاويكي باش و تهنروست و دلخوشكه ره؛ نهو هيج شتيكي دهست ناكه ويت رهفتارى خوى پي شى بكاته وه جكه له ههستكردي به نه مانى نارامى و بهها خراپه كه ي، وا داده نريت كه نه م كه سه ده زانيت چي باشه بو خوشكه كه ي، نهو تواناي نه وهى نيه برياره گه وره كان بو ژيانى خوى بدات. ههرودها وا داده نريت كه نه م مافى خويه تى و بهر پرسياره له وهى بريار بدات له بري خوشكه كه ي، چونكه دلنياه له وهى كه خوى راسته و مهر كه س پيچه وانه ي نهو بيت دهبيت ههله بيت.

به لام قورسه نه م نه نجامانه قبول بكرين له كاتى دوزينه وه ياندا، لاي براي هاورپكه م يان نيمه هه موومان به شيويه كي گشتي وهكوو يهك وايه. نهو كارىكي به ئازاره، له بهر نهو ده بينين نهو كه سانه ي نه م جوړه پرسيارانه له خويان دهكن؛ ژماره يان زور كه مه، به لام نه م پرسياره ئاشكراكه رانه پيويستن بو نهو ده بگينه كروكي نهو كيشه جه وهه ريپانه ي رهفتاره بيزاركه ر و خراپه كانمان به ره م دينن.

پرسيارى سيه م: ئايا ههله بوونى من، كيشه يه كي كه مينك باشتر بو خوم و كه ساني تر دروست دهكات يان كيشه يه كي خراپتر؟
نه مه نهو تاقيكردنه وه ئاشكراكه ره يه كه وا دهكات بزانيں ئايا نيمه به هاي رهق و سه قامگيرمان هه يه، يان نيمه شه قاوره يه كي

شكستخواردووین و هه‌مووانمان ناره‌حه‌ت كردوو، له‌ ناویشیاندا
خومان.

مه‌به‌سته‌كه‌ لیره‌دا ئه‌وه‌یه‌ بروانین بۆ كیشه‌ باشته‌كه‌یان،
ئهمه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كیشه‌كانی ژیان دوا‌ییان نایه‌ت، هه‌روه‌ك ئه‌و
ورچی پاندا‌یه‌ی ناسیمان؛ وای ده‌وت.

كه‌واته‌ هه‌لبژاردنه‌كانی برای هه‌ورێكه‌م چین؟

١. درێژه‌دان به‌ حاله‌تی به‌ریه‌كه‌ه‌تن و دله‌راوکی له‌ناو
خیزانه‌كه‌دا كه‌ بیه‌ته‌ هه‌ی ئالوزبوونی ئه‌وه‌ی ده‌بوو ساتینکی
دلخۆشكه‌ر بیت، هه‌روه‌ها بیه‌ته‌ هه‌ی زیانگه‌یاندن به‌ ریز و متمانە
له‌نیوان خۆی و خوشكه‌كه‌ی، هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ كه‌
پیشبینیه‌کی هه‌یه‌ (هه‌ندیک كه‌س به‌م هه‌ستکردنه‌ ده‌لێن (پیشبینی))،
پێی ده‌لێت ئه‌و كه‌سه‌ بۆ ئه‌م باش نییه‌.

٢. گومانکردن له‌ توانای خۆی له‌ دیاریکردنی ئه‌وه‌ی چی
راسته‌ و چی هه‌له‌یه‌ له‌ باره‌ی ژیا‌نی خوشكه‌كه‌یه‌وه‌ و جیگیربوون
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌سینکی خۆبه‌كه‌مگر بیت و متمانە‌ی به‌ توانا‌كانی
خوشكه‌كه‌ی هه‌یه‌یت له‌وه‌ی خۆی بریار بۆ خۆی بدات، ته‌نانه‌ت
ئه‌گه‌ر له‌وه‌ش دلیا نه‌بوو؛ ده‌كریت له‌ چوارچێوه‌ی خۆشه‌ویستی
و ریزی بۆ خوشكه‌كه‌یه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌نجامه‌كاندا هه‌لبكات.

زۆرینه‌ی خه‌لكی هه‌لبژاردنی یه‌كه‌میان پێ باشته‌، ئه‌مه‌ش
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌لبژاردنی یه‌كه‌م رێگایه‌کی ئاسانه‌تره‌، پێویستی به‌
بیرکردنه‌وی زۆر و دووباره‌ چاوپیداخشانده‌وه‌ ناییت، هه‌یچی
ناویت جگه‌ له‌ ده‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و بریارانه‌ی خه‌لكانی تر له‌ ژیا‌نیاندا
ده‌یدن.

هه‌روه‌ك هه‌لبژاردنێكه‌ كه‌ ئه‌وپه‌ری به‌ده‌ختی به‌رهم دینیت

بق هر که سیک که په یوه سته به بابه ته که وه.

به لام هه لېږاردنی دووهم، پاريزگاری له په یوه ندی
ته ندروستی دلخوشکری پشته ستو به متمان و ریز دکات. نو
هه لېږاردنه په که خه لکی هان ددات له سره خوبه که مگری و داننان
به نه زانیاندا بمیننه وه. نه مه نو هه لېږاردنه په رینکا ددات خه لکی
هرچی له توانایاندا هه په، که شه بکه و پیش بکه و له تپه راندنی
هه ستردنی که میان به نارامیدا، هه روهک رینان پی ددات به
جیا کردنه وه نو حاله تانه ی تیایدا هه لچوون یان خوبه رستن یان
بیویژدانن.

به لام هه لېږاردنی دووهم؛ هه لېږاردنیکي قورس و به نازاره،
له بهر نه وه زورینه ی خه لکی هه لینا بژیرن.

بهندي دهوتم شکست ريځاي پيشکوهته

کاتیک وتم: «من به ختم هه بوو!» دهمزانی ده لیم چی! به راستی
من دهمزانی!

خویندنی زانکوم له سالی ۲۰۰۷ ته و او کرد، ریک له و کاته دا
که داپووخانی دارایی و قهیرانی گوره دهستی پی کرد، پاشان
هولم دا بچمه بازارپی کاره وه که له و کاته دا له و پیری خراپیدا بوو
له ماوه زیاتر له هشتا سالی رابردو دا.

نریکه هه مان کات بوم دهرکه وت که کریچی ژووریکي نه و
شوقه بهی به کریمان گرتبوو، ماوه سی مانگه کری نه داوه،
نه و که سه کچیک بوو، کاتیکیش بابه ته کهم پووبه پروو کرده وه؛
کریا، پاشان ون بوو و له گهل هاوبه شی سینه می شوینی
نیسته جیپوونه که مان جی هینستم و به ناچاری نیمه هه موو
کریکه مان دا. خوات له گهل نه ی پاشه که و ته کانم! ماوه شش
مانگی دواي نه وه، من له سهر قه نه فهی مالی یه کیک له هاوړیکانم
دهخوتم، کاری پچر پچر و جوړاوجوړم ده کرد و هولم ده دا
قهرزه کانم له ناستیکي نزدا بهیلمه وه تا نه و کاته ی کاریکی

راسته قینه م دهست دهکه ویت.

دهلیم من به ختم هه بوو، چونکه کاتیک چوممه جیهانی
گه وره کانه وه؛ له حاله تی شکستدا بووم، به ته واوی له سفره وه
دهستم پی کرده وه، رهنگه ئه مه ترسناکترین شت بیت بۆ هر
مروفتیک له کاتیک دواتری ژياندا کاتی ناچار ده بیت کاریکی نوی
دهست پی بکات، یان بواری کاره که ی به ته واوی بگوریت، یان ببینیت
ناچاره کاره که ی جی بهیلت له بهر زور خراپی. هر له سهره تاوه
هه موو ئه وانهم تاقی کرده وه، هیچ ئه گه ریکیش له ئارادا نه بوو جگه
له وهی دوخه که باشتربیت. بهو شیوه یه... من که سیکه به به ختم.
کاتیک له سهر قه نه فه یه که ده خه ویت که بۆنیک ناخوشی لی دیت،
کاتیکیش پاره ورده بچوو که کانی ناو گیرفانت ده ژمیریت بۆ ئه وهی
بزانیت ئایا ده توانیت ئه م ههفته یه له فه یه کی ماکدونالدز بکريت،
کاتیکیش بیست جار سیفی خوت ده نیریت به بی ئه وهی یه که وشه
وه لامت بۆ بیته وه له به رامبه ر ئه وهی ناردووته؛ ئه وا ده چیت له
ئینته رنیت ویتلاگیک دروست ده که ی، چونکه بیرۆکه ی «کاریکی
بیته قلانه» له ریگای ئینته رنیت وه کاریکی زور ترسینه ر نییه له
بارودوخه دا. ئه گه هر هر کاریک که ده یکه م له ری ئینته رنیت وه
شکست بهیلت، ئه گه هر کهس هیچ نووسینیکم نه خوینیت وه که له
ویتلاگه که مدا بلاوی ده که مه وه؛ ئه وه شتیکی خراپتر نییه له وهی
بگه پریمه وه بۆ ئه و شوینه ی لی وهی دهستم پی کرد. که واته بۆ هه ول
نه ده م؟

شکست خوی له خویدا چه مکیک ریژه ییه. ئه گه ر پیوه رم بۆ
خوم ئه وه بووایه شیوعیه کی شورشگیر ئاژاوه چی بووماوه، ئه وا
ئه و شکسته ته واوهی هاته ریم و بیتواناییم له کوکردنه وهی هیچ
پاره یه که له نیوان ساله کانی ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸؛ سهرکه و تنیکی بهرچاو

دهبوو. به لام ئه گهر پيوهرم (وهكوو زورينه ي خهلكي) ئه وه بووايه
كه له دواي تهواو بووني خویندن: راسته وخو يه كه م كاري باشم
دهست بكه وتايه و بمتوانييه پارهي هه نديك له وه سه له كانم بدهم،
ئه وه به دلنيايييه وه به تهواوي مانا من كه سينيكي شكستخواردوو
دهبووم.

له خيزانيكدا گه وه بووم كه هه رگيز پاره تيايدا كيشه نه بووه،
به لكوو به پيچه وانه ي ئه مه وه بوو، له بهر ئه وه ي خيزانه كه م زوربه ي
كات پاره يان به كار دههينا بو دوورخستنه وه ي كيشه كان له بري
چاره سه ركرديان. سه رله نو ي من به ختم هه بوو، چونكه ئه وه له
ته مه نيك ي زووه وه فيري كردم كه پاره كوكردنه وه پيوه ريكي زور
خراپه له خودي خویدا. ده توانيت پاره يه كي زور كو بكه يته وه و له
هه مان كاتيشدا كه سينيكي به دبخت بيت، هه روهك ده توانيت كه سينيكي
مايه پووچ بيت و له هه مان كاتدا به خته وه ريش بيت. ليره وه، كه واته
بو پاره وهك پيوه ريكي بو به هاي خوم داده نيم؟

به هاي من شتيكي تر بوو به ده ر له پاره، به هاي من بريتي
بوو له «ئازادي و سه ربه خويي». كاتيكي بيروكه ي ئه وه م بو هات
ببمه يه كيكي له خاوه ن كاره كان، له بهر ئه وه بوو كه پيم ناخوش
بوو كه سينيكي پيم بلي كه چي بكه م، به لكوو پيم باش بوو خوم
بريار بدهم و خويشم ئه نجامي بدهم. بيروكه ي كاركردن له سه ر
ئينته رنيتم به سه رنجراكيش زاني، له بهر ئه وه ي ده توانم له هه ر
شوينيك بم؛ ئه نجامي بدهم، جگه له وه ي ده متواني هه ر كات پيم
خوش بوو؛ كار بكه م.

پرسيارينيكي ساده م له خوم كرد: «ئايا پيم باشه بريكي باش
پاره م دهست بكه ويته له ريگاي كاريكه وه كه پيم ناخوشه، يان پيم
باشه ببمه خاوه ن كاريك له سه ر ئينته رنيت و زوربه ي كاته كانم

به مایه پووچی به رمه سهر؟» وه لاهمه کهم راسته وخو و زور وون
بوو: مه لېژاردنی دووه!

دوای ئه وه له خوځم پرسى: «ئه گهر ئه م کاره م تاقي کرده وه
و دوای چهند ساليک شکستم هينا و ناچار بووم به دوای کاريندا
بگه رېم، ئايا له راستيدا شتيکم له دهست داوه؟» وه لاهمه که به
نهرئ بوو. له بری ئه وه ی له ته مهنی بیست و يه ک سالیډا بیمه
که سيکی مایه پووچی بیکار به بی هیچ شاره زاییه کیش، له ته مهنی
بیست و پینچ سالیډا بیمه که سيکی مایه پووچی بیکار و به بی هیچ
شاره زاییه ک، که واته کیشه ی ئه مه له چیدایه؟

له گهل ئه م به هایه دا، شکست ئه وه ده بوو که ههنگاوه کانم به ره و
پرژه تاییه تییه کانم هتواش بکه مه وه، نهک پاره ی که م و خه وتن
له سهر قه نه فه ی مالی هاوړیکانم (نزیکه ی دوو سال له سهر ئه و
کاره به رده وام بووم)، یان نه بوونی هر شاره زاییه کی کار له
سیقییه که مدا.

دژیه کی شکست/سهرکه وتن

وینه کیش پابلو پیکاسو پیر بوو بوو، له یه کیک له قاوه خانه کاند
له ئیسپانیا دانیشتبوو دهسته سړیکي کاغه زی رهش ده کرده وه
که به دهستیه وه بوو، گرنگی زوری به هیچ شتيک نه ده دا،
وینه ی ئه وه ی ده کیشا که له و ساهه دا سهرنجی راده کیشا (وهک
چون مندالانی تازه پیگه یشتوو وینه ی سیکسی ده کیشن له سهر
دیواری ئاودهسته کان)، به لام ئه مه خودی پیکاسو بوو، ئه وه ی
وینه ی کیشابوو؛ تابلویه کی ته کعبی ئیتیباعی نایاب بوو له سهر
دهسته سړیک که په له ی قاوه ی پیوه بوو.

به لام ئا فره تیک دانیش تېبوو له سهر میزیکې نزیکی که
 به سهر سامییه وه ته ماشای ده کرد، پاش که میک پیکاسو قاوه که ی
 ته واو کرد و دهسته سهره کاغه زییه که ی لوول کرد له دهستیدا بو
 نه وه ی له کاتی چوونه دهره وهیدا فری بداته سه تلی خوله که وه.
 نه و ژنه رایگرت و پنی وت: «بوهسته! ده توانم نه و دهسته سهره
 لی وهر بگرم که وینه ته له سهر ده کیشا؟ نرخه که شیت دده می».
 پیکاسو وه لامی دایه وه: «به دلنیا ییه وه، بیست هه زار دولار».
 سهری ژنه که به توندی که رایه وه بو دواوه، وهک نه وه ی بهر
 بهر دیک که وتبیت، پنی وت: «چی؟ کیشانی نه و وینه یه دوو خوله کی
 نه خایاند».

پیکاسو وه لامی دایه وه: «نه خیر خانمه که م. پنیوستی به زیاتر
 له شهست سال هه بوو تا بتوانم نه و وینه یه بکیشم.» پاشان
 دهسته سهره که ی خسته گیرفانیه وه و له قاوه خانه که چووه دهره وه.
 که شه کردنی هه موو شتیک پشت دهبه ستیت به هه زاران حاله تی
 شکستی بچووک، قه باره ی سهر که وتنت له شتیکدا؛ پشت دهبه ستیت
 به ژماره ی جارانی شکسته کانت له نه نجامدانی نه و شته دا. نه گهر
 هاتوو که سینک له شتیکدا له تو باشتر بوو، نه وه نه گهری زوره
 که نه و شکستی له تو زیاتره له و بواره دا. نه گهر هاتوو که سینکیش
 له تو خراپتر بوو له بوارینکدا، نه وه له وانه یه هوکاره که ی له و
 نازارانیه ی پرؤسه ی فیربوونی دوو روډریژدا شاردرابینه وه که تو
 پیایدا تینه ریویت.

نه گهر سهری مندالیک بکهیت کاتی دهبه ویت فیری رویشتن
 بیت: دهبینیت سهدان جار ده که ویت و نازاری پی ده گات، به لام نه و
 منداله له هیچ ساتیکدا ناوه ستیت و به خوی بلیت: «نوو، وا بزنام
 رویشتن بو من نابیت. من لینهاتوو نیم له رویشتندا».

ئیمه له کاتیک دواتری ژیانماندا فیر ده بین خومان له شکست
دوور بخهینه وه، من دلنیا که به شیک گه وهی ئه وه له سیستمه
فیرکاریه که مانه وه دیت که بریاری قورس دهرده کات به پشتبه ستن
به کارامه یی قوتابی و سزای ئه وانهش دهدات که کارامه بیان باش
نییه، پیژدهیه کی گه وهی تر به هوی که سوکاره وهیه که ره خنه و
داواکاریان زوره به جۆریک رینگا نادهن مندا له کاریان به ناره زووی
خویان ری بکن و تا ئاستیکی زور شکست بهینن، به لکوو کاتی
هر شتیک تازه تاقی ده که نه وه یان شتیک که پیشتر بریاریان
بو نه دراوه له بارهیه وه؛ سزایان ددهن، پاشان راگه یاندنیک
جه ماوه ریمان ههیه که هه موویان حاله ته کانی سه رکه وتتی
ئاسمانی سه رسورهینه رمان یه که له دوا یه که نیشان ددهن و
کاریک ناکهن هه زاران کاتژمیری پر له ناره حه تی و راهینان ببینن
که پیویست بوون بو گه یشتن به و سه رکه وتتانه.

له ساتیکدا هه موومان ده گهینه حاله تیک که تیایدا له شکست
ده ترسین و غه ریزه مان پالمان پیوه ده نیت بو ئه وهی خومانی لی
لا بدهین و رازی بین به وهی راسته وخو له به رده مماندا دانراوه یان
بو ئه وهی که له بنه رتدا ده زانین باشین له نه جامدانیدا.

ئه مه ریک ئه وهیه که که له پچه مان ده کات و ده مانخنکینیت.
ناتوانین به راستی سه رکه وتوو بین، له و شتانه دا نه ییت که
ئامادهین تیایدا شکست بهینن. ئه گهر ئامادهش نه بووین بو
شکستهینان، ئه وه هر له بنه رتدا ئیمه ئاماده نین بو سه رکه وتن.
به شیک زوری ئه م ترسانه له شکست، له وه وه سه رچاوه
ده گریت که به های خراپمان هه لباردوووه. بو نموونه؛ ئه گهر به م
پیوه ره پیوانه ی خوم بکه م: «کاریک بکه م هه رچی دیداری له گه ل
بکه م، له خوم بجیت»، ئه وا به رده وام له دله راوکیدا ده بم، چونکه

شكست به ریزه‌ی له سه‌ددا سه‌د له رینی کرده‌وه‌ی کهسانی تروه‌ه
 دیاری ده‌گریت نه‌ک له رینگای کرده‌وه‌کانی خومه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 من ناتوانم مامه‌له به خویان و کرده‌وه‌کانیانه‌وه بکه‌م، هه‌روه‌ک
 به‌های من له‌ژیر ره‌حمه‌تی بریار و مامه‌له‌ی خه‌لکانی تر دا ده‌بیت.
 به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو پیوه‌ریکی دیکه‌م هه‌لبژارد (به‌ره‌وپیشبردنی
 ژیا‌نی کومه‌لایه‌تی و با‌شترکردنی)؛ ئه‌وا من ده‌توانم مامه‌له بکه‌م
 به‌پنی به‌های «په‌یوه‌ندیی باش له‌گه‌ل ئه‌وانی تر»، به‌چا‌وپوشی له
 چۆنیتی و ه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌وانی تر بۆ من، به‌مه‌ش به‌ها خودییه‌که‌م
 له‌سه‌ر ره‌فتار و به‌خته‌وه‌ریی خۆم بنیات ده‌نیم.

له‌به‌ندی چواره‌مدا بینیمان که به‌ها خراپه‌کان ئه‌و ئامانجه
 ده‌ره‌کیانه له‌خۆ ده‌گریت که ئیمه ده‌سه‌لاتمان به‌سه‌ریدا نییه.
 هه‌ولدان بۆ گه‌یشتن به‌و ئامانجان، بریکی زۆر له‌ده‌راوکی
 به‌ره‌م دینیت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستیشمان هینان، له‌بۆشایی و
 عه‌ده‌مدا جیمان دی‌لن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ده‌ست هاتوون، ئه‌ی دوا‌ی
 ئه‌وه؟ پیو‌یستمان به‌ ئامانجی تر ده‌بیت، با‌شتره‌ کومه‌له ئامانجیک
 بن که به‌هایه‌کی وایان تیدا نه‌بیت هه‌ست به‌بوونمان له‌بۆشاییدا
 بکه‌ین.

به‌لام به‌ها باشه‌کان ئه‌و به‌هایانه‌ن که ئه‌و ریییه‌ی بۆی دیاری
 کراوه؛ پشتی پی ده‌به‌ستیت، وه‌ک پیشتر بینیمان. ئه‌مه شتی‌که
 پیوه‌ری «خسته‌رووی خۆم به‌را‌ستگویی له‌به‌رده‌م خه‌لکی‌دا» له
 پیناوی پیوانه‌کردنی به‌های «را‌ستگویی»، ئه‌مه‌ش پرۆسه‌یه‌که
 هه‌رگیز ته‌واو نابیت، ئه‌مه کیشه‌یه‌که که ناچارین به‌به‌رده‌وامی
 مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین. هه‌ر گفتوگویه‌کی نو‌ی له‌گه‌ل که‌سێک له
 که‌سه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کی نو‌ی؛ ئاسته‌نگ و هه‌لی
 نو‌یمان ده‌خاته به‌رده‌م بۆ ئه‌وه‌ی خۆمان بنا‌سینین به‌ده‌ربڕینیکی

راستگويانه. نه وه به هايه کي به رده وامه، پرؤسه يه که به دريژايي
ژيان له گه لماندایه و کوتايي و کاملوون قبول ناکات.

نه گهر «کړيني ئوتومبيليني نوي» پيوه ريک بيت به کاري بهينيت
بو پيوانه کړدني به هاي «سهرکه وتن به پي بنه ما دنيا يه کان»،
پاشان بيست سال له کاري کي ماندوو که ردا به ري بکيت تا بگيت
به م پيوه ره، نه واهم پيوه ره هيچ سوو ديکي نابيت بوت دواي نه وه ي
خانويه ک و ئوتومبيلنيک ده کړيت. له و کاته دا نه وه ي پيشوازي لي
ده که يت؛ بريتيه له قه يراني نيوه ي ته مهن، چونکه نه و کيشه يه ي
به دريژايي ژيانت پالنه رت بووه له و کاته ي گه يشتو ويته ته ته مهن ي
پيگه يشتن؛ ئيستا ليت دوور که و تووه ته وه. تو ئيستا هيچ هه ليکت
نه ماوه بو دريژهدان به گه شه کړدن و به ره و پيشچوون، به لام
دلنيا به له وه ي نه و گه شه کړدنه يه به خته وه ري به دي ديتيت نه ک
به ده سته ينيانې ژماره يه ک له ئامانجه کانت که له دواي به ده سته اتنيان؛
به خيرايي به هاي خويان له ده ست ده دن.

به و واتايه، ئامانجه کان (هه روه ک به شينوه يه کي ته قلیدی پيناسه
ده کړيت: ته و او کړدني خو يندني کوليژ، کړيني خانويه ک له سهر
ده رياچه يه ک، دابه زاندني ده کيلو له کيشت)؛ هيچ نييه جگه له
ئامانجي سنووردار له رووي بري به خته وه ربوونه وه که له وانه يه
له ژياندا بومان ده سته بهر بکهن. ده کړيت داناني نه م جوړه له
ئامانج، گونجاو بيت بو نه و کاتانه ي هه ول بو به ده سته ينيانې
ده سته وتي خيزا و ماوه کورت ده دين، به لام نه گهر له ته ووي
ژيانماندا بمانه ويت له سهر ي بروين؛ نه وه خراپه.

پابلو پيکاسو به دريژايي ژياني به ره مې زوري هه بوو، تا
کوتايي هه شتاکان ژيا و تا ساله کاني کوتايي ته مهن ي له کاره
هونه رييه کاني به رده وام بوو، نه گهر پيوه ره که ي نه و «به ده سته ينيانې

ناوبانگ» یان «کۆکردنه وهی پارهیه کی زۆر له جیهانی هونه ره وه»
یان «کیشانی هه زار تابلۆ» بووایه؛ ئەوا له خالێکی سەر ڕیگا کهیدا
را ده وه ستا. ئەگەر پێوه ره کانی به و شیوهیه بوونایه، دله راوکی
به سه ریدا زال ده بوو و گومانی له خۆی بو دروست ده بوو. زۆر
ڕۆی تیده چوو که گه شه به هونه ره کهی نه دات و نوینگه ری تیدا
نه کات، ههروهک دهیه له دوا ی دهیه ئەو کاره ی ده کرد.

ئەو هۆکاره ی وای کرد پیکاسۆ سه رکه وتوو بیت، هه مان ئەو
هۆکاره بوو که وای کرد له کاتی دانیشتنی له قاوه خانه یه کدا له سه ر
ده سه سه رپکی کاغه زی؛ هیلکاری بکات و به خته وه ر بیت کاتی
گه یشتبووه ته مه نی پیری. به های شاراو له لای ئەو ساده و بچووک
بوو، کوتایی نه بوو، ئەویش به های «گۆرانکاری راستگویانه» بوو،
ئەمه بوو وای کرد ئەو ده سه سه ره تا ئەو ئاسته گرانبه ها بیت.

ئازار به شیکه له ریگا که

له په نجا کانی سه ده ی بیسته مدا، زانای ده روو ناسیی پۆله ندی
کازیمیر دابروفسکی توێژینه وه یه کی کرد له سه ر ڕزگار بووانی
جهنگی جیهانی دووهم له باره ی ئەوه ی چۆن ژیاون له گه ل
ئەو تاقیکردنه وه ئازار به خش و شوکھینه رانه ی پیایدا تێپه ریون
له کاتی جهنگه که دا. ئەمه له پۆله ندا بوو، واته دۆخه که به راستی
ناخهه ژین بوو. ئەو که سانه نالاندوویانه یان بینوویانه که چۆن
برسیتی به کۆمه ل ڕووی داوه، ههروه ها بۆردوومانه کانیان
بینوه که شارێکی به ته واوی له گه ل زهوی تهخت کردووه،
ههروه ها هۆلۆکۆست و ئەشکه نه دانی زیندانیکراوانی جهنگ و
ده سه تدریژی سینکسی و کوشتنی ئەندامانی خیزانه که یان له سه ر

دهستی نازيبهکان يان لهسهر دهستی سوځيتييهکان دواي چهند
ساليک لهو پرووداوه.

دابروفسکي ليکولينهوهي لهسهر رزگار بووان کرد و له ههمان
کاتدا شتيکي سهير و سهرنجراکيتشي بهدي کرد؛ ريژديهکي
زور لهو کهسانه ي بيني که نه زموونهکانی سهردهمي جهنگ که
پيایدا تپهريون، سهرهري نازار و نارحه تپهکانی؛ کردوونی به
که سانیکي باشترو و خاوهن بهرپرسياريتي زياترو و بهخته وهرتر
له ژياندا، زورينه يان ژياني بهر له جهنگيان بهوه ودهسف کردووه
که که سانیکي جياواز بوون له ئيستا: نکولييان بهرامبهر نهو
که سانه کردووه که خوشيان ويستوون، وهک پنيويست ريژيان
لي نهگرتوون، ته مهل بوون و به کيتشه بچووکه کانهوه سهرقال
بوون، ههستييان به جورنک بووه که پنيان وا بووه شياوي ههمو
شتيکن پنيان بدریت و چاکهي هيچ که سنيکي تيدا نييه، به لام له دواي
جهنگ متمانه يان زياترو بوو، زياترو دانيان به چاکهي که ساني تردا
دهنا... بوونه که سانیک که شته بچووک و بيزار که رهکان و شته
بينرخهکانی ژيان کاريان تن نه دهکردن.

ناشکرايه تافيکردنه وهکانيان توقينهر بوون و نهو رزگار بووانه
دلخوش نه بوون له بهر نهوهي بهو تافيکردنه وانهدا روښتوون،
به لکوو زورنک له وانه به دهست کيتشه ي دهروونييه وه ده يانئالاند که
قامچيي جهنگ له دهروونياندا جني هيشتبوو، به لام به شيکيشيان
توانيبوويان سوود لهو برينانه وهرگرن تا به ريگا نهرينيهکان
ههموويان بگورن به وزه و هيز.

نهم گورانه تهنه تاييهت نه بوو بهو که سانه وه، گرنگترين
دهستکه وتهکان لای زورينه مان، وروژينه رترينيشيان بو
شانازيکردنمان؛ له کاتي پرووبه پرووبوونهوهي ناخوشترين

دوخەکاندا بە دەست هاتوون. زۆر جار ئازارەکانمان بەهێزترمان
دەکەن، نەرمیی زیاترمان پێ دەدەن، دامەزراویمان زیاتر دەکەن،
بۆ نموونە؛ زۆربەیی تووشبووانی شیرپەنجە دەلێن ئەوان هەست
بە هێزیکێ زیاتر و داننان بە چاکەیی زیاتر دەکەن لەدوای
سەرکەوتنیان لەو شەڕ و درێژەدان بە ژیانیا، زۆریک لە کەسە
سەربازییەکانیش باس لەو نەرمینواندە عەقڵییە دەکەن کە لە
ئەنجامی بەرگەگرتنی مەترسییەکانی بەرەکانی جەنگدا دەستیان
کەوتوو.

دابڕووسکی بۆی دەرکەوت؛ ترس و دلەراوکی و خەفەت مەرج
نییە هەمیشە حالەتی عەقڵیی بیسوود و نەخوازراو بن، بەلکو
هەندیک جار ئەو ئازارە پێویستن بۆ گەشەکردنی دەروونی و
عەقڵی. نکولیکردن لە پێویستبوونی ئەو ئازارە، نکولیکردنە لە
تواناکی خۆی خۆمان، ئەمە هاوشیوەی پێویستی نەرەحەتی
و ئازارە جەستەییەکانمانە بۆ ئەوەی ماسوولکە و ئیسکەکانمان
بەهێزتر ببن. کەواتە مەرۆف ناچارە نەرەحەتیەکانی ئازاری
هەلچوونی دەماری قبول بکات، تاکوو نەرمینواندنیکی هەلچوونی
زیاتر و هەستکردنیکی بەهێزتر بەخود و هاوسۆزییەکی زیاتر
لەگەڵ خەلکی دەست بکەویت... واتە ژیانیکێ بەختەوهرتر، بە
شیوەیەکی گشتی.

لەو پوانگەیهوه، بەشی هەرە زۆری گۆرانکارییە ریشەییەکان
لە کوتایی خراپترین ساتەکانماندا دینە بەردەممان. تەنها کاتیک
هەست بە ئازاریکی توند دەکەین، ئامادە دەبین بۆ سەرکردنەوهی
بەهاکانمان و پرسیارکردن لە بارەیی ئەو ھۆکارە وادەردەکەویت
کە فیلمان لێ دەکات. ئێمە پێویستمان بە جۆریک لە قەیرانە
وجوودیەکانە، بۆ ئەوەی بە جۆریکی بابەتیانە بپوانینە شیوازی

پزگارکردنی کرؤکی ژيانمان؛ له م ساته شدا دهست دهکين به
بیرکردنه وه له گورینی ړینگاکه مان.

دهتوانیت ئه مه ناو بنیت «گه یشتنه بن» یان «ژیان له
قهیرانیکې وجوودیدا»، به لام من پیم باشه ناوی بنیم «هه لکولین
له نارهمه تییه کاند»، توش دهتوانیت هر ناوینکت پی خوشه؛ لینی
بنیت.

له وانه یه تق ئیستا له و شوینه دا بیت، له وانه شه له دهره وه
له گرنگترین بهرهمه لستییه کانی ژياندا بیت و توش واقورماو و
شله ژاویت، له بهر ئه وه ی هه موو ئه و شتانه ی تق پیت وا بووه
راستن، سروشتین، باشن، دهرکه وتووه که پیچه وانه ی ئه وه ن.
به لام ئه مه شتیکی باشه، ئه مه سهره تایه: هیچم نه ماوه جگه له
جه ختکردنه وه له بیروکه ی نازار به شیکه له ړینگاکه، یان به شیکه له
پړوسه که، گرنگه که ئیمه هه ست به نازار بکه یین، له بهر ئه وه ی نه که ر
تو ته نها به شوین دهرچه خیرا و ئاسانه کانه وه بیت بق پزگار بوون
له نازار و بهر دهوام بیت له وه ی پیت وا بیت بهرکه وته ی زیاتر
شیاوی تویه و بیرکردنه وه ی ئه ریښی خه یالیت هه بیت، هه روه ها
نه که ر بهر دهوام بیت له زیاده پوییکردن له پوچوون له ناو زورینه ی
چالاکیه کاند (یان زور خواردنه وه ی شروب که هه ستیکی وات پی
دهدات که له باشتین دؤخدایت)؛ ئه و هه رگیز ناتوانیت ئه و پالنه ره
له دهروونی خوتدا به ینیته دی که بتوانیت به راستی بگوریت.

له ته مه نی مندالیمدا کاتیک خیزانه که م ئامیریکی قیدی یان
ئامیریکی ئیستریوی تازه یان ده کړی، من دهستم به هه موو
دوگمه کاند دهنه و وایه ر و کتيله کانم لن ده کرده وه، پاشان پیوهم
ده کرده وه، ته نها بق ئه وه ی کاری هه موو دوگمه و کتیل و وایه ره کان
بزانم. به تیپه ریښی کات، فیر ده بووم که ته وای سیستمه که چون

كار دهكات. له ئه نجامى ئه مه شدا ده بوومه تاكه كه سى ماله كه كه
كار به و ئامير ده كه م، چونكه تهنه من ده مزانى كه چون كار
دهكات.

هه وهكو زورينه منداله كانى ئه م هه زاره نوينه، كه سوكارم
به جورىك سه يريان ده كردم وهك ئه وهى يه كىك بم له
سه يروسه مه ره كان. له تيروانىنى ئه واند، توانام له بهرنامه ريژيكردى
ئاميرىكى ئيديفدا به بن تهماشاكردنى كه تهلوكى رينمايه كان؛ وا
دهكات له زانايه كى گوره بچم.

ئاسانه تهماشاي دواوه بكه م بو ئه وهيهى دايك و باوكم،
پىكه نىم دىت به و ترسهى ئه وهيه بهرامبه ر ته كنولوزيا
هه يانبوو، به لام تاكوو به ره وپيش بچم له قوناغه كانى پىگه يشتندا؛
زياتر بوم دهرده كه ويت كه ئىمه هه موومان ناوچه مان ههيه له
ژيانماندا كه تيايدا وهكوو دايك و باوكم واين له بهرامبه ر ئاميرىكى
ئيديفوى نوئ: داددنيشين و سه ير ده كه ين و سه رمان ده له قىنين و
ده لين: «به لام چون؟» له كاتىكدا باب ته كه زور ساديه و تهنه
ئه وهى پىويسته؛ ئه نجامى بدين.

به رده وام له رىگه ي پوستانى ئه ليكترونييه وه نامه م بو دىت
له لايه ن كه سانىكه وه كه له و جوړه پرسىارانه ده كه ن، به دريژايى
چه ند سالىكى زور نه مده زانى چون وه لاميان بده مه وه.

ئه و كچه م بىر دىته وه كه كه سوكاره كه ي وهكوو په نابهر هاتن
بو ئه م ولاته و به دريژايى ژيانىان خه رىكى پاره كوكرده وه
بوون له پىناو ئه وهى كچه كه يان بچيته كوليژى پزىشكى. ئىستا
ئه و له كوليژى پزىشكىيه، به لام رقى لىيه تى، هه ز ناكات هه موو
ژيانى به پزىشكى بباته سه ر، به لكوو له هه موو شتىك زياتر هه ز
دهكات ئه و كوليژه جى به يلىت، به لام وا هه ست دهكات له و كوليژه

گیری خوار دووه، به جوریک که نامه یه که له ریځه ی ئینته رنیته وه
بؤ که سیکي نه ناسراو دهنیریت (واته من)؛ بؤ ئه وه ی پرسیاریکی
ئاسانی لی بکات که وه لاهمه که ی روونه، له شیوه ی: «چون واز له
کولنژي پزیشکی بهینم؟»

ئو خویندکاره ی زانکوشمان هه یه که هه ست به حه زیکي
زور دهکات به رامبه ر سه رپه رشتیاری ئو زانکویه. له به رامبه ر
هر ئاماژه و پیکه نین و زهرده خه نه یه کیدا؛ ئو ئازار ده چیژیت،
هه روه ها له هر قسه کردنیکي که م له دهره وه ی وانه که. له رینی
پوستی ئه لیکترونییه وه، چیرۆکیکي بیست و هه شت لاپه رهی بؤ
من دهنیریت و به م پرسیاره کوتایی پی دینیت: «چون داوای لی
بکه م به یه که وه بچینه دهره وه؟»

هه روه ها ئو دایکه شمان هه یه که منداله کانی پیکه یشتوون
و خویندیان ته و او کردووه، به لام هه ر له لای ئو ده ژین و
خواردنه کانی ئو ده خۆن و له پارهی ئو خه رج ده که ن، به بی هیج
له به رچاوگرتنیکي بارودوخی تاییه تی ئو و حه زی بؤ ته نهایی.
ئو ده یه ویت جووله یه که بکه ن و رپرده ی ژیا نی خویان بگرته
به ر، ده یه ویت خویشی رپرده ی ژیا نی خوی بگریته به ر، به لام
زور ترسی ئه وه ی هه یه منداله کانی لی دوور بکه ونه وه، به لکوو
به جوریک شله ژاوه که به سه رسامیه وه له من ده پرسیت: «چون
داوایان لی بکه م ماله که م جی به یلن؟»

ئو پرسیارانه له جوری پرسیاره کانی ئامیری قیدیون،
وه لامدانه وه شی له دهره وه؛ کاریکی ئاسانه: ده مت بکه ره وه و
ئه نجامی ده!

به لام له ناوه وه، له روانگه ی هه ری که له و که سانه وه؛ ئو
پرسیارانه ناروون و ئالوزن تا ئاستیکي زور... وه ک گرینی

گەردوونی دەردەكەون كە لە نەینییەكان پێچراون.

پاشان «پرسیارەكانی ئامیری قیدیۆ» بەراستی خوشن، چونكە لەو پەری قورسیدایە بۆ هەریەك لە خاوەنی پرسیارەكە، بەلام روون و ئاسانە بۆ ئەو كەسانەى بەو جۆرە نین.

نازار لێردا كێشەى، پرکردنەوێ فۆرمی داواکاریى وازەیتان لە كۆلیژی پزیشكى؛ كاریكى روون و ئاسانە، بەلام شكاندنی دلی كەسوکار وانییە. سەختی لە بانگێشتکردنی سەرپەرشتیارەكە بۆ ژوانیک؛ لەو شانەدا نییە كە پێویستە مروف بیلێت، ئەمە خوخته مەترسییە بە رەتكرانەوێ و كەوتنە حالەتێكى شەرمەزاری قوولەوێ كە زۆر ئالۆزترە. هەروەك داواکردن لە كەسێك تا مالهەت بۆ چۆل بكات؛ شتێكە پێویست بە دوودلی ناكات، بەلام هەستت بەوێ لە منداڵەكانت دوور دەكەوێتەوێ؛ بەو شیوێە نییە.

بە درێژایی تەمەنی هەرزەكاری و سەرەتای گەنجیتی؛ بەدەست دلهراوێكى كۆمەلایەتیوێ دەمنالاند، زۆرینەى كاتەكانم بە خۆسەرقالکردن بە یارییە قیدیوییەكانەوێ بەسەر دەبرد، زۆرینەى شەوكانیشم بە جگەرەكێشان و خواردنەوێ بەسەر دەبرد. بۆ ماوێ سالانیكى دوورودرێژ بیرۆكەى قسەکردن لەگەل كەسێكى نەناسراودا بەلای منەوێ شتێكى ئەستەم بوو، بەتایبەتییش ئەگەر ئەو كەسە ناموێ؛ كەسێكى سەرنجراكێش بووایە یان بە جۆریك لە جۆرەكان كەسێكى گرنگ بووایە یان كەسێكى بەناوبانگ یان زیرەك بووایە. چەند سالێك سوورامەوێ بەبێ رێنمونی و پرسیاری ئامیری قیدیۆكەم لە خۆم دەكرد: «چۆن؟ چۆن دەكریت مروف بەم شیوێە برۆات و لەگەل كەسێكدا قسە بكات؟ چۆن كەسێك دەتوانیت ئەم كارە بكات؟» جۆرەها بیروباوەری بێهەلەم هەبوو لە بارەى ئەم بابەتەوێ، لەوانە ئەوێ بوو كە ناكړیت برۆیت قسە

له گهل كه سينك بكهيت: مه گهر هوكاريكي تاييهت به نيشته ههبيت
كه ناچارت بكات بو نهو كارده. نه گهرنا نهو نافردته وا گومان ددهبات
بو نموونه كه من دهمه ویت دستدریژی بکهمه سه ری. کاتیک پیی
دهلیم «چونیت».

کیشه ی من نهو ده بوو كه هه لچوون و هه سته کانم: واقعیان بو
دیاری ده کردم، له بهر نهو ده ی من وا هه ستم ده کرد خه لکی هه ز
ناکه ن قسه م له گهل بکه ن، لیره ده پرسیاری نامیری ئیدیوکه هات
پیشه وه: چون؟ چون ده کریت مروف بهو شیوهیه بروات و له گهل
كه سينك قسه بكات كه نایناسیت؟ چون كه سينك ده توانیت نهو كارده
بكات؟

له بهر نهو ده ی من سه ركه وتوو نه بووم له جیاکاریکردن له نیوان
نهو ده ی هه سته ی پی ده كه م و نهو ده ی ده بم، ده سته وستان بووم له
ئاست هه نگاونان بو دهره وه ی خوم بو نهو ده ی جیهان و ده ك خوی
ببینم: شوینیکی ئاساییه هه ر دوو كه سينك ده توانن، له هه ر کاتیکدا
بیت، یه کیکیان له و ی تر نزیك ببیته وه و به یه كه وه قسه بکه ن.

كه سانیک هه ن كه واز له هه موو شتیک ده هینن و هه ول
ده دن نهو هه ستانه ی هه یانه؛ سه ریان بکه ن کاتیک به شیوهیه كه له
شیوه کان هه ست به ئازار، تووره یی یان خه فته بکه ن، ئامانجیان
نهو ده یه سه رله نوی بگه رینه وه بو دوخه باشه كه یان و به خیرایی،
ته نانه ت نه گهر نه مه به هه لخه له تاندنی خویشیان بیت یان به
به کارهینانی هه ندیک ماده ی هوشبه ر یان به گه رانه وه یان بو به ما
شکستخوار دووه کانیان.

فیر به چون بهرگه ی نهو ئازاره بگریت كه هه لیده بژیریت. کاتیک
به هایه کی نوی هه لده بژیریت، به وه تو هینانه ناوه وه ی ئازاریکی
نوی بو نیو ژیا نته هه لده بژیریت. چیژ له و ئازاره وهر بگرده، تامی

بکه، به لām له وانه یه سه ره تاکه ی ساده بیت، وا ههست ده کهن وهک
 نه وهی نه زانن چیتان له سه ره تا نه نجامی بدهن، به لām گفتوگوی
 نه م بابه ته مان کرد: تو هیچ نازانیت! ته نانهت نه و کاتهش که وا
 ده زانیت دهیزانیت، نه و تو نازانیت چی بکهیت. که واته به راستی
 چی له دهست ده دهیت؟

ژیان نه وهیه نه زانین، پاشان سه ره رای نه وهش هر شتیک
 بکهیت؛ ژیان هه مووی له سه ره نه و شیوازهیه، هه رگیز گورانکاری
 به سه ردا نایهت، ته نانهت کاتیکیش به خته وهر بیت، ته نانهت نه گهر
 له لوتکه ی شکومه ندیدا بیت، ته نانهت کاتیک بلیتی یانسییت بو
 ده رده چیت و هر چیه کت پیویسته دهیکریت؛ نه و تو هه رگیز
 نازانیت چی ده کهیت، هه رگیز نه م له بیر مه که، هه رگیز له وه
 مه ترسه.

بنه های «شتیک نه نجام بده»

له سالی ۲۰۰۸، له دوا ی جیگیربوونم له سه ره کاریکی پوژانه به
 دریزایی شهش هه فته وازم له هه موو بیرو که یه کی کارکردن هیتا،
 بو نه وهی له ریگهی ئینته رنیته وه کاریک دهست پی بکه م.
 له و کاته دا هیچ بیرو که یه کم له لا نه بوو تا نه نجامی بدهم، به لām
 له دلی خومدا وتم من که سیک مایه پووچی به دب ختم، له وانه یه به
 شیوازه که ی خوم به رده وام بم و هر به و شیوه یهش بمینمه وه،
 له و کاته دا وا دیار بوو گرنگیم به هیچ شتیک نه ده دا جگه له
 که و تنه شوینی کچان. به و شیوه یه بریارم دا وینا لایک له سه ره
 ئینته رنیت دروست بکه م که باس له و ژیا نی په یوه ندیه شیتانه یه
 بکه م که منی تیدا بووم.

کاتی له یه که م به یانی دواي کاره تایبه ته نویه که م له خه وه ستام، به خیرایی ترسم لی نیشته. خوم له به رده م لاپتوپه که مدا بینیه وه، بو یه که م جار بوم دهر که وت که من هیچ بهر پرسیار یتیه کم له نه ستو نه گرتو وه به رامبه ر هیچ کام له بریاره کانم، سه ره رای نه بوونی بهر پرسیار یتیم به رامبه ر نه نجامه کانی نه و بریارانه ش؛ من بهر پرس بوم له فیرکردنی خوم له دیزاینکردنی مالپه ری ئینته رنیت، له گه ل به بازارکردن له سه ر ئینته رنیت، هه روه ها کاریک بکه م سایته کانی گه ران هاوشیوه ی پیداویستییه کانی گه رانی کرداری بن، جگه له چهند بابته کی دیکه ی له و شیوه یه. ئیستا هه موو نه وانه له نه ستوی من بوون. به و شیوه یه نه وهم نه نجام دا که هه ر گهنجکی دیکه ی ته مهن بیست و چوار سالی نه نجامی دهادت، وازهینانی له ناکاو له کار و هیچ بیرۆکه یه کی دیکه شی نییه که له داهاتوودا چی ده کات: ژماره یه ک یاری قیدیویم له ناو کومپیوته ره که مدا دابه زاند و خوم له ده ستپیکردنی کار دزییه وه، هه روه کوو چون مروف خوی له قایروستیکی مه ترسیدا ده دزیتته وه.

پاش تنپه رینی چهند هه فته یه ک و گه یشتنی وه سلی حسابی خه رجیه کانم به ئاستیکی مه ترسیدار، ئاشکرا بوو که پیوystem به هه لینجانیکی ستراتیزی هه یه بو نه وه ی کاریک بکه م بتوانم دوانزه کاتژمیر یان چوارده کاتژمیر کار بکه م له رۆژیکدا، نه ویش نه وه بوو که پیوystem له سه ره تای ده ستپیکردنی هه ر کاریکی نویدا نه نجام بدریت. نه و پلانه له شوینیکه وه هات که هه رگیز پینشبینیم نه ده کرد. کاتیک له قوتابخانه ی ناوه ندی بووم، به ریز باکوود؛ ماموستای بیرکاری پنی ده وتین: «نه گه ر زانیت ناتوانیت هاو کیشه یه ک شیکار بکه یت؛ وریا به دانه نیشیت و بیر له قورسییه که ی بکه یتته وه، به لکوو ده ست بکه به شیکارکردنی، ته نانه ت نه گه ر نه تزانی چی

بکه پټ، چونکه تنها کارکردن له سهر هاوکيشه که وا دهکات بيروک
راسته کان بين بؤ ناو ميشکت».

له ماوه ي په که می کاره که ی داهاتووم، کاتیک شیتانه هه موو
روژیک کوششم دهکرد به بی نه وه ی شتیک بزائم له باره ی
نه وه ی که نه جامی ددهم، کاتیک له نه جامه کان دهرسام (یان له
دهرنه که وتی هیچ نه جامیک)؛ ورده ورده ناموژگاریه که ی به ریز
باکوود له قوولایی ناخمه وه دهیدواندم. وه کوو دروشمیک گویم
لی بوو:

له ویدا دامه نیشه. کاریک بکه. وه لامه کان دین بؤ لات.
له کاتی هه ولدانم بؤ جنبه جیکردنی ناموژگاریه که ی به ریز
باکوود، وانه ی که یه کجار گرنګ فیر بووم له باره ی دروستکردنی
پالنه ر. فیربوونی نه م وانه ی به باشی نزیکه ی هشت سالی خایاند،
به لام له میانه ی چه ندین مانگی ماندوو که ردا له هه ولدان بؤ
دهستپیکي سهرنه که وتوو و راپورتی ناموژگاریه پیکه نیناویه کان
و شه وانی نااسووده له سهر قه نه فه ی هاوړیکانم و حسابی
خه رجیبه زوره کانم و سهدان هزار وشه ی نووسراو (زوره به ی
نه و وشانه که س نه یخویندوونه ته وه). نه م وشانه ی دواتر گرنګترین
نه و شتانه که فیریان بووم له ژیاندا:

هه ستان به کاریک تنها له نه جامی پالنه ر نییه، به لکوو
هوکاریکه بؤ دروستبوونی پالنه ریش.

زورینه مان سهر ده که ینه سهر کار، نه گهر پالنه ریګمان هه بوو
بؤ کارکردن. نیمه هه ست به و پالنه ره ناکه ین، مه گهر کاتیک هه ست
به نیلهامیکی پیویست نه که ین. نیمه وای داده نیین نه م هه نگاوانه به
زنجیره یه که به م شیوه یه ی خواره وه پوو ده دات:

نیلهامی هه ستکردن ← پالنه ر ← کاری حه زپیکراو

ئەگەر ويستت كاريك ئەنجام بدهيت، به لام ههستت به بوونی پالنه ريان ئيلهاميك نه كرد؛ ئەوا گريمانهي ئەوه دهكەيت كه تواناي ئەو كارهت نيه، گريمانهي ئەوه دهكەيت كه هيج شتيك نيه بتوانيت بيكهيت له بهرامبه ر ئەو كاره دا، بهو شيويهش دهمينته وه تاكوو شتيكي گه وره له ههستتدا روو ددهات كه وا دهكات تواناي بهرهمهيناني بري پتويستي پالنه رت ههبيت بو ههستانه وه و ئەنجامداني كاريك.

به لام راستي له باره ي پالنه ره وه ئەوه يه بابته كه تنه ا له زنجيره يه كي سى بازنه يي پيك نه هاتوه، بهلكوو زنجيره يه كي بيكو تايه.

ئيلهامي ههستكردن < پالنه ر < كار < ئيلهامي ههستكردن < پالنه ر < كار (بهو شيويه بهردهوام دهبيت).

كردارهكانت ئيلهامي زياتر ديننه بوون و په رچه كرداري ههستهكانيش هانده رتن بو ههستان به كاري دواتر. ئەگەر سوودمان له م زانياريه وه رگرت، دهتوانين سه رله نوئ ئاراسته ي ميتشكمان به م ريگايه بكهينه وه:

كار < ئيلهام < پالنه ر

ئەگەر پالنه ري پتويستت نه بوو بو رووداني گوربانكاريه كي گرنگ له ژيانندا، ئەوا هه ر شتيك بيت بيكه... هه ر شتيك بيت... پاشان په رچه كردارت له سه ر ئەو كاره ي پي ههستاويت، بكه ره ئامرازيك بو ئەوه ي خوتي پي هان بدهيت.

من ئەم بنه مايه ناو ده نيم «شتيك بكه»، دواي ئەوه ي خوم به كارم هينا بو دهستپيكردي كاري سه ربه خوي خوم؛ ئيستا خوينه رهكانم فير دهكهم كه به سه رسامي و شله ژاوي دين بو لام به هوي پرسيا ري «ئاميزي فيديو» كه هه يانه: «چون ههنگاو بو

كار كردن بئيم؟» يان «چون بهو كهسه بليم كه من ده مه ویت بيمه
هاو دینی؟»، ههروهها بهو شیوهیه.

دوو سالم تێپه راند به كار كردن له بهر خۆم، چهند ههفتهیهك
بهردهوام بووم بهبى نهوهی شتیکی ئهوتو بهدهست بهینم، هیچ
هوكاریك نهبوو، جگه لهوهی ترس و دلهراوكنیم ههبوو له بارهی
نهوهی كه دهبیته ئهنجامی بدهم، سه رهپای ئاسانییهکی زور بو
دواخستنی ههموو شتهكان وهك ههیشه، بهلام بهخیرایی غیر
بووم كه ناچار کردنی خۆم له سه ره ئهنجامدانی شتیك، تهنا ته
ئهگه ر نهو شته کاریکی زور سادهش بیته، بهخیرایی کاره گه وره كه
ئاسانهتر دهبیته. ئهگه ر له سه رم پیویست بیته كه سایدیکی ئینتهرنیته
هه مووی دیزاین بکه مه وه، ئهوا خۆم ناچار دهکهم به دانستن و
دهلیم: «کیشه نییه، ئیستا تهنها بهشی سه ره وهی سایدته كه دیزاین
دهکهم»، بهلام دواي نهوهی بهشی سه ره وهی سایدته كه دیزاین
دهکهم، دهبینم دهست دهکهم به بهشهکانی دیکه ی سایدته كه، بهر
لهوهی بزانه چی رووی داوه: پر دهبم له وزه و دهچمه ناوه روکی
پرۆژه که وه.

نووسەر تیم فیریس چیرۆکینک دهگیریته وه كه جاریك له
جاران له نووسه ری ههفتا رۆمانی بیستوهه، كه كه سیک لینی
پرسیوه نهینیی پشته ئه و توانایه ی چیه كه دهتوانیت بهردهوام
بنووسیت له گه ل پاراستنی ئیلهام و پالنه رهکانی كه هانیان داوه
بو نووسینهکانی. نووسەر وهلامی داوه ته وه: «بابه ته كه هه مووی
دوو سه ره وشه یه، هه ر چۆنیک بۆم رینک بکه ویت له رۆژیکدا.»
بیرۆکه كه نه وه یه كه ئه گه ر خوی ناچار بکات به نووسینی دوو
سه ره وشه، ئه گه رچی ئه و وشانه ئاست نزم و بینرخیش بن، ئه وا
خودی کرداری نووسین پالنه ره که ی بو دروست دهکات له زۆربه ی

کاته کاندا. بهر له وهی له بابه ته که ټیښت، نه و نووسه ره ده بښت ی هه زاران وشه ی نووسیوه له سهر کاغه زه که ی بهر دهستی.

کاتیک مړوف بنه مای «شتیک بکه» جیبه جی ده کات، هه ستنکی بؤ دروست ده بښت که شکسته ټپان شتنکی گرنګ نیه. کاتیک ههستان به کاریش ده بښته پڼوهری سهرکه وتن له خودی خویدا (کاتیک هه ر نه جامیک وهک پښکه وتنیک سهری ده کریت هه روه ها وهک کاریکی گرنګ، کاتیکیش سهری نه و ئیلهامه ده که ین که پالنه رمانه بؤ کارکردن وهکوو جوړیک له پاداشت بؤ ئیمه له بری نه وهی وهکوو مه رجیکی پښو هخته سهری بکه ین): نه و ئیمه هه میسه نه و هیزه ده بښن که بؤ پښه وه پالمان ده نیت. له و کاته دا هه ست ده که ین نازادین له و هدا که شکست به ټپن، نه و شکسته ش ولمان لی ده کات به رده وام بین له رښتن. هه روه کوو بنه مای «شتیک بکه» ته نها یارمه تیمان نادات له سهرکه وتن به سهر دهستی دهستی و دواختنی کاره کان، به لکوو نه و پرۆسه یه که له رڼګه یه وه به ها نوییه که مان بنیات ده نښن. نه گهر تو له قهیرانکی بونیادی گه ورده بوویت و هه موو شتیک به لاتوه بیمانا بو، نه و وه لاهمه که به م شیوه یه ده بښت: شتیک بکه (نه مه کاتیک ده بښت که به دوا ی رڼګه یه کدا بګه رښت بؤ پیوانه کردنی خوت، به لام ده بښت هه موو رڼګا کان داخراون، هیچ زانیاریه کت لا نیه که دواتر چی روو ددات و نازانیت نازاری خوت ده دهیت به هو ی شوینکه وتنی خه ونیکی ساخته وه، یان نه گهر بزانییت پیوه رڼکی باشت هه یه؛ پیویسته به کاری به ټپن بؤ پیوانه کردنی خوت، به لام نازانیت چو ن به کاری به ټپن).

له وانه یه نه و «شت» هی نه جامی ده دهیت، ساده ترین کاری راسته قینه بیت به ناراسته ی نه جامدانی کاریکی تر، له وانه شه نه و

«شت» ه هه شتيك بيت.

نايا نيسنا تيده گيت كه تو له هه موو په يوه ندييه كاني پيشو وندا
هېچ نه بوويت، جگه له كه سيني بيزار كه ر كه هه ست به شياو بووني
بو بهر كه وته ي زياتر دهكات، هه روه ها تو ده ته ویت په ره بدهيت به
هه ستر كودنت به خهلكي و هاوسوزيت له گه ليان؟ كه واته شتيك بكه!
سه ره تايه كي ساده ده ست پي بكه. نه وه بكه به ئامانجيكي خوت
كه گوي بگريت بو كيشه ي كه سينك و هه نديك له كاتي خوتي پي
بدهيت بو نه وه ي يارمه تبي بدهيت. ته نها جاريك نه وه بكه، يان به لين
به خوت بده كه ده ست پي ده كه يت له و گريمانه يه ي كه تو خوت
سه رچاوه ي هه موو كيشه كاني خوتيت كاتيک خوت ده بينيته وه به
بيزاري و بينهيوايي، نه م بيروكه يه به كار بهينه، نه وكات ده بينيت
هه ست چون ده بينت.

زور كات ته نها نه وه پنيويسته كه تو په به فره كه وا لي بكه يت
بكه ويته سووران: نه و كاره ي پنيويسته بو دروستبووني پالنه ريک
بو نه وه ي به رده وام بيت. تو ده توانيت ببينه سه رچاوه ي نه و
نيلهامه ي پالنه ره كه دروست دهكات، تو ده توانيت ببينه سه رچاوه ي
پالنه ردهكانت، تو هه ميشه ده توانيت كاريك بكه يت. نه گهر به وه
كوتاييت هينا كه «نه نجامداني شتيك» بكه يته پيوه ريک بو
سه ركه ووتنت، نه و شكست ناتوانيت هېچت له گه ل بكات جگه له
پالانت به ره و پيشه وه.

بهندی هه شتم گرنگی وتنی «نا»

له سالی ۲۰۰۹ دا هه موو که لوپه له کانی ناو شوقه کهم کو کرده وه و به شیکیانم فروشت و به شه کهی تریشم خسته کوگاوه، پاشان شوقه کهم جی هیشت و که وتمه ری به ره و ئه مریکای لاتینی، له و کاته دا وییلاگی راویژگاریی به لیندان که داممه زرانده وو؛ خهریک بوو جوریک له پیشوازیی لی دهکرا و که مینک پارهم لئوهی دهست ده کهوت له ریی فروشتنی هه ندیک دهق و خوله کان له ریی ئینته رنیتته وه. پلانم ئه وه بوو له دهره وه بژیم له و به شه زورهی دواپی ته مهنم، بق ئه وهی شاره زایی له کلتووری نویدا پهیدا بکه و سوود له نزمی تیچوونی ژیان وهر بگرم له ژماره یهک له ولاته تازه پیشکه وتوو هکانی ئاسیا و ئه مریکای لاتین و بتوانم کاره کهم به هیز بکه م. ئه وه خهونی «سه ره تایی دیجیتالی» بوو، به هوی ئه وهی من له ته مهنی بیست و پینج سالیما به دواپی سه رکیشیدا دهگه رام، ئه مه هه موو ئه و شته بوو که من له ژياندا ده مویست. به لام ئه و به هایانه ی پلانه که می تیوه پیچرا بوو، سه ره پای ئه و سه رنجرا کیشی و پاله وانیتییه ی پئوهی دیار بوو؛ هه موویان به های

تەندروست و باش نەبوون.

بەدەلنیاپیەوێ من هەلگری هەندیک بەهەم کە هاندەرن بۆ
سەرسامبوون: تینوویتی بۆ بینینی جیهان، حەزکردن بە زانیانی
زانیاپیەکانی خەلکی و کلتوورەکان، شتیک لە خوشەویستی بۆ
سەرکێشی لە شیوەی کلاسیکی، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا سیبەرێک لە
هەستکردن بە شەرم هەبوو کە هەموو شتیکی دادەپوێشی جگە لە
خۆی. لەو کاتەدا بەتەواوی لە بابەتەکان تێنەگەشتبووم، بەلام ئەگەر
بمەوێت بەتەواوی لەگەڵ خۆم راستگۆ بێم؛ دەمزانی کە بەهایەکی
خراب لە شوینیک لەژێر شتیکدا خۆی شار دوووەتەو. توانای بینینی
ئەو بەهایەم نەبوو، بەلام توانای هەستپیکردنیم هەبوو لە ساتەکانی
هیوریمدا ئەگەر بەتەواوی لەگەڵ خۆمدا راستگۆ بێم.

هاوشان لەگەڵ هەستکردن بە بەرکەوتەیی زیاتر لە سەرەتای
بیستەکانی تەمەنمەو، ئەو قەیرانە راستەقینانەیی لە سالەکانی
تەمەنی هەرزەکاریمدا لەگەڵیان ژیا؛ گۆرزەیهک شتیان بۆ جی
هیشتم کە خۆم پێو پابەند کردبوون. سالانێکی کەمی پیشتریشم
بەرێ کرد لە هەولەدان بۆ قەرەبووکردنەوی کەموکۆری و
دەراوێکی کۆمەلایەتی کە لە سالانی هەرزەکاریدا تیایدا دەژیا،
کە ئەمەش وای کردبوو هەست بکەم دەتوانم چاوم بە هەر کەس
بکەوێت کە بمەوێت ببینم، یان تەو قە لەگەڵ هەر کەسێک بکەم
کە بمەوێت تەو قە لەگەڵ بکەم، یان خوشویستنی هەر کەسێک
کە بمەوێت خوشم بوێت، هەروەها ئەنجامدانی سینکس لەگەڵ هەر
کەسێک کە بمەوێت سینکسی لەگەڵ ئەنجام بدەم، ئیتر بۆچی خۆم
پەیوەست بکەم بە مانەوێ لەگەڵ یەک هاوڕێی کچدا یان لەناو
یەک یەکەیی کۆمەلایەتیدا، یان لەناو یەک شاردا و یەک ولاتدا و
یەک کلتووردا؟ ئەگەر توانای ژیا بێم هەبێت لەسەر هەر شتیک و

تافيکردنه وهی ههر شتيک، نهوا پنيويسته له گهل ههر شتيکدا بژيم،
ئايا وانيه؟

به پرچه کيوون بهو ههسته گه ورهيه و توانام بو پهيوه نديکردن
له گهل هه موو جيهان؛ دهستم کرد به گه شتکردن بهنيو ولاتان و
زه رياکاندا که پينج سالي خاياند وهک نهوهی ياريی بازه لدان
بکه، له ماوهی نهو سالانه دا په نجا و پينج ولات گه رام، دهيان
هاوريم بو دروست بوو و خوم له باوهشی ژماره يهک له ئافره تاندا
ده بينيه وه که زوو زوو ده مگورين، به لکوو هه نديکيانم له بير ده کرد
کاتي له ولاتيک ده چووم بو ولاتيکی تر.

ژيانتيکی نامو و پراوپر و سه رنجراکيش بوو، هه روه ها پر بوو
له نه زموونی گه وره سه ره پاي حاله تي «فرين» ی ږووکه شانه بو
سرکردنی ئازاره نيژراوه کانم. نهو نه زموونانه بو من زور قول
بوو، به لام له هه مان کاتدا بي مانا بوو، هه تا نه مړوش ههر بهو
شيوه يه نه له لام. به شيک له گرنگترين وانه کاني ژيانم له ويوه فير
بووم و هه نديک لهو ساتانه بوونه هوی دروستيوونی که سايه تيم
له ميانه ی گه شته کانم لهو ماوه يه دا، به لام له هه مان کاتدا به شيک
له زورترين قوناغه کاني کات و وزه به سه ربردنيشی له خو گرتبوو.
نيستا له نيويورک ده ژيم، خانوو و کهلوپهل و وه سلی کاره با و
هاوسه رم هه يه، هيچ يه کيک لهو شتانه به ناياب و سه رنجراکيش
دانانريت. من پيم خو شه کاره کان بهو شيوه يه بن، له بهر نهوهی
گه وره ترين وانه که له نه زموونه کانمه وه فيري بووم له دوای هه موو
ساله هه ژينه ره کان؛ بهم شيوه يه يه: ئازاديی په ها، خوی له خويدا
هيچ مانايه کی نييه!

ئازادی؛ هه لی به ده سته ينانی بريکی زور له واتا به مروف
ده به خشيت، به لام خودی ئازادی مه رج نييه شتيکی واتاداری تيدا

بیت. له کوتاییشدا ره تکرده وهی هه ندیک له هه لېژاردنه کان، تاکه
ریگا ده بیت بۆ هینانه نارای واتا و گه یشتنی مروڤ بهو قوناغهی
ههست به گرنگی ژيانی بکات، واته نه مه ته سکرده وهی مه وادی
نازادییه، نه ویش بریتییه له هه لېژاردنی مروڤ له ژیانیدا بۆ نه وهی
پابهندی بهک شوین و بهک بیروباوهر بیت یان.... بهک کهس!

نه م تیگه یشتنه م بۆ دروست نه بوو، دواي نهو چهند سالی
گه شته کانم نه بیت. هه روهک له زوربهی زیاده ره ویکردنه کان له
ژیاندا بوو ده دات، پیویست ده بیت خوتی تیدا نقوم بکهیت بۆ
نه وهی بزانیته که نه وه به خته وهرت ناکات. نه مه بوو گه شتکردن
به لای منه وه. له گه گه یشتنم به ولاتی په نجا و سینه م، پاشان
په نجا و چواره م، پاشان په نجا و پینجه م، بۆم ده رکوت که که می
نه زمونه کانم، له گه نه وهی نه زموونی مه زن و وروژینه ر بوون،
به لام ناوهر وکیکی راسته قینه یان هه یه. له کاتیکدا نهو هاوړپیانم
که له نیشتمان جیم هیشتبوون، جیگیر ده بوون و ژنیان ده هینا
و خانوویان ده کړی و کاته کانیان ده به خشی به دامه زرانندی
کومپانیای گرنګ یان مه سه له سیاسیه کان، به لام من لهو کاته دا
له ده رچه به کی خیرای ئاسانه وه بازم ده دا بۆ ده رچه به کی خیرای
ئاسانی تر.

له سالی ۲۰۱۱ دا گه شتم کرد بۆ سان بترس بۆرګ له پروسیا،
خواردنه که ی خراپ بوو، هه روه ها که شوه وهای ناخوش بوو (به فر
به مانگی ئایاردا؟ سوعبهت ده که ن؟)، شوقه که شتم خراپ بوو،
هیچ شتیکی باشم نه بیینی، نرخه کان زور گران بوون، خه لکه که ی
وهک لاشه بهک وای بوون بۆنیکی نامویان لی ده هات، که سم نه بیینی
زه رده خه نه بهک بکات، هه موویان شه رابی زوریان ده خواره وه...
به لام من نه مه م پی خوش بوو، گه شته که م بۆ نهو شاره؛ به کیک

بوو له باشتريڼ گهشته کانم.

له کلتووری ږووسیدا ږړیک له ږاشکاوی توندی تیدایه که
خوړئاواییه کان به شیوه یه کی هه له لینی تیده گهن، له وی هیچ شونینک
نییه بو دهر ږیرینی سوزی ساخته و نه ده بنواندن له دهر ږیریدا که
لای خوړمان وهک توری جالجالوکه له هه موو شونینکه وه پیچی
خواردووه. له وی مروفه کان بو که سانی بیگانه زهرده خنه ناکهن،
که ر هزی له شتیک نه بیت؛ خوی وا دهر ناخات که هزی لییه تی.
له ږووسیا نه گهر شتیکي بیعه قلانه هه بوو؛ نه وه تو پنی ده لیت
بیعه قلانه یه، نه گهر که سینکی سووک و بیعه قلت بینی؛ پنی ده لیت
نه وه سووک و بیعه قله، نه گهر کچیکت دوزیه وه و بوټ دهر که وت
له گه لیدا کاتیکي خوش به سهر ده بهیت؛ پنی ده لیت پنی سهر سامیت
و کاتیکي خوشی له گه لدا ده بهیته سهر، جیاوازی نییه نه و کچه
هاوریت بیت یان بیگانه بیت یان ژنیک بیت ته نها پینچ خولهک بیت
له سهر شه قامیک بینیبیت.

له ماوه ی هغه ی یه که مم له وی، به راستی هه موو نه و شتانه م
به بیزار که ر ده بینی.

چووم بو خواردنه وه ی قاوه له گه ل کچیکي ږووسی، له دوی
سې خولهک دانیشتمان به یه که وه؛ کچه که به شیوه یه کی نامو
سهری کردم و پنی وتم نه وه ی وت؛ شتیکي بیعه قلانه بوو.
خه یک بوو ده چوومه ناو قاوه که وه، له قسه که یدا هیچ شیوازیکی
دوژمنکارانه م به دی نه کرد، به لکوو به شیوه یه کی وتی وهک نه وه ی
راستییه ک له راستییه ئاساییه کانی ژیان بخاته ږوو، وهک نه وه ی
باس له که شوه وای نه و ږوژه بکات یان ژماره ی پیلاوه کانی...
به لام من هر چه سابووم، نه مه ش له بهر نه وه ی نیمه له خوړئاوا
نه م ږاشکاوییه تا ئاستیکي زور به په قناریکی دوژمنکارانه ده زانین،

بەنايەت ئەگەر لەلايەن كەسىنكەۋە بىت كە ماۋەيەكى كورتە
بىنيوتە، بەلام بابەتەكە لەۋى لەگەل ھەموۋان بەۋ شىۋەيە بوۋ،
ھەموۋيان بە درىزايى كات قسەكانيان راستەۋخۇ بوۋ. لە ئەنجامى
نەمەشدا مىشكەم كە لەسەر شىۋازى خۇرئاۋايى بەرنامەريزى
كراۋو؛ ۋا ھەستى دەكرد كە لە ھەموۋ لايەكەۋە ھىزىشى لەسەرە،
ھەستم بە كەمى ئاسايش كورد كە لە ھەندىك ھالەت ۋ بارودۇخدا
ھەلدەچۈۋە سەرەۋە كە سالانىك بوۋ شتى ۋام نەبىنيۋو.

بەلام ھەفتەكان بەدۋاي يەكدا بۇيشتن ۋ لەگەل راشكاۋىي
رۇسيدا راھاتم ھەروەك چۈن راھاتم لەگەل ئاۋابوۋنى خۇر
لە نيۋەي شەۋدا ۋ راھاتم لەگەل خواردنەۋەي قۇدكا كە لەۋى
دەخورايەۋە ۋەك چۈن ئاۋىكى سارد دەخۋىتەۋە. لە ۋ كاتەدا
تىگەيشتەم لە راستى بابەتەكە: ئەۋە دەربرىنىكى پۈۋتە كە ھىچى
تىكەل نابىت، ئەۋە راستگۈيىيە بە تەۋاۋى ماناي وشەكە، ھەروەھا
پەيۋەندىكردنە بەبى ھىچ مەرجىك ۋ بى ھىچ پابەندىكردىك ۋ
ھىچ پالەرىكى شاراۋە... ھىچ كەسىك ۋا مامەلەت لەگەل ناكات
ۋەك ئەۋەي بىەۋىت شتىكت پى بفرۇشيت، ھىچ كەسىكىش ھەۋلى
بىنومىدانە نادات بۇ ئەۋەي بىيتە جىنى سەرنجى خەلكى.

لەدۋاي چەند سالانىك لە گەشتى بەردەۋام، بە جۈرىك چوۋم بۇ
دوۋرتىن شۋىنەكان لە ئەمريكائە ۋ ژيام. بۇ يەكەم جار تامىكى
تايىبەتى ئازادى: تواناي ۋتنى ئەۋەي دەيىنىم يان ھەستى پى دەكەم،
بى ئەۋەي ترسم لە ھىچ كاردانەۋەيەك ھەيىت، ئەمە جۈرىكى نامۇ
بوۋ لە ئازادبوۋن لە پىي قىۋلكردىنى پەتكردنەۋە، لەبەر ئەۋەي
من كەسىكەم كە زۋرىنەي تەمەنم بىيەش بوۋم لەۋ جۈرە لە
دەربرىنى پۈۋن ۋ راشكاۋ (لە ئەنجامى ژيانىكى خىزانى پى لە
ھەستە كېكراۋەكان لە سەرەتاۋە، پاشان لە پىي خۇدەرخستەم بە

متمانه په كه وه كه زور به وردی به ره هم هینا بوو، نه مه سه رخوشی
كردم وهك نه وهی جوریک بیت له باشتړین جوره كانی قوركا.
نه مانگهی له سان بترس بورك بووم؛ وهك هه وره برووسكه
به خیرایی تیپه ری، كاتيك ماوه كه ته واو بوو؛ هه ستم ده كرد هه ز
ناكه م جینی بهیلم.

گه شتكردن ئامرازيكي نایابه بو گه شه پیدانی خود، چونكه له
به هاكانی كلتووری؛ خوت داده مالیت و ده بینیت كه كومه لگایه کی
تر ده توان به به های ته واو جیاوازه وه بژین، له وه شدا سه ركه وتوو
بوون به بی نه وهی تاكه كانی رقیان له خویان بیت. نه م به ریه ككه وتنه
بو به های كلتوری جیاواز و به پیوه ره جیاوازه كانه وه، ناچارت
دهكات پیداچوونه وه به و شتانه دا بكهیت كه له ژیانندا به لاتوه
روون بوون، هه روه ها به بیركردنه وه له وهی شیوازی ژیانته مه رج
نییه باشتړین شیواز بیت بو ژیان. له م حاله تهی مندا، رووسیا وای
كرد چاویك به په یوه نډییه كانم به سۆزی ساخته وه بگيرمه وه كه
له ناو كلتووری ئینگلیزیدا زور باوه، وای كرد له ناخدا پرسیار
بكه م كه ئایا نه مه وا دهكات هه ریهك له ئیمه به رامبه ر نه وانی تر
كه متر هه ست به نارامی بكهین و كه متر بتوانین په یوه نډییه کی
دوستانه له گه لیان دروست بكهین.

له بیرمه روژنیک له گه ل نه وه كه سه ی فیری زمانی رووسی
ده كردم، گفتوگوی نه م شیوازه م كرد. نه و بیردوژنیکي له لا بوو
كه سه رنجی راكیشام، به هو ی نه وهی رووسه كان چه نډین نه وه
له ژیر سایه ی شیوعیه تدا ژیاون؛ هه له ئابوورییه كان له به رده میاندا
كه م بوون یان هه ر نه بوون، سه ره رای نه وهش زیندانی كرابوون
له چوارچینه ی كلتووری ترسدا، به لام كومه لگهی رووسی نه وه یان
دوژییه وه كه متمان به نرختړین دراوه. بو نه وهی متمان به بنیات

بنیت؛ پیوسته راستگو بیت، ئەمە واتە تۆ کاتیک کارە خراپەکان دەبینیت؛ بە دەم بیلیت، بئ ئەوەی هیچ داوای لیبووردنیک بکەیت. خستنه پرووی ئەم جوړه له حەقی رەق لە لایەن خەلکەووە سوودی هەبوو لەبەر ھۆکاریکی سادە، ئەویش ئەوەیە کاریکی پیوست بوو لە پیناو مانەو: پیوسته بزانی کئ متمانە ی پئ دەکریت و کئیش ناتوانیت متمانە ی پئ بکەیت، پیوسته لەسەرت بەخیرایی ئەوە بزانی.

مامۆستا رووسیە کەم بەردەوامە لە روونکردنەوێی بیروکەکی و دەلیت لە خۆرئاوای «ئازاد» هەلی زۆری ئابووری بەردەستە، بەلکوو لیشاوێک لە هەلی ئابووری بوونی هەیه کە وا دەکات بەبەهاترینیان بۆ خۆت هەلبژیریت بە رێگایەکی دیاریکراو، تەنانەت ئەگەر ئەو رێگایەش ساخته بیت، لەبری ئەوەی وەکوو رووسەکان هەلسوکەوت بکەیت، متمانە بەهای خۆی لە دەست داو، ئیستا رووکەشەکان و توانای رەواچەیدا کردن بوو تە پرقازانجترین رێگا، ئیستا زانیاری رووکەش لە لای ژمارەیهکی زۆری خەلک سوودی زیاتری هەبوو لەو زانیارییە چەسپاوانە ی لە لای ژمارەیهک لە خەلکی بوونی هەیه.

ئەمە وای کردوو پێوهری بەکارهینراو لە کلتورە خۆرئاواییەکاندا ئەوە بیت بە دەم خەلکییەو پێیکەنیت و قسە ی نەرمونیانیان بەرامبەر بکەیت، تەنانەت ئەگەر پێشت خۆش نەبیت ئەو کارە بکەیت، هەروەها درۆی بچووک بکەیت و هاوڕاییت بۆ کەسێک دەربڕیت کە لە راستیدا لەگەڵی هاوڕا نیت، ئەمە وای کردوو هەندیک شت بکرن کە لە راستیدا پیوستیان پئی نییه. شیوازی بازاری ئابووری، هاندەرە بۆ ئەم جوړه له خەلەتاندن. بەلام لایەنی خراپە لە خۆرئاوا ئەوەیە کە تۆ هەرگیز نازانیت،

ئايا دهكریت متمانه يه كي تهواو بهو كهسه بكهيت كه قسه ي له گهل دهكهيت، بهلكوو ئهم شينوازه هه نديك جار له نيوان هاوړي راسته قينه كانيشدا پياده دهكریت، ته نانهت له نيوان ئه نداماني يه ك خيزان. له خوړئاوا خۆت له ژير فشاريكي گه ورده دا ده بينيته وه بو ئه وه ي سهرنجي ئه واني تر رابكيشيت، كه وا دهكات خهلكي سهرله نو ي هه موو كه سايه تبي خو يان وي نه بكيشنه وه له سهر شينوازي ئه و كه سه ي مامه له ي له گهل دهكه ن.

ره تکردنه وه ژيان ت باشت ر دهكات

وهك دريژكراوه يه ك بو كلتووره كه مان، كلتووري ئه ري نيبوون/ به كاربردن، زوريك له ئيمه ته لقين دهكریت به بيروباوه ريك كه كورته كه ي ده لیت پيوسته له سهرمان هه ول بده ين ئه زيني بين و به شينوه يه كي بنچينه يي هه موو شتيك قبول بكه ين تا ئه وپه ري توانامان، ئه مه به ردی بناغه ي زورينه ي ئه و كتيبانه يه كه ناويان ناو ن «كتي به كاني بيركردنه وه ي ئه ري ني»: كراوه به به رووي هه له كاندا، رازي به، به هه موو شتيك و به هه موو كه سيك بلي «به لي».

به لام پيوسته شتيك ره ت بكه ينه وه، ئه گه رنا به بي مانايي كات به سهر ده به ين، ئه گه ر شتيك نه بيت باشت ر بيت له شتيكي تر، يان له شتيكي تر خوازراوتر بيت له لام. ئيمه كه سان يكي به تالين و ژيان يكمان هه يه كه ه يچ مانايه كي نييه، ئيمه كه سان يكي به بي به ها و ژيان يك ده به يته سهر كه ه يچ ئامان جيكي تي دا نييه. زور جار خو دزينه وه له ره تکردنه وه (ره ت بكه مه وه و ره ت

بکړمه وه) ده خړیته به رده ممان وه کوو ږیگایه ک که هه ست بکه ین
له دڅخیکې باشترداین، به لام خودزینه وه له ږه تکرډنه وه نه و
خوشحالیه کورت مه ودايه ت پی ددات به هوی دوورخستنه وه ت
له ورده کاری و بی هیچ سهرنجدانیک له سهر ناستی دوورمه ودا.

نه گهر نرخاندنیکې راسته قینه ت هه یه بډ شتیک، پښوېسته له سهر
نه و شته کورت هه لېښت. ناستیک له دلخوښی و مانا هه یه له
ژياندا پښی ناگهیت، مه گهر دهیان سال وه به رهیتان له وزه و
کانه کانتدا بکهیت له یه ک په یوه ندیدا یان له یه ک پیشه دا یان له
یه ک ناره زووی هونه ریدا. تو ناتوانیت نه و هه موو ساله بډ نه و
شته تهرخان بکهیت، به بی ږه تکرډنه وه ی هه ندیک هه لېژاردنی تر.

هه لېژاردنی به هایه ک بډ خوت؛ پښوېستی به ږه تکرډنه وه ی
به هاکانی دیکه ده بیت، نه گهر بریارم دا هاوسه رگرییه که م
گرنگترین به ش بیت له به شه کانی ژیانم، نه مه (به نه گهریکې زور)
مانای نه وه یه ناهه نگی شه وانه و سهرخوښوون ناکه مه به شیک
له ژیانم، هه روه ها نه گهر بریارم دا خوم بریار بډ خوم بده م
له روانگه ی توانای خوم بډ دروستکردنی په یوه ندیی کراوه که
پشت به رازیوونی دوولایه نه به ستیت، نه مه واته من پشتکردن له
هاوړیکانم و خراپه کردن به رامبه ریان له پاشه مله ږه ت ده که مه وه،
نه مانه هه موویان بریاری ته ندروستن، به لام له هه ر پښچیکدا
پښوېستی به ږه تکرډنه وه یه ک هه یه.

بیرؤکه که لیره دا حه شار دراوه: پښوېسته له سهر هه موومان
گرنگی به شتیک بده ین بډ نه وه ی بتوانین به هایه کی تیدا ببینین، بډ
نه وه ی له بابه تیک له بابه ته کاندبا به ها ببینین، پښوېسته له سهرمان
نه وه ی تیدا نییه؛ ږه تی بکه ینه وه. پښوېسته هه موو شتیک ږه ت
بکه مه وه که (س) ی تیدا نه بیت، نه گهر ویستم (س) بکه م به به هایه ک

بۆ خۆم.

ئەم رەتکردنەووەیەش بەشینی پنیویست و جیانەکراووەیە لە پارێزگاریکردنمان لە بەهاکانمان، واتە لە شووناسمان، ئێمە خۆمان دیاریی دەکەین کە چی رەت دەکەینەووە، بەلام ئەگەر هیچ شتیگمان رەت نەکردەووە (لەوانەییە ئەووە لە ئەنجامی ترسانمان بێت لەووی ئێمەش رەت بکریینەووە)؛ ئەووە واتای ئەووەی بەرەهایی ئێمە هیچ شووناسینگمان نییە.

بەلام حەزکردن لەووی خوت لە رەتکردنەووە بدزیتەووە تیچوووەکەیی هەرچەندیک بێت، حەزکردن لە خۆدزینەووە لە رۆوبەرۆوبوونەووە و ململانی، حەزکردن لە هەولدان بۆ رازیوون بە هەموو شتیگ بەیەکسانی و کاریگ بەکەیت کە هەموو شتەکان گونجاو و هەماهەنگ بن؛ ئەمانە حالەتیکی قوول و پیسن لە شیوەکانی هەستی بەرکەوتەیی زیاتر، لە کاتیگدا خاوەنی ئەم هەستکردنە بە بەرکەوتەیی زیاتر؛ وای دەبینن کە شیایوی ئەوەن بە درێژایی کات خۆیان وەک کەسینی نایاب ببینن، دەبینن خۆیان لە رەتکردنەووی هەموو شتیگ دەدزنەووە، لەبەر ئەووی ئەو رەتکردنەوویە واک دەکات هەست بە خراپە بکەن، یان واک دەکات کەسانی تر لە دەورۆبەریان هەست بە خراپە بکەن. لەبەر ئەووی ئەو کەسانە خۆیان لە هەر رەتکردنەوویەک بەدوور دەگرن؛ ژیانیکیان دەبیت بەبی بەها، ژیانیک کە ملکەچە بۆ چیژ و بۆچوون لە خۆدا، ئەوانە گرنگی بە هیچ شتیگ نادەن جگە لە مانەووە لەو هەستەیاندا بۆ ماوەیەکی زیاتر و جگە لە خۆپاراستنیان لە حالەتی شکستە مسۆگەرەکان لە ژیانیدا و خۆدەرختن بە شیوەیەک کە هیچ جۆریک لە جۆرەکانی نارەحەتی نازانن.

رەتکردنەووە؛ کارامەییەکە لە کارامەییەکانی ژیان، کارامەییەکی

گرنگه، به لکوو گرنگیه که ی به کلاکراوه یه. هیچ که سینک نایه ویت له په یوه نندییه کدا گیر بخوات که دلخوشی ناکات، هه روه ها که س حه ز ناکات له کارینکدا گیر بخوات که پپی خوش نییه و باوه ربی پپی نییه، هیچ که سینک نییه بیه ویت که نه توانیت ئه وه بلیت که بیرى لئ ده کاته وه.

به لام خه لکی له واقعیدا ئه و شتانه هه لده بژیرن، ئه وان به درېژایی کات ئه و شتانه هه لده بژیرن!

راستگویی داخوازییه کی سروشتیه لای مرفقه کان، به لام به شینک له وهی که راستگۆ بین له ژیانماندا، له وه دا خوی ده بینیته وه که رازی بین به وتنی «نا» و رازی بین به بیستنیشی، به م رینگایه ش ره تکرده وه؛ په یوه نندییه کانمان باشتی ده کات و ژیانی هه ستیاریمان ته ندروستتر ده کات.

سنوور

له سالانی زوودا دوو هه رزه کار هه بوون؛ کوپیک و کچیک، دوژمنایه تییه کی توند له نیوان خیزانه کانیاندا هه بوو، به لام کوپه که چوو بۆ ئاهه نگیک که خیزانی کچه که سازیان کردبوو، چونکه حه زی له شتی بیعه قلانه بوو، کچه که بینیی فریشته ی ئاره زووه کانی گۆرانیه سازگاره کانی بۆ وت که باسی له مینه یه تی ده کرد و که وته داوی خوشه ویستی ئه و کوپه وه. به و شیوه یه بووداوه که هاته ئاراوه. بریاریان دا به یانیی پوژی دواتر به بی دواکه وتن هاوسه رگیری بکه ن، چونکه وهک ده زانن ئه مه بابیه تیکی ته واو کرداری بوو به تیروانین بۆ ئه وهی که خیزانی هه ریه که یان هیچی نه ده ویست جگه له سه ربپینی ئه وی تریان. کات چه ند پوژیک باز

دهدات بۆ پېښه ره، ئه و دوو خېزانه به بابه تى هاوسه رگيرييه که
دهزانن و زور تورپه دهبن. پاشان هاوړپييه کى ئه و دوو هاوسه ره
تازه يه دهمريت و کچه که زور خهفته تى بۆ دهخوات و مادده يه ک
دهخواته وه که به هوپه وه دوو رږوژى ته واو خهوى لينده که ویت،
به لام نه وهى جیى داخه ئه و دوو هاوسه ره بچکوله يه هېشتا فېرى
شيوازه کانى په يوه نديکردنى پروون له ننيوان هاوسه راندا نه بوو بوون
و کچه که بېرى چوو به ميړده تازه کهى بلېت که ئه و مادده يه
دهخواته وه، ئه مهش وا دهکات ئه و گه نجه بکه وېته هه له وه و وا
بزانيت که ئه م حاله تى بيټه وشوونه ي که ژنه کهى به سهر خوى
هېناوه؛ حاله تى کهى خو کوښتنه. گه نجه که به ته واوى عه قلى له دهست
دهدات و خوى ده کوژيټ، به گومانى نه وهى له و جيهانه ي دیکه
له گه لى بيت... يان شتيکى له و جوړه. پاشان دواى دوو رږوژ کچه که
له حاله تى بيټه وشييه کهى هه لده ستېته وه و ده بينيت که ميړده کهى له
خهفته تى ئه م خوى کوښتووه و هه مان ئه و بېر وکه يه ي به ميتشکى
کوړه که دا هات، به ميتشکى ئه ميشدا ديت و خوى ده کوژيټ تا کوو
له و جيهانه ي دیکه به يه ک بگه نه وه. چير وکه که کوتايى هات!

شانوگه ریی (پښميو و جوليت) به هاوواتای «پښمانسيهت» ی
 ناو پښنبیری ئه مږمان داده نريت. خه لکی واه سهری دهکن
 که یه که مچیروکی خوشه ویستییه لهو جیهانه ی به ئینگیزی
 قسه دهکات، وای داده نیت که نمونه یه که و عاشقه کان چاوی لی
 دهکن، به لام کاتی تیده گهیت له وهی له چیروکه که دا پروو ده دات؛
 ده بینیت که ئه و دوو هه رزه کاره به ته و اوای شیت بوون، خویشیان
 ته نها له بهر ئه وه کوشتوو که به هانه یه که بیت بو ئه و شیتیه یان
 که تووشیان بووه.

دارسون کسر پنی وایه شکسپیر چیرۆکی رۆمیۆ و جولیتی

نەنوو سىۋە بۇ ئەۋەدى خۇشخالى بۇ پۇمانسىيەت دەربېرىت، بەلكو
بۇ ئەۋە بوۋە گالتەى پى بکات و بىئەقلىيە پەھاكەى دەربخات.
شكسپىر نەيوستوۋە شانۇگەرىيەك بىت بۇ بەرزپاگرتنى
خۇشەۋىستى، بەلكو بەتەۋاۋى پىچەۋانەكەى وىستوۋە. تابلۇيەكى
گەۋرە بە گلۇپى درەۋشاۋەى نىۋن كە لىنى نووسراۋە «دوور
بگەۋرەۋە»، ئەۋ شرىتە زەرەدە دەۋرى داۋە كە پۇلىس دايدەنىت
ۋ لىنى نووسراۋە «ئەم شرىتە تىمەپەرىنە».

لە ميانەى بەشى ھەرە زۆرى مېژوۋى مرقايەتيدا، ھىچ كاتىك
ۋەكوۋ ئىستا خۇشەۋىستى جىگای شانازىكردن نەبوۋە. لە راستيدا
خەلكى گەۋرەۋەتەۋە بۇ ناۋەراستەكانى سەدەى نۆزدە، يان شىتىكى
لەۋ شىۋەيە، پىنيان ۋايە خۇشەۋىستى ھىچ پىۋىستىيەكى نىيە و
بە بەرەستىكى دەروۋنىي چاۋەروانكراۋى مەترسىدارى دەبىنن
كە دىتە رىنى بابەتە گرنگترەكانى ژيان لە شىۋەى كاركردى
باش لە كشتوكالدا، يان ھاۋسەرگىرىكردن لەگەل كەسىك كە
رەنەمەرىكى گەۋرەى ھەبىت! زۆر كاتىش كۆر و كچە گەنجەكان
ناچار دەبن ۋاز لە ئارەزوۋە پۇمانسىيەكانيان بەئىنن لە پىناۋ
ھاۋسەرگىرىيەكى كردارى لە پوۋى ئابوورىيەۋە، كە دەكرىت ئەم
بابەتە سەقامگىرىيەكى زياتر بە خۇيان و خىزانەكانيان بىەخشىت.
بەلام ئەمىرۋ ئىمە ھەلە زۆر دەكەين كاتىك ئەم جۆرە
لە خۇشەۋىستى شىتەنە، دىارىكراۋىكە لە دىارىكراۋەكانى
كلتورەكەمان. ھەتا خۇشەۋىستى پۇمانسىيىش زياتر درامى
بىت، ئەۋە باشترە! جا ئەگەر لە چىرۋكى خۇشەۋىستى پەيوەست
بە بىن ئافلىك كە دەچىت بۇ لەناۋەردى ئەۋ ھەسارۋچكەيە تا
زەۋى رزگار بکات لە پىناۋ ئەۋ ئافرەتەى خۇشى دەۋىت، يان ئەۋ
خۇشەۋىستىيەى كە ۋاى كرد مىل جىبسون لە كاتى ئەشكەنجەدانى

تاكوو مردن له لايه ن ئينجليزه وه وينه ي ژنه كه ي بهينيته پيش چاوي
خوي كاتيك دهستدرېڅي دهكريته سهر و پاشان دهكوژریت، يان
خوشه ويستیي ئه و جنوكه بچووكه ي دهستبهرداري نه مرييه كه ي
دهبيت بؤ ئه وه ي له گهل ئاراگون بمينيته وه له فيلمی (پادشای
ئنگوستيله)، يان هر شتيك له و كاره كوميديه رومانسيه
بيعه قلانانه ي كاتيك جيمي فالون هله دستيت به ساخته كردني بليتي
ياريه كاني تپي (ريد سوکس)، له بهر ئه وه ي (درو باريمور) چهند
پيداويستيه كي هيه، يان هر شتيكي هاوشيوه ي ئه وه.

ئه گهر ئه م شيوه يه له خوشه ويستیي رومانسي شتيكي وه كوو
كوكاين بووايه، ئه و ئيمه هه موومان (وهك كلتور) وه كو توني
مونتانا ده بووين له فيلمی (سكارفيس): رووخسارمان له كئويك
له و كوكاينه دا نقوم ده كرد و هاوارمان ده كرد: «به هاوريكه م بلين
چوني!»

كيشه كه ئه وه يه لي ره دا ئه وه مان بؤ دهرده كه ويت كه ئه و
خوشه ويستیي رومانسيه؛ شتيكي هاوشيوه ي كوكاينه، بگره تا
ئاستيكي مه ترسيدار هاوشيوه ي كوكاينه، ئه و هه مان ئه و به شان ي
ميشكمان ده ورووژينيت كه كوكاين ده يورووژينيت، وا دهكات له
به رزیدا بفریت و هه ستیكي جوانت بؤ دروست بيت له دهره وه ي
كات، به لام كومه ليك كيشه ت بؤ دروست دهكات زياتر له وه ي
چاره سهری بكات، هه روه كوو كوكاين هه مان كارت له سهر دهكات.
پاشان به شي هه ره گه وره ي ئه و ره گه زانه ي خوشه ويستیي
رومانسي له پشته وه هه ولي بؤ ده دات (خسته پرووی رومانسيه تي
سوزداري كه هه سته كان ده جوولينيت، هه روه ها ئه و حاله ته
بيسه روبه ره شيتانه يه له ژيانه وه و خه موكي كتوپر)، ناته ندروسته
و دهربرينكي راسته قينه ي خوشه ويستیي نيه. له راستيدا هه موو

دهوان ههچ نین جگه له شیوهیهکی تر له ههستکردن به بهرکهوتیهی
زیاتر، که له ریی په یوهندییه سوزداریه کانه وه له گهل خه لکی
دهرده که ویت.

دهزانم نیستا بیر له چی دهکه نه وه: ئه م قسانه وا دهکات وهک
که سیکي بیزار که ر ده ریکه وم نهک زیاتر، ئه م که سه کیه که ئه و
فسه خرایانه دهکات له باره ی خوشه ویستی رومانسییه وه؟ به لام...
تا کوتایی گویم بو بگرن.

له راستیدا شیوازی ته ندروست و شیوازی ناتهن دروست
له خوشه ویستیدا ههیه، خوشه ویستی ناتهن دروست له سه ر
بوونی دوو که س وه ستاوه که هه ولی خوده ربازکردن ده دن له
کیشه کانیان له رینگای ده ربرینی هه ستوسوز و له به رامبه ر یه کتردا،
به ده ربرینکی تر: هه ریه که یان ئه و ی تر وهک ده ربازکه ریک به کار
دینن، به لام خوشه ویستی ته ندروست له سه ر بوونی دوو که س
وه ستاوه که هه ریه که یان ده زانیت کیشه کانی چین و دانیان پیدا
ده نیت و مامه له ی له گهل دهکات به یارمه تیی ئه و ی تر.

جیاوازی نیوان خوشه ویستی ته ندروست و خوشه ویستی
ناتهن دروست ته نها له م دوو خاله دایه:

ناستی قبولکردنی بهرپرسیاریتی به شیوهیهکی باش له لایه ن
هه ریه ک له لایه نه کانی ئه و په یوهندییه وه.

ئاماده گی هه ریه که یان له خسته نه پرووی ده تکرده وه به رامبه ر
هاوبه شه که ی و رازیبوون به ده تکرده وه ش.

له هه ر شوینیک په یوهندییه کی ژده راوی ناتهن دروست هه بیت،
هه ستکردنکی که م و لاواز به بهرپرسیاریتی لای هه ردوولا
بوونی ههیه، هه رووها نه بوونی توانا بو ده تکرده وه و رازیبوون
به ده تکرده وه، به لام له هه ر شوینیک په یوهندییه کی ته ندروست

مهبيت كه خوشهويستې راستهقينهي تيدا بيت؛ سنووريكي ږوون له نيوان نهو دوو كهسه و بهاكانياندا دهبيت، ههروهه گوره پانيكي كراوه ههيه بو په تكدنهوه و رازيبوون به په تكدنهوه هه كاتيكي كه په تكدنهوه پيويست بيت.

مه به ستم له وشه ي (سنوور)، كيشاني هيليكه له نيوان بهر پرسياريتي نهو دوو كهسه له كيشه كانيان. نهو كه سانه ي له په يوه ندييه كي ته ندروستدا دهژين كه سنووره كاني ږوون و به هيزن؛ بهر پرسياريتي به ها و كيشه كانيان دهگر نه ته ستو و خويان به بهر پرس نازان له بهاي هاوبه شه كانيان و كيشه كانيان، به لام نهوانه ي له په يوه ندييه كي ژه هراويدا دهژين؛ نهو جوړه سنوورانه تيايدا زور لاوازن يان هه رنين، نهو كه سانه هه ميشه له هه ولدان بو خودزينه وه يان له بهر پرسياريتي له كيشه كانيان و خويان به بهر پرس يار دهزان له كيشه ي هاوبه شه كانيان.

شيوه ي نهو سنووره لاواز و خراپانه چوون؟ نه مه چه ند نموونه يه كه.

«ناتوانيت جگه له من، له گهل هاوړيكانت بچيته دهره وه. تو دهزانيت من زور غيره دهكهم، پيوسته له گهل من له ماله وه بمينيته وه.»

«هاوړييانم له شويني كاره كه م بيته قلن، هه ميشه له كوږوونه وه كان دوام دهخن، چونكه پيوسته له سه رم بويان شي بكه مه وه كه چوون كاره كانيان بكه ن.»

«ناتوانم باوه ر بكه م كه چهنده له بهر دم خوشكه كه مدا بيته قل دهرتخستم، ئيتر له مه ودوا هه رگيز دژايه تيم مه كه كاتي كه خوشكه كه م ليړه بو.»

«دهمه ويټ ږوم بو نهو كار له ميلواكي، به لام دايكم هه رگيز

لیم نابووریت نه‌ګر بچم بو شویتیک که تا نه‌و ناسته لینی دوور
 بم.»

«دوتوانم له‌ګلندا بو ژووانیک بیمه دهره‌وه، به‌لام داوات لی
 ده‌ګم سیندیی هاوریم ناګادار مه‌که! نه‌و هه‌ست به دله‌راو‌کښه‌کی
 راسته‌قینه ده‌ګات، کاتیک بزانتیت من هاورینی کورم هه‌یه و نه‌و
 نییه‌تی.»

له هر سیناریویه‌ک له‌و سیناریویانه‌دا ده‌بینین که قسه‌که‌ر؛
 خوی وه‌ګ به‌رپرس له کښه‌ګانی به‌رامبه‌ر ده‌خاته روو، یان
 هه‌سته‌ګان، نه‌ک کښه‌ګان و هه‌سته‌ګانی خوی، یان داوا له‌به‌رامبه‌ر
 ده‌ګات که به‌رپرس‌یاریتیی کښه‌ګانی هه‌لېګریت (یان هه‌سته‌ګانی).
 به شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌م جوړه هه‌ستی زیاده
 به‌رکه‌وته‌یان هه‌یه، ده‌که‌ونه یه‌کک له‌م ته‌لانه‌وه له میانه‌ی
 په‌یوه‌ندییه سوزداریه‌ګانیاندا، یان چاورین لایه‌نی به‌رامبه‌ر؛
 به‌رپرس‌یاریتیی کښه‌ګانی نه‌مان هه‌لېګریت: «حه‌زم ده‌ګرد
 پشووی کوتایی هه‌فته‌یه‌کی خوش له ماله‌وه به‌سهر به‌رم، توش
 پیویست بوو له‌سهرت نه‌وه بزانتیت که هه‌موو پروژده‌ګانی دیکه‌ت
 هه‌لو‌ه‌شینیه‌وه.» یان نه‌وه‌تا به‌رګه‌ی بریکی زور له کښه‌ګانی
 لایه‌نی به‌رامبه‌ریان بګرن: «دووباره کاره‌ګه‌ی له‌ده‌ست دا، به‌لام
 وا هه‌ست ده‌ګم تاوانی من بوو، چونکه به‌پنی پیویست پشتیوانی
 نه‌بووم، سبه‌ینی له نووسینه‌وه‌ی ژیا‌ننامه‌ی خویدا یارمه‌تیی ده‌دم
 له پیناو هه‌نګاونان بو کاریکی نوی.»

خاوه‌نی هه‌ستی به‌رکه‌وته‌ی زیاتر له په‌یوه‌ندییه‌ګانیاندا؛
 یه‌کک له‌م دوو ستراتیژه پیاده ده‌ګن هه‌روه‌ک له هه‌موو
 شتیکی تردا پیاده‌ی ده‌ګن، چونکه نه‌مه یارمه‌تییان ده‌دات له
 خودزینه‌وه له ګرتنه‌ه‌ستوی به‌رپرس‌یاریتیه‌ګانیان، له نه‌نجامی

ئەمەشەو پەيوەندییەکانیان ساختە و فشەل دەبن کە لە ئەنجامی
هەولدان بۆ خۆدزینەو لە ئازاری ناوخرۆیی پەیدا دەبێت، لەبەری
نرخاندنی راستەقینەى هاوبەشەکانیان لەو پەيوەندییەدا و لەبەری
سەرسامبوون پێیان.

بەو بۆنەیهشەو ئەمە تەنها لە پەيوەندییە پۆمانسییەکاندا
تەشەنە ناکات، بەلکوو کار دەکاتە سەر هاوڕینیەتی و
پەيوەندییە خیزانییەکانیش. لەوانەیه دایکێکی «زال» هەول بدات
بەرپرسیاریتی کێشەکان لە ژیاى کۆر و کچەکانیدا بگرێتە ئەستۆ،
لەو حالەتەدا هەستکردنی بۆ بەرکەوتەى زیاتر کار دەکات بۆ
هاندانی هەستکردن بۆ بەرکەوتەى زیاتر لەلای منداڵەکانی، چونکە
ئەوان بەو برۆایەو گەورە دەبن کە پێویستە لەسەر کەسانی تر
بەبەردەوامی بەرپرسیاریتی کێشەکانیان بگرێتە ئەستۆ.

(ئەمە وا دەکات کێشەکان لە پەيوەندییە سۆزدارییەکاندا تا
ئاستێکی نامۆ هاوشتووی ئەو کێشەکانە بێت کە لە پەيوەندیی نێوان
دایک باوکدا هەیە!)

کاتێک تۆ مەودای ناپوونت هەیە کە پەيوەستە بە هەستەکان
و هەلچوونەکان (ئەو مەودایانەى کە پوون نییە کێ لە چى
بەرپرسە، ئایا هەلەى ئەم یان ئەو چییە، هەروەها بۆچى ئەو کارانە
دەکەن کە دەیکەن)، ئەوا تۆ هەرگیز ناتوانیت گەشە بە بەهای
بەهیز بەدەیت لە پێناو خۆتدا. تاکە بەهای تۆ ئەو دەبێت هەول
بەدەیت هاوبەشەکەت بەختەوهر بیت، یان تاکە بەهات ئەو دەبێت
کە هاوبەشەکەت بەختەوهرت بکات.

بەلام ئەمە سەر دەکێشێت بۆ داپووخان و بەزینی دەروونی،
بە شیوەیهکی سروشتی هەروەک ئەو پەيوەندییانەى بەم جۆرە لە
ناپوونی جیا دەکێنەو بەگشتی بە کەوتن و داپووخان کۆتاییان

دیت له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ی هاوشانین له‌ دراما و یارییه ئاگرینه‌کان.
خه‌لکی ناتوانن کیشه‌کانت چاره‌سه‌ر بکه‌ن، پنیوستیش نییه
له‌سه‌ریان هه‌ولی چاره‌سه‌رکردنیان بدن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره
به‌خته‌وه‌رت ناکات، تۆش ناتوانیت کیشه‌کانی خه‌لکی چاره‌سه‌ر
بکه‌یت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره به‌خته‌وه‌ریان ناکات. په‌یوه‌ندی
ناته‌ندروست تیروانینی دوو که‌سه که هه‌ریه‌که‌یان هه‌ولی
چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی ئه‌وی تریان ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی دڵخۆش
ببیت، به‌لام په‌یوه‌ندی ته‌ندروست ئه‌وه‌یه که هه‌ر لایه‌ک خۆی
کیشه‌کانی خۆی چاره‌سه‌ر بکات، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان به‌رامبه‌ر
ئه‌وی تر هه‌ست به‌ باشه‌ بکات.

دانانی سنووری ته‌ندروست؛ به‌ واتای ئه‌وه نایه‌ت یارمه‌تی
پیشکه‌شی هاوبه‌شه‌که‌ت نه‌که‌یت، هه‌روه‌ها به‌ واتای ئه‌وه‌ش نایه‌ت
که یارمه‌تی وه‌رنه‌گریت، پنیوسته له‌سه‌ر هه‌ردوو لا یارمه‌تی
لایه‌نی به‌رامبه‌ر بدن، به‌لام ئه‌مه ده‌بیت ته‌نها کاتیک ڕوو بدات
که تۆ هه‌لیده‌بژیریت یارمه‌تی بده‌یت و ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌نها
تۆ هه‌لیده‌بژیریت، نه‌ک وا هه‌ست بکه‌یت که یارمه‌تیدان ئه‌رکیکه
له‌سه‌رت یان مافیکی تویه.

که‌سانی خاوه‌ن هه‌ستی به‌رکه‌وته‌ی زیاتر که سه‌رکونه‌ی
که‌سانی تر ده‌که‌ن له‌سه‌ر هه‌لچوون و هه‌ست و کرده‌وه‌کان،
له‌و ڕه‌وایه‌وه دیت که پێیان وایه ئه‌گه‌ر کاریکی وا بکه‌ن هه‌میشه
له‌ ئازاردا بژین و وه‌ک قوربانییه‌ک ئه‌م کاره بکه‌ن؛ له‌ کۆتاییدا
که‌سێک دیت و ڕزگاریان ده‌کات و ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌یان ده‌ست
ده‌که‌وێت که به‌به‌رده‌وامی ویستبوویان.

که‌سانی خاوه‌ن هه‌ستی به‌رکه‌وته‌ی زیاتر که سه‌رکونه‌ی خۆیان
ده‌که‌ن له‌سه‌ر کاره‌کانی که‌سانی تر و هه‌ست و هه‌لچوونه‌کانیان،

له و بروايه وه ديت كه پتيان وايه نه گهر «دوخه كه چاك بكه نه وه»
 بڼه كه سي بهرام بهر و ږنگاري بكه نه؛ نه و نه و ږيز و خوشه ويستيه
 به ده ست ده هينن كه ويستويانه به بهر ده وامي.

نه مانه بوون لايه نه بوون و لايه نه تاريخه كه هې هر
 په يوه ندييه كي ژه هراوي، نه مانه نه رمينويين و نه رمي بڼه نوينراون
 له و په يوه ندييه دا: قورباني و ږنگار كهر، نه و كه سي ناگريك
 ده كاته وه، چونكه نه مه و ده كات گرنكي زياتر بيت، هره وها نه و
 كه سي ناگره كه ده كوژيننه وه، له بهر نه وه ي نه م كار و ده كات
 گرنگر ده ربه كه وينا.

زور جار كيشكردنيكي به هيز هيه له نيوان نه م دوو جوړه
 له كه سه كان، زور جار يش به وه كوڼايي ديت كه به يه كه وه بن،
 نيشانه كاني نه خوشي له هره دوو كياندا به ته ووي له يه ك ده چيت،
 زور به ي كاتيش نه م جوړه كه سانه له سهر پشتي دايك و باو كيك
 به خيو كراون كه هره يه كه يان نه م خه سله تانه يان تيدا ده ركه و تووه،
 به م شيوه يه ش نمونه يان بڼه په يوه ندييه كي به خته وهرانه له سهر
 هه ستر كرن به به ركه و ته يي زياتر و لاوازيي سنوور وه ستاوه.

به لام نه وه ي جني داخه هره هاو به شيك له و هاو به شانه شكست
 ده هينيت له وه لامدانه وه ي پيدا ويستيه راسته قينه كاني لايه ني
 بهرام بهر. له راستيدا نه م شيوازه له خه تابار كرن و زياته ږويي
 له رازي بوون به سهر زه نشت، كار ده كات له سهر بهر ده وامي وني
 هه ستر كرن به به ركه و ته يي زياتر و به و به ها خوديه نزمه ي ږيگا
 نادات هره كاميان پيوستيه سوزداري و هه ستيه كانيان بخه نه
 ږيزه ي پيشه وه. قورباني كار ده كات بڼه دروست كرن كيشه ي
 زياتر و زياتر كه پيوسته چاره سهر بكرين... نه ك له بهر نه وه ي
 كيشه ي نوئ سهر يان هه لداوه، به لكوو له بهر نه وه ي نه مه و ده كات

نه و گرنگیبدان و سوزه به دهست بهینیت که تامه زرویه تی، به لام
 رزگارکه ر بهک له دوای بهک کیشه کان چاره سهر دهکات... نهی
 بهر نه وهی به راستی گرنگی بهو کیشه نه دهات، به لکوو له بهر
 نه وهی بروای وایه پیویسته کیشه به کی دیکه چاره سهر بکات بو
 نه وهی شیاوی گرنگیبدان و سوز بیت. له هه ردوو حاله ته که دا
 مه بهسته که خوپه سه ندیه، هه روه ها مه رجداره، سه ره رای نه وهش
 جوریکه له ویرانکردنی خویی که خوشه ویستی راسته قینه له
 حاله تی دهگمه ندا نه بیت؛ به خویه وه نابینیت.

نه گه به راستی قوربانی رزگارکه ره که ی خوش ویست، نه و
 پنی ده لیت: «سهیر که، نه وه کیشه که مه، تو ناچار نیت له بهر من
 چاره سهری بکهیت، ته نها کاتیک بینیت خوم چاره سهری ده که م؛
 یارمه تیم بده.» نه مه ده ربړینیکی راسته قینه ده بیت له باره ی
 خوشه ویستی: خوت بهر پر سیاریتی کیشه کانت بخه ره نه ستو و
 هاوبه شه که ت مه که به بهر پرس له کیشه کانت.

نه گه رزگارکه به راستی ویستی قوربانیه که رزگار
 بکات، پنی ده لیت: «سهیر که، تو له باره ی کیشه کانی خوته وه
 سه رزه نشتی که سانی تر ده کهیت، پیویسته خوت مامه له له گه ل
 نه و بابه ته بکهیت.» نه مهش ده ربړینیکی راسته قینه ده بیت له باره ی
 خوشه ویستی، نه گه رچی شینوهی نه م ده ربړینه که میک نامو بیت؛
 یارمه تیدانی نه وی تر له چاره سه رکردنی کیشه کانی.

له بریی نه وه، ده بینین قوربانی و رزگارکه هه ریه که یان نه وی تر
 به کار دینیت بو گه یشتن به حاله تی جوریک له حالگرتنی هه سه کان،
 واته بو ده رچه یه کی خیرای ئاسان، نه مه هاوشینوهی جوریک له
 ئالوده بوونه که هه ریه که له لایه نه کان؛ لایه نی بهرام بهری ده کاته
 وه لامده ره وه و تیزکردنیک بو خوی. جیاوازییه که له وه دایه که

ئو كه سانه كاتيك يه كينكيان له گهل كه سيكي ته ندروست له رووي
ههست و سوزدارييه وه بو ژوانيك دهچيته دهره وه، ههست به
ئازار و نه بووني «كيما» دهكهن له نيوانياندا. ئه وان له رووي
ههسته كانه وه كه ساني ته ندروست تيده په رينن له وه كه سانه ي
ههستيكي ناوخويان ههيه بو ئارامي سوزداري و هه لچووني،
له بهر ئه وه ي بووني سنووره ئاشكراكان له لاي هاوبه شي ژيان كه
به ته واوي ههست به و ئارامييه بكات؛ وهك پيوست سه رنجراكيش
نييه بو به ره مه پنهاني ئو حالگرته به رده و امانه ي كه پيوستن بو
كه ساني خاوه ن ههستي بهر كه وته يي زياتر.

به لام قوربانويه كان، قورسترين شت به لايانه وه له م جيهاندا
بريتيه له گرته ئه ستوي بهر پرسياري تني كيشه كانيان، ئه وان هه موو
ته مه نيان به و بروايه وه بهر ي دهكهن كه كه ساني تر بهر پرسن
له چاره نووسيان. زور جار هه لگرته ههنگاوي يه كه ميان بو
له ئه ستوگرته بهر پرسياري تني؛ ده بيه سه رچاوه ي ترسيكي گه وره
بويان، هه روهك قورسترين شت له جيهاندا به لاي پرگار كه رانه وه
بريتيه له وازه نيان له هه لگرته بهر پرسياري تني كيشه كان
كه ساني تر. ئو كه سانه هه موو ژيانيان به وه بهر ي دهكهن كه
ههست به نرخاندن و پيزانين و خوشه ويستي دهكهن، ته نها له بهر
ئه وه ي كه سانيكي ديكه پرگار دهكهن... هه ربويه وازه نيان له م
پيوستيه، كاريكه كه بو ئه مانيش مايه ي ترس و شله ژانه.

ئه گهر قوربانيت دا له پيناو كه سيك كه به لاته وه گرنگ بوو؛
ئه وا پيوسته كاتيك ئه وه روو بدات كه خوت ده ته ويت روو بدات،
نهك به ئه ركيكي خوتي بزانيت يان ترست هه بيت له كاردانه وه كان
ئه نجامنه داني. ئه گهر هاوبه شه كه شت له پيناوي تودا قوربانبي دا؛
پيوسته ئو قوربانيدانه له چه زيكي په سه ني خويه وه سه رچاوه ي

گرتىت، نەك بە ھۆى تورەبوونى تو يان ھەستىكرىنت بە تاوانەو ھە
يارى بە ھەستەكانى ئەو بىكەيت بۆ ئەو ھى ئەو قوربانىدانەى ئەو
بەدەست بەنىت. ئەو كارانەى لە ئەنجامى خۇشەوئىستىيەو ھە دىنە
ئاراو، ھىچ بەھايەكەيان نىيە مەگەر ئەو ھى بى مەرجى پىشوخە
و بى پىشېنى چاۋەروانكراو بن.

رەنگە بەلەى خەلکەو قورس بىت جىاوازى بىكەن لەنىوان
ئەنجامدانى كارىك لە روانگەى ھەستىكرىنت بەو ھى ئەركىكە و
ھەروەھا بەئارەزوومەندانە، بەلام تاقىكرىنتەو ھەك ئەمە ئاشكرا
دەكات: پىرسىار لە خۆت بىكە: «ئەگەر رەتت كرىدەو، كارىگەرى
ئەو رەتكرىنتەو ھە چى دەبىت لەسەر پەيوەندىيەكەتان؟»، ھەروەھا
پىرسە: «ئەگەر ھاوبەشەكەم ئەو ھى مەن دەمەوئىت رەتت كرىدەو،
كارىگەرى ئەو رەتكرىنتەو ھە چى دەبىت لەسەر پەيوەندى
نىوانمان؟»

ئەگەر وەلامەكە ئەو بىت كە رەتكرىنتەو ھەك تەقەنەو ھەكى
دراماتىكى دروست دەكات كە قاپە فەخفەورىيەكانى تىدا دەشكىت؛
ئەمە ئامازەھەكى خراپە بۆ پەيوەندىيەكەت، پىت دەلەت كە
پەيوەندىيەكەت مەرجدارە، ھەروەھا لەسەر چەند دەستەوتىكى
پەيوەندىيەكەت ھەستەو كە ھەريەكەتان لەوى ترەو دەستى بىكەوئىت
لەبرى ئەو ھى رازىبوونىكى دوولەيەنەى بىمەرج بىت (واتا ھە
لەك، لەكەى دىكەى قبول بىت بە كىشەكانىەو).

ئەو كەسانەى سنوورى بەھىز و ئاشكرايان ھەيە: ترسىان نىيە
لە نۆرەى توورەبوونى مىزاجى يان دەمەدەمى يان ھەندىك ئازار،
بەلام خاۋەنى سنوورە لاواز و شەلۇقەكان لەو شتەنە دەترسن و
ھەمىشە ھەول دەدەن رەفتارەكانىان بگۆرن بۆ ئەو ھى بگۆنچىت
لەكەل ھەلەكەكانى ھەلەكەشان و داكەشانى لەيەنى بەرامبەرى

په يوه ندييه كه يان.

خاوه نى سنووره به هيزه كان تيده گهن لورژيكي نيه كه هر
لايهك له لايه كانى په يوه ندييه كه، پيشبيني ئه وه بكات وه لامى
هموو پيوستى و ئاره زووه كانى لايه نى به رامبه ر به شيوه يه كي
ته واوه تى بداته وه.

هر ودها تيگه يشتون كه ده كريت هسته كانى كه سينك له
كاتيكدا بريندار بكن، به لام له وهش تيده گهن كه ناتوانن ئه وه ديارى
بكن كه خه لكاني تر هستيان چونه. هر ودها خاوه نى سنووره
به هيزه كان تيده گهن له وهى په يوه نديي ته ندروست و بيگيشه ئه وه
نيه هر يهك له لايه نه كان كونترولى هسته كانى لايه نى به رامبه ر
بكات، به لكوو ئه وه يه كه هر هاوبه شيك پشتيوانى هاوبه شه كه ي
بكات له گه شه كردنى تاكه كه سى و چاره سه ر كردنى كيشه كانيدا
له لايه ن خويه وه.

ناكريت گرنگيه كي ته واو بدهيت به و شتانه ي هاوبه شه كه ت
گرنگيان پي ددهات، به لكوو بابته كه له سهر ئه وه وه ستاوه كه
گرنگى به هاوبه شه كه ت بدهيت به پي له به رچاو گرتنى ئه وه ي گرنگى
به چى ددهات و به چي نادات، ئه مه يه خو شه ويستى بيمه رج!

چونيتيى دروست كردنى متمان

ژنه كه م يه كيكه له و كه سانه ي كاتيكي زور به ديار ئاوينه وه
به سهر ددهات، هه ز دهكات سهرنجر اكيش بيت، منيش هه ز دهكه م
سهرنجر اكيش بيت (بيگومان).

له و شه وانه ي كه ده مانه وي ت بچينه دهره وه، له پاش كاتر ميزيكي
ته واو له خورازانده وه و گرنگيدانى به قز و پو شاك و هموو

هه‌وێه‌ی که ئاگره‌تان له‌و کۆبوونه‌وانه‌دا ده‌یکه‌ن، له‌ گه‌رماو
 دینه‌ ده‌ره‌وه‌، پاشان لێم ده‌پرسیت چونه‌، زۆربه‌ی کات به‌لامه‌وه
 سه‌رنجراکیشه‌، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌ندیک جار شیه‌وه‌ی به‌لامه‌وه
 زۆر باش نییه‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌ولی داویت شتیکی نوی به‌ قژی بکات،
 یان بریاری داوه‌ پیلایه‌ک له‌پێ بکات که دیزاینه‌ریکی به‌ناوبانگ
 له‌ میلانو و تووویه‌تی که نایابه‌ و پیش سه‌رده‌مه‌که‌ی که‌وتوو،
 هه‌کاره‌که‌ له‌و کاتانه‌دا هه‌ر چیه‌ک بیت؛ ئه‌نجامه‌که‌یم پێ خوش
 نییه‌. کاتیک ئه‌وه‌ی پێ ده‌لێم: زۆر بیتا‌قه‌ت ده‌بیت، پاشان
 ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ لای تا‌قی جله‌کانی له‌ گه‌رماوه‌که‌ و هه‌موو شته‌کانی
 ده‌گۆریت، به‌مه‌ش نیوکاتز‌میری تر دوا ده‌که‌ویت، له‌و ماوه‌یه‌شدا
 هاوسه‌ره‌که‌م جنیوی زۆر ده‌دات که به‌شیکیان به‌ر من ده‌که‌ویت.
 شیوازی باو له‌م حاله‌تانه‌دا ئه‌وه‌یه‌ که پیاو دۆر ده‌کات بۆ
 ئه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی/هاو‌ری کچه‌که‌ی دلخۆش بکات، به‌لام
 من دروی له‌گه‌ل ناکه‌م. بۆچی؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ بۆچوونی من،
 راستگویی له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانماندا گرنگ‌تره‌ له‌وه‌ی هه‌موو کاتیک
 هه‌ست به‌ خوشی بکه‌ین. ئه‌و ژنه‌ی خوشم ده‌ویت، دوا‌ین که‌سه
 که به‌و‌یت به‌ شیه‌وه‌ی رازی‌کردن؛ خۆمی پێوه سه‌رقال بکه‌م.
 له‌ به‌ختی خۆم هاوسه‌رگیریم له‌گه‌ل ژنیکدا کردووه‌ که به‌وه
 رازییه‌ و ئاماده‌یه‌ ئه‌وه ببیستیت که بیرێ لێ ده‌که‌مه‌وه وه‌کوو
 خۆی. به‌ شیه‌وه‌یه‌کی سروشتی، هاوسه‌ره‌که‌شم هه‌مان ئه‌و کاره
 ده‌کات که من ده‌یکه‌م و ئه‌گه‌ر هه‌له‌م کرد؛ ئاگادارم ده‌کاته‌وه،
 ئه‌مه‌ش یه‌کێکه‌ له‌ باشت‌ترین خاله‌کان که وه‌ک هاوبه‌شیکی ژیانم
 بۆم ده‌سته‌به‌ر ده‌کات. سروشتیه‌ که من هه‌ندیک جار تووشی
 له‌که ده‌بم و تووربه‌ ده‌بم و ده‌مه‌ده‌می ده‌که‌م، به‌لام پاش چه‌ند
 کاتز‌میری که په‌شیمان ده‌به‌مه‌وه و دانی پێدا ده‌نیم که ئه‌و له‌سه‌ر

حق بووه، جا نه گهر نه و راست بوو بیت یان نا. به لن، نه و به وتنی
نه و راستییه ی ده بیینیت؛ ده مکاته که سینی باشت سره رای نه وه ی
له و کاته دا به وتنه که ی؛ بیزارم ده کات.

کاتیک به به رده وامی دلخو شکردنی خو مان له لو تکه ی کاره
له پیشینه کانماندا بیت، یان وا بکه یین هاو به شه کانمان به به رده وامی
دلخو ش بن؛ به دلنیا ییه وه له کوتاییدا هیچ کاممان دلمان خو ش
نابیت به خو مان و به ر له وه ی هیچ شتیک روون بیت وه؛ نه و
په یوه ندییه داده ر میت.

هیچ متمانه یه ک بوونی نابیت به بی مملانی، مملانی بوونی
هه یه بو نه وه ی جیای بکه ینه وه که کی به بی مهرج له گه لماندایه و
کی له گه لماندایه بو به ده سته ینانی ده سته و ت. که س متمانه ی به و
پیاوه نییه که هه می شه ده لیت «به لن». نه گهر «پاندای بیت یوایی»
لیزه بووایه، پی ده وتین که بوونی ئازار له پ هیوه ندییه کانماندا
شتیکی پیو یسته بو پته وکردنی متمانه ی هه ریه که مان به وی تر و
به دیه ینانی بریکی زیاتر له هوگری له نیوانماندا.

ئه مه واتای نه وه یه مملانی نه ک ته نها بابه تیکی سرو شتییه،
به لکوو به شیوه یه کی ره ها یه کیکه له پیو یستییه کانی پاریزگاری
له په یوه ندییه کی ته ندروست. نه گهر هاتوو دوو که س نه وه ندنه له
یه که وه نزیک بن، به لام توانای باسکردنی نا کوکییه کانی نیوانیان
نه بیت به شیوه یه کی کراوه و ئاشکرا، نه وا په یوه ندییه که له سر
که مه پیکردن و تینه گه یشتن بنیات نراوه و به هینواشی به ره و
په یوه ندییه کی ژه هراوی هه نگاو ده نیت.

متمانه گرنگترین پیکهاته یه له په یوه ندیدا له بهر هوکاریکی
ساده، نه ویش نه وه یه که په یوه ندی به بی متمانه؛ هیچ واتایه ک
نابه خستیت. له وانه یه ئافره تیک پیت بلیت که توی خو ش ده ویت

و ده به ویت له گه لندا بیت، ههروهه ئامادهیه واز له هه موو شتیک
 بهینیت له پیناو تودا، به لام تو هیچ سوودیک له م قسانه وهرناگریت،
 نه گه متمانه نه بیت به وهی بیت ده لیت، توش ههست ناکه بیت
 به وهی خوشویستراویت تا ئه و کاتهی متمانهت بۆ دروست
 ده بیت به وهی ئه و خوشه ویستییهی رووبه رووت کراوه ته وه؛ هیچ
 مه رجیک له گه لندا نییه و هیچ هاو پینچیک نییه و ئامانجی دهره وهی
 خوشه ویستی پینوه نه لکاوه.

ئه مهش وا ده کات ناپاکیکردن تا ئه و ئاسته رووخینه ر
 بیت. بابته که له خودی خویدا په یوه ندیی به سیکسه وه نییه،
 به لکوو متمانهیه که به هوی سیکسه وه ههره سی هیناوه. له
 رووبه روو بوونه وهیدا، نه گه ر به و قسه سواوانه کوتایی پی هینا له
 شیوهی: «نازانم بیرم له چی ده کرده وه، زور بیزار بووم، خه والوو
 بووم... نه ویش له ویدا بوو»، ئه مه واتای ئه وهیه وشیاریه کی
 خودی نییه که گرنگ و پیویسته بۆ چاره سه رکردنی هه ر کیشه یه ک
 له په یوه ندیه کانیدا.

ئه وهی پیویسته لیخه دا روو بدات ئه وهیه ئه و که سه ی
 ناپاکیه که ی کردووه؛ چینه کانی پیازی تیگه یشتن له خودی خوی
 توی توی بکات بۆ ئه وهی ئه و به ها خراپانه بدۆزیته وه که وایان
 لی کردووه ناپاکی به رامبه ر متمانه ی که سیک بکات (ههروهه ها بۆ
 ئه وهی بزانیته ئایا هیچ به هایه ک له و په یوه ندیه دا ده بینیته وه).
 ههروهه ها پیویسته توانای ئه وهی هه بیت که بلیت: «ده زانیته باسه که
 چیه؟ من که سیک خۆپه رستم، من زیاتر له په یوه ندیمان؛ گرنگی
 به خۆم ده ده م. یان ده لیت نه گه ر راستت بویت، من زور ڕیزی ئه م
 په یوه ندیه ناگرم.» نه گه ر ئه و که سه ی ناپاکی ده کات؛ نه توانیت به
 شیوه یه کی ئاشکرا و راشکاوانه به ها خراپه کانی بخاته روو، نه گه ر

بؤ بهرامبه ره که ی روون نه کاته وه که نهو به هاکانی پینشیل کردو وه؛
نه وه هیچ هؤکارینک نییه که بیسه لمینیت نهو که سه شیاوی متمانه یه.
نه گهر شیاوی متمانه ش نه بیت، نهوا نهو په یوه ندییه ههرگیز باش
نابیته وه و گورانکاری به سهردا نایه ت.

ره گزی دوو دم بؤ به ده سته پنهانه وه ی متمانه دوا ی له ده سته دانی،
ره گزینکی کردارییه و جورینکه له توماری به دوا داچوون. نه گهر
لایه نی بهرامبه ر متمانه ی نیوانتانی تینک دا؛ ده توانیت قسه ی
خوشت له گهل بکات، به لام تو پنیوستت به وه یه ته ماشای تومارینکی
به رده وام بکهیت بؤ نهو کرده وه و حاله تانه ی تیایدا پنی وتوویت
که نهو هیچ زیانینکی له متمانه ی نیوانتانی نه داوه. ته نها به م رینگایه
ده توانیت دلنیا بیته وه له وه ی به های نهو که سه ی ناپاکی بهرامبه ر
متمانه تان کردو وه، چیت خوار نییه و نهو که سه به راستی ده توانیت
گورانکاری بکات.

نه وه ی جینی داخه لیره دا نه وه یه دروستکردنی نهو توماره که
هانت ده دات بؤ متمانه کردنه وه ی؛ سه ره له نوی کاتینکی زوری ده ویت،
هیچ گومانیک نییه له وه ی نهو کاته زور درینتره لهو کاته ی بته ویت
متمانه تان له گور بنیت. له میانه ی ماوه ی دروستکردنه وه ی نهو
متمانه یه دا؛ وا باشتره دؤخه که به ته واوی خراپ بیت، نه مه ش
واته پنیوسته ههر دوو لایه نی په یوه ندییه که له مه ودای نارمه حه تی
پروسه که تینگه ن که خویان هه لیانیزاردو وه.

من لیره دا ناپاکی له په یوه ندییه سوزدارییه کاندایه کار ده هینم،
به لام نه م پروسه یه به سه ر هه موو گرفت و سنوور به زان دینکدا
جینه جی ده بیت له ههر په یوه ندییه کدا بیت. کاتی متمانه ههر سه
ده هینیت، سه ره له نوی بنیاتانه وه ی سه رکه وتوو نابیت نه گهر نه م
دوو هه نگاوه ی تیدا جینه جی نه کریت:

١. دانپیدانانی ئه و کهسهی ناپاکییه کهی کردووه به و بهها راسته قینهیهی هۆکار بووه بۆ سنوور به زانده که و هه لگرتنی بهرپر سیاریتییه کهی.

٢. توانای ئه و کهسهی ناپاکیی له متمانهی نیوانیان کردووه، له ماوهیهکی دیاریکراودا، بۆ دروستکردنی تۆماریکی به دوا داچوون که بهروونی ئاماژهی تیدا بیت بۆ ئه وهی دهکریت سه ره له نوێ متمانه به م که سه بکریته وه.

ناشکریت هیچ ههولیکی ئاشته وایی بوونی هه بیت، به بی بوونی ههنگاوی به که م.

متماته وهک قاپیکی فه خفووری وایه، ئه گهر قاپه که جاریک شکا؛ دهکریت پارچه کانی کۆ بکریته وه و سه ره له نوێ به یه که وه بلیکنریته وه به گرنگی و وریاییه وه، به لام ئه گهر جاریکی تر شکاندت؛ ئه و ده بیت به پارچهی زۆر بچوو کتره وه و کاتیکی یه کجار زۆرتری دهوێت بۆ ئه وهی سه ره له نوێ ئه و پارچانه به یه که وه بلیکنریته وه. ئه گهر ئه و قاپه چهند جاریکی تریش بشکیتته وه، ئه و تا ئاستیک ورد ده بیت که چاککردنه وهی ده بیتته کاریکی مه حال: پارچه یه کی شکاوی زۆر وردمان هه یه، هه ندیک له پارچه کانیش بوون به تۆز. زیاده هه میشه باشتره، سالانیکی زۆر به و بیرکردنه وه یه وه ده ژیا م: پارچه کی زۆر تر کۆ بکه ره وه، سه ردانی ولاتانی زیاتر بکه، ئه زموونی زیاتر تا قی بکه ره وه.

به لام زیاده هه میشه و به بهرده وامی باشتترین شت نییه، به لکوو له راستیدا پیچه وانه کهی راسته؛ زۆر جار به که متهرکان به خته وه رترین، نهک به زۆر تر! کاتیک هه ل و بژاردهی زۆرمان له بهرده مدا ده بیت، ئه و ده نالینین به ده ست ئه وهی زانیانی دهروونناسی پنی ده لین «پارادوکسی هه لبژاردن». له به ره تدا

تاكوو بژاردەكانى بهر دەستمان زیاتر بن؛ زیاتر نارازى دەبین
له سههه ئه وه شتهى هه لیده بژیرین، جا هه چیهك بیت، ئه مهش له بهر
ئه وهى بهرچاوپوونین لهو بژاردانهى دیکه که هه لمانه بژاردوون.
ئه گهر هه لبژاردنی دوو شوینت له بهر دهستدا بوو بۆ ئه وهى
له شوینکیان بژیت، پاشان یه کیک لهو دوو شوینت هه لبژارد،
ئه گهری زۆره هه ست به متمانه و ئاسوودهیی بکهیت؛ له بهر ئه وهى
بژاردە راسته کهت هه لبژاردووه و رازیت له بریاره کهى خۆت.
ئه لام ئه گهر توانای هه لبژاردنی شوینکت هه بیت بۆ ژیان
له نیوان بیست و هه شت شویندا، پاشان یه کیکانت هه لبژارد؛ ئه وا
پارادۆکسی هه لبژاردن ده لیت ئه گهری زۆره بۆ ماوهى چه ندين
سال له گومان و ئه شکه نه جدها بژیت و هه میشه بژاردە کهت
بخه یته ژیر پرسیاره وه. زۆر پرسیار له خۆت ده کهیت که ئایا
بژاردە راسته کهت هه لبژاردووه، ئه گهر ئه وه بژاردیه بووایه؛ زیاتر
به خته وهه ده بوویت. ئه م ده لپاوکییه، ئه وه چه زهش بۆ دلنایى له
که یشتن به کاملبوون و سه ره که وتن؛ وا ده کات که سیکى به خته وهه
نه بیت.

چی ده کهیت ئه گهر بوو یته که سیک وهه ئه وهى من بووم؛
ئه وا هه ول ده دهیت هه چ بژاردیه که هه لنه بژیریت، هه ول ده دهیت
بژاردە کانت کراوه بن تا زۆرترین کات که بتوانیت دواى بخهیت،
دواتر خۆت له «پابه ندبوون» ده دزیته وه.

له گه ل ئه وهى وه به ره ینان «به قوولى» له یه ک شویندا یان له
یه ک که سدا یان له یه ک کاردا یان له یه ک چالاکیدا بیته شمان ده کات
لهو شاره زاییه فراوانه ی پیمان خۆشه هه مانیت، به لام رۆیشتیش
له پشت شاره زاییه کی فراوانه وه؛ بیته شمان ده کات له هه لی ژیانیک
که رۆچوون له ناو شاره زاییه کی قوولدا ده یخاته به رده ممان.

مەندىك ئەزمۇن ھەيە ناتوانىت پىيدا تىپەرىت؛ مەگەر ماۋەي پىنج
سال لە ھەمان شوپىندا ژيان بەرىتە سەر، يان كاتىك لەگەل ئەو
كەسەدا دەبىت بۇ ماۋەي دە سال، يان تاكوۋ لە ھەمان پىشەدا كار
تەكەيت يان لەو بوارەدا لە ماۋەي نىۋەي تەمەنتدا، من ئىستا لە
سىيەكانى تەمەندام، من ئىستا دەتوانم تىيگەم لەۋەي پابەندىۋون
(بە رىگا تايىتەكەي)؛ ھەل و ئەزمۇنى فراۋانم بۇ دەستەبەر
دەكات كە بەبى بوۋنى پابەندىۋون نەدەكرا بۇم دەستەبەر بىت،
جا بۇ ھەر شوپىنىك بچوۋمايە و ھەر كارىكم بىكرىايە.

كاتىك مەۋف ھەل دەدات بۇ پىكەتەيەكى فراۋان لە ئەزمۇن
و شارەزايى؛ ئەۋا لە ھەر سەركىشىيەكى نويدا «دەستكەۋت»ى
ناتەۋاۋى دەبىت، لەگەل ھەر شتىكى نوئى و لەگەل ھەر كەسىكى
نوئى، ئەگەر تۇ پىشتەر ھىچ كات ۋلاتەكەي خۇت جى نەھىشتوۋە،
ئەۋا يەكەم ۋلات كە سەردانى دەكەيت؛ گۇرپانكارىيەكى گەۋرە
دروست دەكات لە تىروانىتدا بۇ جىھان، لەبەر ئەۋەي بىنەماي
ئەزمۇنەكانت زۇر سنووردان، بەلام كاتىك سەردانى بىست
ۋلات دەكەيت؛ ئەۋا ۋلاتى بىست و يەكەم زۇر شقت بۇ زىاد
ناكات، كاتىكىش سەردانى پەنجا ۋلات دەكەيت؛ ئەۋا ۋلاتى پەنجا و
يەكەمىن ھىچ زىادەيەكى بۇ تۇ نابىت.

ئەم مەسەلەيە بەسەر كەلوپەلە ماددىيەكان و پارەشدا
دەچەسپىت، ھەروەھا بۇ ئارەزوۋەكان، كار و ھاۋرى، بەسەر
ھاۋبەشە سۆزدارى و سىكىسىيەكانىشدا... لىرەدا ھەموو بەھا
دوۋكەشىيە خواروخىچەكان دەبىنن كە خەلكى بۇ خۇيانى
ھەلدەبژىرن. تاكوۋ تەمەنت زىاتر بىت، ئەزمۇنى زىاتر بەدەست
دىنىت و ھەر كات كارىگەرى ئەزمۇنە نوپىيەكان لەسەرت زىاتر
بوو لە رابردوۋ؛ ھەژاندەكە گەۋرەتر دەبىت. كاتىك بۇ يەكەم جار

له ژيانمدا له ټاهه ننگي کدا کحول به کار هينا، کاتيکيش نهو کارم
بقو جاري سدهم دوو باره کردهوه؛ بابه ته که سهرنجراکيش بوو،
به لام له دواي پينج سده جار وهک پشوويه کی ټاساي کوتايي
هفته ی لی هات، به لام له دواي هزار جار بابه ته که زور بيزار کهر
دهبيت و هيچ گرنگيه کی نابيت.

گه وره ترين شتيک که له سهر ټاستي تاکه که سي به سهرم هات
له چهند ساليکی که می رابردوودا، نهوه بوو که توانيم بکريمه وه
به سهر پابه ندبووندا. ره تکرده وهی هموو شته کانم هه لېزارد، جکه
له باشتري نه زمون و هاورې و به هاکانم له ژيانمدا. کوتاييه کم
بقو هموو پرورده کانم دانا و بريارم دا خوّم بقو نووسين يه کلایي
بکه مه وه و بيکه مه تاکه کارم، له و کاته شه وه پيگه کهم له ټينته رنيت
جه ماوه ري زياتري پهيدا کردوه له چاو نه وهی چاوه پرېم دهکرد.
به ته واوی پابه ندبووم به يهک ټافره ته وه بقو ماوه يه کی دوورودريژ،
نه وهی جني باوه نه بوو نه م کاره به لای خوّم وه زور ترين
کاردانه وهی هه بوو له چاو هموو نهو سهرکيشی و دیدار و
په يوه نديانته ی له ماوه يه کی زور کورتدا تياياندا ژيام. پابه ندبووم
به ژيانته وه له يهک شويندا و کاردانه وه کوّمه لايه تيبه کان چهندين
هينده بوونه وه له چوارچيوه ی بيزه يه کی زور له هاوريه تبي
راسته قينه ی ته ندروست و واتادار.

نه وهی ټاشکرام کرد، به ته واوی جياواز بوو لهو پيشبيني يه
له سهری راهاتبووم: له پابه ندبووندا، بريکی راسته قينه له ټازادی و
هه سترکدن به ټازادبوون هه يه. هه لی گه وره ترم هاته بهر دهست،
گرنگيدانی زياترم بينی، له نه جامی ره تکرده وهی جیگره وه کانی
تر له بهر ژه وه نديی نه وهی هه لمېزارد و کردمه جیگای گرنگيپيدان
له ژيانمدا.

پابەندبوون؛ ئازادیت پێ دەبەخشیت، لەبەر ئەوەی واز دەهێنیت
 لەو شتانەی ناپیویست و بێنرخن. پابەندبوون؛ ئازادیت پێ
 دەبەخشیت، لەبەر ئەوەی هەموو ئاگاییت کۆ دەکاتەو و دەپرژیتە
 ئاراستەیەکی چالاکەو بۆ ئەوەی بەختەو و تەندروست بیت،
 هەروەک پابەندبوون وا دەکات بڕیاردان ئاسانتر بیت و هەر
 ترسانیک لە هەلەکردن دەپه‌وینیتەو، ئەمەش لەبەر ئەوەی
 دەزانیت ئەوەی لە ئێستادا پێتە زۆر باشە؛ ئێتر بۆچی دیسان
 رابکەیت بەدوای زیاتر و زیاتر؟ پابەندبوون رینگات پێ
 دەدات بەوردی تیشک بخەیتە سەر ئامانجە گرنگ و گەورەکان،
 پاشان بە بەدەستەینانی رێژەیه‌ک لە سەرکەوتنی گەورەتر کە بە
 هەر رینگایەکی تر دەتوانیت بەدەستی به‌ینیت.

بەم شێوازە، پەتکردنەوێ جیگرەوێکان ئازادمان دەکات...
 پەتکردنەوێ هەموو ئەو شتانەی هەماهەنگ نین لەگەڵ زۆرترین
 بەها گرنگەکانمان و ئەو پێوەرانەی هەلمانبژاردوون، ئەویش
 پەتکردنەوێ پۆیشتنی بەردەوامە بەدوای فراوانبوونیکی
 رووکه‌شییه‌و.

بەدڵنیاییه‌و، ئەزموونی فراوان؛ کاریکی خوازره‌و، بەلکو
 پێویستیشە لە کاتێکدا کە گەنجیت، ئەمەش لەبەر ئەوەی پێویستە
 لەسەرت برۆیتە دەرەو بۆ جیهان و خۆت ئاشکرای بکەیت کە چی
 شیاوی ئەوێه ژیاڵی خۆت بۆ وەبەرھێنان تیایدا تەرخان بکەیت،
 بەلام قوولایی ئەوێه کە چۆن زیر لەژێر زەویدایە، پێویستە
 لەسەرت بە شتیکەو پابەند بیت و زەوی بەقوولی هەلبکەنیت بۆ
 ئەوێه بکەیت ئەو زیرە. ئەمە راستە لە کاردا، لە پەيوەندییەکاندا، لە
 بنیاتنانی ژیاڵیکی نوێدا بۆ خۆت... لە هەموو شتێکدا راستە.

Scanned with CamScanner

خوت فرى بدهيته ناو دهريآچهكهوه، بهلام لهگهل سهرخوشبوون
و فشارى هاوپتياندا؛ بهنگه مروث بهخيرايى بريار بدات و خوى
هلبدات.

پاش كه ميک له گهيشتمان بو ئهو ئاههنگه، لهگهل جوش له ناو
حهوزى مهلهكهده دانىشتبووم، بهيهكهوه قسهمان دهکرد وهک
چون دوو كهس قسه دهکهن تا بيسهلمينن كه نيرينه. باسما له
خواردنهوه کرد، ههروهها له تپيه موسيقيهکان، له بارهى ئافرهتان،
بهو شيويه له بارهى زور شتى چيزبهخشهوه كه له ماوهى ئهو
هارينهدا کردوومانن دواى ئهوهى قوتابخانهى موسيقامان جى
هيشت. باسما لهوه کرد بهيهكهوه له يهکيک له تپيهکاندا موسيqa
بژهنين، ههروهها له بارهى گهشتکردن بو نيويورک... ئهوه لهو
کاتهدا خهونىكى مهحال بوو.

تهنها دوو منداڵ بووين!

پاش كه ميک، به سهر ئاماژهه بو سهکۆکه کرد كه بهسهر
دهريآچهكهده دهيروانى و ليم پرسى: «دهتوانين لهو سهکۆيهوه
خومان فرى بدهينه خوارهوه؟»

جوش وهلامى دامهوه: «بهلى، خهلكى بهردهوام بهردهوام ئهو
کاره دهکهن».

«تو باز دهدهيت؟»

شانى بهرز کردهوه و پنى وتم: «باز دهدهم. با ببينين».
ماوهيهک دواى ئهو شهوه، له يهک جيا بووينهوه. کچيکى
ئاسياى جوان سهرنجى پاكيشام كه ههزى له يارييه قيديوپيهکان
بوو، ئهوهش له تپروانىنى مندا (من ههرزهکاريکى تازهپيگهيشتوو
بووم) وهک بردنهوهى بليتى يانسىب وا بوو. کچهکه گرنگى به من
نهدا، بهلام كهسيكى نهرومونيان بوو و ئهگهر قسهه لهگهل بکردايه:

هه راسان نه ده بوو. بهو شپوهيه چووم قسه ي له گهل بکه م، هه موو
نازايه تبي خو م کو کرده وه بو ئه وه ي پرسياړي لي بکه م که ئايا
دهيه ويټ له گهل لم بيت بو مال وه بو ئه وه ي بهيه که وه نان بخوين،
کچه که به وه رازي بوو.

به ئاراسته ي سه ره وه دا به گرده که دا سه ر که وتين، بينيمان
جوش ديته خواره وه، ليم پرسي نان ده خوات، به لام ره تي کرده وه،
ليم پرسي دواتر له کوئ ده يبينمه وه، پيکه ني و پي و تم: «به دواي
راستيدا بگهړئ بوخوټ، له وي ده تبينمه وه».

به سه رم ئاماژه يه کم کرد و ديمه نيکي جديدم وهرگرت، پاشان
وه لامم دايه وه: «کيشه نييه، له وي ده تبينمه وه»، وهک ئه وه ي
هه ريه ک له ئيمه شويني راستي به ته واوي بزاني و بزاني چون
ده گينه ئه و شوينه.

جوش پيکه ني و به ره و لاي سه کوکه به گرده که دا چوه
خواره وه، منيش پيکه نيم و به رده وام بووم له سه رکه وتن له گهل
کچه که دا به ئاراسته ي مال وه. نازانم چه نده له ناوه وه ماینه وه،
به لام له بيرمه له گهل کچه که هاتينه دهره وه و گويمان له دهنگي
فيکه بوو و که سمان نه ييني له ده ورو به رمان، که سمان نه ييني
له ناو حه وزي مه له که دا، که سانیکمان ييني رايانده کرد به ره و
که ناره ته سه که که ي ده رياچه که له ژير سه کوکه دا، له ويدا که سانیک
هه بوون که گه يشتبوونه ناو ئاوه که، توانيم دوو که س ببينم که
له ناو ئاوه که دا مه له يان ده کرد. بينين سهخت بوو؛ له بهر ئه وه ي
شه و داهاتبوو، موسيقاش هه ر به رده وام بوو به بي ئه وه ي که سينک
گوئي بو بگريټ.

به خيرايي چوومه خواره وه به ئاراسته ي که ناره که و تا ئه و
ساته ش هيچم بو ئاشکرا نه بوو، به لکوو به رده وام بووم له خواردني

ساندويچه که م که پيم بوو، ده مويست بزانه خه لکي ته ماشاي چي ده که ن. له نيوهي ريگاي هاتنه خواره وه ماندا، کچه ناسيابه جوانه که پي و تم: «وا بزانه شتيکي خراب رووي داوه».

کاتیک گه يشتينه به شي خواره وهي گر ده که، له باره ي جوشه وه پرسيارم له که سينک کرد. که س سه يري نه ده کردم، که سيش پيشوازي لي نه کردم، هه مووان سه رقال بوون به ته ماشا کردني ناوه که وه، دووباره پرسيارم لي کردنه وه، که که نه ي تواني به سه ر خويدا زال بيت، دهستي کرد به گريان، له و کاته دا بيرو که که به ميشکم گه يشت.

مه له وانه کان ماوهي سي کاتژميز له ناو ده رياچه که دا به رده وام بوون له که ران به دواي جوشدا، دواتر له راپورتي تويکاريه کهيدا هاتبوو که به هوي زياده رويي کردن له خواردنه وهي کحول؛ قاچي تووشي وشکبوون هاتووه، جگه له کاريگه يري نه و شو که ي به هوي خوه لداني له سه که که وه به ي که وتبوو. له و کاته ي خوي هه لدابوو؛ دنيا تاريک بوو، ناوه که چهنه چينيکي رهش بوو له سايه ي تاريکي شه ودا، که س نه ي تواني شويني هاواره کاني ببينيت که داواي فرياکوزاري کردبوو، هيچيان نه ده بيني جگه له دهنگي که ناوه که دايد ه پوشي، ته نها دهنگ.

دواتر باوک و دايکي پنيان و تم که نه و نه ي توانيو به باشي مه له بکات، من نه وه م نه ده زاني.

نه متواني تا دواي دوانزه کاتژميز بو جوش بگريم. به ياني بوژي دواتر له ناو نو ترميله که مدا بووم؛ ده که رامه وه بو ماله وه له نوستن، په يوه ندیم کرد به باو که مه وه و پيم را که ياند که خه ريکه له دالاس نزیک ده به مه وه و له کاره که م دوا ده که وم (نه و هاوینه له لای نه و کارم ده کرد)، باو کم لني پرسيم: «بوچی؟ چي رووي داوه؟»

هه موو شتيك باشه؟» لهو ساته دا خوم پينه گيرا و گريانم ته قيه وه،
فرميسكم جوگه لهي به ست... گرياني به كول و هاوار و ناوي لووتم!
ئوتومبيله كه م له ته نيشتي رينگا كه راگرت و بهرده وام بووم له گريان
و موباييله كه شم به دهستمه وه بوو، وهك منداليني بچووك كه چون
له بهردهم باوكيدا دهگري.

ئو هاوينه خه موكيه كي قوول دايگرتم، وا بزانم پيش ئوه وش
جاريك تووشي خه موكي بووم، به لام ئو جاره ئاستيكي نوئي
ته واو بيمانا بوو. خه مم هينده قوول بوو، گه يشته ئاستيك ته نانه ت
له رووي جهسته ييشه وه ئازاري دهدام، خه لكی دههاتن بو لام
و هه وليان ددها وردهم بهرز بكه نه وه، منيش داده نيشتم و گويم
بو دهگرتن، ئه وانيش ئو شته راستانه يان پي دهوتم و باسيان
له پنيويستي تيه پراندي نارچه تيه كان و باشتري رينگا بو ئو
كاره دهكرد، منيش سوپاسم دهكردن و پيم دهوتن زور لوتفيان
ههيه له بهر ئه وه ي گرنگيم پي دهدهن و دين بو لام، پاشان
زه رده خه نه يه كي ساخته م دهكرد و دروم دهكرد و پيم دهوتن من
باشتر ده بم، به لام له ناخه وه هه ستم به هيچ شتيك نه دهكرد.

دواي ئه وه تا چند مانگيك خه وم به جوشه وه ده بيني، لهو
خه ونانه مدهم بيني كه له گه لمدايه، به گهرمي باسمان له ژيان و
مردن دهكرد، سه ره راي شتي ديكه ي هه مه جور كه هيچ واتايه كيان
نه بوو. تا ئو خاله له ژيانمدا، جگه له منداليني ته واو ئاسايي له
منداله كاني چيني ناوه راست؛ هيچي تر نه بووم: ته مه ل، نابه رپرس،
دوودل له رووي كومه لايه تيه وه، له گه ل هه ستر دنيكي قوول به
ناارامي، به لام جوش كه سينك بوو كه به چاوي ريزه وه ته ماشام
دهكرد له زور رووه وه، ته مه ني له من گه وره تر بوو، متمانه ي
له من زياتر بوو، ئه زمووني له من زياتر بوو و له لاي خه لكی و

دهوروبه له من زياتر قبولکړاو بوو و زياتر به رووی جبهاندا کرابووه وه. له يه کيک له خه ونه کانی دواييمدا له باره ی جوشه وه. بينيم به يه که وه له ناو خه وزيکی جاکوزيدا دانیشتبووين (بهلی، ده زانم نه مه شتيکی نامويه)، له و کاته دا شتيکم پي وت هاوشيوه ی: «زورم پي ناخوش بوو که تو مردیت»، پيکه نی. نه و وشانم بير نه ماوه که له خه ونه که مدا پي و تم، به لام شتيکی هاوشيوه ی نه مه بوو: «بوچی مردنی منت به لاوه گرنگه له کاتيکدا هيشتا تو له ژيان ده ترسیت؟» به گريانه وه خه به رم بووه وه.

نه و هاوینه روزیک له گهل دايکم له سهر قه نهغه که دانیشتبووم، چاوم بريووه نه و شوينه ی پي دهلين «بوشايی» و نه و عه ده مه م دهيني هيچ کوتاييه کی نييه و هيچ ريگايه ک نييه بو تيگه يشتن لني که و راهاتبووم هاورييه تي جوش بدوزمه وه. له و ساته دا تيگه يشتنيکی کتوپرم بو هات که نه گهر به راستی هوکاريک نه بيت بو کردنی شتيک، نه و هيچ هوکاريکيش نييه بو نه بوونی کردنی شتيک... له رووبه روو بوونه وه ی مسوگه ري مردندا، هيچ بيانوويه ک نييه بو نه وه ی مروف له به رده م ترس و شهرمه زاری و هه سترکردن به شهرميدا خوی بدات به دهسته وه، چونکه بابته که هه مووی هيچ نييه جگه له چنگيک له هيچ. نه گهر به شی هره گه وره ی ژيانه کورته که م له خودزينه وه له نازار به خش و بيزار که ره کانداه سهر بردبيت، نه وه واتای نه و ديه من خوم دزيو ته وه له وه ی که زيندوو بم!

نه و هاوینه وازم له ماري جوانا و جگهره و يارييه فيديويه کان هينا. هه روه ها وازم له و خه يالاته هيچوپووچانه شم هينا که بيم به يه کيک له نه ستيره کانی روک، قوتا بخانه ی موسيقاشم جی هيشت، په يوه ندیم کرد به زانکووه، ده چووم بو هوله وهرزشييه کان

و کيتم دابه زاند، هاو پي تازهم بؤ پهيدا بوو، يه کهم هاو پي کچم بؤ دروست بوو، بؤ يه کهم جار له ژيانمدا دهستم کرد به گريگيدان به وانه کانم و بؤم دهر کهوت که من ده توانم نمره ي بهرز به دهست بهينم کاتيک که ميک گرنگي به بابه ته که بدهم. هاو يني دواتر ته حه ددای خؤم کرد به خويندنه وه ي په نجا کتيب له په نجا رؤژدا، له وه دا سه رکه وتوو بووم. پاشان سالي دواتر گواستم وه بؤ زانکويه کی ناياب له ناوچه يه کی دیکه ي ولات و له وي بؤ يه کهم جار له هموو ژيانمدا سه رکه وتوو بووم، له رووي خويندن و کومه لايه تيشه وه سه ر که وتم!

مردني جوش بووه خاليک که ده توانم ديار يي بکه م به گه وره ترين رووني له ژيانمدا، ئه وه ئه و خاله بوو که ده ليم: پيش ئه و و دواي ئه و. پيش ئه و کاره ساته، که سيکی بي ئاره زوو بووم که خه يالات تيايدا نيشته جي بوو، هه روه ها که سيکی به ندرکراو بووم له چوار چيوه ي خه ياله کانمدا له باره ي روانيني جيهانه وه بؤم، به لام له دواي کاره ساته که گورام بؤ که سيکی دیکه: بهر پرسيار، جددي، زانستخواز، هه سترکردن به نا ئاراميم هه ر مابوو، هه موو ئه و شتانه ش که به دواي ئه و دا دين (وهک هه موومان به و جور هين)، به لام ئيستا گرنگي به و شتانه ددهم که گرنگيان زياتره له و شتانه ي ترس و دله راو کيم زياد ده که ن. جياوازيه که گه وره بوو. شتيکی سه يره که مردني که سيک، ريگاي ئه وه م پي بدات که دوا جار بژيم. له وانه يه خراپترين ساتيش له ژيانمدا، ئه و ساته بيت که له هه موو کاتيک زياتر مني گوړي.

مردن ده مانتر سينيت، له بهر ئه وه ي ده مانتر سينيت؛ خؤمان ده دزينه وه له وه ي بيري لي بکه ينه وه يان باسي بکه ين، به لکوو هه نديک جار خؤمان ده دزينه وه له وه ي داني پيدا بنين، ته نانه ت

کاتیکش دیت بو لای که سیکي نزيکمان.
به لام مردن، به شیوه یه کی نامو، نه و پروناکییه که هه موو
تاریکی واتای ژيانی پی ده پيوریټ. نه گهر مردن نه بووایه،
هه موو شتیک به لامانه وه گرنگی خوی له ده ست دها و به ها و
پنوه ره کانیش سفر ده بوونه وه.

شتیک دهروونمان تیده په رینیت

ئیرنست بیکر؛ که سیکي نه خوازاو بوو له جیهانی نه کادیمیدا،
سالی ۱۹۶۰ پروانامه ی دکتورای له نه سر و پو لوزیا به ده ست
هینا. تویتینه وه که ی؛ به راوردیکی کردبوو له نیوان شیوازه
ناته قلیدییه کان له (بووزایی زین) دا، له گهل شیکردنه وه ی دهروونی.
له و کاته دا په پره وی زین داده نرا به تایبه تمه ندییه کی هیبیه کان
و ئالوده بووانی ماده هوشبه ره کان، شیکردنه وه ی دهروونی
فرۆید به شیوه یه ک له شیوه کانی جادووی دهروونی داده نا که له
چاخی به ردینه وه بومان ماوه ته وه.

له یه که مین کاریدا، کاتیک وهک ماموستایه کی یاریده دهر له
زانکو کاری ده کرد، هینده ی نه برد بیکر خوی له نیو نه و که سانه دا
بینییه وه که شیوازه کانی زانستی دهروونناسی رت ده که نه وه
به وه ی شیوازیکه له شیوازه کانی فاشیه ت، به شیوازیکی نازانستیان
داده نا له شیوازه کانی سه رکوتکردنی لاوازه کان.

کیشه نه وه بوو که سه روکی کاره که ی بیکر؛ زانایه کی دهروونی
بوو، نه مهش هاوشیوه ی نه وه بوو که سه روکه که ت به هیتله ر
به راورد بکه یت و توش له سه ره تاي کارکردندا بیت.
وهک چون ده توانن بیهینه پیش چاوتان، به خیرایی بیکر له

کاره‌کە ی دەرکرا.

به و شینویه بیکر بیرۆکه ریشه‌ییه‌کانی هه‌لگرت و چوو بۆ شونینیک که جینی قبولکردن بیت: شاری بیکرلی له کالیفورنیا. کاره‌کە ی له‌وی زۆری نه‌خایاند، به‌لام هه‌زه دوژمنکارانه‌کانی بیکر بۆ دامه‌زراوه‌که؛ ته‌نها شتیک نه‌بوو که ئه‌وی تووشی دهرده‌سه‌ری کرد، به‌لکوو شینوازه کۆنه‌کانی له وانه‌وتنه‌وه‌ش هاوکار بوو له‌وه‌دا. شکسپیری به‌کار ده‌هینا بۆ شیکردنه‌وه‌ی زانستی دهرووناسی، هه‌روه‌ها چه‌ند ده‌قیکی له زانستی دهرووناسی به‌کار ده‌هینا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌نسروپۆلۆژیای پین شی بکاته‌وه، هه‌روه‌ها پشستی به زانیاریی ئه‌نسروپۆلۆژی ده‌به‌ست بۆ شیکردنه‌وه‌ی زانستی کۆمه‌لناسی. جلوبه‌رگی (شالیر)ی له‌به‌ر ده‌کرد، له‌ناو پۆلدا چه‌ند جموجوولیک ده‌کرد که هاوشینویه جموجوولی زۆرانبازی شمشیر بوون، بابه‌تی سیاسی ده‌خسته روو که په‌یوه‌ندیان به ناوه‌رۆکی وانه‌کانیه‌وه نه‌بوو. خويندکاره‌کانی زۆر خۆشیان ده‌ویست، به‌لام مامۆستاكان رقیان لینی بوو. پاش که‌متر له سالیکی، سه‌رله‌نوێ له کاره‌کە ی دەرکرایه‌وه.

دوای ئه‌وه بیکر له زانکۆی سان فرانسیسکۆی حکومی کاری کرد و توانیی زیاتر له سالیکی له‌وی به‌رده‌وام بیت، به‌لام زانکۆکه هیزه‌کانی پاریزگاریی نیشتمانیی بانگ کرد، کاتیک ناره‌زاییه‌کانی خويندکاران له دژی شه‌ری فیتنام ته‌قییه‌وه، کاری توندوتیژی لی که‌وته‌وه، کاتیکیش بیکر چوو په‌ریزی خويندکاره‌کانیه‌وه و به‌ئاشکرا ئیدانه‌ی کاره‌کانی سه‌رۆکی زانکۆی کرد (چوواندی به هیتلەر، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی وته‌وه)، دواتر له کاره‌کە ی دوور خرایه‌وه.

بیکر له ماوه‌ی شه‌ش سالدا؛ چوار جار کاره‌کە ی گۆپی، پیش دهرکرانیشی له کاری پینجه‌می؛ تووشی شیرپه‌نجه‌ی کۆلۆن بوو؛

دوخی بەتەواوی خراپ بوو، دوای ئەوە چەند سالیکی لە جینگادا
کەوت و هیوای چاکبوونەووەی زۆر لاواز بوو. بیکر بریاری دا
کتێبیک بنووسیت لە بارەى مردنەووە.

بیکر سالی ۱۹۷۴ مرد، بەلام کتێبەکەى (نکولی لە مردن) خەلاتى
پولیتەزى وەرگرت و بوو یەکیک لەو کارە فیکرییانەى زۆرترین
کاریگەریی هەبوو لە سەدەى بیستەمدا؛ لەبەر ئەوەى هەژانیکی
لە هەردوو بواری زانستى دەروونناسى و ئەنسرۆپۆلۆژیا دا هینایە
ئاراو، سەرەپای خستەرووی چەندین بیرۆکەى فەلسەفیی قوول
کە تا ئێستاش کاریگەریی فراوانیان هەیه.

کتێبى (نکولی لە مردن)، دوو بیرۆکەى بنەپەتە دەخاتە ڕوو:

۱. مرقوف بوونەووەریکی دەگمەنە لەو ڕووەى تاکە ئازەلە
بتوانیت وینای خۆى بکات و بە شیوەیەکی موحەرەد بێر
لە خۆى بکاتەووە. سەگەکان لێرە و لەوێ دانانیشن دوودل بن
سەبارەت بە ژيانى پیشەییان، پشیلەکانیش بێر لەو ناکەنەووە کە
لە ڕابردوودا چى هەلەیهکیان کردووە، پرسیارى ئەوێش ناکەن
چى ڕوو دەدات ئەگەر کاریک بە شیوەیەکی جیاواز ئەنجام بدات،
لەنێوان مەیموونەکانیشدا گفتوگۆ و دەمەقالبی ڕوو نادات لە بارەى
ئەگەرەکانى داھاتوو، ماسییەکانیش پرسیارى ئەو ناکەن کە ئایا
ماسییەکانى دیکە زیاتر خوشیان دەوێت ئەگەر بالەکانیان لە ئێستا
دریژتر بوونایە.

بەلام ئێمەى مرقوف ئەو توانایەمان پێ بەخشراووە کە خۆمان
بەهینە پێش چاومان لە حالەتى گریمانەییادا، هەروەها بۆ بێرکردنەووە
لە ڕابردوو و داھاتوو و بێرکردنەووە لە واقعیکی دیکە کە شتەکان
تاییدا جیاوازیان هەبێت.

بيکر دهليت ئيمه هه موومان به رهنجامی ئه و توانا عه قلییه ده گمه نه یین، مسوگه ریی مردنی خومان له خالیکی دیاریکراودا ده زانین، به هوی ئه وهی توانای دروستکردنی واقعیکی دیکه مان هه یه؛ به و هوی هه ئیمه تاکه ره گه زین که ده توانین واقعیک به یینینه پیش چاوی خومان که خومانی تیدا نین.

ئه م تیگه یشتنه له لامان که بیکر ناوی لی ناوه «ترسی مردن»، ده راوکتیه کی بونیادیی قووله که هه موو ئه وانه له خو ده گریته که بیرى لی ده که ینه وه و ئه نجامی ده ده یین.

۲. بیروکهی دووهه م که بیکر خستویه تیه روو، کورته کهی ئه وهیه ئیمه له بنه رتدا «دوو نه فس» مان هه یه؛ نه فسی یه که م بریتییه له نه فسی جهسته یی: ئه و نه فسه ی ده خوات و ده خه ویت و پرخه پرخ ده کات و ده چیته سه رئاو. به لام نه فسی دووهه م نه فسی خه یالکراومان، یان پینکه اتوو له بیروکه کان، ئه وه شوو ناسمانه، یان چون خومان ده یینین.

بیکر به لگه کانی له سه ر ئه م شتوازه بنیات ده نیت: هه ریه ک له ئیمه ده زانیت له ئاستیکی دیاریکراودا نه فسه جهسته ییه کهی دواچار ده مریت، ئه مه ش واته مردن مسوگه ره، ئه م مسوگه ریه زور ده مانترسینیت (له سه ر ئاستیکی ناھوشیارانه)، لیزه وه هه ولی دروستکردنی «نه فسی خه یالکراو» ده ده یین که بتوانیت بو مه تاهه تایه بژین، ئه مه یه ئه و هوکاره ی وای کردوو خه لکی زور گرنگی بدن به وهی ناوی خو یان بخه نه سه ر باله خانه و په یکه ره کان، هه روه ها بو سه ر کتیبه کان، ئه مه وامان لی ده کات هه ست بکه یین پیوستمان به کاتیکی دریژتره بو ئه وهی بو خه لکانی تری ته رخان بکه یین، به تایبه ت بو مندالان، به و هیوایه ی کاریگه ریمان له سه ر یان بمینیت (واته نه فسی خه یالکراو) بو دوا ی له ناوچوونی نه فسه

جسته ییه که مانه (ماددییه که). هیواکانمان له سهر شه وه هه لچنراون
که که سانیک هه یادمان ده که ن و ریزمان لی ده نین و بهرز
رامانده گرن، دواى نه وه ی نه فسه جسته ییه که مان بوونی نامینیت
و دواى ماوه یه کی دورودریژ له وه ستانی نه فسه جسته ییه که مان
له بووندا.

بیکر شه هه ولانه ناو ده نیت «پروژه مان بو نه مری»، که
ریگا ده دات نه فسه خه یالکراوه که مان بو ماوه یه کی دریژ بزی
له دواى مردنه جسته ییه که مان. شه ده لیت شارستانیته کانی
مروف هه موویان هیچ نین جکه له پروژه ی نه مری که باسما
کرد: شاره کان و حکومه ته کان و دامه زراوه و ده سه لاته کانی
شه مرو هه موویان پروژه ی نه مرین که پیاوان و ژنانیک که
له پیش نیمه دا ژیاون؛ بنیاتیان ناوه، شه وه شه جیماوانه یه که له
نه فسه خه یالکراوه کانیا نه وه ماونه ته وه که خویان پاراستووه له
مردن. کاریگری و جه ماوه ری ناوی هه ندیک له پیغه مبه ران و
سه رکرده و نه دیبه کان له مروفا، هیچی که متر نییه له و کاته ی
که له ژياندا مابوون، نه گهر زیاتریش نه بیت. بیرۆکه که هه مووی
لیره دا خوی هه شار داوه، جا کاره که له ریگای فیروونی
هونه ریک له هونه ره کانه وه بیت یان زانستیک له زانسته کانه وه، یان
برزگارکردنی زه وییه کی نوی، یان به ده سته پنانی سامانیکى زه به لاج،
یان دروستکردنی خیزانیکى که وره ی پر خوشه ویستی که له وانه یه
چهنین شه وه به رده وام بیت دواى مردنی دامه زرينه ره که ی.
هه موو شه واتایانه ی له ژيانماندا هه یه، له و هه زه به ره تییه وه
سه رچاوه یان گرتووه که ده مانه ویت هه رگیز نه مرین.

نابین و سیاست و وه رزش و هونه ر و داهینانه ته کنولوریه کان،
هه موویان پروژه ی مروقه کانن بو نه مری. بیکر ده گاته شه وه ی بلیت

جهنگهكان و شورشهكان و حالتهكانى كوشتارى به كۆمهل، كاتيك
روو ددهن كه پرۆژهى نه مريى كۆمهلىك مرقۇف تووشى به يه كدادان
دهبىت له گهل پرۆژهى نه مريى كۆمهلىك مرقۇفى ديكه دا. بيانوى
چهندين سه ده له چهوساندنه وه و خوينرشتنى مليؤنان كهس به وه
پاساو دهرىته وه كه ههموويان بهرگريكردن له پرۆژهى نه مريى
تاييهت به كۆمهلهيهكى مرقۇفى دياريكراو، بۇ روو به روو بوونه وهى
پرۆژهى نه مريى تاييهت به كۆمهلهيهكى مرقۇفى ديكه.

به لام كاتيك پرۆژهكانمان بۇ نه مريى شكست دههينيت، كاتيك
واتاكهى له ناو دهچيت، كاتيك وا دهردهكه ويت ئاسوى مانه وهى
نه فسه خه يالكر او هكانمان له دواى مردنى نه فسه جهسته ييه كه مان
دهبىته شتىكى مه حال يان دوور دهكه ويته وه؛ نه و كاته ترسى
مردنمان تووش دهبىت (دله راو كتيهكى ترسناك كه تووشى
خه موكيمان دهكات) و زال دهبىت به سهر عه قله كانماندا، له وانه يه
شو كه گهرهكان هوكارى نه مه بن، له وانه شه ههستكردنمان به
شهرم يان نه وهى كه كۆمهلگا هيچ به هامان بۇ دانانيت؛ ببيت
هوكارى نه مه، ههروهكوو بيكر ئاماژه بۇ نه وه دهكات كه دهكرىت
نه خوشيه عه قلىيه كانيش هوكارىك بن بۇ نه وه.

نه گهر تا ئىستا وريا نه بوو يته وه، نه وا نه و پرۆژانهى نه مريى
به هاكانمان؛ نه وه يه كه واتاكان و به هاكان پيوانه دهكات له ژيانماندا.
كاتيكيش به هاكانمان شكست دههينن، خويشمان شكست دههينين
(ليزه دا له رووى دهروونييه وه باسى دهكه م). نه وهى بيكر دهليت،
نه وه يه له ناوه روكدا ئيمه هه موومان پال دهنريين بۇ ترس به
زياده رويكردن له گرنگيدان به شتانيكى زور، چونكه گرنگيدانمان
به شتىكى دياريكراو؛ له واقع و مسوگهريى مردن بيتاگامان
دهكات، ههروهكوو گرنگينه دان به ههر شتىك بهر هه يى؛ گه يشتن

به حاله تیکی نیمچه روحانی دینیته ئاراوه که رازی بین به ودهی
نه فسمان به رده وام نه بیت، لهم حاله تدها نه گه ری دروستبوونی
گرفتی زور بۆ مروف له ههستی بهرکه و تهیی زیاتر لای مروف تا
ناستیکی زور دوور ده خاته وه.

له کوتایی رینگادا بیکر گه یشته تیکه یشتینیکی نویی کتوپر، کاتیک
له سه ر جینگای مردن بوو: کیشه که له پرژهی نه مریی خه لکه کاندای
خوی مه لاس داوه، نهک له و چاره سه رانه دا که پتی ده گن. جا
له بریی هه ولدان بۆ جیبه جیکردنی نه و پرژهانه (زور کات له ریی
هیزی بکوژه وه، یان به سه پاندنی نه فسه خه یالکراوه کانی خویان
به سه ر جیهاندا)، پیویسته خه لکی نه فسه خه یالکراوه کانیان بخه نه
ژیر پرسیاره وه و قبولی نه و راستیه بکه ن که نه وان ده مرن. بیکر
نه مهی ناو ناوه «دژه هری تال» و هه ول ده دات خوی قبولی
بکات، کاتیک به ره ورووی مردن ده چیت که لئی نزیک بووه ته وه.
راسته مردن شتیکی خراپه، به لام مسوگه ره. لیڤه وه پیویسته
له سه رمان هه ولی خودزینه وه نه دهین له م تیکه یشتنه، به لکوو
پیویسته له گه لی پیک بین تا نه و ناسته ی ده توانین. کاتیک راستیه
مردنمان بۆ ئیمه جیی ئاسووده یی بیت (نه و ریشه ی هه موو
ترسه کانمانه، نه و دله راوکی شاراوه یه که هه موو ئاره زووه
بیترخه کانمان ده جوولینیت)، نه و ده توانین به هاکانی خومان به
نازادییه کی زیاتره وه هه لبریزین بی نه وه ی هه وله نالوژیکییه کانمان
بۆ نه مری سنووردارمان بکات و به مهش بزگارمان ده بیت له
تیروانینه چه قبه ستووه مه ترسیداره کانمان.

ړووه گهشهکې مردن

له بهرديکه وه بډيه کيکي تر ههنگاو دهنيم، به دامه زراوی هه لده گه پریم، ماسوولکه کانی قاچم گرژ دهن و نازارم دهکن، له م حالته دا که هاوشيوه ی حالگرته، حاله تيکي سه رچاوه گرتو و له کوششي جه سته یی هیواشی دووباره بووه وه. ده بینم له لوتکه که نزيک ده بمه وه، ناسمان قوول و فراوان ده بیت، منيش نیستا به تهنام، هاوړيکام به ماوه يه کی زور له دوامه وهن و وينه ی زه ریا ده گرن.

دواچار ده چمه سهر بهرديک و ديمه نه که هه مووی له بهر ده ممددا ده کړيته وه، ده توانم ليره وه تا ناسويه کی کوتايينه هاتو و بينم، وا هه ست ده که م سه يری کوتايی زهوی ده که م له و شوينه ی ئاو به ناسمان ده گات، له و شوينه ی شين به شين ده گات، با له ده ورو به رم هه لده کات و ده لورينيت، سهرم بهر ز ده که مه وه و ته ماشا ده که م، هه موو شتيک سه رنجراکيشه، هه موو شتيک به نرخه.

من له (رأس رجاء صالح)م له باشووری نه فه ريقا، نه مه نه و خاله يه که ږوژيک له ږوژان خه لکی وا گومانيان ده برد که دوايين خالی نه فه ريقايه له ناراسته ی باشووره وه و دوايين خالی جيهانيشه. شوينتيکی شله ژينه ره، هه مووی گه رده لول و جووله ی ئاوه، شوينتيک که چهندين سه ده ی بينيوه له ئالوگور و بازرگانی و چالاکیه مرويه کان، هه روه ها شويني هیوا ی باشه يه، ئای له و دژيه کيه!

وته يه که هه يه له زمانی پورتو گاليدا ده لیت: «به ده وری (رأس رجاء صالح) دا ده سوړپته وه.» دژيه کيه که له م ده ربړينه دا نه وه يه که باس له ژيانی مړوؤ ده کات کاتيک له دوايين قوناغه کانيدا ده بیت، به و مانايه ی چيتر توانای نه ماوه شتيکی زياتر به ده ست

بهيڻيت.

به ناراسته‌ي شين به‌سهر به‌رده‌کاندا هنگاو دهنيم بق
فراوانکردني نهو بواره شينه‌ي هموو ديدگامي گرتووه‌ته‌وه.
من نارقه ده‌که‌مه‌وه، به‌لام هه‌ست به‌سرمان ده‌که‌م، من زور
دلخوش و هه‌ژاوم، به‌لام دوودلم، ئايا نه‌مه بابته‌که‌يه؟

بايه‌که له گريم ده‌دات، ناهيليت گويم له هيچ بيت، به‌لام من
لنواره‌که ده‌بينم: له‌وي، نهو شوينه‌ي به‌رد به‌نه‌بوون ده‌گات.
راده‌وه‌ستم، بق ساتيک له شويني خوم راده‌وه‌ستم، ته‌نها چه‌ند
مه‌ترينک لهو لنواره‌وه دوورم، ده‌توانم له خواره‌وه زه‌رياکه بينم،
شه‌پوله‌کانی له به‌رده‌کان ده‌دن و کهف به‌سهریدا به‌رز ده‌بيته‌وه...
شه‌پوله‌کان به‌دریژایی چه‌ند ميلينک له هموو ناراسته‌کانه‌وه دريژ
بوونه‌ته‌وه، ره‌وتی توورپه‌ي ئاوه‌کان مملانی له‌گهل نهو ديوارانه‌دا
ده‌که‌ن که هيچ ريگايه‌ک نيه بق تيپه‌راندنيان، له به‌رده‌مدا که‌نديک
هه‌يه که به‌رزيه‌که‌ي له ئاوه‌که‌ي ژيريه‌وه له په‌نجا مه‌تر که‌متر
نيه.

لای راستمه‌وه گه‌شتياره‌کان ده‌بينم که له‌که‌نار ده‌رياکه له
خواره‌وه بلاو بوونه‌ته‌وه، له‌وي وينه ده‌گرن و ليره و له‌وي وه‌ک
شاره‌ميرووله کو ده‌بنه‌وه. ئاسيا له‌لای چه‌پمه‌وه‌يه، ئاسمان له
به‌رده‌مدايه و له دواشمه‌وه هموو نه‌وه‌يه که هيوام پني هه‌بووه
و له‌گهل خوم هينامه.

چی ده‌بوو نه‌گه‌ر هموو نه‌وانه ليره نه‌بوونايه؟ چی ده‌بوو
نه‌گه‌ر هموو نه‌وانه لهو شوينه بوونيان نه‌بووايه؟
سه‌يري ده‌ورو به‌رم ده‌که‌م، من به‌ته‌نهام، هنگاوی يه‌که‌مم
ده‌نيم به‌رهو لنواری که‌نده‌که.

وا ده‌رده‌که‌ويت جه‌سته‌ي مروف راداريکی سروشتی تيدا بيت

که بتوانیت ئه و هوکارانه ی دهبنه هو ی مردن، ناشکرای بکات،
 بۆ نمونه؛ کاتیک ماوه ی نیوان تۆ و لیواری کهنده که ده بیته
 نزیکه ی سی مه تر، لیواریک که هیچ په رښینیکی پاریزه ری نییه،
 جوړیک له شله ژان هه موو جهسته ت دهگریته وه، پشتت رهق
 ده بیت، پیستت کونج کونج ده بیت، چاوه کانت زهق دهبنه وه و
 دهچنه سهر ورده کاری هه موو ئه و شتانه ی له دهو روبه رتدان، وا
 هه ست دهکه یت قاچه کانت له بهر د دروست کراون... وهک ئه وه ی
 موگناتیسینی گه وره ی شار دراوه له سه رخو جهسته ت رابکیشیت
 بۆ دواوه، بۆ شوینینیکی پاریزراو.

به لام بهرهنگاری ئه و موگناتیس ده بمه وه، قاچه به بهر دبو وه کانم
 راده کیشم و له لیواره که نزیک ده بمه وه.

له دووری یه که مه تره وه، میشتک په یوه ست ده بیت به
 کو مه له کانی تره وه، تۆ ئیستا ده توانیت ته نها لیواری که ناره که
 ببینیت، تۆ ئیستا ده توانیت نه ک هه ر ته نها لیواری که ناره که
 ببینیت، به لکوو ته ختایی که ناره که ش ده ببینیت، بۆ خواره وه...
 دیمه نیکه که هانی چه ندین وینای نه خوازاو ده دات له خلیسکان
 و که و تنه خواره وه و تلبوونه وه بۆ ناو چالی مردن له خواره وه.
 ماوه که به راستی دووره، میشتک ئه وه ت بیر ده هیښته وه. به راستی
 دووره! چی ده که یت هاوړیم؟ بوهسته له شوینی خوت. بوهسته!
 به عه قلم ده لیم بیده نگ به، له سه ر چوونه پیښه وه م به هیواشی
 به رده وام ده بم.

کاتیک ماوه که له یه که مه تر که متر ده بیته وه؛ ته واوی جهسته ت
 ده که و یته حاله تیکی ئاماده باشی تونده وه، ته نها ئه وه به سه قاچت
 له قه یتانی پیلاوه کانت بگریت و بکه و یته خواره وه و ئه و ماوه
 که مه ببریت که له نیوان تۆ و کوتایی ژیا نندایه، هه ست ده که یت

که له وانه به ه لکردنی بایه کی به هیز بتفرینیت بو نه و ناکوتاییه ی
تیابدا دوو شینه که به یه ک ده گن، قاچه کانت موچرکیان پیدا دیت،
دهسته کانیشت به ه مان شیوه، هروه ها دهنگیشت دهله رزیت
نه گر ویستت به خوت بلنیت که ناته ویت خوت هلبدهیت به ره و
له ناوچوونت.

نه و ماوه که مه ی ماوه: سنووری ره های کوتاییه بو زوربه ی
خه لکی، نه و به سه بو نه وه ی ریگا بدات بچه مینته وه و سه یریکی
خیرای شیوه که ی خواره وه بکه یت، به لام هینشتا دووره تا نه و
ناسته ی هه ست بکه یت هینشتا له مه ترسیی راسته قینه دا نیت و
هینشتا نریک نیت له وه ی خوت بکوژیت. وه ستان له و ماوه نریکه
له لیواری که ناره که، ته نانه ت نه گره که ناریکی جوان و جادوویی
وه کوو (رأس رجاء صالح) یش بیت: هه سترکردنیکي سه رخوشانه
به سه رگیژی دروست دهکات، هه ره شت لی دهکات به هینانه وه ی
دواین ژمه خوراک که خوار دووته.

نایا نه وه یه؟ نه وه هه موو نه و شته یه که لیره یه؟ نیستا هه موو
نه وانه ده زانم که ده بیت له ته وای ژیانمدا بیزانم؟

هه نگاوینکی تر ده چمه پیشه وه، هه نگاوینکی زور بچووک، پاشان
هه نگاوینکی دیکه ی بچووک به دوایدا، نیستا دوورییه که بووه به
نیومه تر، قاچه کانم له پیشه وه دهله رزن کاتیک کیشی له شم ده خه مه
سه ریان، به رده وام ده بم له چوونه پیش، به رده نگاری موگناتیه که
ده کم، به رده نگاری عه قلم ده کم، به رده نگاری هه موو غه ریزه ی
مان وه ده کم.

دوورییه که بوو به سی سه نتمه تر، من راسته وخو بو ته ختایی
که نارده که ده ووانم له خواره وه، هه زینکی کتوپر دامده گریت بو
نه وه ی هوار بکه م، جه ستم کرژ ده بیت و به هوکارینکی غه ریزه یی

داده نه ویت، دهیه ویت خوی له شتیکی خه یالکراو بیاریزیت که شیکردنه وهی سهخته، بایه که هاوشینوهی زیرانیکی تهرزه ی لی دیت، بیروکه کان وهک بؤکسی یهک له دوا ی یهکی له ناکاو دین.

کاتیک دوورییه که ده بیته سی سه نتمه تر؛ هه ست ده کهیت هه لواسراویت، ته ماشای هه ر شوینیک ده کهیت جگه له خواره وه، هه ست ده کهیت بوویت به به شیک له خودی ئاسمان، له ساته دا هه ست ده کهیت ده که ویته خواره وه.

خوم ده دم به زه ویدا و هه ناسه م راده گرم، بیرکردنه وه کانم کو ده که مه وه، خوم ناچار ده که م سهیری خواره وه بکه م، سهیری ئه و ئاوهی دهیدات به به رده کاندای له خوار منه وه، پاشان دووباره سهیر لای راستم ده که مه وه، بؤ ئه و میرووله بچووکانه ی له ده وری لافیته کانی خواره وه کو بوونه ته وه و وینه ده گرن و له دوا ی پاسه گه شتیاریه کانه وه ده رۆن... هیچ هه لیک نییه بؤ ئه وه ی یه کیکیان بمبیینیت. ئه م چه زه بؤ سه رنجراکیشان؛ چه زیکی ته واو ناعه قلانییه، به لام کاره که هه مووی بیعه قلانه یه. به دلنیا ییه وه مه خاله لیتره من ببین، له م سه ره وه، ته نانه ت ئه گه ر بینیشم مه حال نه بیت، ئه و که سانه له و دووره وه ناتوانن هیچ بلین یان هیچ بکه ن.

گویم له هیچ نییه، دهنگی با نه بیت.

ئه مه خویه تی؟

له شم ده که ویته له رزین، ترس داده باریت، کویرانه زیهنم کو ده که مه وه، وا ده که م بیرکردنه وه کانم جوړیک له تیرامان بکه ن. هیچ شتیک هینده ی ئه وه ی چه ند سه نتمه تریک له مردن ته وه نزیک بیته وه، ئاماده و هوشیارت ناکاته وه. هه لده ستمه سه ر پی و سه ره نوئ ته ماشا ده که م و ده بینم زه رده خه نه ده که م، به بیر خومی ده هینمه وه که مردن هیچ کیشه یه کی تیدا نییه.

له لیواری که نارەگەوه دەچه میمهوه، که میڤ خۆم دەچه میمهوه
 بۆ دواوه، هەردوو بەری دەستم لە دواوه لەسەر زەوی دادەنیم و
 بەهێواشی حەوزم نزم دەگەمەوه تا بەر زەوی دەگەویت، پاشان
 وردە وردە قاچم دەخشیتم بۆ پیشەوه تا لە لیواریگە تێدەپەریت،
 بەردیکی بچووک لە ژێر لیواریگەدایە، قاچم دەخەمە سەری، پاشان
 قاچەگە ی دیکەم درێژ دەگەم و دەیخەمە سەر هەمان لیواری، ساتیک
 لەوێدا بەلاری بۆ دواوه دادەنیشم و لەسەر بەری دەستەکانم خۆم
 ڕادەگرم، بایەگە قژم دەشیوینیت، ئیستا ئەگەری دڵەپراوکی هەیە...
 تا ئەو کاتەی چاویم لەسەر هێلی ئاسۆ بییت.

له و کاته دا داده نیشم به ربه قی و سه رله نوئ ته ماشای که ناره که ده که مه وه، جاريکی تر ترس هه لده قولیت و به بربره ی پشتما دهروات و ته زوویه ک دهادت له په له کانم و وا دهکات هه موو ئاگایی میشکم له سه ر شوینی هه ر به شیکی له شم به وردی چر بیته وه بؤ هه ر سه نتیمه تریک له جه سته م. هه ندی جار ترس خنکینه ر ده بیت، به لام هه ر کات ده مخنکینیت؛ بیرکردنه وه کانم به تال ده که مه وه و هه موو ئاگایی خؤم له سه ر که ناره که ی ژیرم کؤ ده که مه وه، خؤم ناچار ده که م چاو بیرمه دوايين شوینی ئه گهریم، پاشان دان ده نیم به وه ی بوونی هه یه.

من له لیواری جیهان دانیش تووم، له و په ری کوتایی باشووری کیشوهری ئه فه ریکا له سه ر دهر وازه ی رۆژه لات، هه ستيکی ژینه ره وه و دلخوشکه ر بوو، هه ست به ئه درینالین ده که م که به جه سته م دا دهروات، پیشتر له هه موو ژيانمدا هینده بئ جووله نه بووم، هینده پالنه رم نه بووه، هینده ئه م هه موو حالگرته م نه بووه، گوئ بؤ ره شه با ده گرم، چاو دیری زه ریا که ده که م و بؤ کوتایی زه وی دهر وانم، پاشان له گه ل بووناکی پیده که نم... له گه ل هه موو ئه و شتانه ی بهر هه ستت ده که ویت که تۆ باشیت.

بوو به بوو بوو نه وه ی راستی له ناوچوونمان؛ بابه تیکی یه کجار گرنگه، له بهر ئه وه ی هه رچی به های بینرخ و بوو که شی و فشه ل هه یه له ژيانماندا رایده مالیت. له کاتیکدا زۆرینه ی خه لک رۆژه کانیا ن به را کردن به دوا ی دۆلاریکی زیاتردا به سه ر ده به ن، یان له پیناو زیاتر کردنی ناو بانگیان و گرنگیدانی خه لک پییان، ئه گه رچی که میش بیت، یان به دوا ی که میک زیاد کردنی دلنیا یی له وه ی که ئه وان راستن یان خوشه ویستن، به لام مردن له نا کاو دیت بؤ لای هه موومان به پرسیا ریک که زۆر ئازار به خشته ر، زۆریش گرنگتره: «دوا ی خوت،

جي جي دهيليت؟»

جيهان ڇهن جياواڙن دهيت، ڇهنهه باشتن دهيت کاتڪ
ڙيانن کوتايي ديت؟ ٺهه شويندهسته ڪاميهه ڪه جيي ديليت؟
ڪام نيشانهيهي تيدا جي دهيليت؟ ڪاميهه ٺهه ڪاريگريهيهي تو
هوڪاري بوويت؟ دهلين جوولاني بالي پهپولهيهڪ له ٺههفريقا،
رهنگه ببيته هوي دروستبووني گهردهلول له فلوريدا... ڪاميهه ٺهه
گهردهلولانهي دواتر بهجتيان ديليت؟

بيڪر ٺاڙهي بهوه داوه دهتوانين بلين ڪه ٺهه پرسياره تاکه
پرسپاري گرنگه له هه موو ڙيانماندا، مهگر ٺهوهي خومان بدزينهوه
له بيرڪرنهوه لني، خومان له بيرڪرنهوه لني دهزينهوه له بهر
ٺهوهي پرسپاريڪي قورسه، خومان له بيرڪرنهوه لني دهزينهوه
له بهر ٺهوهي پرسپاريڪي ترسناڪه، ههروهه خومان له بيرڪرنهوه
لني دهزينهوه له بهر ٺهوهي هيچ بيروڪهيهڪمان نيهه له بارهه
ٺهوهي له ڙياندا ٺهه نجامي دهدين.

ڪاتيڪيش خومان لهم پرسياره دهزينهوه؛ ڀنگا به بههه
لاوهڪي خراب دهدين ڪه عهقلمان برفينيت و زال بيت بهسهر
ٺارهزوو و ههزهڪانماندا، بهبي دانان بهو مردنهه ههميشه چاوي
لهسهرمانه، شته رووڪهشهڪان بهلامانهوه گرنگ دهبن و شته
گرنگهڪانيش دهبنه لوهڪي. مردن تاکه شتيڪه ڪه دهتوانين دلنيابي
تهواومان له بارهيهوه ههبيت، له بهر ٺهوهي بهو شيوهيهشه؛ ٺهوا
ٺههڪيڪه لهسهرمان دياريهڪريڪي ٺاراسته مان ههبيت پستي پي
بهستين له ٺاراستهڪردني هه موو بهههڪاني ترمان و بڙيارهڪاني
ترمان، ٺهه وهلامي راستي هه موو ٺهه پرسپاريانهيهه ڪه پنيويسته له
خوماني بڪين، بهلام نايڪهين، تاکه ڀنگا بو ٺهوهي بهرامبهردن
ههست به ٺاسوودهيهي بڪيت ٺهوهيه له خوت تيگهيت و به جورنيڪ

بۇ خوت بېروانیت وهک ئه وهى له خوت گه وره تریت، ئه وه به هاiane
 مه لېزیریت که ته مه نیان تاکوو دواى ته مه نی تو دريژ ده بیتته وه:
 چهند به هايه کی ساده ی راسته وخو که ده توانیت مامه له ی پیوه
 بکهیت و ئه ویش بتوانیت به رامبه ر ئاژاوه ی جیهانی ده وره برت
 لیبوورده بیت، ئه مه ریشه ی یه که می هه موو به خته وه ریه که. ئه گه ر
 پیت خوش بیت گوئ بۇ ئه رستو یان بۇ زانایانی ده روونناسی له
 زانکوی هارقارد شل بکهیت یان بۇ مه سیح یان بۇ تیمه که ی بیتلن،
 ئه واه بۆت ده رده که ویت که هه موویان پیت دهلین به خته وه ری له
 هه مان شته وه دیت: گرنگیدان به شتیکی له خوت گه وره تر، هه روه ها
 باوه ربوون به وه ی تو ره گه زیکی پیکهاتووی له هه موو ئه و شتانه ی
 له خوت گه وره ترن، بزانی که ژیانته هیچ نییه جگه له پرؤسه یه کی
 بچووک که له چوارچیوه ی پرؤسه یه کی گه وره ترده روو ده دات
 که هیچ ریگایه ک نییه بۇ تیگه یشتن لئی. ئه م هه سته یه واه ده کات
 خه لکی خواپه رستی بکه ن، ئه مه ش واه ده کات شهر هه لېگیرسینن،
 ئه مه ش وایان لی ده کات بنه ماله دروست بکه ن و پارهی خانه نشینی
 پاشه که وت بکه ن و پرد بنیات بنین و موبایل دروست بکه ن: ئه مه
 ئه و هه سته سه رکیشه یه به وه ی که تو به شیکیت له شتیکی له خوت
 گه وره تر و له تو زاناتر.

ئه مه یه که هه سته به رکه وته یی زیاترمان تیدا ناهیلنیت، ئه م
 هه سته کردنه به به رکه وته یی زیاتر؛ ده توانیت هه موو ئاگاییت
 رابکیشیت بۇ ناوه وه، بۇ ناو خوت، واه ده کات هه ست بکهیت که تو
 سه نته ری کیشه کانی هه موو گه ردوونیت و توییت به ده ست هه موو
 سته مه کانه وه ده نالینیت و تو شیاوی هه موو مه زنییه کیت به جیا له
 هه مووان.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستکردن به‌ به‌رکه‌وته‌یی زیاتر هه‌نده
 خه‌له‌تینه‌ره، له‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆمان داده‌بریت. هه‌زی زانینمان به
 ئاراسته‌ی جیهان هه‌لده‌گیریته‌وه، کاریگه‌ربوونمان به‌م جیهانه
 قه‌لب ده‌کاته‌وه و به‌رگه‌گرتن و لایه‌نداری و په‌تکردنه‌وه‌مان تیدا
 پێچه‌وانه‌ ده‌کاته‌وه و به‌ هه‌ر که‌سیک بگه‌ین و هه‌ر شتیک ڤوو
 بدات؛ ده‌یخه‌ینه ئه‌ستۆی ئه‌و، ئه‌مه‌ له‌وانه‌یه‌ خه‌له‌تینه‌ر بیت،
 له‌وانه‌شه‌ سه‌رنج‌راکیش بیت، هه‌ندیک جار هه‌ستیکێ باشمان
 ده‌دات، به‌لکوو هه‌ندیک جار ده‌رگای زۆرمان بۆ ده‌کاته‌وه، به‌لام
 ژه‌هره‌ بۆ ڤۆح.

ئه‌م ڤیوشوینانه‌ په‌تایه‌کن که‌ ئیستا تووشمان ده‌بن. ئیمه‌ له
 حاله‌تیکێ خۆشگوزه‌رانی مادیداین، به‌لام له‌ ئاستیکێ زۆر نزمدا له
 ڤووی ده‌روونییه‌وه‌ ده‌نالین. خه‌لکی له‌ هه‌موو به‌رپرسیاریتییه‌ک
 راده‌کات، داواش له‌ کۆمه‌لگا ده‌که‌ن هه‌سته‌کانیان له‌به‌رچاو بگرن.
 خه‌لکی ده‌ستیان گرتووه‌ به‌ دنیاییه‌ هه‌رهمه‌کییه‌کانه‌وه، پاشان
 هه‌ول ده‌دن ئه‌گه‌ر به‌زۆریش بیت به‌سه‌ر خه‌لکیدا بیسه‌پین،
 ئه‌مه‌ش به‌ ناوی مه‌سه‌له‌یه‌کی داهینراوی راسته‌وه. که‌سانیک
 نفرو ده‌بن که‌ هه‌ستیکێ ساخته‌ به‌ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئه‌وانی تردا
 سه‌رخۆشی کردوون له‌ حاله‌تیکێ ئیفلجیوون و بیهۆشی له‌ ترسی
 شکسته‌هێنان له‌ هه‌ولی ئه‌نجامدانی کاریکی به‌نرخدا.

تیکدانی عه‌قڵی نوێ به‌ هۆی نازکیشانه‌وه؛ مرو‌قی وای هه‌ناوته
 ئاراده‌ که‌ وا هه‌ست ده‌که‌ن شیاوی شتیکن به‌بی ئه‌وه‌ی خۆیان
 به‌ده‌ستی به‌هین، مرو‌قین که‌ هه‌ست ده‌که‌ن شتیک مافی ئه‌وانه
 به‌بی ئه‌وه‌ی قوربانیان بۆ ئه‌و شته‌ داویت، ئه‌وانه‌ مرو‌قانیکن
 که‌ خۆیان وا ده‌ناسینن که‌ شاره‌زا و خاوه‌ن کار و داهینه‌ر و
 نوێکه‌ره‌وه‌ و خاوه‌ن عه‌قڵی سه‌ربه‌خو و ڤاهینه‌ری خه‌لکن، به‌بی

ئەۋەدى ھېچ ئەزمۇۋىنىكى راستەقىنەيان ھەبىت لە ژياندا، ئەمانە ئەۋ
كارانە ناكەن لەبەر ئەۋەدى خۇيان بە گەۋرەتر لە خەلكى بزەنن،
بەلكوۋ لەبەر ئەۋەدى ھەست دەكەن پىۋىستىيان بەۋەدىيە كە گەۋرە
بن و قبولكراۋ بن لە جىھانىكدا كە ئاھەنگ تەنھا بۇ ئەۋانە دەگىزىت
كە ھەلاۋىردە و سەرگەۋتوون.

كلتوۋرى ئەمۇمان سەرگەۋتنى گەۋرە و سەرنجراكىشانى
گەۋرەدى لى تىكەل بوۋە و ھەردوۋىكىيان بە يەك شت دەزانىت،
بەلام يەك شت نىن.

تۆكەسىكى مەزنىت، تۆ بەراستى مەزنىت جا پىنى بزەنىت يان
نا، ئەگەر خەلكى پىنى بزەنن يان نا. تۆ لەبەر ئەۋە مەزەن نىت كە
پروگراممىكت بۇ مۇبايلى ئايفون داھىناۋە، ھەروەھا لەبەر ئەۋە نا
كە سالىك پىش ئەۋانى تر خويندەنت تەۋاۋ كىردوۋە، لەبەر ئەۋەش
نا كە بەلەمىكى تازەدى نايابت بۇ خۆت كىرۋە، ھېچ كام لەمانە
مەزنى دىارى ناكەن.

تۆ بەراستى مەزنىت؛ لەبەر ئەۋەدى دەتۋانىت پروۋبەروۋى ئەۋ
شىۋاۋىيە بىنكۇتايىيە بىيىتەۋە لە ھاتتى مردىنىكى مسۇگەردا، دەتۋانىت
بەردەۋام بىت لە ھەلبىزاردنى ئەۋ شتەي گىرنگىي پى دەدەيت و ئەۋەدى
گىرنگىي پى نادەيت. بەتەنھا ئەۋە راستىيەكەيە، ئەۋە پىشخىستىنىكى
سادەيە بۇ بەھاكانى خۆت لە ژياندا، ئەۋەيە جوانت دەكات، ئەۋەيە
سەرگەۋتوۋت دەكات، ئەۋەيە بە شىۋەيەكى كىردارى خۇشەۋىست
دەكات، تەنەت ئەگەر ئەۋەش نەزانىت، تەنەت ئەگەر بەروۋىتىش
خەۋىت، تەنەت ئەگەر بىرسىيش بىت.

ھەروەھا تۆش دەمرىت، دەمرىت لەبەر ئەۋەدى بەخت بۇت
پىنەنى و ژىيەت، لەۋانەيە ھەست بەۋە نەكەيت، بەلام پىۋىستە
پۇژىك بىرۋىت بۇ لىۋارى كەندىك... لەۋانەيە لەۋ كاتەدا ھەستى

پي بکھيت.

روژنيک بوکوفسکي نووسي: «له داهاتودا همومومان دهمرين، همومومان دهمرين، ئاي لهو سيړکه! تهنه ئه مه بهسه بو ئه وهی، ههريه که مان ئه وي ترمان خوش بویت، به لام ئيمه ئه وه ناکهين، شته بينرخه کاني ژيان ختوکه ی ههسته کانمان ددهن، ههروه ها تووشي شله ژانيشمان دهکات، ئيمه مروځين که هيچ دهمانخوات». کاتي ئه و شه وه ديتته وه يادم له تهنيشته دهريچه که وه، کاتيک سهيري لاشه ی جوشي هاوپيم دهکرد که فرياگوزاره کان دهريانه يتا بو وه له ئاوه که، له يادمه چوڼ له تاريکي ئه و شه ودا ده ميني که «من» ی خوځم به هيواشي دهتوامه وه. مردني جوش زور زياتر له پيشوو شتي فير کردم. به لي، يارمه تي دام خوځم کو بکه مه وه، له وه ی بهرپرسياريتي هه لېژاردنه کانم بگره ئه ستو، ههروه ها له پشت خه ونه کانمه وه ري بکه م به شهرميکی که متر و ريگريه کی که متره وه.

به لام هموو ئه مانه به رهنجامي لاهه کی بوون بو وانه يه کی قولتر و گرنگتر، وانه که به م شيويه بوو: ناکريت ترسي هيچمان هه بيت. هه رگيز! يادخستنه وه ی مردن بو خوځم، به به رده وامي و به دريژايي چهندين سال (له ريگاي تيرامانه وه بيت يان له ري خويندنه وه ی فهلسه فه يان نه جادماني کاري شيتانه ی وهک وهستان له سه ر لينواري که ناره که له باشووري ئه فوريقا)؛ تاکه شتيک بوو که يارمه تي دام به رده وام له سه ر ئه و تيگه يشتنه م بمينمه وه له سه نته ري بيرکردنه وه مدا. ئه وه پازيبوون بوو به مردنم، ئه وه تيگه يشتن بوو له فشه ليم، ئه وه بوو هموو شتيکی ئاسانتر کرد، وای کرد خوځم له هه ر ئالوده بوونيک که هه مبوو؛ پژگار بکه م و شووناسي خوځم دياري بکه م و رووبه رووي هه ستردن به

به رکه و ته یی زیاترم بېمه وه و بهرپرسياريتی کيشه کانی خوم له ته ستو بگرم... بهم شيوه يه دژايه تی ترس و دوو دلييه کانم کرد و شکستم قبول کرد له گهل رازيبيون به هر رته کردنه و هيهک به پوومدا، ورده ورده هموو ته شتانه قورساييان که متر ده بوو له پتي بيرکردنه و هم له مردن، تا کوو زیاتر چاوم بېريايه تاریکی؛ تاریکيه که پوونا کتر ده بوو و جيهان هيوترتر ده بوو وه، ههروهک هستی به رهنگاریي بيئاگايانه به رامبه هر شتيک که متر ده بوو وه له پيشوو.

چهند خوله کيک له ويدا دانيشتم، له لينواری که ناره که دا و له خوگرتنی هموو شتيک، کاتيکيش دواچار برياری هستانم دا؛ دهسته کانم برد بو دواوه، پاشان خوم راکيشا و له ليواره که دور که و تمه وه، دواي ته وه به هيواشی وه ستام، سه يريکی ده ورو به رم کرد تا دنيا بيم له نه بوونی هيچ به رديک بو ته وهی قاچم لي نه گيريت و بکهوم، دواي ته وهی دنيا بوومه وه له وهی پاريزراو ده بم؛ پيم کرد به ره و واقع و گه رامه وه: پينج ههنگاو، ده ههنگاو... له گهل هر ههنگاويکدا جهسته ده گه رايه وه باری ناسايی، ههنگاوه کانم سووکتر بوونه وه، ريگام دا سه رله نوی موگناتيسي ژيان به ره و لای خوی رامبکيشيته وه.

دواي ته وهی چهند به رديکم به جي هيشت و گه رامه وه بو ريگا سه ره کييه که، بينيم پياويک سه يرم دهکات، وه ستام و چاوم برييه چاوه کانی.

پتي وتم: «بينيم له سه ر ته و ليواره دانيشتبوويت له وي.» به شيوه زاری ئوستورالی قسه ی ده کرد، وشه ی «له وي» به نامویی له ده می هاته دهره وه، به په نجه ی ئامارده ی بو کيشوهری به ستووی باشوور ده کرد.

«راسته، دیمه نه که سهرنجر اکیشه، وا نییه؟»

من زهرده خه نه م دهکرد، به لام ئه و نه یده کرد، دیمه نیکی جدی له روو خساریدا بوو.

به پانتوله کورته که م دهسته کانم سربیه وه، هیشتا ش جهسته م دهله رزی به هوی ئه و خوبه دهسته وه دانه م، بیده نگییه کی نامو بالی کیشابوو به سه ماندا.

ئوستورالیه که وه ستابوو، وهک ئه وهی سهری سورماییت هیشتا ته ماشای منی دهکرد، ئاشکرا بوو که بیری له وه دهکرده وه که دواتر دهلیت، پاش ساتیک به وریاییه وه وشهکانی کو دهکاته وه و دهلیت: «هه موو شتیک باشه؟ هه ستت چونه؟»

ساتیک به بیده نگی دهمینمه وه، به زهرده خه نه یه که وه: «ده ژیم، به ته واوی ده ژیم».

گومان و سه رسامی له روو خساری ده پهریت و زهرده خه نه یه ک شوینی ده گریته وه، به سهری ئاماژه یه ک دهکات و به رده وام ده بیت له رژیشتنی به رینگاکه دا، به لام من هیشتا وه ستاوم و چیژ له و دیمه نه ده بینم و چاوه ریم هاو ریکانم بگه نه لوتکه که.

کو تایی